ReaderWorks

Standard

İNSAN ve SIRLARI
- 1 -

Dinin temelindeki bilimsel gerçekler nelerdir?..

Din niçin gelmiştir?..

Ölümötesine niçin inanmak zorundayız?..

İnsan denilen varlık nedir?..

Nasıl oluşmuştur?..

Hangi tesirlerin hükmü altındadır?..

Neleri meydana getirebilme özelliklerine sahiptir?..

Dinle emrolunan bir kısım fiillerin ardındaki gerçekler nelerdir?..

Evet, bunlar gibi nice soruların cevaplarını açıklamak gayesiyle hazırlanmış bir kitaptır elinizdeki.

Evren -insan - Ölümötesi yaşam!..

İnsan nereden geldi. Neden geldi. Nasıl geldi. Nereye gidiyor?..

İnsan denilen varlığın sahip olduğu eşsiz hazine BEYİN!.. Beyne verilmiş hayalimizden bile geçirmediğimiz sayısız özellikler!..

Bugüne kadar, gerek okuma, gerekse dinleme yoluyla edindiğiniz bilgilerden çok çok değişik bakış açılarını sizlere bu kitap ile ulaştırmaya çalışacağız.

Esasen bu kitap iki ana bakış açısını izah etmektedir:

A) ZÂHİR yönüylü, dinin dayandığı gerçekler.

B) BÂTIN yönüyle dinin insana idrâk ettirmek istediği, HAKİKATI.

Büyük bir kısmıyla 1984 yılı içinde banda alınan sohbetlerimizin çözümüyle oluşan bu kitabın, konuları itibariyle düzeyini oldukça yüksek tutmak mecburiyetinde kaldık. Belki bazı bölümlerini bir kaç defa okumak gerekecek mevzûa adapte olabilmek için. Zira genelde hakkında pek az konuşulan konular bunlar. Düşünen, düşünmek isteyen beyinlere hitabetmek üzere hazırladık!..

Taklid yoluyla meseleyi kabul edip, o kadarıyla yetinmek isteyenlere söyleyecek hiç bir sözümüz yok!.. Seslenişimiz TAHKİK ehlinedir!..

«**İnsanın şerefi aklıyladır**», hükmünce, akıl sahiplerine hitabetmeye çalışıyoruz.

23 senelik maddî - mânevî araştırmalarımızın neticesinde Cenâb-ı Hakk'ın lûtfetmiş olduğu ilmi sizlere takdim ediyoruz. Bu çalışmalarımızın zâhir yönü itibariyle derinliklerinde öncelikle başta kütübü sitte diye bilinen hâdis kitapları ile, bunların dışındaki bir kısım hâdis külliyâtları; ileri gelen tasavvuf büyüklerinin görüşleri, temel teşkil etmektedir. Bâtını itibariyle ise Cenâb-ı Hakk'ın indinden ihsan ettiği kadarıyla bir ilim; müşahede, sayısız mânâlar.

Kul kusursuz olmaz, hükmünce yanılmış olduğumuz hususlar olabilir. Ama şurası kesinlikle bilinmelidir ki, yapılmış olan bütün çalışma, günümüz ilminde de yararlanılarak, Hazreti Rasûlullah Aleyhis selâm'ın işaret ettiği, açıkladığı gerçekleri anlama gâyesine oturmuştur. Şayet siz, bizim anlattığımızı bir âyet ve hâdise ters düşüyor şeklinde anlarsanız, hemen sözümüzü bir yana bırakın ve o âyet veya hâdîs ile amel edin. Zira, kim olursak olalım, istisnasız hepimiz sadece Allah Rasûlü'ne tâbi olmak ile mükellefiz!.. Ölümötesi yaşamda bundan sorulacağız.

Şunu da ilâve edelim ki.

Astrolojinin din içindeki yeri, **KADER** konusuyla yakın alâkası dolayısı ile bu hususlara oldukça önemli yer verdik.

Astroloji, insanın yapısını tanıması için günümüzde oldukça önemlidir.

Geleceğe dönük hükümler çıkartmak, falcılıkta bulunmak yönüyle ise bâtıl!..

Zira bu hususta öylesine çok geniş kompozisyonlar söz konusudur ki, bilgisayarlarla bile işin içinden çıkmak mümkün değildir.

Gazalî Hazretlerinin «**İhyâ-u Ulûmi'd Dîn**» adlı eserinde, Ashabın âlimlerinden olarak bilinen **İbni Abbas** radiyallâhu anh'ın şöyle dediği yazılıdır:

«**O Allah ki yedi semâ yaratmış, arz'dan da onların bir mislini; ARALARINDAN emir inip duruyor!..** (Talâk 12)

Âyet-i Celîlesinin tefsirini yapacak olsam, beni taşa tutardınız. Bir başka nakilde de: **Beni tekfir ederdiniz**!..»

Gene aynı yerde **Resûlü Ekrem**'in çok yakınındakilerden biri olan **Ebû Hureyre** radiyallâhu anh şöyle dediği kayıtlıdır:

«**Rasûlullah Efendimiz'den iki kab ilim aldım, birini dağıttım. Eğer diğerinin ağzını açsam, bu kelleyi uçururdunuz!..**»

Ashabtan önde gelen ve âlim sayılan bu zâtların anlayışsızlar tarafından «**tekfir**» edilmesine, ya da boğazının kesilmesine kadar yol açacak «**SIRLAR**» acaba nelerdir?..

Şunu kesinlikle bilelim ki...

Din bugün çoğunluğun sandığı gibi yüzeysel emirler - yasaklar bütünü değildir!..

Dinde öyle «**SIRLAR**» vardır ki, bunlara muttalî olan bir kişinin bütün hayatı değerlendiriş şekli mutlaka değişir!.. Ve bunlar ancak yüksek tefekkür gücüne sahip olarak yaratılmış beyinlere has ilimlerdir!..

Öyle ise, bizler de artık beyinlerimizi çalıştırıp, 5 duyuyla kayıtlı mahlûklar olarak yaşama seviyesinden; Allahu Teâlâ'nın kendisine «**HALİFE**» olarak meydana getirdiği, «**en şerefli**» olma mertebesine ulaşalım!..

Unutmayalım ki, dünyaya bir daha geri dönüş sözkonusu değildir... Şu anda neler elde edebilirsek, ebedî bir yaşam boyunca onlarla yetinmek zorunda kalacağız.

Allah hepimize Hakîkatı idrâk ettirecek ilmi ve onun ile hâl sahibi olmayı nasib etsin!..

Ahmed Hulûsi
17. 10,1986

Şehremini

İSTANBUL

Günümüzde konuşulmayan, anlatılmayan ve kitaplarda bulunmayan birçok hususu, düşünebilen beyinler için bu kitapta açıklamıştık. Tamamen **Kur'ân-ı Kerîm ve hadis-i şerîf**'lere dayanan bu gerçekleri, sadece şartlanmalarına uymadığı için, hiç bir delilleri olmadığı halde reddeden tefekkür kabiliyeti noksan kişiler haricinde çok büyük ilgi gördü. Başarımız Allah'ın lûtfundandır.

Bu arada bazı soruların cevaplarını bilvesile kısa kısa burada vermek istiyorum.

1. Gayem kişisel şöhret, isim yapmak olmadığı için kitaplarımda sadece ilk iki adımı kullanıp, soyadımı yazmıyorum.

Allah dilemişse, bundan sonra Hakk'ın ihsan ettiği ilmi gene kitaplar vasıtası ile halkımıza sunacağız.

2. Allah ilminin dünyalık elde etmek için kullanılmasını tasvib etmiyoruz.

Bu ilmin telif hakkı bizim görüşümüze göre kesinlikle olmaz. Çünki "**Buharî**"deki bir hâdise göre, '**karşısındakine Kur'ân okumasını öğreten kişinin, hediye olarak Allah yolunda savaşta kullanmak üzere bir yay almasına Hz. Rasûlullahkarşı çıkmış ve alınırsa bu yayın kıyamette ateşten bir yay olarak alan kişinin boynuna geçeceği**" belirtilmiştir.

Bu sebeple din ilminin ne şekilde olursa olsun karşılıksız verilmesi düşüncesindeyiz.

Bu sebeple diyoruz ki; Dileyen herkes kitaplarımızı orijinaline uygun olarak, hiç bir değişiklik yapmamak kaydıyla, dilediği kadar bastırıp dağıtabilir ve satabilir.

3- Güneşin gelip dünyayı kuşatacağı ve dünyanın içinde bir su damlası gibi buhar olacağı; hadiste belirtildiği halde, sırf bugüne kadar bu gerçeği duymadığı için reddeden, hased ehline ne cevap verelim bilemiyoruz.

«**Güneşin nurunun alınması**» âyet-i ise, daha sonraki safhada güneşin büzülüp nötron yıldızı haline gelmesine işaret etmektedir.

Unutulmamalıdır ki, bütün bu safhalar milyonlarla sene alacaktır. Sadece Sırat denilen dünyadan ruhların kaçış süreci bir hadise göre 3 bin senelik yoldur

4- Hazmedilemeyen bir gerçek **KADERİN hakikatı**!.. İşte âyetler ve hadîsi şerîfler!.. Eğer bütün bu anlatılanlar halâ gerçeği idrâk ettiremiyorsa, artık bizim de ilave edecek sözümüz yok.

Ahmed Hulûsi
20.5.1988
ANTALYA

BÖLÜM-1

İSLAM'IN BAZI TEMEL ŞARTLARININ ARDINDAKİ BİLİMSEL GERÇEKLER

İslâm Dîni Hazret-i **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'a inanmak ile başlar!..

Çünki bizler, «**O'nun bildirmiş olduğu Allah**»a imân etmek ile mükellefiz!.. Yoksa, herkesin kendi kafasına göre kabullenip, mânevî mânâda şekillendirdiği TANRI asla «**ALLAH**» kelimesiyle anlatılan mânâ ile birleşmez!..

Esasen çevrenizde bir araştırma yaparsanız, göreceksiniz ki, herkesin «Allah» kelimesinden anladığı başka bir şeydir!.. Her ne kadar şartlanma yollu edinilmiş ortak noktalar sözkonusu ise de, birbirinden oldukça farklı öyle hususlar da bu isim içinde mütalaa edilir ki, şaşar kalırsınız!..

Bu sebeble bizim ilk inanmamız gereken şey Hazret-i**Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'ın.

«**Ben Rasûlullahım**!..» tebliğidir.

Kendi yaşadığı devirden, kıyâmete kadar bütün insanlara geçerli olmak üzere Allah'tan aldığı bilgileri tebliğ eden ve kendisinin tanıttığı «**ALLAH**»a imân edilmesini taleb eden Hazreti **Resûli Ekrem**'e, kayıtsız şartsız inandığımız takdirde «**İman**» dairesine girmiş oluruz. Ancak burada çok dikkat edilmesi gerekli bir husus söz konusudur.

Allah Rasûlü'nün getirdiklerinden hiç birinin yanlış olduğunu düşünmemek kaydı ile!.. Getirdiklerinin, bildirdiklerinin bir kısmını doğru, bir kısmını yanlış bulmak ise, O'na inanmamak olur ki, bunun zararını mutlaka çekeriz.

Evet bundan sonra sıra gelir İslâm'ın 5 ana farzı olarak bilinen şartların ardındaki bilimsel gerçeklere.

Bu 5 şart insanlar imtihan olsun diye keyfî olarak konmuş 5 ayrı fiil türü müdür? Yoksa bunlar bir takım fizik şimik zorunlu sebeplere mi dayanmaktadır?..

İnsan kelimesiyle kastedilen varlık, bilindiği üzere, az çok düşünen ve bu düşüncelerine göre bir takım fiilleri ortaya koyan bir varlıktır. Dolayısıyla ondan bir takım şeyler yapması istenecek ise, o şeyleri yapmasının sebebi de ona izah edilmelidir ki; o şeylere aklı yatsın ve gereğini tatbik etsin. İnsanın hiç bilgisinin

olmadığı bir konuya ilişkin bir fiil ortaya koyması düşünülemez. Önce bilgi, sonra da o bilginin değerlendirilmesi düzeyine göre fiil!..

İslâm'ın 5 farzının yerine getirilmesi için Hazreti**Muhammed** Aleyhi's-selâm bize özetle ve meâlen şunları söylüyor:

«Dünya içindekilerle birlikte kıyâmette cehenneme atılacaktır!.. Siz ise ölümü tadacak ve ölüm ile birlikte yok olmayarak, ebedî bir şekilde yaşamınıza devam edeceksiniz!.. Öldükten sonra bir daha dünyaya geri gelmeniz de sözkonusu değildir!..

Şayet gerekli bildirimleri nazarı dikkate alıp, ölümötesi ebedî yaşama kendinizi hazırlarsanız, Allah'ın rahmeti ile cennete ulaşırsınız. Şayet şu dünya hayatı sırasında ölümötesi yaşama hazırlanmaz da; zamanınızı tümüyle bu dünyada bırakacağınız şeyler için harcarsanız, bu takdirde âkıbetiniz dünya ile beraber cehenneme gitmektir!.. Cehennemlik olursanız ebedî olarak orada kalır ve bir daha asla oradan çıkamazsınız. Cennete gidenler için de bir daha cehenneme gitme korkusu yoktur. Allah'ın bu uyarısını dikkate almayıp, sadece dünya için yaşayanlar yarın mutlaka pişman olacaklardır; ama ne var ki iş işten geçmiştir!..

Ölenler için dünyaya bir daha geri gelmek ve yapmadıklarını telâfi etmek kesinlikle olanak dışıdır!..

Ayrıca, ölümötesi yaşama ancak ve sadece dünyada iken hazırlanmak mümkündür. Ölüm tadıldıktan sonra yapılacak hiç bir iş kalmaz. Öyle ise Allah'a ve bu gerçeğe iman et!»

Bu anlama gelen uyarıdan sonra da asgarî şartlar olarak bize teklif edilen fiiller şunlar:

Günlük 5 vakitte toplam 17 rekât namaz.

Senede bir defa Ramazan ayında oruçlu olmak.

Hacca gitmek; hiç değilse hayatında 1 defa gücün yetiyorsa.

Zekât vermek.

GÜNEŞE YOLCULUK

Güneşten 1 milyon 303 bin defa küçük olan; çapı yaklaşık 12.500 kilometrelik dünya üzerinde yaşıyoruz. Güneşten şu andaki uzaklığımız yaklaşık 150 milyon kilometre.

Çevresinde saatte 108.000 kilometrelik hızla dönmekte olduğumuz Güneş'in şu anda yüzeyinden yükselen alevler 800 bin kilometreye kadar ulaşmakta. Güneş'in yüzey ısısı da son tespitlere göre 6000 santigrat derece!.. Yâni, bir diğer anlatım tarzı ile, 60 tane dünyayı üst üste dizip güneşin yüzeyine oturtursanız, güneşin yüzeyinden yükselen alevlerin boyunu bunların hepsini içine almış olarak görürsünüz.

Güneş'in yüzey harareti olarak verilen 6000 derece ne demektir?..

Şöyle bir misâlle o derece hararetin ne olduğunu anlatmaya çalışalım.

Dünya üzerinde ısıya en dayanıklı maden bildiğimiz kadarıyla «kadmiyum»dir. 6000 derecede sıvı hale dönüşür. Yâni, şayet dünya ve üzerinde bulunanların tamamı «kadmiyum» madeninden meydana gelmiş bir kütle olsaydı, 6000 derecelik hararette sıvı hale gelecek idi. Ve de akabinde buhar olup gidecekti!..

Bir an, Hazreti **Muhammed** Aleyhi's-selâm'ın şu işaretine kulak verelim:

«Dünyanız, içindekilerle beraber cehenneme atıldığı zaman, bir su damlası gibi buharlaşıp yok olacaktır!»

Evet, şu anda, dünyadan 1.303.000 defa büyük olup, merkezinde sıcaklık 15 milyon derece olan Güneş. Şu an ki hali itibariyle, hayat vesilemiz olan Güneş. Güneş nereden nereye geldi ve nereye gidiyor?..

Modern kurama göre Güneş sistemi belirli bir biçime sahip olmayan bir gaz kütlesiydi. Gerçek bir güneş ve nükleer enerji yoktu. Mevcut gaz bulutu hidrojenden ibaretti. Yâni suyun ana maddesinin üçte ikisi.

Zaman geçtikçe bu gaz kütlesi biçim almaya başladı ve sıcaklıkta belirgin bir artış ortaya çıktı. Buna rağmen henüz Güneş ortalarda belirginleşmemişti. Daha sonra gaz bulutu sıkışmasını sürdürdü. Çekimin etkisi altında kalan en yoğun kısım merkezi oluşturmaya başladı. İşte bu, merkezde toplanıp ışınım yaymaya başlayan kısım Güneş cevheri idi.

Güneşin parlaklığı arttıkça gaz bulutunun homojenliği kaybolmaya başladı ve sıkışma iç kısımlarda devam etti. Bu, çevredeki maddeleri toparlayarak gezegenleri oluşturmaya başladı. Çevrede oluşan proto-gezegenlerin boyutları büyüyüp kütleleri arttıkça çekim güçleri de yükseldi. Çevrelerindeki maddelerden ve bulutsulardan daha fazla madde toplamaya başladılar.

Güneş bulutsusu sıkıştıkça gezegenler daha fazla madde soğurdu. Bu arada güneşteki ışınım da artıyordu. Güneş sistemi hâlâ belirgin bir hâl almamıştı. Ana proto-gezegenler gitgide büyüyor ve kendilerinde oluşan yüksek çekim güçleri ile daha fazla maddeyi kendilerine çekiyordu. Böylece proto gezegen sayısı iyice azalıp merkez büyümeye, belirgin bir hâl almaya başlıyordu. Bu arada Güneş de artık termonükleer tepkimelere girmeye başlamıştı. Uzun bir proto gezegen oluşumu devresinden sonra Güneş sistemi bugünkü halini aldı ve Güneş şu andaki durgun düzeye girdi.

Her yıldızın kendi kaderi, ya da bir diğer ifade ile akış çizgisi gereği doğumu, gençliği, büyümesi, olgun hale gelişi ve ölümü söz konusudur.

Güneş de bir yıldız olarak bugünkü halinden sonraki devresinde, hidrojenini yakarak helyuma dönüşecek ve yapısı değişmeye başlayacaktır. Çekirdek sıkışacak, yüzey büyük ölçüde genişlemeye başlayacaktır. Güneş artık bir kızıl yıldıza dönmeye başlamıştır!.. Hacmi genişlemeye başlamış ve enerjideki toplam artış dolayısıyla yakın gezegenleri yok etmeye yönelmiştir!..

Çekirdek sıcaklığının daha da artması ile Güneş helyumunu yakmaya başlamış hem sıcaklıkta hem de boyutta son derece büyük artışlar meydana gelmiştir.

Güneşin artan hacmi ve ısısı dünyayı yutmuş ve dünya yok olmuştur!..

Güneş artık durgunluğunu tamamıyla yitirmiş, dünyadan 400 milyon defa daha büyük yanar bir kütle haline gelmiştir. Böyle bir şeyi tasavvur ve tahayyül son derece güçtür.

Güneşin içindeki çeşitli tepkimeler çekirdek ısısını daha da artırmıştır ki, bu yüzden artık sistem içindeki yıldızların bildiğimiz şekilde varlıklarını devam ettirme imkanı büyük ölçüde yitirilmiştir.

Güneş içindeki nükleer enerjinin tümü kullanıldıktan sonra, güneş birden bire büzülmeye başlayacak ve bir «cüce yıldız» durumuna gelecektir. Ancak buna rağmen bir süre daha parlamasını sürdürebilecektir. Ve nihayet Güneş, tüm enerjisini tüketmiş olarak korkunç bir yoğunluğa sahip «Black hole» yâni «karadelik» haline gelecek ve bırakın üzerinden bir şeyin kaçabilmesini; çevresinden geçen gezegenleri bile içine çekip yutacak hale ulaşacaktır.

Evet. İşte 1980'lerdeki son bilimsel verilere göre güneşin kaderi.

ALLAH RASÛLÜ DİYOR Kİ:

«GÜNEŞ DÜNYAYI KUŞATACAK»

Sahih-i Müslim'de Kıyâmet gününün sıfatî Bâbında; **Tırmızî**'de kıyâmet gününün sıcaklığı hakkındaki bölümünde, Mikdâd bin Esved radiyallâhu anh'dan nakledilir:

«**Rasûlullah** sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

-Kıyâmet günü GÜNEŞ halka yaklaştırılır da nihâyet insanlara yakınlığı bir mil kadar olur!.. Güneş onları âdeta eritecek ve amellerinin miktarına göre ter içinde kalacaklardır. Onlardan kimi topuklarına kadar, kimi dizkapaklarına kadar, kimi beline kadar, kimi de gemlenene kadar tere batacaktır!»

Bu hadîs-i nakleden zât Süleyman Bin Amir şunu ilâve ediyor:

«-Bilemiyorum mil kelimesiyle mesafe anlamına gelen «mil» mi kastedildi, yoksa göze sürme çekmede kullanılan «mil» mi kastedildi.»

Esasen hangisi kastedilmiş olur ise olsun bizce değişen hiç bir şey yoktur!..

Mûcizedir bu!..

1400 sene öncesinin ve Mekke halkının ilim düzeyini düşünün. Genelde insanlık, dünyanın düz bir tepsi gibi olduğunu düşünürken, Güneş ve yapısı hakkında hiç bir şey bilinmezken; Hazreti **Rasûlullah** ortaya çıkıyor ve:

-Kıyâmette güneş dünyaya gelip saracak öyle ki 1 mil mesafeye yaklaşacak" diyor!

Bugün dahi, insanlığın pek çoğunun haberi olmayan bir konuda!..

Buyurun **Beyhakî** isimli hadîs kitabından ikinci bir hadîsi**Rasûlullâh**:

İbn-i Mes'ûd radiyallâhu anh naklediyor:

«İnsanlar haşrolunduklarında, 40 yıl gözleri semâya dikili olarak beklerler. Kendilerine kimse tek bir kelime söylemez. Bu esnada, GÜNEŞ başlarının ucunda, kendilerini yakar!..iyi - kötü herkes ter boğazlarına çıkasıya bu halde beklerler.»

Kıyâmette yıldızların düşeceğini, güneşin kararacağını söyleyenlere yanıldıklarını gösteren hadîstir bu. Güneşin kararması, çok daha uzun yıllar sonra, dev kızıl yıldız olduktan sonra, büzülmeye başlayıp, nötron yıldızı olma süreci sırasındadır.

Güneşin büyük patlama, genişleme devresinde gelip dünyayı içine alacağı gerçeğine bu hadîs ile işaret ediliyor.

Ve biz hâlâ ötelerde bir cehennem arıyoruz!!!..

CEHENNEM Nedir?...

Nasıl izah ediliyor?...

Cehennem'in kıyâmet denilen zamanda gelip dünyayı kuşatması ve yutması şöyle anlatılıyor:

Abdullah ibn-i Mes'ûd-dan naklolmuştur:

Rasûlullah şöyle buyurdu:

-**O gün cehennem getirilecek!.. Onun 70 bin bağı olacak ve her bağ ile beraber cehennemi çeken 70 bin melek olacak.**

-

Evet, böylece gelip dünyayı kuşatan Cehennemin ateşinin yâni radyasyonunun içinden istisnasız bütün insanlar geçecektir.

«SİZDEN HİÇ BİRİNİZ İSTİSNA EDİLMEKSİZİN (hepiniz) CEHENNEME UĞRAYACAKTIR. BU RABBIN KATINDA KESİNLEŞMİŞ HÜKÜMDÜR!..» (Meryem - 71)

«SONRA KORUNANLARI ORADAN KURTARACAĞIZ; NEFSİNE ZULMEDENLERİ İSE DİZÜSTÜ ORADA BIRAKACAĞIZ.» (Meryem- 72)

«ŞÜPHESİZ CEHENNEM HERKESİN GÜZERGÂHINDADIR» (Nebe21)

«O GÜN CEHENNEM GETİRİLMİŞTİR.» (Fecr - 23)

Gelip dünyayı kuşatan ve alevleri içinden istisnasız herkesin geçmek zorunda

kalacağı bu **CEHENNEM** ne yapıyor şimdi?..

Kendi kendini yiyor!..

Hayır, espri yapmıyorum!.. Gerçeği anlatıyorum!.. Buyurun önce bu olayı Hazreti Resûl-i Ekrem'in ağzından mecâzi şekilde açıklanan ifadesini okuyalım:

Ebû **Hureyre** radiyallahu anh anlatıyor:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem buyurdu:

- Cehennem Rabbine şikayette bulunarak:

«Yâ rabbi kısımlarım birbirini yedi!..» dedi! Bunun üzerine Allah ona iki nefes vermesi için izin verdi. işte bulduğunuz şiddetli soğuk (kışın) cehennemin ZEMHERİR'inden; bulduğunuz yakıcı sıcak da onun SEMUM'undandır!..»

Evet, 1400 yıl öncesinin şartları içinde ancak bu kadar dile getirilebilir böylesine muazzam bir gerçek!..

Cennete girenler cehennemden geçip oradaki gerçeği gördükten sonra aralarında konuşurlarken, cehennem ateşini şöyle târif ederler:

«**SEMUM'UN AZABINDAN BİZİ KORUDU!..**» (Tûr - 27)

Şimdi önce birinci hususu anlamaya çalışalım.

«**Cehennem kendi kendini yedi.**» tâbiri neyi anlatmak istiyor?.. Güneş, tümüyle hidrojen gazından ibaret merkeze sahiptir ve burada 15 milyon derece civarında bir hararet mevcûttur!.. Bu hararet dolayısıyla sürekli nükleer tepkimeler olmakta ve hidrojen atomları kendi kendini yiyerek helyuma dönüşmektedir. Bu arada yediklerinden artanı (!) da dışarıya atmaktadır. Bu atıklar ise ta dünyaya, bizlere kadar ulaşmaktadır.

«**Güneşin**», pardon, «**Cehennemin**» yediklerinin artıkları nedir?..

"**SEMÛM**!.."

Nedir «**nârı SEMÛM**».?..

Arapçada «**semûm**» kelimesi iki mânâya gelir. Birincisi: «**Gözeneklere (mesâmet) işleyen ışın**». İkincisi: «**Zehirleyici**», ateş yâni radyasyon!..

Termonükleer tepkime içinde olan GÜNEŞ'in, bu tepkime sonucu yaydığı çeşitli radyasyonlar, ışınlar acaba bundan daha başka nasıl anlatılabilirdi 1400 küsûr yıl önce?..

Evet, **Rasûlullâh**, tamamıyle bilimsel gerçeklere dayanan din olgusunu en mükemmel şekilde açıklamıştır. Ne var ki, insanlar dine ilimle değil, şartlanmaların hükmü altındaki önyargı ile baktıkları için bu gerçekleri görmekten mahrum kalmışlardır.

Esasen dünyanın ve içindekilerin âkibeti, son derece açık seçik basîret sahiplerinin idrâkları önüne serilmiştir!.. Ancak ne var ki, çeşitli vesilelerle ortaya atılmış bulunan bu gerçekler, yüksek akıl sahipleri tarafından derlenip toparlanıp, sayısız mozaiklerden oluşan ana sistem olarak, bir resim gibi gözler önüne serilmemiştir!..işte bu mümkün olmamıştır geçmişte, bilimin yeterli düzeyde olmaması sebebiyle.

Günümüzde ise ilâhi lûtuf ve merhamet, bizlerin bu gerçeği öğrenmesine yol açmaktadır. Öyle ise aklımızı son zerresine kadar değerlendirip, 1400 sene öncesinden işaret edilen bu gerçekleri çok iyi idrâk etmeye çalışalım.

Dünya, tüm üzerindekilerle birlikte, neticede büyüyecek olan «**Güneşin**» yâni bir diğer ifade ile «**cehennemin**» içine girecektir!..

İnsan ise «**ruh**» beden ya da diğer bir ifade ile hologramik«**dalga**» bedeninin elde ettiği enerji durumuna göre ya dünya üzerinden kaçıp sayısız yıldızların boyutsal derinliklerindeki üst yaşam boyutlarına yâni cennetlere gidecek; ya da dünyanın ve hemen sonrasında da güneşin manyetik çekim alanından kendini kurtaramayarak; neticede, ebedi olarak cehennemin içinde yâni güneşin içinde kalacaktır!..

Zaten ilk anda kendilerini kurtaramayanların daha sonraki devirlerinde güneşin içinden çıkmaları gittikçe artan yoğunluk ve «**karadeliğe**» dönüşme olayı sebebiyle ebedîyyen mümkün değildir.

İşte bu yüzden cehenneme girip de oradan kaçamayanlar ebedî olarak orada kalıcıdırlar; cennetlere girenler de ebedî olarak orada kalıcıdırlar, denilmiştir!..

Acaba niye açık açık «**Güneşin cehennem**» olduğu tasrih edilmemiş de, sadece bir iki hadîste bu noktaya işaret edilip geçilmiştir?..

Üzerinde açık açık durulmamıştır. Çünkü, içinde bulunulan toplum zaten taşa

toprağa, aya güneşe tapan bir toplumdur!.. Zaten insanlar, yıllar yılı aya, güneşe, yıldızlara tapagelmişlerdir!..

Bir de buna üstlük Hazreti **Rasûlullâh** «**cehennemin güneş**» olduğunu sarih bir şekilde açıklasa idi, gene insanların güneşe tapınmaya başlayıp, ondan meded dilenmeleri;

- Aman Güneş sen yücesin, ulusun bizi yakma!

diye secdelere kapanmaları son derece doğaldır!.. Düşünün ki, bugün bile Güneşi bayrak edinip, ona tapan; Güneşinoğlu'na âdeta ibâdet eden toplumlar yaşıyor dünya üzerinde.

Esasen şu gerçeği de gözlerden uzak tutmayalım;

İnsanlığın içinden sivrilen çok ender, beyinler dolayısıyla teknolojik bir sıçrama olmuş ve aya gidilmiş, Plütona uzanan uydular atılmış ise de; gerçekte, genel seviyesi itibariyle toplumlar hâlâ yüzyıllarca mazide yaşamaktadırlar. İster Amerikan toplumu için olsun, ister Sovyet toplumu için olsun, ister Japon toplumu için olsun bu böyledir!..

Yiyen, içen, zevk aldığı şeyler peşinde koşan, seks yapan, daha fazlasına sahip olmak için elinden geleni ardına koymayan, korktuğundan kaçıp sevdiğine erişmek için didinen; toplumun şartlanma yollu güttüğü insan!.. Asırlar ve asırlardır bu böyle süregeliyor!..

Bu süregelen gerçeklere insanın hakîkati ve gideceği yer itibariyle işaret etmiş olan son derece yüce insan Hazreti **İsâ** aleyhis'selâm!.. Allah bize değerini idrâk ettirsin. Ama ne çare ki 2000 senedir geçen milyonlar içinde hesaba ve kıyasa girmeyecek kadar az sayıda insan **O**'nu anlıyabilmiş!.. Sözlerine kulak vermiş! Milyarlık Hıristiyan kütlesinden sözediliyor günümüzde, oysa Hıristiyanların hiç birisi Hazreti **İsâ**'ya kulak vermiş değil!.. **O**'nun ne dediğini anlamış değil!..

Hazreti **Rasûlullah** Aleyhi's-Selâm'ın bildirdiği üzere, kendisi hâlen yaşamakta olduğu âlemden geri dönecek, bir süre aramızda yaşayacak halkın yanlış anladığı gerçeklerin doğrusunu açıklayacaktır.

Ve insanlığa O'nun, gelişini müjdelediği zirvedeki insan:

Hazreti **Muhammed Mustafa** salla'llâhu aleyhi ve sellem!..

Olağanüstü bir beyin kapasitesi ile yaratılmış. İlâhi lûtuf ile insanların ve dünyanın gelecek aşamaları kendisine seyrettirilmiş. **Mi'râc olayı ile boyut sıçraması yapıp**, cennet ve cehennem yaşamlarını müşahede etmiş. Ve nihâyet tüm yaşamını, insanların gelecekte karşılaşacakları olaylara karşı almaları

icabeden tedbirleri anlatmakla değerlendirmiş bir Zât!..

Geçmiş sayısız **Nebi ve Rasûller** insanlara özetle şunu vermeye çalışmışlar:

«Sayısız putlara ve hayalî TANRILARA tapınarak ömrünüzü boş ve faydasız şeyler ile harcamayın; âlemlerin, kâinatın, yerlerin ve göklerin yaradıcısı olan ALLAH'a ibâdet edin. Kimseye kötülük yapmayın, elinizden geldiğince insanlara hizmet edin. ALLAH'ın ne olduğunu tanımaya çalışın ki, O'nun halifesi olan kendinizde mevcût olan sayısız cevherleri değerlendirebilesiniz.»

İşte bu temâ, Hazreti **İsâ** Aleyhi's-selâm'da son haddine varmış ve şöyle ifade olunmuş:

- Göklerin krallığına inanıyorsan, benimle beraber olmak istiyorsan, her şeyini terket ve benimle gel!..

Göklerin, yâni ölümötesi ebedî yaşamın krallığından sözeden Hazreti**İsâ** aleyhi's-selâm, özellikle dünya krallığı peşinde koşan ve sadece yahûdî asâletine inanan ilkel beyinler tarafından kabûl edilmemiş; sayısız çilelere katlanmış ve nihâyet mucizevî bir olayla dünyadan ayrılmıştır.

Ve O'nun, gelişini müjdelediği Hazreti **Muhammed** Aleyhi's-selâm!..

Dünyaya ve ölümötesine dair hiç bir gerçeğin eksik bırakılmadığı bir kitabı, insanlığa sunan Zât!..

Gerçek yaşamın dünya hayatı değil, ölümötesi ebedî yaşam olduğunu bütün yönleri ile açıklayan; ölümötesi yaşamın bütün aşamalarını teferruatıyla târif eden eşsiz insan!..

Allah'ın hükmü ve takdiri sonucu 1400 sene öncesinin çöl toplumu içinde dünyaya geliyor ve onlara hitap etme mecburiyeti içine, insanlığa gerçeğin mesajını ulaştırma görevini yükleniyor.

İlâhi seçim ve takdir sonucu, geleceğin getireceği tüm gerçekleri göreceksiniz ve geleceğin sayısız tehlikelerine karşı insanlığı uyarmak görevini yükleneceksiniz. Ne yazık ki insanlık sizi anlama basîretinden son derece uzak olacak!..

Gerçekleri anlatmaya kalksanız, akıllar-hafsalalar sizi değerlendiremeyecek ve sizi inkâra gidecekler!..

Anlatmaya çalıştınız!.. Akılları reddetmesin, hafsalaları isyân edip mahrum olmasınlar diye meselelere ancak misâl yollu, mecâz yollu, benzetme yollu yaklaşıp, geleceğin tehlikelerinden söz edeceksiniz!.. Ve buna rağmen inkâr

edileceksiniz!..

Mecnûn, deli, diyecekler!..

Büyücü diyecekler!..

Cinler zaptetmiş, onlar konuşturuyor, diyecekler!..

Siz, insanlığın içine gitmekte olduğu ateşi görüp, onların kendilerini, tedbir almayarak ateşe atmalarından büyük üzüntü duyacaksınız; onlar ise sizinle alay edecekler!..

Acaba kim katlanabilir böyle bir olaya.

Ve bırakın o günküleri bir yana.

Acaba bizler, fark edebildik mi gerçekleri 2000 yılının eşiğinde?

İlmin tüm verilerine rağmen!.. Resûl-i Ekrem'in 1400 yıl öncesinden bizi uyarmak için elinden geleni yapmasına rağmen!..

Bizim anlayışımıza göre, insanlık 2000 yılının eşiğinde olmasına rağmen, el'ân, Hazreti **Muhammed**'den önceki, gerçekleri görememe devrini yaşamaktadır.

Din nedir?..

Din niyedir?..

Allah Rasûlü'nün ortaya koyduğu, uyulması gerekli, ya da zorunlu kuralların sebebi nedir?

Din sadece bir inanç olayı mıdır?..

Dinin bilimsel bir temeli var mıdır?..

İnsanlık niçin dini tatbik mecburiyetindedir?..

Evet, şimdi, İslâm Dininin temelinde yatan bir kısım bilimsel gerçekleri; ve «**niçin Din**?» sorusunun cevabını dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışalım.

Daha sonraki bölümlerde de bilvesile değineceğimiz bir biçimde, İnsan ruhu(1) 120. günden itibaren beynin ürettiği bir tür dalgalardan oluşan Hologramik beden şeklinde, insan yaşadıkça gelişir.

Nihâyet kişi, bulûğa erme denen östrojen ve androjen hormonlarının üst düzey faaliyete geçişiyle birlikte mesûliyet devresine girer. Bu, şu demektir. Beyin bu hormonların kimyasal etkisiyle birlikte yanlış zihinsel faaliyetlerini negatif yük olarak ruha kaydetmeye başlar!.. Yâni günâh olarak!.. Yâni, iki omuzundaki iki melek tarafından!.. Ayrıca gene bu beyin faaliyetleri pozitif ve negatif yük esasıyla ve her beynin kendine has şifresiyle boşluğa yayınlanır.

[1]-«**İnsan RUHU üzerine açıklamalar**» bölümüne bakınız.

Şayet 120. günde beyin cevheri oluşurken, burada bir devreyi açacak olan ışın (melek) beyne isabet etmiş ise, bu takdirde beyin bir tür antiçekim dalgasını ruha yükleyecek ve neticede, bu enerji ile «**ruh**» ya da «**dalga beden**» dünyanın manyetik çekim alanına karşı güç ile dünyadan ve cehennemden kendini kurtarıp cennete yâni sayısız yıldızların boyutsal derinliklerine gidebilecektir.

Aksine, beyinde bu devre açılmamış ve dolayısıyla da bu anti çekim dalgası «**ruha**» yüklenmemiş ise, bu defa o «**ruh**» da kendini dünyanın ve daha sonra da Güneşin yâni cehennemin manyetik çekim alanından kurtaramayacak ve neticede ebedî olarak orada kalacaktır!..

Bu arada hemen şu durumdan da söz edelim. Mü'minler, günâhları kadar cehennemde yanacaklar ve sonra oradan kurtulup cennete gidecekler, şeklinde izah edilen olay nasıl gerçekleşecektir?.. Cehenneme düşen oradan kaçmayı başaramazsa bir daha oradan kendini ebediyen kurtaramayacağına göre bu nasıl olacaktır?..

Bu anlatılan olaya sebebiyet veren şey, kişinin günahlarının fazlalığı ya da sevaplarının eksikliğidir. yâni «**Ruh**»a yüklenen «enerji dalgasının» gücüdür. Ve henüz cehennem yâni güneş tümüyle dünyayı yutmadan evvel kaçış sırasında yâni Sırat geçilirken yaşanacak bir olaydır!..

şeklindeki târifte olduğu üzere, bu devrede bütün insanlara, dünya üzerinde toplanma imkânı oluşacaktır.

Mahşer kelimesiyle anlatılan bu toplantı anında;

«ARZ BULUNDUĞU HALDEN BAŞKA BİR HÂLE DEĞİŞİR, GÖKLER DE.» (İbrahim - 48)

Âyetinde işaret edildiği gibi, değişik bir ortam ve yaşam şekli içinde bu gerçekleşir. O sırada dünya, gelmiş geçmiş bütün insanların üzerinde toplandığı bir ovaymış gibi olur!..

SIRAT ise bir kaçış yoludur!.. Kaba mânâda anlaşıldığı üzere taştan-betondan bir köprü değil, bir tür hava köprüsü!.. Bir tür kaçış yolu.

Ve bütün bunlar, bugünkü zaman şartlanması içinde anlaşılacak bir olay da değidir!.. Zira o günün şartları içinde bir günün uzunluğu;

«SİZİN DÜNYA SENESİ İTİBARİYLE BİR GÜN 50 BİN SENEDİR»(Mearic-4)

meâlindeki âyette gösterilen süredir. Yâni, şu anda aklımızın kavrayamayacağı kadar uzun süreçte!..

Ölümü tadışla birlikte bildiğimiz tüm zaman ölçüleri altüst olur!.. Fizik bedenin yitirilişi ve dünyanın gece-gündüz şartlarının dışına çıkışı ile birlikte, kişinin zaman mefhumu tümüyle kalkar!..

Esasen, evrensel zaman boyutlarını şu anda bizim hafsalamızın almasına imkân yoktur. Bir güneş senesi, şu andaki anlayışımıza göre 255 milyon senedir. Acaba bu rakamın ne demek olduğunu farkında mıyız?.. Dünyanın varoluşundan buyana milyarlarla seneler geçmiştir. İlk insanın yeryüzünde görülmesinden bu yana geçen senelerin sayısı yüz milyonlarla ölçülmektedir.

Okuduğumuz zaman, sanki birkaç saatin içinde olup bitiverecekmiş gibi gelen mahşer yeri - sırat kaçışı devresi bugünkü zaman ölçülerimizle belki de yüz

binlerle yıl sürecektir. Bunun bilincinde miyiz?..

Yahûdîlerin, Tevrat'tan naklen uydurduğu 7000 sene meselesi esasen son derece kısıtlı kafaların uydurup, bizlerin de üzerinde hiç düşünmeden kabul ettiğimiz rakamlardır ki, bunların hiç bir gerçekle alâkası yoktur!..

Ölüm ötesi yaşam zamanını «**bir gün eşittir 50 bin sene**» boyutları ile anlamaya çalışmak asgarî şarttır.

Kezâ çeşitli hadîs-i şerîflerde belirtilen ölüm ötesi ile ilgili zaman birimlerini dahi gene asgarî bu şartlar içinde değerlendirmek gerekir.

Yeryüzü ve semâların oluşumu ile alâkalı olarak bahsedilen «**Altı gün**» «**Yedinci gün**» gibi tâbirlerdeki her bir gün kavramını dahi, Evren boyutlarından «**GÜN**»ler olarak değerlendirip, «**Allah indindeki GÜNLER**» olarak anlayıp, bunların bizim şu andaki zaman anlayışımıza göre milyarlarla seneyi içine alacağına özel bir dikkat göstermek mecburiyetindeyiz.

Esasen şu anlattığım rakamları, belli bir eğitim ve kültürü olmayanların kabûl etmesi son derece güçtür!..inkârları çok mümkündür. Hele bu milyarlık «GÜN»lerden 1400 sene evvel bahsolmuş olsaydı!!!..

Gerçek boyutlardan, gerçek olaylardan, yaşanacak şartların gerçeklerinden sadece «minyatürize» ölçülerde, misâl yollu bahsetmesine rağmen, O muhteşem insan Hazreti **Muhammed** aleyhi's-selâm hakkında «**mecnun**» tâbirini kullanan akıl mahrumları, acaba bir de olayın milyarlarla senelere dayanan gerçek yanını duysalardı ne yaparlardı?..

Uzağa gitmeye, 1400 sene öncesine gitmeye gerek yok!.. Siz ya da çevrenizdekilerin kaçı 100 milyonlar ya da milyarlarca sene sürecek zaman boyutunu hafsalanıza sığdırabiliyorsunuz?..

Evet, belki, yarın kopacak kıyâmet; belki de milyar sene sonra!.. Ama şu gerçeği kesinlikle kafamızdan çıkartmayalım.

Zaman, asla bizim şu anda anladığımız gibi bir şey değildir. Uyuyup da rüyada geçirdiğiniz zamanı asla anlayamazsınız. Rüyada gördüğünüz olay, bazen seneleri kaplar; ama şu zaman anlayışımıza göre en uzun rüyanın iki dakikaya yaklaştığı bilimsel olarak tesbit edilmiştir!.. Rüya görmediğiniz anda geçen zamanın ise asla farkında değilsinizdir!.. Bazı saatler vardır, saniye gibi geçer; bazı dakikalar vardır, günler gibi gelir!.. «**Gecenin uzunluğunu hastaya sor**» sözü meşhurdur. Ölüm ötesi yaşamın onbinlerce senesi, bu dünya itibariyle, sanki saatlermişcesine geçecektir.

Dolayısıyla bu arada şunu belirtmek isterim...

Ölümü tadış ile birlikte içine girilecek zaman boyutu, bildiğimiz gün ölçüleri değildir. Hele, kâbirde hapis kalacak insanlar için zaman boyutu son derece farklı bir biçimde geçecektir.

Bütün bunlar insanların akıllarının alamayacağı ölçülerde olduğu için de son derece minyatürize boyutlarda konuşulmuş ve anlatılmıştır!.. Aslı öyle olduğu için değil!.. Akıllar kavrayamadığını reddedip de, geleceğin gerçeklerinden mahrum kalmasınlar, diye. Nitekim:

«-İnsanlara akılları ölçüsünde konuşunuz!..»

emri de, yapılan konuşmaların niye böylesine minyatürize boyutlarda gerçekleştiğini izaha yeterlidir.

DÜNYADA EN ÖNEMLİ ÇALIŞMA: ZİKİR

Zikrin önemi konusunda âyetler ve hadîs-i şerîfler sıralamak gerekirse, bu başlı başına bir kitap olur. Biz burada bunu yapmayacağız, zira bu konuyu geniş bir şekilde «**DUA ve ZİKİR**» isimli kitabımızda anlattık.

Dua ve namaz zikrin bir çeşididir, kezâ Kur'ân okumak ya da salâvat dahi.

Zikir dinde yer alan en büyük ibâdet, olarak nitelendirilmiştir. Niçin?..

Astroloji bölümünde, yaklaşık 15 milyar hücreden oluşan insan beyninin ancak çok cüz'î bir kısmının doğum sırasında aldığı ışınlarla faaliyete girdiğini; bundan sonra da yeni tesirlerle yeni açılımlara kavuşmasının imkânsız olduğunu dilimiz döndüğünce anlatmaya çalıştık.

Evet, beyin doğum anından sonra, dışarıdan gelen ışın etkileri ile yeni hücre gruplarını devreye sokamaz. Ancak beyindeki devreye girmemiş kapasite ilelebed âtıl durmak için varedilmiştir demek değildir bu!..

Beyinin ilk anda açılmamış hücre gruplarının bazı çalışmalar ile devreye girmesi, kapasite genişlemesi, yeni kabiliyetlerin elde edilmesi mümkündür!..

Esasen din dediğimiz olayın temeli de beynin yeni bölümlerinin devreye girmesi ve bu bölümlerin çalışması suretiyle elde edilecek yeni güçler gerçeğine dayanır.

Zikir dediğimiz «Allah»a ait bir mânânın beyindeki tekrarı olayı nedir?..

«**Allah**» ismini dilinizle söylediğinizi kabûl edelim. Dilde söylenen bu kelime bilindiği gibi, öncelikle beyinde hazırlanacak, sonra da dile uzanan sinirle dil hareket ettirilerek düşünülen mânânın ses şeklinde dışarıya ulaşması sağlanacaktır.

«**ALLAH**» kelimesinin beyinde hatırlanması demek; bu kelimenin mânâsını oluşturan hücre grupları arasında bir bioelektiriğin akışı demektir.

Esasen beyindeki tüm fonksiyonlar, beyin hücreleri arasındaki bir bio - elektrik faaliyetten başka bir şey değildir!.. Her mânâya göre beyinde değişik hücre grupları arasında bir bioelektrik akış sözkonusudur. Bu akış neticesinde devreye giren hücre grubuna göre ortaya sayısız mânâlar çıkmaktadır.

Beynin tüm fonksiyonları hep bu hücre gruplarının oluşturduğu sayısız

krozmanlar neticesinde gelişmektedir. 15 milyar nöron ve her bir nöronun 16 bin nöronla bağlantısı. Ve bunların sayısız işlevi!.. (fetebarekAllâhu ahsenül halikîn!..)

Hormonların bu alandaki fonksiyonları ise bilebildiğimiz kadarıyla, hücrelerin kimyasal yapısını etkileyerek, bio-elektriğin akış hızını ve yönünü kanalize ederek değişik anlamlar taktığımız oluşumları meydana getirmesi!..

Her an sayısız takım yıldızlardan gelen değişik frekanslı ışınlar. değişen açılar dolayısıyla beyin üzerinde meydana gelen sürekli değişik kozmik etki ve bunun sonucu bio-elektrik akış. mevcût potansiyelin her an yeni gelenler istikâmetinde sürekli yeni mânâlar oluşturacak şekilde faaliyeti.

Esasen beyin için uyku diye bir olay sözkonusu değil!.. Beyin, anlattığımız istikâmette sürekli olarak çalışmada ve sürekli olarak tesir almada.

Ruh'ta oluştuğu iddia edilen tüm haller, aslında ruhta değil beyinde oluşmada!.. «**Ruh**» ise beynin tüm hasılasını her an yüklemekte olduğu hologramik yapılı «**dalga beden**».

Evet, konudan uzaklaşmayıp, tekrar «**zikrin**» olayına gelelim;

«**Zikir**» yaptığınız zaman, yâni «**Allah**»a ait olarak bilinen bir mânâyı tekrar ettiğiniz zaman. Beyinde, ilgili hücre grubunda bir bioelektrik akım meydana geliyor ve bu, bir tür enerji şeklinde dalga bedene yükleniyor!

Aynı zamanda siz bu mânâyı tekrara devam ederseniz. Yâni, bu kelimeyi tekrara devam ederseniz. Bu defa, bu kelimenin tekrarından oluşan bioelektrik enerji daha güçlenerek yeni hücre birimlerini devreye sokuyor ve bir kapasite genişlemesi sözkonusu oluyor.

Bu tekrara daha uzun bir süre devam ettiğimizde ise, devreye giren yeni hücre grupları dolayısıyla, beyninizde yeni mânâlar oluşmaya başlıyor. Tekrarladığınız kelimelerin işaret ettiği mânâ istikâmetinde yeni anlamlar beyninizde açığa çıkmaya başlıyor ve siz:

«Ben zikre başladıktan sonra kafam değişmeye başladı, huylarım değişmeye başladı. bir takım şeyleri daha iyi anlamaya başladım!»gibisinden şeyler söylemek durumunda kalıyorsunuz!..

Ayrıca bu tekrarlardan oluşan hem mânâ, hem de enerji, dalga bedeninize yüklendiği için, fizik beden ötesi yaşamınız daha farklı bir düzeye erişiyor!..

"**DÜNYADA A'MÂ OLAN ÂHİRETTE DE A'MÂDIR**!." (İsra: 72)

Âyeti kerîmesinde işaret edilen gerçek, anladığımız kadarıyla bu noktayı bize fark ettirmeye çalışmaktadır.

Zira, beyin ne düzeyde açılır ne düzeyde gerçekleri görmeye geçerse; o açılımı aynen dalga bedene yâni ruha yükleyeceği için. ve ruh da beynini yitirdikten sonra asla yeni bir kayıt alamayacağı için. Dünyada açılmayan beyinlerin meydana getirdiği «ruhlar için ölüm ötesi yaşamda asla açılma imkânı yoktur!» denmek istenmiştir.

Bir an düşünün... Milyarlar ve milyarlar sürecek ebedî denen bir yaşam!.. Ve siz bu yaşam için gerekli olan potansiyeli ancak şu son derece kısıtlı olan dünya hayatında beyninizi değerlendirebildiğiniz oranda elde edebileceksiniz!..

Şayet bunun ne demek olduğunu düşünemiyorsanız. Elbette ki size söyleyecek başkaca bir sözümüz yok!..

Evet, zikrin birinci yönünden bahsederken, beynin ürettiği bio elektrik enerjinin, bir tür dalga enerji biçiminde ruha yüklenmesidir, dedik!..

Şimdi gelelim zikrin ikinci tür yararına.

Kur'ân-ı Kerîm bir âyet-i kerîmesinde insanın varoluşuyla ilgili olarak şöyle der:

«BEN YERYÜZÜNDE BİR HALİFE MEYDANA GETİRECEĞİM!..» (2-30)

İşte bu «**halîfe**» sözcüğü, Allah'ın tüm isimlerinin mânâlarının insan beyninde aşikâre çıkabileceğine. Beynin, bu kapasiteye sahip olarak meydana getirildiğine işaret eder!..

Siz hangi ismin mânâsına dönük olarak «**zikir**» yaparsanız; yâni, Allah'ın «**esmâ-ül hüsnâsı**» tâbiriyle işaret edilen Allah'ın hangi ismini tekrar ederseniz, beyninizde o mânâ yönünden bir kapasite genişlemesi söz konusu olur. Bu bahse ilerde tekrar geleceğim için, burada fazla genişletmiyorum ve işin başka bir teknik yanına girmek istiyorum.

Varlık tümüyle Allah'ın varlığı ve Allah'ın mânâlarının aşikâre çıkma mahalli olduğu için. Ve varlıktaki sayısız «şey»ler hep O'nun çeşitli mânâlarının sanki yoğunlaşmış hali olduğu için; sayısız takımyıldızlardan gelen sayısız ışınım, hep, bize **O**'nun sonu gelmez isimlerinin mânâlarını ulaştırmaktadır.

Bunu şöyle bir misâl ile açıklayalım;

Bulunduğunuz odada sayısız radyo ve televizyon dalgası, yayını mevcut. Oysa sizin radyonuz belli sınırda dalga boyunu alma kapasitesinde, televizyonunuz sadece «VHF» bandına, sahip!..

Şimdi düşünün bitişik evdeki komşunuz Avrupa'daki gibi 18-20 kanaldan çeşit çeşit yayın alıyor. Ya da Amerika'da olduğu gibi 100 kanaldan türlü renkli yayın alıyor, siz ise tek kanallı siyah-beyaz televizyona sahipsiniz!.. Hele bir de böyle bir imkânı ömür boyu elde edemeyecekseniz ve bunu biliyorsanız!?..

Evet, beyninizin alıcı kapasitesini arttırmak sizin elinizdedir.

Esasen beyin 12 burçtan, sayısız yıldızdan gelen sayısız ışınımı değerlendirebilecek kapasiteye sahiptir!.. Ancak ne var ki, kişinin bu kapasiteyi genişletmesi önemlidir. Elinize, size sonsuz yarar sağlayacak bir sermaye, bir kapasite verilmiş; siz ise bunu oyun oynayıp boşa harcamakla tüketiyorsunuz!..

«**Cennet ehlinin çoğunluğunu BÜHL kimseler teşkil eder**»

buyruluyor.

«**Bühl**» kelimesi Arapçada «**saf**» kişiler anlamında kullanıldığı gibi **«ahmak»** anlamına da gelebiliyor.

Nitekim Hazreti **İsâ** aleyhis-selâm'a ait olduğu söylenen şu sözde bu mânâ çok açık görülmektedir:

«Allah devâsı olmayan tek dert yaratmıştır, o da «BÜHL»lüktür!..» Yâni, «**ahmak**»lıktır!..

Evet, cennete girenlerin çoğunluğunu «**saf**» vatandaşlar teşkil edecektir!.. amennâ ve saddakna!.. Niye bu böyle?..

Çünkü cennet ehlinin çoğunluğunda ilâhi rahmete nail olma neticesinde, beyinlerinde dünyanın manyetik çekim alanına karşı koyacak olan «antiçekim dalgalarını» üreten devre açılmış ve cennete gidebilecek güce nâil olmuşlardır. Ancak ne var ki, oralardaki sonsuz ve sayısız nimetleri değerlendirebilecek üst düzey kapasiteye ulaşabilmek için yeterli çalışmayı yapmamışlardır!.. Cennette, dünyadan bildikleri sayısız zevkler ve bunların daha değişik türleri içinde ebedî bir yaşam süreceklerdir.

Oysa Allah'a yakınlık kazanmışların (mukarreblerin) cennetteki yaşamlarını normal beyinlerin tahayyül bile etmesine imkân yoktur!..

Bunu basit bir misâl ile açıklamaya çalışayım.

Bir insan tüm yaşamı boyunca düşünüyor, taşınıyor, araştırıyor her şeyini feda ediyor ve sonunda bir anda ömrünü feda ettiği konu kendisine açılıyor ve o şeyi keşfediyor!.. Bir yaşamı harcadıktan sonra keşfedilen o şeyin değerini ve o kişinin sevincini gözlerinizin önüne getirmeye çalışın!..

Şimdi düşünün ki beyni üst düzeyde çalışma kapasitesine erişmiş biri. Sayısız yepyeni mânâlara yol açan ışınları değerlendirebilecek bir düzeye erişmiş; sürekli yeni yıldızlarla, ya da bir diğer ifade ile bu yıldızlardaki meleklerle rezonansa girebilen bir beyne sahip!.. Her an yepyeni şeyler alıp bunları değerlendiriyor ve sonsuza dek sürekli artan bir biçimde bu gelişmeyi tadıyor!..

Bilmem anlatabiliyor muyum?..

Evet, beyninizde, Allah'ın sayısız isimlerinin mânâlarını anlayıp âşikâre çıkartabilecek bir kapasite, bunları yaşayabilecek bir özellik mevcut.

Ve siz bunları, ne kadar zikrederseniz, o düzeyde Allah'a yaklaşabilecek yâni O'ndaki mânâları tanıyabileceksiniz. Ve bunun anahtarı da zikirdir!..

Şimdi siz, ister bu anahtarı kullanın, ister kullanmayın denize atın; isterseniz de ne güzel oyuncak diyerek anahtarın dişlerini taşa sürte sürte eğlenip hoşça vakit geçirin!!!..

Bugün dünya üzerinde hangi kişide normal ya da olağanüstü diye nitelendirilen ne tür fiil görüyorsanız, biliniz ki bunların hepsi de beynin değişik değerlendirilişlerinden başka bir şey değildir.

Kimde âşikâre çıkan hangi özellik varsa, o özellik aynıyla gerçekte sizde de mevcuttur. Ne var ki onun beyninde açılmış bulunan o devre, sizin beyninizde açılmamıştır!..

Beden tümüyle, beyne hizmet edip ona gerekli olan bioelektrik enerjiyi temin için yaratılmış bir yapıdır. Aynı zamanda beyindeki sayısız alıcı güçlere bir nümûne olması itibariyle de bazı basit alıcı organlar bu bedene yerleştirilmiştir ki; beyni sadece bunların kapasitesiyle sınırlı saymak insanlığın en büyük gafletidir!..

Makrokozmos evrendir;

Mikrokozmos ise beyin!..

Evren, esas yapısı itibariyle, tümüyle, sayısız manyetik dalgalardan oluşmuş bir kütledir ve her dalga boyunun kendine has orjinal bir mânâsı vardır. Beyin ise orijini itibariyle bu dalga boylarındaki mânâları değerlendirecek bir alıcı, bir değerlendirici ve sayısız yeni mânâlar oluşturucu bir cihaz gibidir!.. Ve bu beyin, elde ettiği tüm hasılayı, ürettiği ruha yâni hologramik dalga bedene yüklemektedir!..

Kişinin ölüm ötesi kapasitesi, bir diğer ifade ile mertebesi, derecesi, dünyada iken geliştirebildiği son beyin kapasitesi kadardır.

Öldükten sonra herkes, kim ve ne derecede olursa olsun, değerlendiremediklerini fark ederek, bundan dolayı büyük bir pişmanlık duyacaktır!.. Ne çare ki, iş işten geçmiştir.

Şimdi de zikrin iki türünden bahsedelim.

Enerji türü zikir!...

İlim türü zikir!.

Enerji türü zikir nedir?..

«**Genel zikir**» diye de adlandırabileceğimiz bu zikir türü, ruhtaki kudret sıfatına taalluk eden, ruhun sayısız işler başarmasını, ulaşım gücünü sağlıyan enerji toplamaya yönelik zikirlerdir.

«**Allah**»;

«**Lâ ilâhe illallâh**»;

«**Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh**» ve bu gibi genel zikirlerdir.

Ayrıca yapılan iyiliklerden, ya da size kötülük yapıp dedikodunuzla, gıybetinizle meşgul olan kişilerden akan pozitif enerji yani sevaplar da bu enerji türündendir.

Öbür taraftan bir ikinci zikir türü daha vardır ki, bunu da «**özel zikir**» olarak mütala edebiliriz.

Özel zikirler, kişiye has, Allah'ın isimlerinden ibaret olan zikirlerdir. İlerde ilgili bahiste anlattığımız üzere, Allah'ın çeşitli isimleri, değişik kuvvetlerde, ayrı ayrı, kişiye has formüllerle, beyinlerde açılımlar oluşturmuştur. Siz genel zikir klasmanında bir zikir yaptığınız zaman, her ismin mânâsı eşit kuvvetle tesir alır ve hepsi de aynı oranda gelişme gösterir.

Oysa, meselâ «**MÜRÎD**» isminin mânâsı diğerlerine göre daha az nispette

aşikâre çıkmış ve bundan dolayı da iradesi zayıf olan, bildiğini tatbik edemeyen bir beyin söz konusu olduğundan; siz genel zikirlerle olaya yaklaşsanız, hepsi aynı nispeti koruyarak güçleneceğinden, bu ismin mânâsı yönünden kolay kolay netice alamazsınız!..

Ama buna karşılık, siz direkt olarak «**MÜRÎD**» zikriyle olayın üstüne gittiğiniz zaman; kısa sürede görürsünüz ki, kişi «**irade**» yönünden, yâni bildiğini tatbik etme yönünden büyük mesafeler alır.

Bu irade konusunda olduğu gibi, cimrilik konusunda, yumuşaklık konusunda, ilim konusunda, kısacası hemen her konuda böyledir. Ancak bunun için de bu zikri veren kişinin, karşısındakinin beyin yapısını çok iyi bilmesi gerekir.

Yâni, O kişinin genel beyin programında hangi burçların ve hangi planetlerin pozisyonu nelerdir?.. Hangi isimlerin mânâları bu şekilde hangi nisbetlerle açılmıştır?..istidadı hangi konulardadır?.. Gibi soruların cevaplarını bilip, kişiye özel zikrin verilmesi gerekir!.. [1]

[1]-«**DUA ve ZİKİR**» isimli yeni çıkan kitabımızda bu hususta gerekli bütün bilgiler mevcuttur. **A. Hulûsi**

Zikir deyince, sadece bunlarla da kayıtlanmamak gerekir ayrıca. Namazda okunan bütün âyetler, duâlar ve tesbihler hep zikir cümlesindendir.

Namaz ise mümkün olduğunca dış dünyadan soyutlanarak tam bir konsantrasyon içinde okunan manâları ruha yükleme yöntemidir.

Namazı bir jimnastik gibi anlamak, tümüyle cahillikten ve meselenin içyüzünü görememekten kaynaklanan ilkel bir görüştür!..

Namaz, esasen, tamamıyla öze; özünde mevcut olan Allah'a yönelme olayıdır!.. Bundan mahrum olanlar ise, bu çalışma neticesinde kendilerinde ortaya çıkabilecek o kadar değerli şeylerden kendilerini yoksun bırakmaktadırlar ki bunun dille anlatılması asla yeterli olamaz!..

Namazın edâ edilmemesi, kişinin kendisi ile Allah arasındaki bağın bir çeşit kopartılmasıdır ki, bunun mânâsını şöyle anlatmaya çalışalım. Kendini et-kemik, yaşamı da bu dünyadan ibaret, sanan insan, ölümötesini bilmediği için hiç bir çalışma yapmaz!.. Bu yapmayış dolayısı ile de, varlığına konulmuş bulunan «**Halife**»lik hazinesi sandığının kapağını açmaz ve içindeki eşsiz defineyi çıkartıp kullanmaz ve nihayet sefalet içinde ölür gider. NAMAZ konusunu ve sırlarını detaylı bir şekilde "**TEMEL ESASLAR"** kitabımızda okuyabilirsiniz.

Düşünün bir insanı, kendisindeki sayısız özellikleri ortaya çıkartacak olan nesneyi değerlendirmekten mahrumdur. Oysa ölümötesi yaşamda tüm sermayesi

bu «**halife**»lik sandığının içine konulmuş bulunan definedir. Bu kişinin ölümötesindeki pişmanlık halini nasıl anlatmak mümkün olabilir ki?..

Şurasını kesin olarak bilelim ki; «**ibâdet**» adı altında yapılan tüm fiiller tamamıyla kişinin ölüm ötesi yaşantısı için kendisinin ihtiyaç duyacağı ve oradan da temin edemeyeceği şeylerle alâkalıdır. Yoksa, yüzmilyonlar kere yüzmilyonlarca güneşin yer aldığı kâinatın Mutlak Mutasarrıfına karşı, birimin varlığı tek kelime ile «**HİÇ**»tir. Sen iman üzerine olup doğumdan - ölüme secdede olsan, **O**'na ne ekleyebilirsin?.. Ya da tüm yaşamın boyunca tepetakla durup devamlı tükürsen ne olur?.. Ne olacak, tükürdüğün kendi yüzünü yıkar!..

Abdest nedir, nedendir?..

Bu soruya hemen herkesin vereceği cevap bellidir.

«Temizlik için!..»

Ya...? Öyle mi?..

Eski deyişle «5 paralık aklı» olan biri,**abdest almak temizlik** gayesi ile getirilmiş bir hüküm olsa idi. «**Elini toprağa sür de sonra topraklı elinle suratını, kollarını sıvazla**»; der mi idi?..

Gaye temizlik ise...

Siz karşınızdakine, «**elini toprağa bula da sonra suratını sıvazla**»; der misiniz?..

Cevabınız elbette ki tek bir kelime değil mi?.. «Hayır!»

Peki öyle ise şimdi gene soralım... Gaye temizlik değil ise, ne?..

Nefesinizi tutun ve saatinize bakın. Kaç saniye soluk olmadan durabileceksiniz?.. 1-2 dakikaya kadar uzanabiliyorsunuz değil mi?.. Peki denizin içine girip de nefesinizi tutarak kaç saniye durabiliyorsunuz suyun altında. 15-25 saniye civarında!.. Peki bu aradaki fark neden?.. Çünkü, suyun dışında iken bedeninizin tüm yüzey hücreleri lokal oksijen alımı içinde de ondan. Oysa, suyun içinde iken bu yol kapanıyor ve sadece ciğerinizdeki oksijen ile başbaşa kalıyorsunuz.

İşte bu oksijen alımı meselesinde olduğu üzere, kolunuzu ya da yüzünüzü su ile sıvazladığınız zaman, sıvazlanan hücrelerden vücuda belli bir ölçüde elektrik takviyesi mevcuttur. Yâni beyin, çalışması için gerekli elektriği kısa ve kolay yoldan bu şekilde temin etmiş olur. Bunun için de şarıl şarıl akan suya hiç ihtiyaç yoktur!.. Zira önemli olan o organlardaki hücrelerin suyla temas etmesidir. Fazlası zaten akar gider!..

Yıkanmak ise gaye, kirden paklanmak ise fazla suya da ihtiyaç vardır. Ama abdest için yüzey hücrelerin ıslanması yeterli miktardır.

Evet, suyla abdest böyle ya teyemmüm?.. Yani elini toprağa sürüp sonra yüzüne ve sonra gene toprağa sürüp önce sağ ve sonra da sol koluna avucunu sürme!.. Üstelik elinin iç yarısını kolunun bir yanına sürerken, öbür yarısıyla

kolunun dış yarısını sıvazlama. Yâni aynı yerin üstünden geçmeme!.

Bu defa ben söylemeden siz cevabı açıklayıvereceksiniz:

«**Topraktan elektrik alma!.. Sudaki elektriği bulamadığın anda topraktaki elektrik ile beyne yardımcı olma. Bünyedeki statik elektriği topraklama vs. vs.**»

Evet, görülüyor ki, abdest olayında gaye temizlik değil, beynin elektrik ihtiyacının karşılanması söz konusu. Zaten, zaman zaman **Resûl-i Ekrem**'in bir bardak miktarı su ile bile abdest aldığından söz edilir ki, bu dahi olayın esasının temizlik gayesine matuf olmadığını işaret etmeye yeter.

Ben sık sık yıkanıyorum, abdest almaya ihtiyacım yok, ya da böylece elektrik alıyorum bu bana yeter; diyebileceklere...

Arabaya benzini doldurdunuz ve olduğunuz yerde çalıştırıyorsunuz!. Böylece nereye varırsınız ki?.. Elektriği yani enerjiyi beyne verdiniz; peki bu enerjiyi ne yönde ve nasıl kullanıyorsunuz?.. Beyni, ruha ve ölümötesine dönük bir şekilde enerji üretmesi için elektrikle takviye etmek de mümkün. Aldığınız bu elektriği tamamiyle geçici dünya zevkleri için tüketip, öbür yanda bu enerjiye en çok ihtiyaç duyacağınız yerde şaşa kalmak ve pişmanlık içinde azab çekmek de mümkün!..

Elde ettiğiniz enerjiyi nasıl ve ne yöne dönük olarak kullanıyorsunuz?..

İslâm'ın bir zarurî farzı da oruç ile alâkalı.

Oruç nedir?.. Açın halinden anlamak!..

Oruç nedir?.. Nefsi terbiye!..

Oruç nedir?.. Mideyi dinlendirme!..

Bunların hepsi de doğru. Ama bu kadar mı?.. Sadece bunlar mı gerekçe?..

Beyin, kendi ihtiyacı olan ve bedenin diğer organlarının ihtiyacı olan tüm enerjiyi bildiğimiz gibi katı - sıvı çeşitli yiyeceklerden elde eder.

Bedendeki tüm hücrelerin hayatiyeti ise beynin yaydığı bioelektrik ile kâimdir. Yâni beyin bir yandan, ruha dönük, dışa dönük çeşitli dalgaları sürekli yayarken; diğer yandan da kendi yaşamına yardımcı, destek olan çeşitli organların ihtiyacı olan enerjiyi onlara göndermekle yükümlüdür.

Üstüne üstlük bir de bütün bunların ihtiyacı olan enerjiyi temin için, dışarıdan giren katı - sıvı hammaddeyi yâni yiyecek ve içecekleri kendisine ve organlara dönük bir enerji biçimine çevirmek için enerji tüketir.

Oysa beyin bunlara dönük bir biçimde o enerjiyi harcamayı, ruha yükleme ya da dünya üzerine çeşitli dalga boylarında yayın yapma şeklinde de değerlendirebilme imkânına sahiptir.

İşte bunun için, hiç değilse senede bir aylık oruç süresi getirilmiştir. Oruçlu iken elinden geldiğince daha fazla ibâdet yâni zikir yaparsın!.. Böylece, bu çalışmaların daha güçlü olarak ruha yüklenir. Böylece beynin daha yüksek enerji kapasitesiyle üretim yapar!.

İSRAF

YENEN Mİ YİYEN Mİ

YÖNÜNDEN

«**Çok yemek israftır**»

Buyruğuna gelince. Buradaki israf sanıldığı gibi fazladan yenen nesne yönünden olmayıp; **yiyen yönündendir**!..

Çünkü beynin belli bir enerji ihtiyacı vardır, diğer organların belirli bir enerji ihtiyacı vardır. Fazlası hiç bir işe yaramaz!.. Üstelik bu fazlalığın tüketilmesi için de gene beyin enerjisi boşa harcanacaktır. Ayrıca bunların bedende birikimi, beyin enerjisini israf yönünden ekstra bir «delik» meydana getirecektir.

Fazla kilolu kişinin kendi beynine verdiği zararı kolay kolay başkası veremez!..

Oruçlu iken yapılan zikrin, normal şartlardayapılana göre getirdiği enerji o kadar fazladır ki, bu yüzden oruç Hz.**Rasûlullah** aleyhi's-selâm tarafından çok çok övülmüş ve genellikle de kendisi tarafından sık sık tutulmuştur.

Kiloların fazlasının beyne verdiği zarar deyince hemen burada akla içki ve sigara da geliyor.

SİGARA VE İÇKİNİN BEYNE ZARARI

İçki ve sigara hakkında da bir kaç hususu açıklamaya çalışalım:İnsanın ölüm ötesi ebedî hayattaki mertebesi, derecesi, şu andaki, dünyadaki beyin kapasitesine bağlıdır dedik. Ne kadar yüksek kapasitede, beyin hücrelerini çalıştırır, ne kadar bu yolla «ruhuna» yâni «dalga bedenine» enerji ve ilim depo ederse, ölüm ötesi yaşamda sermayesi o kadardır, dedik.

Peki... İçki ve sigara beyinde ne tesir oluşturuyor?..

Beyin hücrelerini uyuşturuyor!..

Beyin hücreleri arasındaki bağlantıları (snapsları) tıkıyor!.. Bunlar arasındaki bioelektrik akışını engelliyor!..

Neticede siz, kendi elinizle, hapsolduğunuz hücreden çıkmak için verilmiş olan anahtarın dişlerini günden güne mahvederek, kendi kendinize en büyük kötülüğü yapmış oluyorsunuz.

Tam bir noktaya geliyorsunuz, işin püf noktasını kavramak ve ona göre kendinize yön vermek durumundasınız. Pat diyor kafanız duruyor!.. Ne yapsanız boş!.. Çünkü o olayı çözümlemek için beyninizin ilgili hücrelerini devreye sokacak snapslar içtiğiniz sigaranın içindeki bir takım maddeler yüzünden tıkanmış!..

Ya da o hücreler aldığınız alkol dolayısıyla iş göremez hale gelmiş!.. Üstelik beyin hücreleri yenilenmez de!..

Çok kısa süreli zevkler için, milyarlarca sene sürecek yaşantınızın sermayesi olan beyninizi harcayıp durmak!..

Eline geçen bir torba altını, çıkardığı ses hoşuna gittiği için denize atan kişi gibi yaşamak!..

Şayet akıllılık bu ise buyurun devam edin!.. Ama unutmayın ki, bunun zararını gelecekte asla telâfi edemiyeceğiniz bir biçimde çekeceksiniz!..

HAC OLAYINDAKİ

İKİ BÜYÜK SIR

HAC olayının altında yatan sır gerçekten hafsalaların kolay kolay alabileceği bir şey değildir. Hac'cın bir kişi için ne kadar önemli ve değerli bir ibâdet, bir eylem olduğuna geçmeden önce bu konuda **Rasûlullah** sallallâhu aleyhi ve sellem'in üç ana noktaya işaret eden buyruklarından sözedelim:

1) Resûlulah sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu, diyor Hazreti **Ali** kerremallâhu vecheh:

"Beytullah"a ulaştıracak azık ve binek hayvanına mâlik olup da, haccetmeyen kişinin yahudi veya hıristiyan olarak ölmesinin kendisince ne önemi vardır. İşte Allah kitabında şöyle diyor:

İnsanlar üzerinde Allâh'ın hakkı yoluna gücü yetene beytullahı haccetmektir. (Ali İmran: 97-2)

2)İbn Ömer radıyallâhu anh'dan rivayet edilmiştir:

Bir adam **Rasûlullah**'a gelerek sordu:

Haccı farz kılan nedir Yâ Rasûlullah?..

Resûlü Ekrem sallallâhu aleyhi ve sellem cevap verdi:

Azık ve binektir!.. (Tırmızî)

(Yâni hacc yolculuğunu yapacağın bineğin ve yolculukta yiyeceği kadar azığın).

3) **«Umre, kendisi ile öbür umre arasındaki zaman içinde işlenen günâhlara kefarettir. Haccı mebrurun cennetten başka karşılığı yoktur!»** (Müslim)

4) Ebû Hüreyre radıyallâhu anhten;

Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

- Her kim şu beyte gelir, kadına yaklaşmaz, fısk işlemezse, o kimse anasından doğduğu gibi döner!.. (Müslim)

5) Abdurrahman bin Yâ'mar ed Dîlî radıyAllâhu anh şöyle demiştir:

Rasûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Arafat'ta vakfe halinde iken, ben O'nun yanında hazır bulundum. O esnada Necid Halkından bir kaç kişi **O**'nun yanına gelerek:

-**Yâ Rasûlullah, hacc nasıldır? (Haccın hali nedir) Rasûlullah buyurdu:**

-HACC ARAFATTIR!.. Kim cem gecesi sabah namazından önce gelirse Haccı tamamlar. Minâ günleri üçtür. Artık kim iki günde acele ederse onun üzerinde bir günâh yoktur. Kim de gecikir ise ona da günâh yoktur. Sonra bunun arkasından bir adam yolladı ve bu hükümleri yüksek sesle halka duyurdu. (İbni Mâce, Tırmîzi, Ebû Davud, Nesâi)

6) Abbas bin mirdâs es- selemî radıyAllâhu anh şöyle buyurmuştur:

Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem, ümmeti için Arefe günü akşamı (Arafat'da) mağfiret duâsında bulundu. O'na şöyle cevap verildi:

-Zâlim müstesna onları bağışlarım!.. Çünki ben mazlûmun hakkını zâlimden şüphesiz alırım!..

Hz.Rasûlllah aleyhi's-selâm:

-Ey Rabbim, eğer dilersen mazlûma (hakkını) Cennet'ten verir ve zâlimi bağışlarsın?..

diye duâ etti. Fakat o akşam bu duâsı kabûl olunmadı. Sonra Rasûlü Ekrem (ertesi sabah) Müzdelife'de sabahlayınca anılan duâyı tekrarladı ve duâsı kabûl olundu.

Abbas bin Mirdâs:

Sonra Rasûlullah güldü. Bunun üzerine Ebû Bekir ve Ömer:

Babam anam sana fedâ olsun!.. Bu saatte gülmezdin!.. Seni güldüren şey nedir?.. Allah seni sevindirsin.

Rasûlü Ekrem:

-**Allah düşmanı İblîs, Allah azze ve cellenin benim duamı kabûl edip ümmetimi bağışladığı bilince toprağı alıp başına dökmeye ve mahvoldum, helâk oldum diye bağırmaya başladı. Gördüğüm onun bu sabırsızlığı ve üzüntüsü beni güldürdü.**

Buyurdu.

(İbni Mâce)

Evet Hac konusundaki bâzı Hadîs-i şerîfler de bunlar.

Şimdi olayın bilimsel izah yönüne geçelim.

«**HAC ARAFATTIR**» işareti meselesinin ana kilit noktasıdır.

Zirâ, Beytullah yani **Kâbe-i Muazzama** yılın her vaktinde ziyaret edilebilir ki buna «**umre**» denilir. Bundan elde edilen ecir, sevap çok büyüktür ancak «**Hacc**» gibi olmaz. Niçin?..

«**HAC**»da ne gibi bir sır yatmaktadır ki,**Rasûlullah**'ı «**Gidecek binek ve azığı olup da, gitmeyen yahudi veya hırıstiyan gibi ölür**» mânâsına gelen son derece ağır uyarıyı yapmak mecburiyetinde bırakmıştır.

Ev bark, araba al, çocuğunu, torunuzu büyüt, kızını gelin et, yaşlan, dünyadan elini eteğini çek de ondan sonra hacıya gidersin; şeklindeki halkın son derece cahilâne şartlanmasını yıkıp; çok büyük bir gerçeği vurgulamaya çalışıyor!..

Hacca gidecek bir bineği ve azığı temin ettiğin anda senin üzerine HAC farz olmuştur; bu yeterli imkândır; buna rağmen gitmezsen ve gitmeden ölürsen, yahûdî ya da hırıstiyan gibi ölmüş olursun anlamına gelen son derece ağır ve

önemli bir uyarıda bulunuyor.

Bizim müşahedemize, Cenâb-ı Hakk'ın bizde izhar etmiş olduğu ilme göre...

İnsan bedenini saran sinir sisteminde akmakta olan bioelektrik gibi, dünyanın yüzeyi altında da akan negatif ve pozitif radyasyon akımları, kanalları mevcuttur.

Şayet sizin kurmuş olduğunuz ev yada işyeri veya çiftlik negatif radyasyon akım kanallarından birisi üzerine isabet ederse, o evde başınız hastalık ve sıkıntıdan kurtulmaz.işyerinizde daima işler ters gider. Çiftliğinizde kaza-belâ eksik olmaz, hayvanlarınız barınmaz vesaire.

Aynı şekilde şayet eviniz, işyeriniz ya da çiftliğiniz pozitif radyasyon akım kanallarından biri üzerine isabet ederse. Bu defa da eviniz son derece huzurlu olur. Dışardan çoğu zaman evinize kaçarsınız. İşyeriniz son derece verimli, bereketli olur. Çiftliğiniz, hayvanlarınız kezâ öyle.

İşte bu anlattığımız akım kanallarına batıda özellikle İngiltere'de de «**ley**» hatları deniliyor. Negatif olanlarına da «**kara akım hatları**» tâbiri kullanılıyor.

İşte dünyanın bedeni içindeki pozitif enerji hatlarının kesişip sanki bir enerji santralı gibi yayın yaptığı en önemli merkez **Mekke**'de bulunan **Kâbe-i Muâzzama**'nın altı ve bunun uzantısı içinde **Arafat Dağı**'nın altıdır!..

Keşif sahiplerinin keşif yoluyla gördüğü bu gerçeğe Seyyid **Abdülaziz Ed Debbağ** da «**Elibrîz**» isimli eserinde değinmiş ve **Kâbe**'den göğe yükselmekte olan bir «**nur**» sütunundan adı geçen eserinde bahsetmiştir!..

Bu noktadaki çok güçlü pozitif enerji dolayısıyla **Harem-i Şerîf'**teki tüm insanların beyinleri öylesine etkilenip öylesine güçlü bir faaliyet içine girmektedirler ki bunu anlatabilmemiz mümkün değildir.

Nitekim bu gerçek dolayısıyla Kâbe çevresinde kılınan namaz için **Rasûlullâh** salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

-Kâbe'de kılınan iki rek'ât namaz dünyanın başka mescîdlerinde kılınan namazdan 100 bin defa daha sevablıdır!..

Zira burada yapılan her faaliyet yerden alınan bu pozitif enerji dolayısıyla beynin kat bekat güçlü yayın yapmasına, hem de bunun ruha o derece güçlü

olarak yüklenmesine hem de dünyaya dönük bir biçimde yayınlanmasına yolaçmaktadır.

Gene bir başka hadîs-i şerîfte **Resûlullâh** salla'llâhu aleyhi ve sellem:

-**"Başka yerlerde sadece fiillerinizden mes'ûlsünüz, Kâbe'de ise düşüncelerinizden de mes'ûl olursunuz."**

Buyurmuştur. Bunun da gene sebebi beynin aldığı güçlü enerji dolayısıyla düşünceleri dahi fiil düzeyindeki bir güçle ruha yüklemesindedir.

Bu arada hemen **ZEMZEM SUYU**'ndaki sırra işaret edelim.

Zemzem suyu **Kâbe**'nin altında bulunan, bir tür jeneratör gibi yayın yapan bu pozitif radyasyon kaynağından geçerek kuyuda toplanmaktadır.

Hemen hatırlayın yakın tarihteki **«Çernobil nükleer santralındaki»** kazâ dolayısı ile yayılan menfi radyasyonu ve bunun suları nasıl zehirlediğini. Siz bu sulardaki zehirlenmeyi asla fark edemezsiniz, ama bu sular sizi öyle bir zehirler ki hiç de anlayamazsınız!.. Ve sular yıllar yılı da radyasyonunu kaybetmez!.. Olayın önemini bilen batıdaki paniğin sebebi de budur.

İşte bunun tam zıddı bir biçimde, **ZEMZEM** suyu da Kâbe'nin altındaki pozitif radyasyon kaynağının içinden geçmekte ve bu suyu içenlerde sayısız faydalar oluşturmaktadır. Bunu oraya gidip de o sudan içenler, abdest alanlar fark ederler.

Gene **Kâbe-i şerîf** altındaki bu radyasyonun beyinlere yüklediği güç dolayısı ile, tavaf sırasında kabiliyetli beyin sahiplerinde çeşitli olağanüstü yaşamlar gerçekleşmektedir.

Peki **Kâbe** böylesine muazzam enerji merkezi, ya da bir diğer ifade ile **«nûr menbâı»**dır da; Hacc niçin Arafat'ta olmaktadır?.. Hac niçin Arafat'tır?.. Arafat'taki olay nedir?..

Kâbe-i Muazzama'nın altında bulunan son derece güçlü müsbet radyasyon kanalının bir uzantısı da **Arafat tepesinin** altında ikinci bir düğüm meydana getirmektedir, demiştik az evvel.

İşte Arafat tepesi ve civarında toplanan yüzbinlere, milyonlarca insan, yerden aldıkları son derece güçlü radyasyon ile beyinlerinden tek bir mânâda yayın yapmaktadırlar. «**Vakfe**» denen olay, insanların bu tek manâ üzere toplu «**yönlendirilmiş dalga**» yayınına yönelişleridir.

«ALLAHIM BİZİ AFFET!..»

Yüz binlerle, milyonlarca insan beyni; sanki laser ışını gibi, tek bir dalga boyundan yayın yapmakta ve bu dalga boyundan oluşan dev bir manyetik bulut tüm Arafat Bölgesini kaplamaktadır!..

Şimdi hemen hatırlamaya çalışın.

Üzerine herhangi bir film çekilmiş video bandını, çalışırken video cihazının üzerinde unutursanız ne olur?.. Video cihazının yaydığı manyetik alan bandın üzerindeki kaydı siler!.. İsterseniz siz buna görünmeyen eller bandı siler de diyebilirsiniz!..

Evet. İşte misâl yollu anlatmaya çalıştığım gibi.

Siz orada «ALLAHIM GEÇMİŞ GÜNAHLARIMDAN DOLAYI BENİ AFFET» dediğiniz anda hem bu tür bir dalga oluşturmuşsunuzdur. Hem de beyninizi bu mânâdaki dalgalara açmışsınızdır!.. Ve açılan bu kanaldan, o güçlü manyetik alan bir anda beyninizi etkiler ve o ana kadar ruhunuza negatif yükle beyniniz tarafından kaydedilmiş tüm yazımlar siliniverir!..

Ve siz anadan doğmuşcasına günâhsız olarak. O ana kadar ruhunuza yüklenmiş olan tüm negatif yüklerde arınmış olarak **Arafat**'dan dönersiniz.

Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem buyuruyor ki;

-**Arafat'tan dönüp de, acaba benim günâhlarım afvoldu mu, diyen kişi en büyük günâhkârdır!..**

Çünkü olay böylesine kesin bir olaydır!..

Allâh, günâhlarından arındırmayı murad ettiği kuluna nasibeder oraya gitmeyi; ve orada da böyle bir sistem içinde arınmayı bahşeder!..

Evet, Hac olayında birinci önemli husus tüm geçmiş günâhlarından arınma. peki bu kadar mı HAC'da olup bitenler?..

«HACCI MEBRURUN KARŞILIĞI ANCAK CENNETTİR»

Günâhlarınız afvoldu!.. Tüm negatif yükünüz sıfırlandı!..

Ama yeniden kazanmanız çok kolay!.. Hem de eskisinden bile daha fazlasını!..

Ve yaptığınız bazı fiiller üzere dünyanızı değişmek suretiyle, ebedî olarak cehennemde kalanlardan bile olabilmeniz, «**hacıya gitmenize**» rağmen mümkün.

Ama birinci yön olan «**afvolma işlemi**» ile birlikte bir de «**İkinci yönü**» gerçekleştirebilmiş iseniz. «**HACCI MEBRÛR**»a ulaşmış iseniz. Yani orada yapmış olduğunuz çalışmalar ile; beyninizde, orada elde edilen yüksek değerdeki enerji potansiyeli ile, bazı yeni bölümler devreye girmiş ise. Bu takdirde, sizde öyle bir idrak açılması oluşur ki. Siz artık yaşam doğrultunuzu, rotanızı tamamıyla bildirilmiş bulunan ölüm ötesi değerler ve gerçekler istikâmetine düzeltirsiniz!..

Böylece artık sizde, dünyevî değerlere tamah etmek yüzünden, ölüm ötesi yaşam değerlerini terk etmek hali oluşmaz!.. Tamamıyla «**uhrevî**» yani ölü mötesi gerçeklerin gerektirdiği bir biçimde hayat sürmeye başlarsınız. Hırs, tamah, hased, kin, dedikodu, aldatma, dünyevî menfaatler için insanları istismar etme gibi sayısız negatif yük getirici, sizi günâha sokucu hallerden kaçınırsınız.

Ve...

«**Haccl MEBRÛR**» karşılığı olarak cennet ile mükâfatlanırsınız!.. Bu arada çokça sorulan bir sualin sevabını da verelim.

Hacca gidip geldikten sonra bir çok insanın çok olumlu çalışmalar içinde olmasına karşılık, önemsenmeyecek bir çoğunlukta da mâalesef yanlış davranışlar; hatta gitmeden öncekinden çok daha beter fiiller görülebiliyor!.. Bunun sebebi nedir?..

Az önce de değindiğimiz gibi, **Kâbe**'nin altında bulunan yüksek güçteki pozitif

radyasyon, beyinlerde çok yüksek ölçüde bir çalışma temposu meydana getirmektedir.

Kişi, hac sırasında tüm negatif yüklerinden tümüyle arınmasına karşılık, beynin genel açılım düzeyi istikâmetinde ise neredeyse bire yüzbin oranında güç yüklenimi alır. Bu alınan güç ise beyni genel açılımı istikâmetinde çok daha güçlü bir çalışma ortamına iter.

İşte, işin püf noktası buraya dayanmaktadır. Kişinin beyni şayed tamamiyle dünyevî değerler, bedenî istekler yönünde güçlü bir açılımla programlanmışsa, orada almış olduğu güçlü tesirler de bu istekleri büsbütün arttıracak ve neticede bu kişi hacdan geldikten sonra yapısının doğrultusunda çok daha cüretkârane davranışlarda bulunacaktır.

Bunun aksi ise «**haccı mebrûr**»u oluşturacaktır.

Demek ki hac'da belli şartlara riayet eden her kişi bütün günâhlarından arınmış, sıfırlanmış olarak dönüyor. Bazı kişiler de ayrıca «**haccı MEBRÛR**»a yani ana gayesine ulaşmış olarak geri dönüyor. Ki bu gaye de, az yukarıda açıkladığımız bir biçimde; beyni ölüm ötesi yaşamın gerçeklerini idrak edecek şekilde yüksek enerji potansiyeli ile açılıma kavuşturmak. Böylece Allâh haccını kabul etmiş oluyor.

Unutmayalım ki Cenâb-ı Hak her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Her şey bir sistem içinde, kendine has sistem, kanun, nizâm içinde oluşmaktadır.

Esasen varlık çarkı öylesine bir sisteme bağlanmıştır ki, bu yüzden akıllar bir noktada büyük şaşkınlığa düşmede ve kâinat mükemmel bir cihaz gibi çalışmaktadır, idare edeni yoktur, gibi yanlış fikirlere saplanmaktadır. İnsan bedeninden kozmosa kadar her şey kendi sistemi içindedir.

İşte din dahi tamamıyla bu fizik, tabiât ya da ilâhî kanunlar diye bildiğimiz kanunlara dayanan bir sistemdir.

Ne yaparsan mutlaka karşılığını alacaksın!..

Dilediğini yap neticesine katlanacaksın.

«**CEZA**» kelimesi Arapça'da, Türkçe'de anladığımız mânâya gelmez. **Kur'ân-ı Kerîm'**de «**karşılık**» veya "**yaptığının neticesiyle karşılaşma**" anlamına gelen bu kelime «**iyiliğin cezası iyiliktir**» tarzında da kullanılmaktadır.

Yani, "**yapılan fiilin sonucu ile karşılaşma**" anlamına gelir "**CEZA**"!.

Din, tamamıyla bilimsel gerçekler ve yaşamın esası üzerine bina edilmiş, yapılması insanın geleceği yönünden gerekli fiiller bütünüdür.

Asla havadan gelmiş rastgele hükümler bütünü değildir!.. Bu sebeple de hangi çalışmayı ihmal ederseniz, bu ihmalinizin karşılığını mutlaka ve kesinlikle ödersiniz.

İş böyle olunca...

Ölüm ötesi yaşamda, dünyaya bağlı kalmanıza yol açacak ruhunuza yüklenmiş günâhlar yani negatif yükler ile yaşayıp, bunlardan arınmamak ve de ebedî hayatınızı azâplı bir zindanda geçirmek akıl kârı mıdır?..

Ne zaman bu bedeni terk edeceğiniz belli değil iken. ve de **ĦAC**» görevini yerine getirip, geçmiş tüm negatif yüklerinizden yani günâhlarınızdan kurtulmak imkânı mevcutken.

Allâh insana böylesine büyük bir kolaylık yolu açmış iken...

Rasûlullah aleyhi's-selâm size «**böyle bir imkâna sahip olduğun halde değerlendirmezsen, ister yahudi gibi ister hıristiyan gibi ölürsün**» diyerek uyandırıp, gerçeğin gereğini tatbik ettirmek isterken.

Kişi gene de kendi bildiğinde ısrar edip, bu imkândan istifade etmek istemezse ne denir?..

Dilediğin gibi yaşa, neticesi gelir başa!..

Unutmayalım ki sahip olduğumuz her şeyi bırakıp, tek başımıza gideceğimiz bir ebedî yaşam sözkonusu!.. Orada değerli olan tek şeyde, oranın şartlarına göre şu dünya hayatında hazırlanmak!..

Bizim bir takım gerçekleri idrak ettikten sonra, onların gereğini yapmamanın bize vereceği zararı, hiç kimse veremez!.

Rasûlullâh aleyhi's-selâm, ölümötesi yaşamda bizim zarar görmememiz için ne kadar alınması gerekli tedbir varsa hepsini anlatmıştır. Ama biz anlamaya çalışmazsak, bu ikâzlara kulak vermezsek zararını kim çeker?.. **DİNDE ZORLAMA YOKTUR.**

Kişilere gerçekler anlatılır, idrâk ettirilmeye gayret edilir. Artık ondan sonrası kişiye kalmıştır. Diler kabul eder tatbik eder. Dilerse etmez!.. Ama neticede, herhalûkârda yaptıklarının neticesine kendisi katlanır!..

BORÇLARINIZI NEYLE ÖDEDİĞİNİZİN BİLİNCİNDE MİSİNİZ?

KUL HAKKI VE GIYBET OLAYINA GELİNCE

İslâm toplumu arasında bir «**kul hakkı**» sözüdür sürer gider. «Hakkımı aldın», «hakkım kaldı». gibisinden sözleri çeşitli vesilelerle söyler dururuz. Nedir bu kul hakkı?..

«**Gıybet**» kelimesiyle işaret edilen bir mânâ gene sürekli konuşulur. «**Gıybet etme**» denir. ama gene de bir türlü kolay kolay vazgeçemeyiz «**DEDİKODU**»dan.

Evet, Arapça'daki «**GIYBET**» kelimesini Türkçe'ye çevirmek gerekirse, aşağı yukarı bunun Türkçe'deki en yakın karşılığı «**DEDİKODU**»dur!.. Nedir dedikodunun sınırları?.. Niye suçtur?.. Niye Rasûlullah aleyhi's-selâm bu mevzûda bu kadar şiddetli konuşmuş da şöyle buyurmuştur:

- GIYBET ZİNADAN OTUZ ALTI DEFA DAHA ŞİDDETLİDİR.

Câbir ve Ebû Said radıyallahu anh naklediyor

«**Rasûlullâh** salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

- Gıybetten sakınınız!.. Zirâ gıybet zinâdan daha şiddetlidir!.. Çünki zinâ eden kimse tevbe eder, Allah da afveder. Fakat gıybet eden, gıybeti yapılan afvedinceye kadar, afvedilmez!.. (Gazalî-İhya)

Ve **Kur'ân-ı Kerîm**'de niçin son derece tiksindirici bir misâl kullanılmıştır dedikodu için. Şöyle ki:

«EY İMAN EDENLER, ZANNIN BİR ÇOĞUNDAN KAÇININ!. ÇÜNKİ, BAZI ZANLAR SUÇTUR!...

BİRBİRİNİZİN KUSURUNU ARAŞTIRMAYIN!..

KİMİNİZ DE KİMİNİZİN DEDİKODUSUNU YAPMASIN.

SİZDEN HERHANGİ BİRİNİZ ÖLÜ KARDEŞİNİN ETİNİ YEMEKTEN HOŞLANIR MI? İŞTE BUNDAN TİKSİNDİNİZ!..» (Hucurât-12)

Hazreti Aişe radıyallahu anha anlatıyor:

«Resûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem'e:

-Safiyye'nin şu kusurları, boyunun kısa olması sana yeter!..

dedim. Rasûlü Ekrem:

-Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa, denizi bulandırır ve kokuturdu!.. buyurdu.

Resûlü Ekrem'e gene bir insandan bahsetmiştim. Bana şöyle dedi:

-Bana dünyalıktan bir çok şey verilse de, kimseyi kötülükle anmayı sevmem!.. (Ebû Davud, Tırmızî)

Ebû Hureyre radıyallahu anh naklediyor:

Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem'e sordular:

-Gıybet nedir biliyor musunuz?..

Ashab cevapladı:

-Kardeşini hoşuna gitmeyen şeyle anmandır!..

Birisi sordu:

-Dediğim şeyler kardeşimde varsa, ne buyurursun?..

Rasûlullâh:

-Söylediğin şayet onda varsa, onu gıybet etmiş bulunursun!.. Ve eğer onda yoksa ona iftira etmiş olursun!.. (Müslim)

Amribn-ül As radıyallahu anh'dan nakledilmiştir:

Resûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem ölü bir katırın yanından geçerken ashabından bazılarına şöyle buyurmuştur:

-Kişinin karnını doyuruncaya kadar şu (leşden**) yemesi, elbette müslüman bir kişinin etini yemesinden (**dedikodusunuyapmasından**) daha hayırlıdır.»** (ibni Hibbân)

Evet, Kur'ân ifadesi ile, deyişi ile, kişinin dedikodusunu yapmak, ölü kardeşinin etini yemek kadar «**tiksindirici**» bir fiildir!..

Niçin?..

Başta da çeşitli vesileler ile anlattığımız üzere siz bir takım çalışmalar yapıyorsunuz, zikir yapıyorsunuz, oruç tutuyorsunuz zekât sadaka veriyorsunuz, hatta yoldan bir taşı, bir çöpü kaldırıyorsunuz ve bu yaptığınız yararlı fiiler ile sevap yani, size ölüm ötesi yaşamda gerekli olan enerjiyi topluyorsunuz.

Sonra?..

Falanca kişi dile geliyor ve başlıyorsunuz, duyduğu takdirde hoşnut kalmayacağı bir biçimde onun hakkında konuşmaya. dedikodusuna. İşte o anda olan oluyor!..

O kişiden söz etmeye başladığınız anda, beyniniz ile o kişinin beyni arasında sizin bilinciniz dışında bir devre, bir bağlantı kuruluyor ve onun hakkında ne kadar hoşlanmayacağı bir biçimde konuşmuş iseniz; konuşmanızdan dolayı onun hoşnutsuzluğunu giderecek düzeyde sizin pozitif enerjiniz yani sevaplarınız onun beynine anında transfer oluveriyor!..

Nice emeklerle, nice gayretlerle ne kadar zamanınızı harcayarak elde ettiğiniz o pozitif enerjiniz, o sevaplarınız, bir anda dedikodusunu yaptığınız kişiye

bağışlanıp gidiveriyor!..

Oysa siz, o pozitif enerjinizle milyonlarla yıl neler elde edebilecektiniz!..

Ya da bundan daha kötüsü!..

Verecek birikmiş pozitif enerjiniz yok. işte bu defa aynı kanalda tersine bir akış başlıyor ve. Onun eşdeğerdeki negatifleri bir anda sizin beyninize boşalıp, oradan da dalga bedeninize anında yüklemesi yapılıveriyor!..

Dilinizi tutamayıp, bir anlık geçici zevk için beyninizi fuzûliyâta harcamanızın; dünyanın en kıymetli cevheri beyninizi yerinde kullanmayıp boş şeylere harcamanızın «neticesinde» oluşan bir olay!.. Kendi kendinize verdiğiniz bir ceza!..

Nice insanlar vardır. Hayır hasenat yaparlar. Namaz kılarlar, oruç tutarlar. Zekât verirler. Ve âhirete «dolgun» gittiklerini sanırlar!.. Oysa tamtakır, tamamıyla müflis yani iflas etmiş bir şekilde oraya varmaktadırlar, bundan hiç haberleri yoktur.

«KİŞİYE GÜNAH OLARAK SADECE DİLİ YETER»

Hadîs-i şerîfinde anlatıldığı üzere, başkalarının dedikodusunu yapması, zan üzere başkaları hakkında konuşması, iftiralara âlet ve aracı olması yüzünden tüm sevaplarını yani müspet enerjisini onlara dağıtmaktan başka, bir de onların günâhlarını yani negatif yüklerini yüklenmiştir; üstelik bunun farkında bile değildir!..

İşte şu **Tırmızî**'deki Hadîs-i Rasûlullâh'ı, beraberce okuyalım:

Ebû Hureyre Rasûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem'den nakletmiştir:

"-MÜFLİS kimdir biliyor musunuz?.. diye sordu Rasûlullâh. Ashab:

-Bizce müflis parası ve malı olmayandır, Yâ Rasûlullâh!..

Rasûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

-Benim ümmetimin müflisi o kişidir ki, kıyâmet günü namaz, oruç, zekât getirecek. Fakat, buna zinâ isnad etmiş, bunun malını yemiş, bunun kanını akıtmış, bunu dövmüştür!..

Sonra oturacak; kısas olarak bu onun sevaplarından alacak, o da bunu sevaplarından alacaklardır. Şayet, sevapları üzerinde bulunan hataların

karşılığı ödenmeden tükenirse bu defa, onun hatalarından (doğan günâh) **alınıp buna yüklenecek ve sonra da ateşe atılacaktır!.."**

Karşımızdakilere geçen haklar burada mı, orada mı ödeniyor?..

Olayın Cenâb-ı Hakk tarafından bize açılan yönü şu:

«ALLAH SERİÜL HİSAB'dır!..»

Yani, hesabı anında görendir Allah!..

Kim kime ne değerde ne verir de aynı değerden ondan maddî karşılığını almaz ise ve verdiğine karşılık hakkını da ona bağışlamaz ise; o şeyin karşılığı karşısındaki tarafından anında kendisine «**enerji olarak**» ödenmektedir!..

Bazı ufak değerler için bu ödenti anında kapanmakta, fakat büyük haklar için ise bağışlama alana, ya da ölene kadar o ödeme devam etmektedir!.. Bu yüzden büyük haklar kişinin cehenneme gitmesinde rol oynayan büyük faktörler olmaktadır!..

İslam'daki alınan bir hediyenin bile eşdeğerde bir hediye ile karşılanması şeklindeki teâmülün altında yatan sebep de budur. Zirâ bunu ilk başlatan da Rasûlullâh aleyhi's-selâm'dı.

Maddî şeylerin karşılığı iyiliklerin karşılığı böyledir.

Ya ilmin?..

Kişinin ölüm ötesi yaşamını değerlendireceği ilmin!..

Allah için ilmini insanlara dağıtıp, onların ölüm ötesi yaşamlarını kurtarmaları için gerekli sermayeyi bağışlayanların ilmi hakkı nedir?..

İşte bu konuda Hazreti **Ali** kerremallahu veche'den nakledilen hüküm:

-Bana bir kelime öğretenin kırk yıl kölesi olurum!..

Her ilmin değeri, onun sana sağlayacağı menfâat kadardır!..

Bu sebeple ölüm ötesi yaşama dönük ilmin değeri de, aynen ölüm ötesi yaşam gibi sonsuzdur!..

Ölüm ötesi yaşamın gerçeklerini bildirip o konuda bizi sakındıran ve hazırlanmamıza vesile olan ilmi bize ulaştıran Hazreti **Rasûlullâh'ın hakkını** tüm yaşamımız boyunca onun için duâ etmekle geçirsek asla ödeyemeyiz!..

Böylesine değerli olan ilmi sırf dünyevî menfaatler için öğrenip öğretmek hakkında **Rasûlü** Ekrem'in uyarısı da şudur:

«Kâ'b bin Mâlik radıyallahu anhdan rivayet edilmiştir:

Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

-İlim adamlarıyla boy ölçüşmek veya ayaktakımı ile mücadele etmek halkın teveccühünü kendine çevirmek için ilim tahsil eden kişiyi Allah cehennemine sokacaktır!»

Çünkü sonsuz değer taşıyan ilmi, çok az bir dünya değerine değişmiştir!..

Dini bilgileri ezberleyip başkalarına ulaştıran mı?.. Onları alıp, bunlardaki işaretleri anlayıp, yeni yeni bağlantılar kurarak işin yeni yönlerini çıkartan mı?.. **Rasûlullâh** sallallâhu aleyhi ve sellem ne buyuruyor:

-Bizden bir hadîs işiten ve onu hafızasında tutan adamı Allah aydınlatsın!.. Çünkü bir ilim yüklenen insan bazen kendisinden daha dirâyetli birine (ulaştırır) ve çoğu zaman da bir ilim yüklenen insanın kendisi dirâyeti olmaz!.. (Tırmizî-İlim)

Nice insanlar vardır ki, ilmi ezberlerler ve naklederler. Zekîdirler!.. Ama onları anlayıp yeni yeni şeyleri bulmak zekâ değil, akıl ister. Zirâ genelde zekî insan, akıllılardan çok çok fazladır!.. Zekâ, günlük olaylar içersinde kişinin menfaatine dönük en iyi çözümleri bulmaya yarar. Akıl ise ileriye dönük ve derinliği olan konularda geniş boyutlarda düşünmeyi ve bunun neticesinde yeni şeyler bulmaya yarar. Dolayısıyla bu husus «dirâyet» kelimesiyle anlatılmak istenmiştir.

Evet, sırası gelmişken ilmin, ölümötesi yaşamı insana kazandıran ilmin değeri hakkında açıklamalarda bulunan bir kaç hadîs-i şerîfi de buraya alalım:

-Allah kime hayır dilerse, Dinde anlayış verir.

-Her kime öğrendiği bir ilim sorulur da ilmi saklarsa, kıyâmet günü ateşten bir gem vurulur.

-Bir âlimin ibâdetle meşgul olana üstünlüğü benim, en aşağı mertebede olanınıza karşı üstünlüğüm gibidir. Allah, melekleri, göklerin ve yerin halkı, hatta yuvalarındaki karıncalar ve hatta balıklar, insanlara hayır öğreten kişiye duâ ederler!

-Kim ilim yolunu tutarsa, Allah ona cennet yolunu tutturur!.. Ve melekler ilim öğrencisinin rızası için kanatlarını indirirler. Aynı zamanda bir âlim için göklerde ve yeryüzünde bulunanlar ve hatta sulardaki balıklar istiğfar ederler. Âlimin âbidden üstünlüğü, ayın parlaklığının sair yıldızlara olan parlaklığı gibidir!.. Nebi ve Rasûller miras olarak ne dinar ne dirhem bırakmışlardır; ancak miras olarak ilim bırakmışlardır. Kim ilmi almış olursa (mirastan) bol pay almış olur

-İki kişiden gayrına hased (gıpta) edilmez. Allah'ın mal verdiği kişi, ki malını hak üzere Allah yolunda kullanır; Allah'ın hikmet verdiği kişi, ki onunla hükmedip öğretmededir. (Buharî)

Evet, bu bölümde Din hükümlerinin havadan getirilmiş mesnetsiz, keyfi hükümler olmayıp, tamamıyla Allah tarafından yoktan var edilen varlığın, gerekleri, oluşumu, kanunları dolayısıyla getirilmiş tatbiki zorunlu şeyler olduğunu elimizden geldiğince açıklamaya çalıştık.

Bu anlattıklarımızla, bu iş bu kadardır demek istemiyoruz. Ancak bu hükümlerin altında, bu gerçekler de yatmaktadır, diyoruz. Zirâ, her bir hükmün altında o kadar daha değişik gerekçeler yatmaktadır ki, bunların her birisi başlı başına bir kitap yapmamızı zorunlu kılar. O da bize bildirileniyle!..

İşin bu bilimsel yönünü niye açıklamak durumundayız?..

Çünkü din, bugüne kadar anlatıldığı şekliyle, sanki boşgezen çöl insanını temizliğe iyiliğe çekip onlara bir çeki düzen vermek için gelmiş havasında yeni nesile aktarılmaya çalışılıp, gerçekler örtülmektedir de ondan!..

Şunu belirtmek için, işin bu yönünü açıkladık ayrıca. İslam'ın her hükmü, tamamıyla fizik-şimik elektromanyetik ve kozmik bir takım gerçeklere dayanmaktadır!.. Kim bunları anlayıp kavrayıp gereğini tatbik ederse, yararını gene ölüm ötesi yaşamda kendisi görecektir. Kim de bunlarla ilgilenmek gereğini duymaz bu konuda beynini çalıştırmaz ise, bir daha telâfi edemeyeceği bir biçimde zararını kendisi çekecektir.

Esasen biz bu kitabı, her şeyin içyüzünü araştıran, taklitçilikten uzak, hikmete yönelik bir yapıdaki yeni nesil ve batı için yazdık!..

Henüz bu kitapta açmadığımız daha nice konu vardır ki, bunlar dahi İslam'daki, tasavvuftaki sayısız işaretlerin dayandığı bilimsel gerçeklerdir. Dileriz ki bunlara da yönelinir ve bütün bunların içyüzleri araştırılır, anlaşılır ve gereklerini uygulayarak kişi kendisini daha iyi bir duruma getirir.

Eskilerden kendisine naklolmuş mecazî, misâli bilgileri olduğu gibi şartlanma yollu kabûl etmiş kişilere, belki de bu anlatmaya çalıştığımız şeyler çok zor, çok ağır; anlayamadıkları için inanılması çok güç şeyler gibi gelecektir!.. Varsın, anlayamadıklarına inanmasınlar!.. Eğer temel mânâda yapılması gerekenleri yapıyorlarsa, kendilerine bu kadarını yeter görüyorlarsa, bu da yeter. Elbette ki yaptıkları zayi olmayacak ve karşılığını alacaklardır.

Cenâb-ı Hakk Teâlâ ve tekaddes hazretlerinin bize ihsan etmiş olduğu bu ilmin

temelinde **Kur'ân-ı Kerîm ve tartışılmayan 6 hadîs külliyatında** mevcût olan hadîs-i şerîfler yatmaktadır. Esasen dindeki bütün hükümler dahi aynı kaynaklara dayanmaktadır.

Şayet, bizim müşahedemizi geçersiz kılacak bir âyet ya da Rasûlullâh buyruğu ile karşılaşırsak, elbette ki biz o konudaki müşahedemizi terkeder ve henüz mahiyetini anlıyamasak bile o hükmü kabul ederiz.

Çünki her bir işaretin altında sayısız hikmetler yatmaktadır.

Şayet bütün iyiniyet ve araştırmalarımıza rağmen yanılmış olduğumuz hususlar mevcût ise inşâallah onların da gerçeğini bize ve size şu dünya yaşamı sırasında bildirsin Cenâb-ı Hakk.

BÖLÜM - 2
EVREN HAKKINDA

"ALLAH"IN AZÂMETİ VE EVREN'DEKİ YERİMİZ

Son derece sınırlı (kesitsel) algılama araçlarına (beş duyu) mahkûm insan yapısı için, çözümü en güç sırlardan olan evrenin sırrı konusunda bugüne kadar bilinebilenleri satır başlarıyla sıralamadan önce mesafelerden kısaca sözedelim.

Belli bir zaman içinde, ne kadar yol alabilme kabiliyetimizi biliyorsak ne kadar uzaklıkta bulunan bir hedefe hangi zaman zarfında varabileceğimizi hesaplayabiliriz.

Meselâ saatte 100 kilometre ortalama hızla yol alan bir araca binersek, Ankara'ya tahmini olarak 4,5 saat içinde varırız, deriz. Bu bize Ankara'nın aracımıza göre uzaklığını kavratır. Yahut İstanbul'a 1000 kilometre uzaklıktaki bir şehri misâl alıp dünyanın çevresi ekvatorda bunun 40 katıdır diyebilir ve bunu da göz önüne getirebiliriz. Hatta Ay'ı görüp, aramızda dünyanın çevresinin 10 katı kadar mesafe var da diyebiliriz. Ancak bir Güneşi gösterip de aramızda 1.5 milyon kilometre mesafe var, desem bu 1.5 milyon kilometrelik mesafeyi göz önüne getirebilmemiz imkânsız olur. nsanın yapısına nispetle kavranamayacak ölçüde büyük olan 1.5 milyon kilometrelik mesafeden ise evrensel ölçüler için de söz etmek etle tırnak arasındaki mesafeden sözetmek gibi kalacaktır.

Evet, evrensel ölçülere yaklaşalım. «**Samanyolu**» derdik eskilerde, şimdi ise «**gökada**» veya «**galaksi**» tâbiri kullanılıyor.

Bir Gökadada, güneş ve sistemi gibi yaklaşık 400 milyar yıldız tespit edilebilmiş!.. Bu 400 milyar yıldızlık gökadamız ise diğerleri arasında orta boy bir gökada sayılıyor. Bunun çok daha büyükleri de mevcût. Bizim Güneş sistemi ise bu gökadanın merkezinden yaklaşık 32.000 ışık yılı uzaklıkta.

Gökadamız, Andromeda ve Güney üçgeni sarmalları ile daha 30 kadar gökadayı beraberinde alarak yerel gökadalar takımını meydana getirir.

Başak kümesi ise, yerel kümeden sonra en önemli yıldız kümesidir. Başak merkez kesiminde 3.000'in üzerinde gökada kümelenmiştir. Bu gökadaların her birinde milyarlarca yıldız bulunduğu, bu yıldızların büyük ihtimalle uydu ve gezegenlerden oluşan büyük sistemlerin merkezi olduğu da düşünülürse, neticede aklın kolay kolay kavrayamayacağı ölçülerde bir büyüklükle karşılaşılmış olur.

Gökkürenin ay kadar görünen bir parçasında ortalama 400 gökada bulunduğu hesaplanmış ve bugüne kadar 1 milyar civarında gökadanın fotoğrafı çekilebilmiştir.

Şimdi bir toparlama yapalım. Hacmi dünyanın 1 milyon 303 bin katı olan Güneş adını verdiğimiz yıldız. Oysa bu yıldız gibi ve çoğu da bundan kat be kat büyük, 400 milyar yıldızdan oluşan gökadamız veya eski deyişle samanyolumuz. Ve nihayet şu ana kadar tespit edilebilmiş gökadamız gibi 1 milyar gökada. Evrende dünyanın yeri?..

Ya da bir benzetme yapmak gerekirse, güneşin hacmi yanında bir virüsün hacmı?..

Evet, her biri yüz milyarlarca güneşten oluşan sayılabilmiş 1 milyar samanyolunu kapsayan bir kâinatı var eden.

Hz. **Muhammed**, bu kâinatı var eden Zât'ın ismini «**Allah**» kelimesiyle bildirmiş bize. Bir başkası, ya da başka dillerdeki adları ise hayli değişik. Tao'dan. Nirvana'ya dek.

1.303.800 adet dünyayı biraraya topladığımız zaman ortaya çıkacak hacım Güneş adını verdiğimiz yıldızın hacmına eşittir.

Güneşin çapı 1.392.000 km'dir. Yüzeyinde 6000 santigrat olan hararet, derinliklerde 15 milyon santigrata yükselmekte olup; yüzeyden boşluğa yükselen alev dilimleri 800.000 kilometre civarında olmaktadır. Yani dünyanın ekvatordaki çevresinin açılmış halinin 20 katı!..

Güneşteki püskürmeler ise kısa süreli olur ve kısa dalga ışınımı ile tanecik akımı yayar. Bu püskürmeler de dünyayı etkileyerek manyetik fırtınalara ya da radyo iletişimini ve pusulaları bozan manyetik alan değişikliklerine yol açar.

Güneş enerjisinin kaynağı nükleer dönüşümlerdir. Temel bileşen olan Hidrojen atomu ısı ve basıncın çok yüksek olduğu çekirdeğe yakın yerlerde nükleer füzyon yoluyla ikinci en hafif element olan Helyum atomunu oluşturur. Bu arada az miktarda kütle, büyük enerjiye dönüşerek yok olur. Böylece açığa çıkan enerji de Güneşin sürekli ışımasını sağlar. Güneşin bu yoldan saniyedeki kütle kaybı 4 milyon tondur.

İçinde bulunduğu Samanyolu'nun merkezinden 32.000 ışık yılı mesafede bulunan güneş, merkez çevresindeki yörüngesini 225 milyon yılda tamamlar.

Evet, bahsimiz olan bu güneş.

Düz bir dünyanın çevresinde dönen basit ateş top (!).

Bugün dahi, teyp-robot bileşimi halinde yaşayıp insan adını almış; sadece; eskilerden duydukları mecazları olduğu gibi kabûllenen, tefekkür yeteneğinden yoksun ilkel birimlerin 6 bin sene evvel yaratılmış düz bir dünyanın çevresinde dönen gökler, güneş ve nihayet tüm âlemler anlayışı sürüp gitmede.

Ya Dünya?..

Hani düz olup da altı bin küsur sene(!) evvel yaratıldığı iddia edilen Dünya!!!..

Radyoaktif yöntemler sonucu dünyanın 4.6 milyar yaşında olduğu bugün tespit edilmiş durumda. dünyanın ağır ve içinde çok miktarda demir bulunan çekirdeği önemli bir manyetik alan meydana getirmektedir. Canlıların oluşmasını sağlıyan atmosfer tabakası ise uzaydan gelen ve canlıların ölümüne sebep olacak kısa dalga ışınımları durdurmaktadır. Hayatın oluşmasına vesile olan bir başka etken de Güneşten olan uzaklıktır.

Dünya güneş'ten 149.596 bin kilometre uzaklıkta olup, çapı ekvatorda 12.756 kilometredir. Kendi etrafındaki dönme süresi 23 saat 56 dakikadır. Kaçış hızı saniyede 11.2 kilometre olup güneş çevresinde 365,2 günde devrini tamamlamaktadır.

Ya sistemin diğer üyeleri..

Merkür: Güneşten 58 milyon kilometre mesafede bulunuyor. Çapı 4880 kilometre ve 58.7 günde kendi çevresinde turunu tamamlıyor. Güneş çevresindeki dönüşü ise 88 gün sürüyor. Kütlesi dünyanın 0.05'i kadar. Saniyede 4.2 kilometrelik kaçış hızına sahip.

Venüs: Güneşten 108 milyon 200 bin kilometre uzaklıkta. Çapı 12.700 kilometre ve saniyede 10.36 kilometrelik kaçış hızına sahip. Kendi çevresinde 243 günde, Güneş çevresinde de 224.7 günde devrini tamamlıyor. Yüzey çekimi dünyanın 0.90'ı nispetinde.

Mars: Güneşten uzaklığı 227.940.000 kilometre. Çapı 6.790 km. olup, kendi çevresinde 24 saat 37 dakika 23 saniyede bir dönmekte. Güneş çevresindeki turunu ise 686.89 günde tamamlamakta. Kütlesi dünyanın 0.11'i kadar.

Jüpiter: Güneşten hayli uzak sayılıyor diğerlerine nispetle. Tam 778 milyon kilometre mesafede. Çapı 143.000 kilometre ve buna rağmen kendi çevresinde dönüş hızı da hayli yüksek. 9 saat 51 dakika. Kaçış hızı saniyede 60.22 km. olan Jüpiter Güneş çevresinde ise 11.86 yılda turunu tamamlıyor. Kütlesi ise Dünyanın tam 318 katı.

Satürn: Güneşten 1.427 milyon km. mesafedeki Satürn'ün kütlesi dünyanın 95 katı ve çapı da 120.000 km. kaçış hızı saniyede 36 kilometre olan Satürn kendi çevresinde 10 saat 14 dakikada dönmekte. Güneş çevresindeki turunu tamamlaması ise 29.46 yılı almakta.

Uranüs: Güneşten 2 milyar 869 milyon 600 bin kilometre uzaklıkta. Güneş çevresinde 84 yıllık bir süre içinde turunu tamamlamakta.

Neptün: Güneşten uzaklığı 4.497 milyon kilometre, Güneş çevresinde 164.8 yılda turunu tamamlıyor.

Plüton: Güneş çevresinde en dış gezegen. 5.900 milyon kilmetre mesafede. Güneş çevresindeki turu ise 248.5 yıl.

EVREN VE BURÇLAR

Burçlar olarak nitelendirilen takımyıldızlar eskiçağda Babil'liler tarafından tespit edilmiş ve tasnife sokulmuştur. 12 Burç olarak tasnif edilen takımyıldızların bu durumuna ait bilgi bazı kaynaklarda o çağda yaşadığı ileri sürülen **İdris Nebi**'nin mucizesi olarak da belirtilmiş ve bu ilmin kaynağının adı geçen Zât olduğu öne sürülmüştür.

Daha sonra bu ilim Yunan'lılara, Mısır'lılara ve İslam âlemine intikal etmiştir. Burçlar denilince akla gelen, dünya ve üzerindekileri etkileyen 12 büyük takımyıldızdan söz edilir. Bunlar sırasıyla şöyledir:

Koç, Boğa,ikizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazi, Akrep, Yay, Oğlak, Kova, Balık.

Eski inanışa göre yeryüzündeki olayları burçlar adı verilen kümelerdeki yıldızlar meydana getirirdi. Güneş sistemindeki gezegenlerde bu kümelerdeki yıldızlarla birlikte insan kaderi üzerinde rol oynardı. İnsanların bu iddiaları kuvvetlendirecek bazı delillerde elde etmesi üzerine artık «**YILDIZLARA TAPINMA**» devri açılmış oldu. Bu devirlerde insanlar sanıyorlardı ki, her burç birer ilâh ve insanlar hakkındaki hükümler onlardan çıkıyor. Böylece de tarihte yıldızda oturan tanrılı inanç sistemi doğdu.

Buna karşılık, gelen çeşitli **Nebi ve Rasûller** ise âlemde bütün varlıklar üzerinde hakim ve mutasarrıf olan tek ALLAH esasını insanlara idrak ettirmeye çaba sarf ettiler.

Burçların insanlar üzerinde etkisi var mıdır?.

Burçlar ile kaderin bağlantısı sözkonusu olabilir mi?..Burçların etkileri var ise buna inanmak müslüman için dinî bakımdan bir mahzur teşkil eder mi?..

Burçlar insanı nasıl ve ne şekilde etkiler?..

Burçlar hakkında **Kur'ân-ı Kerîm** ve Hz. **Rasûlullah**aleyhi's-selâm ne buyurmaktadır?..

Din âlimlerinin bu konuda görüşleri var mıdır?..

İşte bu gibi soruların cevaplarını şimdi teker teker cevaplamaya çalışalım.

BİLİM GÖZÜNDE ÂLEMİN VARLIĞI HAYÂLDEDİR!..

Ünlü batılı düşünür George Berkeley 1750'lerde düşüncesini şöyle dile getiriyordu:

«**Kâinatın muazzam yapısını meydana getiren cisimlerin, onu değerlendirecek bir zihin olmadığı sürece bir cevher olmasına imkân yoktur. Bütün bunlar benim veya başka bir yaratılmışın zihnine hitap etmediği sürece mevcudiyetinden söz edilemez; ya da Ebedî Ruh'un zihninde mevcuttur denebilir**.»

Berkeley'den sonra yapılan araştırmalar özellikle son yüzyıl içindekiler insanlara çok değişik fikirleri kabûl ettirmek durumuna geldi. Son yüzyılın araştırma ve bulguları âlemin yapısı hakkında özetle şu neticeyi ortaya koyuyordu: Madde moleküllerden, moleküller atomdan, atomlar da elektromanyetik dalgalardan meydana gelmiştir.

Öyle ise âlem elektromanyetik dalgalardan ibaret bir tek kütledir. Kâinat kısacası tek bir enerji kütlesidir. Çok kaba bir tâbirle, dalgalar âleminde gerçek, mutlak somut madde varlıktan söz edilemez.

İnsan açısından bakılınca ise.

İnsanın görme sınırı morötesi ışınların dalga boyunun başladığı 0.0004 cm. ile kırmızı ışınların dalga boyunun başladığı 0.0007 cm. arasında dalgalar. Bu dalgalar âleminden bilebildiklerimizi sıralayalım şimdi de:

1-Köpek kulağının değerlendirdiği dalgalar

2-İnsan kulağının değerlendirdiği dalgalar

3-Kedi kulağının değerlendirdiği dalgalar

4-Ultrasonik dalgalar

5-Radyo dalgaları (Uzun, Orta, Kısa, Çok kısa). Bunları radyo denilen adaptörün kulağımıza adapte etmesiyle algılayabiliriz.

6-Televizyon dalgaları (VHF, UHF, SHF, EHF) bu dalgaları da gözümüze

televizyon denilen aracın adaptesiyle değerlendirebiliriz.

7-Radar dalgaları

8-Şerare dalgaları

9-Hareket dalgaları

10-Kırmızı-Morötesi arası gözün görebildiği dalgalar

11-Morötesi ışınlar

12-Röntgen (X-Ray) ışınlar

13-Kozmik ışınlar (Dalga boyu 10.000.000.000.000'da birinden kısa dalgalar

14-Henüz bilimin tesbit edemediği MEÇHUL IŞINLAR

Evet, insan beş duyusunun ve tefekkür gücünün ve bunlarla meydana getirdiği araçların sayesinde yukarıda sayabildiğimiz kadar dalgaları yani ışınları bulabilmiştir. Ya bulamadıkları?..

Evet, insan denilen varlık elindeki algılama araçları nispetinde, ancak, bu dalgaları ve bu dalgaların meydana getirdiği evreni, tesbit edebilmiştir. Ancak araçların kapasitesi değişik olsaydı. Meselâ göz sadece kırmızı ile morötesi arası ışınları değerlendirecek sûrette olmayıp da, röntgen dediğimiz X-Ray ışınlarını da değerlendirecek kapasitede olsaydı, bu günkü şekillerden ibaret bir dünyada ve böyle bir evren kavramında iddialı olmaya devam edebilecek miydi? Elbette ki kesinlikle hayır!..

Ve eğer ki tüm dalgalara açık bir algılama aracımız olsaydı, belki de beynimiz âleme tek bir kütle olarak bakacak ve bu zâviyeden değerlendirmelere gidecekti.

Evet biz gene dönelim dalgalara. Radyasyonlara.

Dünya üzerinde bilebildiğimiz kadarıyla yukarıda saydığımız dalgalar; bilemediğimiz kadarıyla da bunun sayısız misli dalgalar her an çeşitli etkiler meydana getirmektedir.

Hiç olmazsa en azından Güneş radyasyonunun dünya ve canlılar üzerinde pek çok tesirini artık kesinlikle bilebilmekteyiz. Bundan kıyasla, sistem dışındaki tüm güneşlerin de sayısız tesirleri olduğu ortaya çıkar. Ayrıca bilimin henüz tespit edemediği güneşin çok daha değişik tesirleri olduğu gibi, diğer yıldızların dahi pek çok değişik tesirleri söz konusu olmaktadır. Madde kendi kanunları

içersinde yaşamını yürütürken, maddeler üzerindeki tesirleriyle kozmik ışınımda da kendi oluş prensipleri ve kanunları içersinde tesirlerini ortaya koymaktadırlar. Kâinatı meydana getiren yüce kudret ise, bize nispetle her an, kendine nispetle tek bir an içinde tüm varlıkta hükmünü icra etmektedir.

Gaz kütlesinden, enerjinin türlü dönüşümleriyle meydana gelen madde dünyamıza kadar olan bütün safhalar nasıl dalga hareketleriyse, dünya üzerinde meydana gelen tüm aksiyon ve olaylar dahi aynı biçimde dalga hareketleri sonucudur.

Bu takdirde, dalgaları değerlendirme merkezi olan beynin, sadece algılama araçlarıyla (beş duyu) kayıtlı bir değerlendirme merkezi olmayıp; belki de, kullanılabilmesine bağlı olmak kaydıyla, pek çok dalgaları değerlendirebilecek kapasitede, insanlığın bugünkü idrakının fevkinde bir yapı olduğu ortaya çıkar.

Gerçekte, zamanın ve mekânın olmadığı bir âlemin içinde yaşamaktayız da, bunun bilincinde değiliz!.. Ve belki de şartlanmalarımız o kadar ağır basmakta ki; idrakımızın önünde olan bu gerçeği gene yapımız ve şartlanmalarımız sebebiyle inkâra kalkışmaktayız.

Evrensel boyutlarda meseleye bakarsak sürekli bir oluşum ve dönüşüm sözkonusudur. Bu oluşum ve dönüşüm sırasında insan algılama araçlarına nispetle, o günün cehli içinde bir aydınlık devreyi bir karanlığın takipetmesini bir gün olarak kabullenmiş ve bunu da o günkü anlayış içinde güneşin doğup batmasına bağlamıştır.

Düz tepsi gibi bir dünya ve bir yandan doğup bir yandan batan, sonra dünyanın altından dolaşıp yine öbür taraftan yükselen güneşe bağlı olarak oluşan bir gün!..

Sonra bir başka grup çıkmış ve ayın doğup kayboluşu esasına nispetle 28 günlük ayları ve bunun 12 defa tekrarlanmasından ibaret olan yılı kabûllenmiş.

Bir başka topluluk Güneşin dönümü esasına dayanarak 360 günlük seneyi ve 12'ye bölümü olan ayları kabûl etmiş. Ve böylece dünya üzerinde yaşayan bedenlerin çevrelerinde dönen ay ve güneşe izafetle kabûllendikleri zaman birimleri oluşmuş.

Oysa bilimsel açıdan ya da felsefî açıdan ve hatta dinin tefekkür yanı olan tasavvuf açısından meseleye bakılırsa, tek bir varlık ve nesne olan âlem yönünden zaman parçalarından söz etmek mümkün değildir. Her nesneye göre, ya o nesnenin yapısı bakımından izafi zamanlar söz konusudur, ya da evrensel tek bir an söz konusudur. Bu açıdan da devam edilince, zaman denilen şeyin olayların birbiri ardınca sıralanması olduğu ortaya çıkar.

Evet, tefekkürü itibariyle zamanın, idrâkı itibariyle de mekânın söz konusu olmadığı bir evrende yaşamını sürdüren insan, ne hikmettir ki, gerek şartlanmaları ve gerekse de kendisi sandığı bedeni vasıtasıyla, zaman ve mekân kayıtları ötesinde, evrende idrakı kadar yer kaplamaktadır.

İnsan gerçek algılama aracına yani tefekkür kabiliyetine göre bilinen boyutların çok ötesinde bir yaşam şekline geçebilme imkânına sahip olduğu halde, acaba neden ve ne şekilde kendini madde kayıtları içinde, «**dünya zindanın**»da yaşamak zorunda bulmaktadır ki?..

İnsan ve dünyası nasıl kurulmuştur?

Bu noktaya gelmeden önce, Burçlar ve Güneş sisteminin gezegenleri hakkında müslüman çevrelerce evliyânın önde gelenlerinden kabûl edilen **Muhyiddin A'râbî, Erzurumlu İbrahim Hakkı, İmam Azîz Nesefî** gibi zevâtın bu konulardaki bazı görüşlerini nakledelim...

"BURÇLAR"

TASAVVUF EHLİNİN

GÖRÜŞLERİ

Önce Tasavvufun en önde gelen simâlarındanMuhyiddin A'râbî'nin âlemin ve burçların oluşu hakkındaki görüşlerini dinleyelim özetle; **Fütuhatı Mekkîye** isimli eserinden; **MUHYİDDİN A'RABİ DİYOR Kİ:**

«Hakk Teâlâ, kendinde bir şey yok iken, mevcûdiyet sıfatıyla sıfatlanmıştır. Diyebilirim ki, Hakk Teâlâ, mevcûdiyetin ta kendisidir.

Resûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz:

«Allah vardı ve onunla beraber hiç bir şey yoktu.»

Buyurmuşlardı.

Hakk Teâlâ kendi nefsi ve hüviyeti yönünden bilinmez; bu bilinmezlik ve görünmezlik keyfiyetine de İLİM denmiştir.

Hakk Teâlâ'nın evvelki şekli, buluta benzer bir duman şeklinde olmasıdır. Burada âlem Bâtın hükmüyle mevcuttu. Bâtınî hükümden ise âlemin zuhuru imkânsızdır.

İşte bu ilk duman da Rahman'ın Zâhir adı olmuştur. Bu durumda kendi nefsini görerek ilmî ve özel bir tecelli ile ruhi şekillerden birini seçmiştir. Bundan sonra Zâtıyla nefsine bakınca nefsini sayısız sıfatlarla muttasıf olarak buldu. İşte bu buluşu meydana getiren ilk bakış İLİM'di.

İlimde mevcût olan bu sıfatlara da makûlât dendi. Aynı zamanda «Aklı evvel» adını bu bakışı yapması hasebi ile aldı. Bu akıl, âlemlerin duman ve bulut içinde gizli olan sıfatlar olduğunu, bunun da kendi nefsi olduğunu seyreyledi. Ve bu sanki gölge olan aklın zâtından uzanan varlık o tecellinin nurundan oluştu.

Buna da «Levhi Mahfuz» veya «Zâti Tabiat» denildi. Bununla beraber bu boyutta bunun tümüne Hayat, İlim, İrade, Kelâm denildi.

Rükünler boyutunda ateş-hava-su-toprak; cisimler âleminde Sıcaklık, rutubet, soğukluk, kuruluk; Canlılar düzeyinde de kan, safra, sevda,

balgam denilir.

Bundan sonra «akl-ı evvel» çehresini o dumâna çevirerek, kendisinden neler kaldığını görmek istedi. Fakat bu sıfatların varlığının dışında hiçbir şey göremedi. İşte bütün âlemin sûret ve şekilleri bu zulmet ve gizlilik içinde bulunmaktadır. Hakk Teâlâ'nın ARŞI da bu zulmet içindedir. Arşın etrafında da kürsü, felekler, cennetler, semâlar, rükünler ve doğurucular vardır. Bu varlığın babası Akıldır, anası Nefs.

«Şunu da bil ki, Hakk Teâlâ daha evvelce anlattığımız kürsü içinde şeffaf dairevi bir cisim yaratmıştır. Bunu da 12 eşit parçaya ayırmış ve bu parçalara BURÇLAR adını vermiştir.»

Bu burçlar toprak, su, hava, ateş gibi unsurlardan olup, tıpkı dünya ehlinin unsurlarına benzer.

Hakk Teâlâ her bir burçta cennet ehlinden bir melâikeyi orada iskân ettirir. İşte bu burçlardan cennetlerde tekevvün edecek şeyler tekevvün eder. Değişiklikler ve karışıklıkların tümü bu burçların değişmesiyle ve kurulan düzenin bozulmasıyla olur.

***Gerçek olarak âlemimizin öncülüğünü bu 12 burçta bulunan 12 melâike yapmaktadır. Böylelikle bu 12 burç, âlemlerimizin gerçek olarak imamlığını yapmaktadır*. Arşın esası 4 kâide üzerine oturtulduğundan, bu burçlar 12 olmasına rağmen, 4 mertebe üzerine bulunurlar.**

Konaklar üçtür. Dünya, Berzah, Âhiret. Bu konaklardan her bir konağın dört menzili vardır. Bu konaklarda bunların hükmü geçer. Üç konağı dört menzile çarparsak 12 eder bu da 12 burca delalet eder.

Şu anda bize cennet gibi gelen dünyamız âhıret günü itibariyle ateşe döneceği için Berzahta bu dört menzilin hükmü altındadır. Cennet de bu dördün etkisindedir.

Bunlardan *Koç, Aslan, Yay* aynı mizaç ve mertebededir.

***Boğa, Başak ve Oğlak* başka mertebede ve aynı mizaçtadır.**

***İkizler, Terazi ve Kova* başka mertebe ve aynı mizaçtadır.**

Nihayet *Yengeç, Akrep ve Balık* başka mertebede ve aynı mizaçtadır. Bunlar dört hâkim vali olarak bir menzilde bulunurlar.

Dünyanınki ise Yengeç burcudur.

Berzah âlemi ise Başak burcunun hüküm ve etkisi altındadır. Ayrıca bir de dünyanın ateşe dönmesi durumunda sahibi Yengeç Burcu olmaktan çıkar ve Terazi burcunun hükmüne girer. Cehennem ateşine düşenlerin azabı sona erdiğinde ise ikizler burcu dünyayı teslim almış olur.

Cenâb-ı Hakk Teâlâ oniki burcun mümessili olan her bir melaikeye otuz ilim hazinesi vermiştir. Bu burçlardaki melâikeler kâinatta lüzumlu olan şeyleri bu ilim dolabı olan burçlardan olarak indirirler ve bir sene ile yüz sene arasında dünyada bırakırlar.

Cennet ve Cehennem ehline nezaret hakkı da bu 12 burca verilmiştir. Cennetteki hükümler hep bu 12 burçtan çıkar.

Cennetlerdeki meydana getirişlerden tutun da; yemek ve içmek,*nikâh ve hareket, değişiklik ve şehvet gibi şeyler hepsi o hazinelerden inen 12 burcun temsilcileri eliyle ve Allâh'ın izniyle olur. Adn cenneti hariç, diğer cennetleri bu 12 burcun mümessilleri bina etmişlerdir.*

İnsanın âhıret neşeti berzah neşeti gibidir. İnsanın bâtını kendisine göre bir hayâldir.

Mükevkep felek cennetin tabanı, atlas felekte cennetin semâsıdır. Hava âlemin hayatıdır. Bu nemli sıcak bir havadır. Hava içindeki nispetler ve dereceler yükseldi mi buna ateş adı verilmiş olur. Hararet ve rutubet derecesi düştüğünde ise su adını almış olur. Havadan gayrı süratle değişecek bir şey yoktur.

En azametli burçlar da hava tabiatlı İkizler, Terazi ve Kova burçlarıdır.

Dünyâ ve dünyâ semâsı içindeki aydan sonra ikinci semâda Merkür, üçüncü semâda Venüs, dördüncü semâda Güneş, beşinci semâda Mars, altıncı semâda Jüpiter, yedinci semâda da Satürn vardır.

Bu gezegenlerin her biri meydana geldikten sonraki zaman içinde, burçlardaki hazineler bu gezegenlere melâikeler tarafından indirildiler ve bütün bu uydulardaki rükûnlere tesir etmeye başladılar.

Zaman, tümüyle izafî bir şey olup gerçek varlığı yoktur. Güneşin görünmesiyle gündüz ve kaybolmasıyla gece olur ki bu izafî hükümlerden aylar, mevsimler seneler doğar.

Allah her semâyı imâr edecek ruh âlemleri ve melâikeler yaratmıştır.

İnsanlardan evvel, Allah yeryüzünde ateşten yaratılmış olan cinleri var kılmıştı.

Dünyâdan ayrıldıktan sonra, artık uyku diye bir şey yoktur. Çünkü kıyâmet günüdür.

Mükevkep felek ateşe döndüğünde, bu feleğin içi Mukaar yâni sonsuz ateş derinliği olduğundan cehennem adını almıştır.

Sırat ise, arzımızın üstünden mükevkep felek doğrultusunda ve belirli bir yükseklikte cennet surları dışındaki geniş ve çimenli alana doğru kurulur.

Dünyâda insan bir hayâldir.

Bugün evi denen bu yerler kıyâmet günü Cehennem evi haline gelecektir."

Evet, Hazreti **Muhammed** Aleyhi's-selâm'ın getirdiği İslâm Dinini en iyi anlayanlardan biri olan **Muhyiddini A'rabî**'den bu konuda size naklettiğimiz cümleler şimdilik bu kadar.

İBRAHİM HAKKI ERZURUMİ DİYOR Kİ:

Zamanın **Gavs-ı A'zâm'ı ve Kutbul Aktabı** olarak bilinen büyük âlim, mütefekkir ve mutasavvıf **İbrahim Hakkı Erzurumî** de Burçlar ve tesirleri hakkında bakın neler demiş:

«Zuhal (Satürn) yıldızın tabiatı gayet soğuk ve kurudur. Erkek olup, gündüze nispet edilmiştir. Nahsı ekber, denilmiştir. Buna bakmak gam ve keder getirir.

Buna karşılık Zühre (Venüs) gezegenine bakmak da surûr ve safâ getirir demişlerdir.

Zuhal yıldızına ahmaklık, cehalet, korkaklık, cimrilik, kin, yalan, levm, tembellik ve geç anlama gibi huylar izafe edilmiştir. Bu yıldız rahimlere vâki olan nutfelere tâli olsa, bu yıldızın tabiatı ve vasıfları Allahü Teâlâ'nın izni ile sirâyet edip, o cibiliyetle doğumdan sonra bu vasıfların meydana çıktığı tecrübe olunmuştur.

Zuhal Çarşamba gecesine ve Cumartesi gününe hâkim bulunmuştur»

Bu gibi bilgileri her gezegen için anlatan **İbrahim Hakkı Erzurumî** bu arada çeşitli hadîslerde geçen «**beş yüz yıllık yol**» tabiri için de şu izâhı yapmaktadır:

«Heyeti İslam'da göklerin ve yerlerin büyüklük ve uzaklıklarını beşer yüz

yıllık yol ile tarif etmekten maksat büyüklüklerinde mübalağadan kinayedir, yoksa bu esas ölçüleri değildir.»

Bu şiirinde yıldızların olaylar üzerindeki tesirlerini şu satırlarla ifâde eder.**İ. Hakkı Erzurumî:**

«Ve sonra Hakkı der, ilm-i felek sırrını a'yân ettim

Otuz beyt içinde Nahs ve Sa'd saatlerini beyân ettim.

İki âlemde bir bildim müessir Zât-ı Mevlâ'yı

Fakat sebeplere bağlanmış ednâyı hem alâyı.

Eğer bilmek dilersen olduğun saat ne saattır

Hangi yıldız hükmeder, ol dem nuhusat ya seadettir.»

Dünyâ üzerindeki oluşumların sebeplerinin yıldızlar olduğunu, ancak bu sebepleri meydana getirenin de Allahü Teâlâ olduğunu böylece tespit eden **Erzurumî,** Ayın tesirleri hakkında da özetle şunları söylemekte:

«Denizlerdeki med-cezir olaylarında ay baş müsebbibdir.

Ayın ilk on beş gününde sıcaklık ve rutubet çok olduğundan damarlar kan ile dolup insan ve hayvan bedenleri kuvvet bulur.

Dolunaydan sonra soğuk ve kuruluğun ağır basmasıyla ihtilatı erba bedenin derinliklerinde bulunmakla damarlarda kan azalıp, büyüme ve gelişme az olur. İnsan ve hayvan bedenleri zayıflar.

Arabî ayların ilk yarısında hastalanan kolay kurtulurken, ikinci yarıda hastalananlar güç sıhhat bulurlar.

Ayın ilk yarısında canlıların beyin dokuları ziyade olup, ikinci yarısında azalma olur

Mehtapda insan aya karşı uyusa veya çok otursa, bedenine gevşeklik ve tembellik gelip, baş ağrısı ve nezle olabilir.

Mehtapda hayvan eti kalsa az zamanda tadı ve kokusu değişir.

İlk yarıda balıklar su yüzüne yakın olup yağlı ve güçlü iken, ikinci yarıda dibe kaçıp güçleri ve yağları azalır.

İlk yarıda haşerat yeryüzünde daha çoğalır ve yırtıcılar canlıları yemeye

daha heveskâr olur. İkinci yarıda bunun tersi olur.

Ayın ilk yarısında dikilen ağaçlar çabuk büyür ve çok gelişir; ikinci yarıda ise dikilen ağaçlar zayıf olur veya kurur.»

Ayın çeşitli burçlarda doğuşunun hangi sahalarda getireceği faydalar hakkında da özetle şunları söylemekte «**MARİFETNAME**» sahibi**. Hakkı**:

«Ay;

Koç burcunda doğduğunda her işe başlamayı güzel say;

Boğada olduğunda evlen, ticaret yap, bina yap;

İkizlerde doğduğunda gayrımenkul al, ilim oku;

Yengeçte iken haberleşmeye değer ver, müshil kullan, seyahate çık;

Aslanda iken ihtiyaçlarını, giderecek kişiye arzet, ziraat, tamir ve hacamat yap;

Başakta iken yeni giy, dostlarla sohbet et ve ibâdete ağırlık ver;

Terazide iken alış-veriş yap, sohbet eyle, Kur'ân dinle, devâlı nesneleri iç;

Akreb burcunda iken, temizlen, arın, yanlızlığa çekil, sükût edip iç âlemine dön;

Yay burcunda iken kan aldır, hamam ve traşı iyi say;

Oğlak burcunda iken kuyu kaz, toprakla uğraş, alış-verişi iyi say;

Kova burcuna geldiğinde vasıtalı olarak seyahate çık güzel yerleri gez;

Balık burcunda iken de deniz seyahati iyidir, ortaklık ticareti iyi olur.»

Mârifetnâme'de, Gezegenlerin tesirinin hakikatı bahsinde Beşinci nevî de özetle şöyle demektedir **İbrahim Hakkı Hazretleri**:

«Yıldızlar meleklerin elinde mecbur ve muztardır. Melekler de Hak Teâlâ'nın emrinde boyun eğerler, itâat ederler. Hepsi onun iradesi ile ve kudreti ile harekette ve hareketsizliktedir.

Güneş sıcak ve kurudur. Ay soğuk ve rutûbetlidir. Yıldızlar bu keyfiyetleri ile âlemde mutasarrıftır. Müneccim -astrolog- bu sözleri ile

doğruyu söylemektedir. Ancak bütün işleri, yıldızlara bağlaması doğru değildir. Yıldızlar ancak Hak Teâlâ'nın izni ile bu tasarruflara yetmişlerdir. Yıldızlar ve tabiâtların tesir ve tasarrufda rolleri vardır.

Oniki burçda oniki melek vardır yedi gezegen gece gündüz o burçların kapılarında dolaşıp hizmet ederler!"

Bu konuyu daha detaylı olarak anlatan**İbrahim Hakkı** konuları geniş boyutlu görmek gerektiğini de belirterek tek bir bilimle çözülemiyeceğine işaret ederek şöyle der:

«Bu hakikatı bu şekilde idrâk etmek ne tıb ilmiyle, ne Hikmeti tabiî ile ve ne de ahkâm-ı nücum-astroloji hükümleri-ile hasıl olur. Ancak nübüvvet ilmiyle bilinir!..»

Günün hangi saatlerinde hangi işlerin yapılmasının uygun olacağını dahi astrolojik tesirlere bağlı olarak açıklıyan **Erzurum'lu ibrahim Hakkı**, bu konuda da şöyle der:

«Otuz beyt içinde nahs ve sa'd-menfi ve müspet saatleri beyân ettim.

İki âlemde bir bildim müessir zâtı Mevlâyı

Fakat sebeplere bağlamış ednâyı hem â'lâyı

Eğer bilmek dilersen olduğun saat ne saattır

Hangi yıldız hükmeder ol dem nühuset ya seadettir.»

Bu arada günün hangi saatine hangi yıldızın radyasyonu güçlüdür bunun hesabının nasıl yapılacağını öğreten beyitleri yazan **Hakkı** daha sonra şöyle der:

"Saat zamanlarını bir bir yedi gezegene ver gel.

Olduğun vakte hangi gezegen gelirse hâkim onu bil

Zuhaldir -satürn- nahsı ekber saati hem ağır olurmuş

Yeri yedinci felektir bina yap başlama hiç iş

Mübârek müşteridir -Jüpiter- sa'di ekber saatini hoş bil

Bey ve şira, tezvic edip her şugle ol mail.

Cihan Merihe -mars- mahkûm olduğu saat hiç iş etme

Çünkü nahs-ı esgardır kan aldır kimseye gitme.

Mübârek şems-güneş-hükmünde, taleb kıl cümle yârânı

Yeri dördüncü felektir ziyâret eyle sultanıZühre -venüs- sa'di esgardır o saat ictima eyle.

Sohbet ve tatlı söz et güzel ses istimâ eyle.

Nakş, et, hesab etmek olur mergub

Kamer -ay- sa'd oldu bu gökte o saatte sefer hoştur

Ticaret, şirket, haber ve mektub göndermek hoştur.

Yedi seyyare ahkâmı bu tertib üzere kanundur.

Gel ey Hakkı bil o Hakk'ı, cümle hüküm O'nundur.»

Bedenin terkibi bahsinin ikinci fasıl, üçüncü nevi'nde ise**Erzurum'lu İbrahim Hakkı** Hazretleri şu görüşü anlatır:

«Allahü Teâlâ'nın kudreti ile, ulvî ecramın -planetlerin ve burçların- süflî cisimlerde -maddî yapılarda- çeşit çeşit tesirleri daimî olduğundan, bütün halkın şekil, hâl, ahlâk ve tavrı henüz ana rahminde nutfe iken rast gelen baht ve tali'leri tesirlerinden meydana gelmiştir.

Ana rahmine nutfe vâhi olduğu saatte, baba ve ananın tâlileri hangi işte ise, o, mutfenin zâtına tesirle nakşıbend, yâni işlenmiş olur.

Meselâ saâdeti, şekâveti, anlayışlı, ahmâk, bahil cömert, korkak, yiğit, sevgi, düşmanlık hırs kanâat, himmet ve alçaklık, fakirlik ve zenginlik, rahat ve rahatsızlık, yaşama ve yaşamama, ceml ve kemâl, kelâl ve melâl her ne hal üzere ise, o nutfenin zâtına tali olur.

Çünkü o nutfe ceninin cisminin levh-i mahfûzdur. Levh-i mahfûz ise bu âlemin mazharı, aynasıdır.

O halde, saîd olan, o saâdetini annesi karnında bulmuştur. Şakî olan da şekâvetini anası karnından almıştır.

Nitekim Habîb-i Ekrem (s.a.s) hazretleri şöyle buyurmuştur:

Said o kimsedir ki, annesi karnında said olmuş; şakî o kimsedir ki, annesi karnında şakî olmuştur!..

Herkesin Tâli'nin tesirini remz ve işaret ile duyurmuştur.

Halkın bütün şekil, sıfat ve mizaçları felekî vaziyetler gereğince rahîmlerde ayrı olunca, ecelî müsemmaları da mizaçlarına göre orada muhtelif takdir olunmuştur.»

Aslına sadık kalarak günümüz Türkçesine «**Mârifetnâme**»yi kazandıran **Bedir** Kitabevi'nin basmış olduğu nüshalarda nakletmiş olduğumuz bölümleri daha detaylı olarak okuyabilir inceleyebilirsiniz. Diğer kitabevleri ise maalesef bu bahislerin önemini anlayamadıklarından, **günümüzde lüzumsuz sanarak bazı bölümleri, türkçeleştirdikleri metinlere almamışlardır.**

Mevzûu daha fazla uzatmamak gayesiyle, Muhteremi**İmam Azîz bin Muhammed Nesefî** hazretlerinin yazmış olduğu «**Zübdetül Hakaik**» adlı eserinden alıntılar yapmayacağım. Esasen gününün şartları içinde bu konuları açıklamaya çalışan bu değerli din âlimi «**Mebde ve Meâd**» adlı eserinde çok teferruatlı olarak çeşitli hususları açıklamış, burçların ve güneş sistemi içindeki yıldızların insanlar üzerindeki tesirlerini anlatmış, ölüm ötesine dair çeşitli hallerden söz etmiştir. Çok geniş olan bu eseri daha sonra «**Zübdetül Hakaik**» adlı eserinde de özetlemiştir. Arzu edenler günümüz Türkçesine çevrilmiş olan «**Zübdetül Hakaik**» adlı kitabı da tetkik edebilirler.

İnşâallâh **Muhyiddin A'rabî** Hazretlerinin «**Fütûhatı Mekkiye**» adlı eseri de orijinaline sadık kalınarak Türkçeye kazandırılabilse. Bu takdirde görülecektir ki, henüz günümüz insanınca anlaşılamamış ve idrak edilememiş pek çok gerçek geçmişte yaşamış çok değerli âlimlerimiz tarafından tesbit edilmiş, ancak günün şartları dolayısıyla ilmî olarak izah edilememiştir.

Gelelim şimdi ASTROLOJİ ilmine. İnsanın yapısı ile bağlantısına ve insanlar üzerinde tesir şekline.

BURÇLARIN BEYİN ÜZERİNDEKİ TESİRLERİ

Eskilerin "BURÇ" kelimesiyle adlandırdığı takımyıldızlar yaklaşık 500-600 milyon ile milyarı geçen sayılarda bir araya gelmiş güneş benzeri yıldızlardan oluşmuştur. Ve bunlar, evrene, kendi yapılarına uygun bir biçimde çeşitli kozmik ışınlar yayarlar.

Bunların yaydıkları ışınlar ise Güneş çevresinde dönmekte olan dünyâyı ve üzerindekileri, tüm sistemle birlikte sürekli bombardıman altında tutarlar.

Güneş sistemindeki Plüton, Neptün, Uranüs, Satürn, Jüpiter, Mars, Dünyâ, Venüs, Merkür isimli planetler sürekli olarak bunlardan gelen tesirleri alırlar ve bir tür yansıtıcı görevi görerek insan beyinlerini daimî olarak etki altında tutarlar.

Beynin bu ışınsal etkilerle belli açılımları kazanması 3 ana devrede mütalâa edilebilir.

A-Sperm - yumurta bileşiminin 120. günü.

B-Yedinci - dokuzuncu ay süreci.

C-Doğum anı.

Cenin 120. güne ulaştığında henüz yenri oluşmaya başlayan beyin ilk kozmik ışınsal tesirleri değerlendirebilecek düzeye ulaşır. Ve bu ilk aldığı tesirle birlikte gen yapısında bir değişiklik meydana getirecek «ruhunu» oluşturacak bir biçimde hologramik dalga yaymaya başlar!..

Diğer yandan, daha önceden tüm hücreleri birarada tutan ve sinir sistemi aracılığıyla yayılan bioelektrik ise, tüm hücreleri bir tür elektromıknatıs durumuna sokmuş olduğu için, bu beynin oluşturduğu «**hologramik yapılı dalga beden»** yâni «**RUH**», bütün bedene bağlı olarak sürekli beynin yaydığı dalgalar ile gelişmeye başlar.

Beynin bu 120. günde aldığı tesir neticesinde «**Ruh**»unu meydana getirmesi yanısıra; ikinci olarak da bu ışınlar geliş gücü ve mahiyeti ve açıları itibariyle, beyinde mevcut olan ikinci bir devreyi açar ise, bu defa bu beyin, yerkürenin manyetik çekim alanına karşı koyacak türden bir antiçekim **(1)** dalgası üretip bunu da «Ruh»a yüklemeye başlar.

***(1)Bu bahis **İNSAN RUHUNUN YAPISI** bahsinde detaylı açıklanmaktadır.

Şayet bu devre o gün de açılmaz ise, bu defa bu varlığın büyüme devresinde de beyin, dünyâ çekim alanına karşı koyma gücünü sağlayan bu enerjiyi «ruh»a yükleyemez.işte bu husus "**Said**"lik ve "**Şaki**"lik hâli diye tanımlanmıştır.

Üçüncü olarak bu anda alınan tesirler kişinin beyninde belli bir ömür devresine müsaade eden bir tür kontak meydana getirir. Diyelim ki 45 sene açık kalarak hayata yolaçacak bir taymır (geri sayım devresi).

Şayet bir kaza durumu sözkonusu olmaz ise, o sürenin sonunda Marsın, Plüton ve Ay'la beyin haritasındaki ölüm noktasında bir sert açı meydana getirerek oluşturduğu ışınım bu beyindeki kontağı kapatır ve beyin bir anda durur!..işte sapasağlam iken, sebep yokken, «bir anda öldü» denen olay bundandır!.. Yâni bu üçüncü tesir de kişinin «**ecelini**» meydana getirir. Ki bu sürenin uzaması mümkün değildir.

Nihâyet bir de dördüncü tesir alır beyin bu 120. günde. O da daha sonraki yaşamında ne kadar açılım sağlayabileceğini sağlayan ana devre açılım kapasitesini meydana getirir. Bir diğer ifâde ile «rızık» durumunu.

İşte bu anlattığımız olay 1400 sene evvelHz.**Rasûlullah** aleyhi's-selâm'ın ağzından şöyle dile gelmiştir:

«Sizin birinizin ana - baba maddeleri 40 gün anasının karnında toplanır. Sonra o maddeler o kadar zaman içinde (ikinci kırk yâni 80) katı bir kan pıhtısı halini alır. Sonra yine o kadar zaman (üçüncü kırk) içinde mudge yâni bir çiğnem ete tahavvül eder. (120 böylece tamam olduğunda) Allah bir melek gönderir. Ve tekâmül eden mudgeye dört kelime emrolunur ki; Onun işini, rızkını, ecelini, sâid veya şakî olduğunu yaz!.. denilir.

Sonra ona ruh nefholur.imdî, sizden bir kişi iyi iş işler de hatta kendisi ile cennet arasında bir kaç kulaç mesafe kalır. Bu sırada yazı gelir, o kişiyi önler.

Bu defa o cehennemliklerin işini işler!.. Sizden bir kişi de kötü iş işler. Hatta kendisi ile cehennem arasında ancak bir kulaç mesafe kalır. Bu sırada kitabı gelir onu önler. Bu defa o kişi ehli cennetin işini işler. (ve cennete gider) «Buharî».

Evet, demek ki 120. günde ilk beyin cevheri, kozmik ışın etkileri ile yukarıda, mecâzî bir ifade ile açıklanan, hususları kayda alarak ve bunları diğer yandan da «**Ruh**» üzerine yükleme yaparak faaliyete başlıyor!

Beyin dedik.

Olgun insan beyninde son bilimsel verilere göre, yaklaşık 15 milyar sinir hücresi yâni nöron mevcut bulunuyor. Ve her bir hücrenin 16 bin ayrı hücre ile bağlantılı olarak faaliyet gösterebildiği ifade ediliyor.

Gene bu sahada çalışan değerli bilim adamlarının bulgularına göre, normal düzeydeki bir insan bu 15 milyar beyin hücresinden oluşan beyin kapasitesinin ancak % 5-7 arasındaki bir bölümünü; bilim adamları, düşünürler gibi daha fazla beyin çalışması yapanlarda da bu kapasitenin % 10-12'ye kadar yükselebilen bir kısmı değerlendiriyorlar.

Beyin hücrelerindeki bioelektrik enerji diğer hücrelerle bağlantı kuruyor ve beynin bioelektrik gücü ve bu gücün içine aldığı hücre grubu kapsamı nisbetinde de yüksek düzeyde beyin faaliyeti olarak meydana geliyor.

İşte 120. günde beyin cevherinin almış olduğu ilk kozmik tesirler o kişinin dinî tâbirle «**A'yân-ı sâbitesi**»dir!.. Yâni, sabitleşmiş ana programı!.. Öyle ki, artık bu ana programda asla bir değişiklik söz konusu olmaz!..

Daha sonra özellikle 7. ay başlarından itibaren gelişen beyin, istidadını oluşturacak bir biçimde, içinden geçtiği burçlardan giderek artan bir biçimde aldığı ışın tesirlerini değerlendirmeye başlar. Bu aylarda alınan tesirler ise kişinin ilerde düşünme gücünü ve kapasitesini oluşturacaktır.

Nihâyet beyin 9. ayda ve doğumdan hemen önceki bir iki gecede en verimli şekilde gelen tesirleri değerlendirir. Ve doğum durumuna girer. Bu ana kadar alınan tesirler kişinin sadece, az önce de belirttiğimiz gibi düşünce dünyasını oluşturan tesirlerdir.

Beyin bundan sonra en güçlü ışın etkilerini ise doğum anında ananın rahminden dünyâya geldiği anda alır.

Yükselen burç, actend tâbir edilen bu kozmik etkiler annenin koruyucu manyetik perdesinden dünyâya çıkan bebeğin beynini en güçlü şekilde etkiler!.. Bu etkiler ise, o kişinin mizacını, karakterini, çevresiyle ilişiklerini ve olaylar içinde ne tür bir yaşam süreceğini programlar.

Hemen burada akla gelecek şu sualin cevabını verelim.

Genetik (irsiyet) diye bir olay var! Genlerin ne olduğunu biliyoruz. Bu yolla gelen ana bilgilerin kişideki rolü nedir?..

Genler kanalıyla gelen tüm bilgiler, şayet o kişinin beyninde kendilerini gösterebilecekleri uygun açıklıklar bulabilirlerse ortaya çıkarlar. Yok eğer o beyin, genleri kanalıyla sahip olduğu bilgileri, ortaya koyabileceği bir biçimde uygun açılım burçlardan almamışsa, onları aynen kapalı olarak muhafaza eder ve kendisinden sonrakilere iletir. Tâ ki genlerdeki bilgilerin ortaya çıkmasına uygun açılımda bir beyin bulana kadar bu böylece devam eder.

Esasen başlı başına bir kitapta izah etmemiz gereken bilgileri burada daha fazla açarak okurlarımızı sıkmak istemiyoruz. Bu sebeple konuyu ana çizgileriyle anlatıp, sistemi gözler önüne sermeye çalışacağız. İlâhi nizamı, işleyiş şeklini elimizden geldiğince anlatmaya çalışacağız.

İşte bu andan sonra, sanki ıslak alçının kalıpta suyunu yitirdikten sonra yeni bir form almaması gibi, beyin de yeni açılım tesirleri almaz olur. Ve hangi tür tesirler ile oluşmuş ise, o kişinin düşünce duygu tasavvur, vehim, hayal gibi beynî fonksiyonları o düzeyde ölene kadar devam eder. Nitekim bu yeni tesirlerle açılım olmayışı da; «yedisinde neyse yetmişinde odur; can çıkmadıkça huy çıkmaz» gibi halk deyişleriyle anlatılmaya çalışılmıştır.

Gerçekten bu böyle midir?..

Astroloji doğru mudur?..

ASTROLOJİNİN İSPATI KENDİNİZDEDİR

Astroloji yıldız falı mıdır, yoksa bir gerçek ilim mi?..

Bize sorarsanız.

İnsanlığın oluş düzeni ve sistemi Astroloji ilminde mevcuttur. Nitekim **Muhyiddin A'râbî** de bu yüzden burçların tesirleri hakkında:

«Dünyada ve cennetlerde oluşan her şey burçların tesirleriyle meydana gelir» ifadesiyle konuya işaret etmiştir.

Bu tesirleri fark edip, ancak genel nizam ilâhî içindeki yerini değerlendiremeyen insanlar geçmişte ancak Ay'a, Güneş'e ve diğer yıldızlara tapınma durumuna girdikleri için, daha sonraki devrelerde bu konu kapatılmaya gidilmiştir.

Oysa... İlâhî düzen içinde yağmurun rüzgârın, yenen yemeğin yeri ne ise, bu takımyıldızların ve onların ışınımlarının yeri de odur!.. Her biri ne görev için var edilmiş ise, o görevi yerine getirmektedirler. Onların bu tesirleri dahi ilâhî irade içinde kudreti ilâhî ile meydana gelmektedir.

Nasıl, yediğimiz yemek, içtiğimiz su belli bir enerjiyi oluşturup bedenimize yararlı oluyor diye bunlara tapınmak gerekmiyorsa ve tapınılmıyor ise; aynı şekilde beyinlerimizin çalışma düzeni üzerinde ilâhî takdir ve tedbir gereği olarak tesirli olan bu burçlara ve planetlere de asla tapınılmaz ve onlar ilâh düzeyinde mütalâa edilemez!.. Halbuki, bu gerçeğe rağmen dünyâ üzerinde bugün güneşin oğluna tapıp, bayrak edinenler mevcûttur.

Gelelim konumuzun ispatına.

Söylediklerimizin ispatı için önce iki bilgiye ihtiyaç vardır.

1-Kesin doğum tarihimiz. Senesi, ayı ve günü. Meselâ 1945-1-21 gibi...

2-Doğum saati. Günün hangi saatinde doğmuş olduğunuz. 02.45 gibi...

Şimdi bu iki bilgiye sahipseniz...

«**A'dan Z'ye ASTROLOJİ**» kitabını bulunuz ve oradan doğum tarihinize göre asıl burcunuz ile doğum saatiniz itibariyle yükselen burcunuzu bulunuz ve okuyunuz. Yüzde 40-50 arasında özelliklerinizi «**esas burcunuzdan**»; yüzde 50-60 arasındaki özelliklerinizi de «**yükselen burcunuzda**» bulacaksınız. Duygularınızı görmek için de doğduğunuz saatte ayın hangi burçta olduğunu öğrenip, okuyarak çözebilirsiniz.

Şayet kendi doğum tarihinizi veya saatinizi bilemiyorsanız bildiğiniz bir yakınınız için de aynı çalışmayı yaparak sözlerimizin gerçek olduğunu görebilirsiniz.

Biz Cenâb-ı Hakk'ın mânâ yoluyla ihsân ettiği bu tür sayısız bilgiyi bilfiil kişiler üzerinde araştırma yaparak kesin hale getirdik. Dilediğimiz sizlerin de aynı araştırmayı yaparak ilâhî düzenin nasıl işlediğine dair kesin bilgilere kavuşmanızdır..

Zirâ daha ilerde anlatacağımız bir takım hususların, beynin bu işleyiş düzeni ile son derece yakından alâkalı olduğunu göreceksiniz. Onun için öncelikle bu bölümün çok iyi bir biçimde anlaşılması gerekmektedir. Esasen kişinin yüzde 90'lara varan bir biçimde, tüm özelliklerini dahi okuyabilmek ehli için mümkündür.

Bunun için gök günlüğü denen «**Ephemeris**» adlı bir kitap ile «**Daltons table house**» adlı ikinci bir kitaba ihtiyaç vardır. Birinci kitapta, sizin doğduğunuz günde güneş sistemindeki tüm planetlerin, hangi burçların kaç derecesinde olduğu bilgisayarlarca hesaplanarak yazılmıştır. İkinci kitapta ise hangi burçların doğduğunuz saatte kaçar derecelik açılarla beyninizi etkilediği hesaplanır.İşte çıkan netice sizin «**alın yazınız**»dır!..

Bu kader değişir mi, değişmez mi; ne yönleri ile değişir veya değişmez; gerçekleşirse ne düzeyde ve nasıl olur, bunları ilerde «**KADERE İMAN**» bölümünde âyet ve hadîs'lerin ışığında izaha çalışacağız. Şimdi gene konumuza

devam edelim.

İşte beyin, bir beyin astroloji haritası çizildikten sonra, planetlerin düştükleri burçlara, birbirleriyle aralarında oluşturdukları açılara göre kişinin çeşitli yönleriyle kabiliyetleri huyları, karakteri, mizâcı hakkında oldukça fazla şey söylenebilir. Velev ki o kişiyi hiç görmediniz!.. Ancak burada çok önemli bir husus söz konusu tarih ve doğum saatinin kesin gerçek olması.

Peki bu gaybı bilmeyi iddia etmek, ya da gaybı bilmek değil midir?..

Siz şayet bir otomobil fabrikasının çıkardığı modelleri ve bu modellerin özelliklerini, bunların teknik niteliklerini, motor devrini, turunu, sair inceliklerini kataloglardan öğrenmişseniz; ve sonra da biri gelip falanca şu marka ve model bir araba almış derse; sonra da siz o arabanın özelliklerini sayarsanız bu gaybı bilmek midir?.. Asla!..

Demek istediğim şudur. Şayet bir planetin hangi burçta iken ne tür özellikler oluşturduğunu bilgi ya da tecrübe yollu öğrenmişseniz, genel hatları itibariyle bir insanın da bir çok yönlerini, onu görmeden tanıyabilirsiniz. Bu asla gaybı bilmek olmayıp.ilâhî düzen içindeki ilimlerden bir ilimdir.

Peki bu ilim bize ne getirir?..

Bu ilmi bilmek lüzumlu mudur?..

Bu ilmin insan için ne gibi yararlarından söz edilebilir?

Evet bu suallerin cevabını şöyle sıralayalım.

Astroloji ilminin deneylerinizle bir gerçeğe dayandığını gördükten sonra ister istemez bazı suallerin cevaplarını aramak zorunda kalacaksınız, şayet düşünen bir beyne sahip iseniz.

Eğer sizin sayısız özellikleriniz, sizin hiç bir katkınız sözkonusu olmadan daha doğduğunuz zaman programlanmışsa, ben dediğiniz varlık nedir? Elinizden gelenler nelerdir ve nereye kadardır?.. Neden varsınız?.. Varlığınızı değiştirebilir misiniz?.. Nereye kadar?.. Nasıl?.. V.s. v.s. Şimdi biraz astrolojik bilgileri sıralayalım. Sonra ana konumuza bağlanalım.

BURÇLARIN OLUŞTURDUĞU 16 GRUP

Burçların yaymış olduğu ışın türleri esas olarak 4'e ayrılır. Bu türler eskiden yapılan tasnifte, şu isimlerle belirtilmiştir:

Ateş; Koç - Aslan - Yay

Hava; İkizler - Terazi - Kova

Su; Yengeç - Akrep - Balık

Toprak; Boğa - Başak - Oğlak

Şimdi önce bu dört gruptan söz edelim.

«**Ateş**» gurubunun en bariz özelliği, bu guruptan olan kişilerin kendini beğenmiş, gururlu, dediğim dedik, bir yapıda olmalarıdır. Daima çevrelerine hükmetmek isterler. Hep zirveye taliptirler.

«**Hava**» gurubunun özelliği ise havaî bir tip olmalarıdır. Sebâtkâr olmazlar. Her konuya dönüktürler. Fakat bir süre sonra o konudan bıkıp başka bir konuya merak sararlar. Fedakâr ve çevreyi düşünen tiplerdir.

«**Su**» gurubunun ortak özelliği ise son derece duygusal bir kafa yapısına sahip olmalarıdır.

«**Toprak**» gurubu insanların ortak özelliği ise sabit fikirli ve genelde maddeye dönük, paraya bağlı olmalarıdır.

Ancak...

Dikkate alınması gerekli en önemli husus.

Dedik ki az önce. Esas itibariyle herkesin iki ana burcu vardır.

A-«**Ana**» ya da «**İç**» burcu.

B-«**Yükselen**» ya da «**Dış**» burcu.

Biz daima karşımızdaki kişide, onun «**dış burcundan**» yani "**yükselen**" burcundan gelen özellikleri görürüz. Ve kişi daha büyük çoğunlukla dış burcunun

getirdiği özellikler istikâmetinde yaşar. İnsanların çok büyük çoğunluğunda «**İç**» burç ile «**dış**» burç farklıdır. Bundan dolayı da siz kendinizin veya karşınızdaki kişinin sadece «İç» burç özelliklerine vâkıf olursanız, çoğunlukla o kişide bunları göremezsiniz!..Zirâ önce de yazdığımız gibi, kişinin davranışları, mizâcı tamamiyle «dış» burcunun yâni «yükselen» burcunun etkisi altındadır.

Ve günümüzde insanların burçlar konusunda şöyle uzaktan bir bakıp sonra da inanmadan geçmelerinin ana sebebi bu «dış» burç ya da «yükselen» burç konusunda bilgilerinin olmayışında yatar.

Bize lûtfedilen ilme göre, vâkıf olmuşuzdur ki, kişi 35-40 yaşlarından sonra iyice «yükselen» burcun kapsamına girmekte ve bu kişinin kişiliği yüzde 70-75'e varan nispetlerde «dış» burcuna dönüşmektedir.

Bu sebeple karşımızdaki kişiyi doğduğu tarih itibariyle edindiği «İç» burç yönünden ziyade, doğduğu saat itibariyle edindiği «dış» burç yönünden tanımak zarureti söz konusudur.

Bir kişinin iç ve dış burçları şöyle çaprazlaşabilir. **İç burcu Dış burcu** Ateş Ateş Ateş Hava Ateş Su Ateş Toprak

Ateş grubundan birincisinde olan kişi son derece bencil, yaşamdan önce kendisini düşünen, dünyânın kendi çevresinde dönmesini isteyen, istekleri olmayınca da sadece kendi menfaatinin gerektirdiği biçimde bir yaşamı tercih eden kişi olacaktır.

İç ateşe dış hava gelir ise, bu defa yukarıdakine benzer düşüncelere sahip olmasına rağmen, bu kişi yaşamında havai meşrebi olacak, kolay kolay âdetlere bağlı kalmayacak; çevresine yararlı faaliyetlerde, kendini fazla düşünmeden, bir takım davranışları ortaya koyabilecektir.

Ateş iç'e Su dış burçlara gelince. Yani Koç veya Aslan yahût da Yay gibi bir iç burca sahip olmasına rağmen, dışarıya bir Yengeç ya da Akrep veya Balık düşmesi hali. Hayatı sıkıntı ve huzursuzluğa namzet bir kişi geliyor demektir. Zirâ içteki ateş kaynaklı yapı dıştaki su nitelikli kapayıcı yapı yüzünden sürekli bastırılır. Bu da kişide büyük oranda bir takım iç sıkıntıları meydana getirir. Bu tesirler bazen çok artar, bazen de nispeten geriler.

Ateş içe rast gelen toprak dış da gene nispeten yukarıda saydığımız gibidir; ancak üsttekinde görülen şiddetli sıkıntılar ve bunalımlar bunlarda daha azdır. Kafada cömert olan bu kişi fiiliyatta kolaylıkla para harcayamaz. Çevrenizde gördüğünüz bildiğiniz zenginlerin yüzde doksana yakınının dış burcu toprak gurubundan olan boğa veya oğlaktır. Ya da haritasında toprak gurubu, bu burçlarında birkaç güçlü planet mevcuttur. Veya 2. evinde para getiren güçler mevcuttur.

Esasen burada konuya sadece bazı örnekler vermek istediğimiz için detaylara fazla girmeyeceğiz. Gelelim Hava içe düşen dışlara. **İç burcu Dış burcu** Hava Ateş Hava Hava Hava Su Hava Toprak

Hava gurubundan olan bir beyinin en bâriz özelliği insanlığa yardımı, yararlı olmayı düşünen bir kafa sahibi olmasıdır. Yaşamı oldukça objektif olarak seyredip değerlendirmeye çalışır, hoşgörülüdür. Ancak bütün bunlara rağmen dışa gelen ateş bu durumdaki havayı son derece gururlu kendini beğenmiş bir görüntüye sokar.

İç **kova** ise son derece akıllı ve kendini beğenmiş bir tip; iç**ikizler** ise zeki ve gururlu bir tip oluşur. **Terazi**'deyse doğru bildiğini dom dom söyleyen kimseden çekintisi olmayan bir tip ortaya çıkar. İç havaların genel bir diğer karakteristiği, zaman zaman kendilerini sanki bu dünyânın değil de başka bir dünyânın insanı imiş gibi hissetmeleridir.

Şayet iç havaya karşılık dışa bir su gelirse görüntü hayli farklı olur. Zirâ, kafadaki özgür düşünce, dıştaki duygusal ve bağımlı bir karakter ile kayıtlanmış olur. Özgür kafa, dış yengeç ise evine, ailesine bağımlı onlar için kendini harcayan bir tip oluşturur. Dış Akrep olursa bu defa duygusal davranışlardan kurtulamayan fakat oldukça özgür davranışlar ortaya koyabilen, iradeli ve tahakkümcü bir tip düşer. Bunu ancak kararsız eden içe düşecek bir ikizlerdir. Dışa düşen bir balık ise özgürce yaşamın zevklerine yönelebilen bir tip oluşturur.

Hava gurubu burçlar içinde **akıllı olan Kova, zekî olan İkizler, sevgi dolu olan da Terazidir**.

Esasen burçlar içinde en güçlü akıl kova insanında mevcuttur

Dışa düşen toprağa gelince. Şayet boğa düşerse, yeme - içme ve sohbet zevklerine düşkün, kazanca yönelik hırsı fazla bir tip çıkar. Başak düşerse hırslı, hareketli, düzenli kazanca dönük araştırmalar içinde bir kişi olur. Ama ne yapsa bir boğa gibi para yönünden şanslı olamaz; zaman zaman eline para geçer fakat arkasından büyük miktarlarda kaybeder. Oğlak da ise kararlı, olgun, hoşgörülü, yardımsever fakat parasına da çok bağlı bir tip oluşur. Eğer oğlak'ın içine Kova düşmezse, Oğlak karakteristiği hemen bütün burçlara hâkim duruma geçer.

İç burcu Dış burcu Su Ateş Su Hava Su Su Su Toprak

Su gurubunun genel karakteristiği son derece duygusallıktır. Bu duygusallık dışa rastlayan bir ateşle birlikte genellikle kontrol edilemeyen taşkın davranışlara kadar uzanır. Meczup yapılı, denen kişilerin yüzde 90'ı iç burcu su, dış burcu ateş, gurubu olanlardan çıkar. Bu kişiler hayatta en çok pişmanlık

duyan kişilerdir. Çok defa duygusallıkları yüzünden ve kendilerini kontrol edememeleri yüzünden istemedikleri davranışları ortaya koyup, sonra da bundan büyük pişmanlık duyarlar. Tam anlamıyla taşkın tiplerdir. Esasen iç dünyalarında son derece merhametli, müşfik kimselerdir.

İç suya isabet eden bir dış hava ise en büyük hayırseverlerin ortaya çıkmasına sebep olur. Zirâ hava gurubu eli açıklığı verir buna bir de son derece merhametli düşünce gelirse eşittir hayırseverliliktir. Toprak dışa gelince ise. Duygusal ama kendi menfaatine dönük; son derece mütevazi, fakat menfaatine halel gelme ihtimali karşısında da kaplan kesilen bir tip ortaya çıkar.

İç burcu Dış burcu

Toprak Ateş

Toprak Hava

Toprak Su

Toprak Toprak

Toprak gurubuna bir dış ateşin gelmesi genellikle gene taşkın bir tipin ortaya çıkmasına yol açar. Ancak bu tip su gurubundaki kadar kontrolsuz değildir. Ayrıca su gurubundaki taşkınlıkların kökeninde duygusallık olmasına karşılık; toprak gurubunun kökeninde ise menfaatler yatar genellikle.

Havanın dışa gelmesi halinde ise, kafadaki maddecilik ele kadar uzanmaz ve «sanki eli açık» bir görüntü ortaya çıkar. Oysa esasen bu kişi kafaca hayli maddecidir.

Dış suda ise merhametli, acıyan ama yardımları küçük miktarları geçmeyen tipler görülür.

Toprağa rast gelen dış toprağa gelince.

Son derece mütevâzi ama âdeta «**varyemez**» tipleri görürsünüz.

Genellikle de zenginlerdir.

Astroloji ilmine vâkıf olanlara göre son derece yetersiz olan bu bilgileri, kitabımızın ana konusu başka olması hesabiyle böyle kısa kısa vermekten başka çaremiz yok. Esasen bu konuda daha yazılacak pek çok şey

mevcut.inşâallah onları «ASTROLOJİ ve SIRLARI» isimli kitabımızda anlatmaya çalışacağız.

Şimdi görüldü ki dört içe düşen dört ayrı dış yapı itibariyle toplam 16 grup insan çıktı. Bunu biraz daha detaylandırmak gerektiğinde, ikinci basamakta

144 ana grup ile karşılaşırız. Ki her insan bu 144 guruptan birindedir.

Meselâ iç Koç'tur, dış Aslan'dır, yâni ateşe ateş; veya iç Kova'dır, dış Yay, yâni havaya ateş; yahût iç Yengeç'tir, dış Oğlak, yâni suya toprak vesaire gibi.

Demek ki herkesin «İki ana burç gurubu» vardır.

«İç» burç kişinin **İSTİDADINI** gösterir.

«**Dış**» burç kişinin **KAABİLİYETİNİ** gösterir.

Beyin kişinin «L**evh-i mahfûzu**»dur!..

Beyin, cevherinin 120. günde almış olduğu tesirler de kişinin, kendindeki «**a'yân-ı sâbitesi**»!.

Dünyâ yaşamı ve tüm insanlar,ilâhî takdir ve tedbir gereği, tamamıyla burçların ve onlardaki güçleri ulaştıran meleklerin hükmü altında olduğu gibi; berzâh âleminde olanlar, yâni ölümü tadıp fizik bedeni terkettikten sonra kıyâmete kadar olan devrede yaşamını sürdüren tüm insanlar ve cennetler ile cehennem dahi bu burçlardan gelen tesirlerin hükmü altındadır!..

Ve bu hususta Muhyiddini A'râbî'nin keşfi son derece isabetlidir!..

Böyle olunca insanlardan kimler birbirlerini severler ve kimler de birbirlerine yaklaşamazlar, iterler.İki insanın. Şayet.

«İç» burçları aynı guruptan, «**dış**» burçları aynı guruptan ise birbirlerine sempati duyarlar.

«**İç**» burçları aynı, «**dış burçları**» ayrı, biri ateş öteki hava ise, yahûd biri su diğeri toprak ise birbirlerine çekerler.

«**İç**» burçları biri ateş diğeri su ya da toprak ise bir araya kolay kolay gelemezler kafaca. Hele dışları da ateşe karşı su ise âdeta iterler birbirlerini.

«İç burçları» birbirine yakın fakat «**dış**» burçlar ters ise beraber arkadaşlık etmeleri zordur. Meselâ iç hava- suya dış ateş - su. Ya da iç hava - ateşe dış ateş - toprak, dış ateş - su.

Bir de şu husus vardır. Çaprazlama bakış açıları.

Meselâ siz «**düşünce**» yapınızla yani «**İç**» burcunuzla karşınızdakinin davranışsal yâni «**dış**» burcuna bakarsınız ve beğenirsiniz, ama kafaca uyuşamazsınız. Sebep..?

Çünkü sizin içinizle - dışınız çaprazdır. Yâni iç burcunuz hava ya da ateş, yahût bunun aksi su veya toprak; buna mukabil karşınızdakinin de bunun gibi zıt bir durumdur. Diyelim ki sizin içiniz hava dışınız sudur, onun da dışı ateş içi topraktır. Şimdi siz hava gurubundan olan kafa yapınız ile onun ateşsel «dış»ını seveceksiniz ama konuşup anlaşmaya gelince sizin kafa yapınız ile onun kafa yapısı da bağdaşmayacaktır. Daima yaşama ve olaylara apayrı pencerelerden bakacaksınız..

Demek ki iki insanın biraradaki yaşamı, iş ve arkadaşlık ya da evlilik olsun hep bu burçlarının; yâni beyin açılımlarının birbirine uyması ve dolayısıyla beyinlerinin yaydığı radyasyonların birbirini en azından itmemesine bağlıdır. «İç» ya da «dış»ları birbirini çekmeyen insanların ise birarada bulunmaları imkân dışıdır.

«**Dünyada kim kimle baraber ise ölüm ötesinde de onu arar ve onunla beraber olmak ister**» sırrı kısmen bu esasa dayanır. Demek oluyor ki insanların arasındaki münasebetler ve sempati - antipati konusu dahi beyinler arası benzer açılımlar dolayısıyla ortaya çıkmakta. Şimdi bakın, bir kişiyi seviyorsunuz arıyorsunuz, mutlaka burçlarınız arasında benzerliği tesbit edeceksiniz. Ki bu daha ziyade dış burçların benzer - yakın karakterli olmasındandır.

Şimdi belirgin olarak ortaya şu husus çıkmış oldu. İnsanların gerek kendi yapıları ve gerekse birbirleriyle olan ilişkileri hep beyinlerinin burçlar tarafından programlanma biçimine bağlı!.. Öyle ise yaşam içinde oluşan duygusallıkları ve tepkileri neye bağlıyacağız?.. Duygusal hassasiyetimizi, doğum tarihimizde ayın bulunduğu burca ve hangi sahada daha duygusal olacağımızı da doğum saatimize göre, ayın haritamızda içine düştüğü evin konusunda bağlayacağız!..

Burada üzerinde en önemli bir husus olarak tekrar tekrar durduğumuz husus kişinin «**yükselen burcudur**». Zira astrolojik tüm olaylar, çoğunlukla yükselen burç yönünden aldığınız tesirlere göre oluşur. Şayet siz «yükselen» burcunuzu bilmiyorsanız ve hatta bundan daha ileri olarak, doğum anınıza göre çıkarılmış beyin açılım haritanıza sahip değilseniz, olayların nasıl ve ne şekilde sizi etkilediğini anlamanız mümkün olmaz. Hiç mi anlama yolu yoktur?..

Bir pratik anlama yolunu size gösterebiliriz. Ama bilinmelidir ki bu kesin olmaz. Çünkü bazı hallerde haritanızda bulunan herhangi bir eve düşen birkaç planet o evdeki burcun sanki «yükselen» burcunuzmuş gibi yapınızı etkilemesine yol açar.

Ama gene de pratik olarak dediğimiz yolu deneyebilirsiniz. Alacağınız Astroloji kitabında «**yükselen burçlar**» bölümünü bulun ve «**yükselen**» burca göre verilen fizik yapı tariflerini okuyun. Hangisi sizin fizik yapınıza en çok uyuyorsa muhtemelen «**yükselen burcunuz**» olabilir. **(1)**

****(1) "A'dan Z'ye ASTROLOJİ" kitabını okumanızı tavsiye ederim bu konuda. Yazarı: Nuran Tuncel.. KİTSAN Yayınları.*

Karşınızdaki bir kişinin ya da kendinizin «**yükselen**» yâni «dış» burcunuzu anlamanın bir pratik yolunu da kısmen burada özetlemeye çalışalım.

«**Yükselen**» burç tespitinde önce gurubu sonra da o gurup içinde hangi burç olduğunu tespit edeceğiz.

Ateş gurubundan işe başlayalım. **Koç** elinde parmaklar, ince olmayan uzun ve tırnak uçları, küte yakın kavislidir. Esasen yükselen koç tipi kişiler güçlü, orta ya da uzun boylu, alnı hafif açık ve çıkık tiplerdir. Eti dolgundur ama toplu denmez.

Bu gurubun ikinci burcu **Aslan**lar ise yapılarıyla, saçlarıyla ve elleriyle hemen belli olurlar. Elleri bütün yakışıklı ve gösterişliliklerine rağmen, ister kadın olsun, ister erkek, bir pençe gibidir genelde. Güçlü ellerin parmaklarında eklem yerleri son derece belirgin ve kemiklidir. Su eli ne kadar etli, tombul, yumuşak ise, bu da zıddına o kadar sert, kemikli ve güçlüdür. Geniş omuzlar, kadınsa gür ve havalı saçlar, gösterişli hemen dikkati çeken bir yapı.

Yay'a gelince. Genelde, açık enli ve geniş bir alın, oval ve kemikleri belirsiz kılacak düzeyde bir yüz. Düzgün bir burun, etli olmayan dudaklarıyla konuşkan, iğneleyici ve zaman zaman da alaycı bir tip. Genellikle ince uzun, 35 yaşa kadar zayıf sonra balık etinde ve mide düzeyinde şişkinliği olan bir tip. Umumiyetle girdiği toplumlarda dikkati çeker.

Hava gurubundakilere gelince.

İkizlerdekiler. Zayıf ince orta ve uzun boylu biri. Eller ince uzun ve kemikli; parmaklar kadınlarda kürdan gibi erkeklerde de son derece ince, tırnaklar ince uzun ve sivri. Kadın yüzünde güzellik, fakat erkekte son derece kemikli, iri bir burun, ufak kulaklar. Mideden şikâyetleri çoğunlukta. Sinir sistemleri hassas, elleri açık! Yerlerinde duramazlar ve sık fikir değiştirirler.

Terâziye gelince. Yüz ister kadın olsun ister erkek, son derece güzel. Eller kemikliliğini yitirmiş, fakat tombul da değil; boy orta uzun arası!.. Vücut düzgün. Yanakta ben söz konusu. Konuşkan, canlı, sevecen, hareketli!..

Kovaya gelince. Hayli az rastlanır. Tıknaz, orta boylu güzel değil sevimli,

cana yakın, özellikleri elektrik ve elektronik eşyalar ile ilgilenen, kendini beğenen bir tip. Eller az etli ince uzun, tırnaklar uzun ucu sivri.

Su gurubundakilere gelince.

Yengeç. İster kadın, ister erkek hemen tanınırlar. Kısa veya orta boy. Etli sayılır bir vücut. Yuvarlak bir baş, üstü kemikli öne sarkık ucu sivri bir burun. Kadında göğüsler belirgin iri. Eller tombul, parmaklar kısa etli ve uçları sivriye yakın. Zaman zaman aniden karamsarlığa kapılan bir tip. Çene ufak, nokta tip!..

Akrep de kolay tanınır. Orta veya kısa boy. Belirgin kemikli ucu**kesik** «**V**» çene. Bacaklar kısa. Yüz genellikle cazibeli. Ten umumiyetle pembemsi beyaz. Kadında ekstra etki söz konusu değilse diğer su burçlarında olduğu gibi göğüsler ve kalçalar belirgin. Enerjisi kolay kolay tükenmeyen ve çevresine hükmeden bir tip. Her yerde yönetici tavırlar ve eleştiricilik

Balık ise son derece toplu. Büyük yuvarlak ya da hafif oval etli yüz, iri burun, iri kulak, Akrep'te olduğu kadar arkaya yapışık değil. Yuvarlak etli çene ve gıdı!..

Evet buraya kadar anlattıklarımız pratik olarak kişinin «yükselen» burcunu tanımak için bir formül; ama asla kesin olarak böyle diyemeyiz; çünkü o kadar sayısız yarattığı oluşumları vardır ki Cenâb-ı Hakk'ın, bunları ancak guruplar içinde mütalâa edebiliriz.

Şimdi biraz da insanların astrolojik etkilerle nasıl etkilendiği üzerinde duralım.

Birinci etki alım şekli. Doğum anınızda güneş sistemindeki planetler nerelerde ise, onların üzerinde diğer planetler 30-60-90-120-150-180 derecelik açı yapar bir biçimde geçerken, mutlaka geçtikleri evin ihtiva ettiği konuda bir hareket oluşur.

İkinci etki alım şekli. Bu planetler şayet sizin haritanızdaki bir planet ile birbirleri arasında belirttiğim açıları oluşturacak bir biçimde geçerse bu defa gene benzeri türden, fakat daha sert etkileşimler meydana getirir. Meselâ haritanızdaki Venüs ya da Marsınızın üzerinden, bir Güneşin bir Satürn veya Uranüs ile 90 ya da 120 derecelik açı yaparak geçmesi gibi.

Üçüncü türden bir etki de Ay dolayısıyla oluşan bir etkidir. ay duygularımız ile son derece yakın ilişki içinde olan bir planettir. Özellikle bizim «yükselen» burcumuzdan ve yükselen burcumuzun mensup olduğu gurubun diğer burçlarından geçerken, bizi son derece etkiler ve çoğu zaman tasvip etmeyeceğimiz aşırı duygusal, fevrî davranışlar içine bizi sokar.

Şayet o anda aklımızla içimizde kabaran duygularımızı bastıramazsak, sonradan pişmanlık duyacağımız bir fiîli ortaya koymamız ya da sözü sarf

etmemiz mukadder olur.

Hemen burada şu mânâya gelen hadîs-i şerîfi hatırlatalım:

Enes radıyallahu anh naklediyor:

Rasûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki:

-Cenâb-ı Hakk bir kazasını yerine getireceği zaman o kulun aklını başından alır, o kul bu halde o işi işler; sonra o kulun aklını iade eder de bu defa o kul pişman olup, ben bu işi nasıl yaptım der. (Deylemî)

Evet, KADER nasıl hükmünü yerine getirir. Önce onu görelim. Normal akıllı bir insan, ama ne çare ki kaderin hükmü geldi çattı. Mars Güneşinin üzerinden geçerken, ayda yükselen burcundaki bir planetin üzerine düştü. İşte o anda ne olduysa oldu, son derece sudan bir sebeple karşısındaki kişiye karşı içinde aniden bir şiddet uyandı ve çekip bıçağını saplamaya başladı!.. Aklı başına geldiği zaman ise karşısındaki 12 yerinden bıçaklanarak ölmüştü!.. Sonra şöyle konuştu: «Bir anda aklım başımdan gitti, vurdum vurdum. Aklım başıma geldiğinde ise iş işten geçmişti!..»

İşte sık sık gazetelerde gördüğünüz bu satırlar bilinçsiz olarak anlatılan «**kader**» hükmünden başka bir şey değildir!..

Nitekim yukarıda nakletmiş olduğumuz hadîs-i şerîf de bu söylediklerimizi aynen teyid etmektedir. Böyle olunca, biz kimseyi suçlamayacak mıyız?.. Bu sorunun cevabını ileride «**kadere imân**» bölümünde vermeye çalışacağız.

Ayrıca kader konusunu en kapsamlı şekliyle**"AKIL ve İMAN"**isimli kitabımızda okuyabilirsiniz.

Şimdi sadece olayın geliş şekline bakalım

Evet Allahu Teâlâ'nın kaderi nasıl yerine gelir. Daha doğrusu her an nasıl uygulanmada..?

Beyinlerimiz her an burçlardan gelen sayısız kozmik ışınların bombardımanı altında!.. Bu ışınım, beyinlerimizin ilk açılışı kadar ki kapasitesiyle her an alınıp değerlendirilmede. Bu gelen ışınım, sürekli olarak değişen açılar ve değişen güçlerle beynimizde çeşitli planetlerin etkisiyle açılmış devreleri etkiliyorlar.

Meselâ ilk açılımdaki Mars devresi, bir zaman Jüpiter'in yansıttığı ışınımı alırken bir süre sonra Satürn'ün yansıttığı, bir süre sonra Güneş'in yansıttığı ışınımı alıyor. Ya da ilk açılım ile ay; sürekli üzerinden geçen çeşitli planetlerin yansıttıkları tesirleri almada; ve gene süratli devriyle çeşitli ilk açılım devrelerini etkilemede.

Böylece bizler sürekli olarak halden hale girmekteyiz.

Bazı kişilerin ilk programlanışları çok sert olur ve bunlar beyin yapıları itibariyle çok hassas olarak aramızda yaşarlar. En ufak bir etki alımında hemen duygulanırlar, daima meseleleri olduğundan çok büyük olarak görüp değişik hallere girerler.

Bazıları da son derece ağır kanlı, zor değişen tiplerdir. Gene bazıları dışa dönük, atak, girgin; bazıları da içe dönük, pasif, ilk hareketi hep karşılarından bekleyen tiplerdir.

Bazılarının iç dünyalarında çok büyük hareketler olup bunları bir türlü dışa vuramazlar; bazıları da aksine, çok konuşkan hareketli, etkileyici tiplerdir ama iç dünyaları dışı yeterli oranda besleyebilecek kapasiteye sahip değildir. Çoğunlukla bundan dolayı iç dünyalarında pişmanlıklar duyagelirler.

Kısacası insanların bütün huyları, karakterleri, mizaçları tamamıyla beyinlerinin ilk açılımında aldıkları açılımlar, programlanma istikâmetinde oluşur. Ve bu ilk tesirlerde ne kapasitede bir açılım ve yönlenmeye nail olmuşlarsa, artık yaşamlarında da o istikâmette bir çalışma içine girerler. Ama bu gene de nasıl başladılarsa öyle bitecektir, demek değildir. Zira, ilk açılımdan sonra, bir vesile ile o kişi şayet zikre başlar ise, bu defa beyninde yeni açılımlar oluşacağı için, huylarında, davranışlarında bazı değişiklikler olmaya başlar.

Ancak bu değişiklikler, daha ziyade kişinin «**istidat**» yönüyle alâkalı olan, doğum günleri ile ilgili olarak aldığı tesirlerde daha çabuk görülür. Kişinin «kâbiliyet»iyle alâkalı, doğum saatiyle ilgili devrelerde ise, değişim çok daha yavaş olarak meydana gelir.

Daha önceden de belirtmiş olduğumuz gibi, 120. günde alınan tesirlerle ilgili hususlarda ise, yani kişideki «**A'yân-ı sâbite**»de ise asla değişiklik olmamaktadır!.. «said ana karnında saiddir; şakî ana karnında şakîdir».

Yâni Cennete gitmesine yol açacak ekstra antiçekim dalgalarını üretme ihsanına beyin daha 120. günde nail olmuştur. Ya da maâlesef hayır!..

Muhakkak ki Allah dilediğini yapmadadır!.. Ve trilyonlarla güneşin içinde yüzdüğü evreni var eden güce sual sorulmaz yaptığından!..

Evet beyin belirli «zikir» türleri ile yeni açılımlara kavuşur ve bundan dolayı da kişinin gerek dünyâ yaşantısı ile alâkalı, gerekse de ölüm ötesi yaşantısını etkileyici bir biçimde sayısız etkiler meydana gelir dedik.

Şimdi hemen burada şu sual akla gelir.

Yoga'da genellikle kullanılan ve budizmde «**mantra**» kelimesiyle tanımlanan

özel anahtar kelimeler vardır ki, bunların yogada trans ya da teveccüh ya da yönelim gibi kelimelerle kastedilen hallerde tekrarı söz konusudur. Bundan başka böyle bir kelime de kendisi bulup; bu kelimeyi tekrar ederek bir şey elde edemez mi insan?..

Bu sualin cevabını tam olarak anlayabilmek için çok geniş boyutlarda meseleye bakmak mecburiyetindeyiz!..

İslâm'daki «**zikir**» kelimeleri olan Allah'ın isimleri, esas olarak varlıkta yürürlükte olan mânâlardır ve beyinde de bu mânâları ortaya çıkartıcı devreler zaten kozmik plandan düzenlenmiştir. Siz bu kelimeleri tekrarlayarak, beyninizin kozmik plana göre bir tür frekans ayarlarını yaparsınız ve evrensel mânâlar ile iletişim içine girersiniz!.. Meleklerle görüşmeye başlarsınız!..

Oysa bu anlama gelmeyen «**mantra**»larla sadece beyinde rasgele bir hassasiyet, alıcılık oluşturursunuz ki, bu da sizin «CİN» denilen ateşin-manyetik bedenli varlıklarla iletişim kurmanıza yol açar!.. Bunların ise en iyileri bile pek çok şeyden mahrum kalmanıza yol açar!

Yâni özet, İslâm'daki «**Allah isimleriyle**» zikir, sizde Allah'a yaklaşma ve O'ndaki sayısız özellikler ile bezenme hali oluştururken; bunun dışındaki kelime tekrarlarının beyninizde oluşturacağı hassasiyet - alıcılık sadece «cin»lerle bağlantı kurmanıza sebebiyet verir. Bu da neticede onların sayısız şekillerde sizi aldatmalarına ve sizin de hiç farkında olmadan onların hükmü altına girmenize yol açar.

Öyle ise her hâli ilâhî mânâları zâhire çıkarmak suretiyle zikirde olan varlıklar ile oluşturulan bağlantılar o zikrin bize yansımasına yol açacaktır. Ki bu da canlılar olan yıldızlarla oluşur.

Evrendeki tüm varlıklar, var edenin sayısız özelliklerinin âşikâre çıkmasına vesile olmak gayesiyle ve sanki o özelliklerin yoğunlaşması suretiyle oluşmuştur. Bir diğer ifade ile; tüm takım yıldızlar, yıldız birikimleri olan galâksiler hep vareden mutlak varlığın sayısız isimlerinin ve vasıflarının yoğunlaşmış halleridir gerçekte!.. Ve bunların yaydıkları sayısız kozmik ışınım dahi kendilerini oluşturan mânâların tüm varlığa yayılmasından başka bir şey değildir.

İnsana bakıp, «bu etten - kemikten ibâret basit bir hayvandır!.. ruhu yoktur!!! ebedî bir hayatı yoktur!.. değişime girer ve tükenir!..» demek ne kadar ilkel ve dar görüşlü bir anlayış ise.

Galaksilere, takım yıldızlara, burçlara, Güneş sistemindeki planetlere bakıp da, onlar için. «bunlar basit yıldızlardır. doğar, ölürler. canlılıkları yoktur, cansızdırlar!.. laf olsun diye oluşmuş ve oluşmaktadırlar!.. Ne etki alırlar ne de etki verirler.» demek de o kadar ilkellik ve dar görüşlülüktür!..

«HİÇBİR ŞEY HARİÇ OLMAMAK ÜZERE, HER ŞEY ALLAH'I TESBİH VE HAMD ETMEKTEDİR ANCAK SİZ ONLARIN TESBİHİNİ ANLAYAMAZSINIZ» (İsra - 44)

Âyeti dahi onların canlılığına ve bir görev ifâ etmekte olduğuna işaret etmektedir.

Böylece olayı izah şartlarından mahrûm olan eski kemâl ehli de, bu yıldızlarda yaşayan meleklerden sözetmişlerdir ki esasen aynı şeydir. Bir kısmı da yıldızların ruhunu ifadeye çalışmıştır ki; bu da aynı şeydir.

Nahl sûresinin 16'ncı âyetinde;

«YILDIZLA ONLAR HİDÂYET BULURLAR»

denmektedir.

Bu apaçık bir gerçeğe işarettir!..Ancak ne var ki, sürekli olarak tapınma duygusu ile gözünün gördüğü bir takım şeylere tapınma arzusu içinde olan insan, yıldızlarda takılıp kalmasın ve onlara tapınmasın diye bu gerçek örtülmüştür.

«**Onlar yıldızla yollarını bulurlar**» şeklinde, bu âyet anlatılmak istenmiştir. Ve elbette ki âyetin sadece bu mânâsına şartlanmış olan kişiler bizim bahsettiğimiz yönünü şimdi inkâr etmeye çalışacaklardır.

Oysa yıldızların yaydığı kozmik ışınımlar, onların beyne ulaşması, hidâyet dediğimiz olaya yol açan beyin devrelerini açması ve o kişinin takdîri Hüda ile böylece hidâyet bulması hiç de yadırganacak bir olay değildir!..

Allah'ım beni doyuran sensin. dediğin zaman, yediğin gıdaların çeşitli organların tarafından değerlendirilerek enerjiye çevrilmesi olayı nasıl ana mânâyı değiştirmiyor ve ortadan kaldırmıyor ise; burada da olay aynıdır!..

Burada anlaşılması gereken en önemli olay şudur:

Bedene nispetle yenen yemeğin, içilen suyun, teneffüs edilen havanın yeri ne ise, yıldızlardan beyne ulaşan ışınımın yeri dahi odur!..

Nasıl ekmeğe suya havaya tapınılmıyorsa, böyle bir şey ilkellik ise, aynı şekilde yıldızlara tapınmak da o derece ilkelliktir!..

Varlıkta mutlak hüküm süren tasarruf eden Allah azze ve celledir!..

Dilemiş ve her şeyi bir vesîle ile meydana getirmiştir.

Eğer biz aklımızı kullanır, kâinatın nasıl tümüyle bir mekanizma şeklinde işlediğini idrâk edebilirsek; Allah'a karşı kulluk görevimizi çok daha geniş boyutlarda îfa etmiş oluruz!.. Elimizden gelmiyorsa. Muhakkak ki kişi kapasitesi dışında kalandan mes'ûl değildir!..

«GECEYİ VE GÜNDÜZÜ, GÜNEŞİ VE AYI SİZLERE TESHİR BUYURDU. BÜTÜN YILDIZLAR DA ONUN EMRİNDEDİRLER!.. ELBETTE BUNDA AKLI OLAN KAVİM İÇİN, İBRETLER VARDIR (Nahl - 12)

Allah yeryüzünde «**Halife**» olarak insanı meydana getirmek istedi. Onda, kendi özelliklerini izhar etmeyi diledi. Ve onu meydana getirecek muhteşem kozmik fabrikayı, yâni kâinatı yarattı!.. Sonra onun içinde, kudretiyle insanı yarattı ve nihâyet onu kendine ayna kıldı!.. Tâ ki sayısız özellikleri onlarda her birinde ayrı ayrı yansısın!..

«**Allahü Teâlâ yaratıklarını karanlık içersinde yarattı ve sonra onlara NÛRUNDAN SAÇTI. O NÛRDAN KİME İSABET EDERSE HİDÂYET BULUR. Ve her kime isabet etmezse dalalette kalır**". (Tırmizî)

«**VE YILDIZLA ONLAR HİDÂYET BULURLAR**» (Nahl - 16)

Bu anlayışla, eğer araştırırsak, bu hususa işaret eden daha nice âyet buluruz.

Evet, «Yıldızla hidâyet bulurlar». Kimler?.. Hidâyet bulanların tümü.

Çünkü, âyeti kerîmede sınırlayıcı hiç bir hüküm yok!..

Oysa, maâlesef bu yönünden haberdar olmayanlar tarafından, âyetin mânâsı

son derece dar kapsamlar içinde mütalâa edilmiş ve kısmen de âdeta zorlanarak; «Çölde yollarını kaybedenler, yıldızlara bakarak yollarını bulurlar» şeklinde bir mânâ ile sınırlanmıştır!..

Evet. Hâdi, Cenâb-ı Hak'tır!.. Dilediğine hidayet eder, dilediğini dalâlette bırakır!.. Dilediğine nurunu isabet ettirir, hidayet denilen çalışma o yönde, onu çalışmaya kolaylaştırır. Dilediğine de isabet ettirmez!..

Diğer taraftan «**YILDIZLAR DA ONUN EMRİNDEDİRLER. AKLI OLAN İÇİN BUNDA İBRET VARDIR**» şeklindeki açıklama dahi, yıldızların O'nun emri ile birtakım işler yapmak üzere var edildiğini; cansız, işe yaramaz, süs olsun diye yaratılmış şeyler olmadığını anlatmaktadır.

Ancak bütün bunları değerlendirebilmek için «AKLI OLANLARDAN» olmak lâzımdır. Ki geniş boyutlarda konuyu ihata edip; bütün sistemi tüm ihtişamıyla kavramasın ve Allahü Teâlâ'nın azametine birazcık olsun yaklaşabilsin!..

Peki, akıl sahipleri nasıl birbirlerine yaklaşıp ilimlerini paylaşabilir?

Sade akıl sahipleri değil bütün insanların birbirlerine yaklaşımı nasıl olur?

Ruhları birbirine çeken ya da iten nedir?

İnsanların, şu yaşam sırasında birbirlerine olan sempatilerinin ve antipatilerinin altında tamamıyla burçlarının birbiriyle uyuşup uyuşmaması hususu yatar. Halk arasında «Yıldızı barışmadı» ya da «yıldızı uydu» denilen tâbirlerin kökeninde, o kişilerin burçlarının etkileri ile birbirleri arasındaki ya çekim ya da itiş kastedilir.

Bu husus Müslim'deki bir hadîs-i şerîf'te, Ebû Hüreyre radıyallahu anh tarafından şöyle nakledilir:

Rasûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"**Ruhlar** (âhırette sınıf sınıf)**, toplanmış cemâatlerdir. Bundan ötürü, içlerinden birbirleri ile tanışanlar, sevişip anlamışlardır. Birbirleriyle birleşmeyenler ise ihtilâfa düşmüşler, anlaşamamışlardır**"!..

Evet burada, «**RUH**»ların oluşması hususu üzerinde bilvesile bir nebze daha durmak zarûreti hasıl oluyor.

Esasen âlemde «TEK» bir «RUH» vardır ki, buna tasavvuf lisânı ile **«RÛH-U**

A’ZÂM» denilir. Evrende var olan her şey bu «**Rûh-u â’zâm**»ın varığından meydana gelmiştir.

«**Rûh-u â’zâm**», bugünkü ifade ile anlatmak gerekirse, varlığın özündeki kudret- ilim boyutudur. Bu diğer ifâde ile Allah’ın ilk tecellisidir!..

Gene Müslim isimli Hadîs kitabında Ebû Hureyre radıyallahu anh’ın naklettiği şu hadîs-i Kudsî’de, Allahü Teâlâ’nın şöyle buyurduğunu naklediyor **Rasûlullâh** salla’llâhu aleyhi ve sellem:

-Ademoğlu DEHR’e sövüyor. Şüphesiz ki DEHR BENİM!.. Gece ve gündüzü değiştiren benim.

Bir başka defasında da şöyle buyuruyor:

"-İnsanoğlu bana eziyet eder!.. Ey kahpe dehr (zaman), der. Kimse, Ey kahpe DEHR, demesin. Şüphesiz ki BEN DEHR'im!.. Geceyi gündüze çevirenim".

DEHR, «an» kelimesinin karşılığıdır. Ancak burada, «an»ı şartlanma yollu kabûllendiğimiz izâfi, yâni nesneye göre «zaman» olarak anlamamak gerekir.

Bize göre, dünyanın kendi çevresindeki bir dönüşü bir günü, 365 dönüşü bir seneyi, 365x100 dönüşü de yüzyılı, asrı oluşturur. Bunlar insanın hükümlerine göre kabûllenilmiş, «**göresel-izâfî zaman**»dır.

Gerçekte ise ZAMAN «**tek**»tir. Ezel-ebed tümüyle Allah katında tek bir «**an**», «**DEHR**» kelimesiyle ifade bulmuştur.

Göresel zaman, yâni, izâfî zaman, bizim «**vehim**» yollu var kabûllendiğimiz bir ölçüdür. Bu süreç ise, içinde yaşadığımız ortama, hıza, bir diğer ifade ile boyuta göre değişir.

Madde boyutundan yola çıkıp, salt şuur boyutuna doğru ilerledikçe izafî zaman birimi de sürekli olarak değişir ve kapsamı genişler.

Esasen **DEHR** kelimesiyle anlatılmak istenen boyut, tüm varlığın kendisinden oluştuğu bir tür evrensel enerjidir, (kudret sıfatıdır) eğer tâbiri câiz ise.

Normal günlük zaman birimiyle şartlanmış ve kayıtlanmış beyinlerin bu zaman birimini anlaması elbette ki imkânsızdır!..

İşte bu gerçek dolayısıyladır ki, Kur'ân-ı Kerîm'de ileriye dönük olarak gerçekleşeceği bildirilen pek çok olay olmuş-bitmiş şeyler olarak «geçmiş» zaman ifadesiyle anlatılmıştır.

Zirâ, Ezel-Ebed esasen tek bir varlık olması itibariyle, ilâhî bakış boyutunda; ya da eski ifade tarzı ile «**İlm-i ilâhî**» de, tek bir bakıştır!..

Ehli hakikatın tasavvufta bildirmiş olduğu şu sır da buradan

kaynaklanmaktadır:

-**Esasen tecellî tek bir tecellîdir!.. «Tecellî-i Vâhid»dir!.ikinci bir tecellî olmamıştır!.. Görülen, yaşanan, hissedilen,idrâk edilen, tahayyül ve tefekkür edilen her şey bu Tecellî-i Vâhid'in tafsilinden ibarettir**!..

İşte bu anlatılan husus tasavvufta «**Ân-ı dâim**» tâbiri ile dile getirilmeye çalışılmıştır.

Aslında işin orijinine ulaşabilen «**Zâtiyyûn**» için bu «**an-ı dâim**» dahi bir «**ân-ı muhayyel**» diye izâha çalışabileceğimiz, «**İlm-i Allâh**»tan başka bir şey değildir.

Ve varlığın tümü, Allah katında birilmî hükümden başka bir şey değildir!.. Yâni, o boyut itibariyle âlemin bir varlığı söz konusu değildir!..

Bu sebepledir ki, bu hakîkata işaret etmek isteyen ehlullah, «Alemler tümüyle hayâlden başka bir şey değildir!..» demişlerdir.

Bunu kavrayabilmek, tamamıyla bir «zevk» işidir. Yâni sezgi yoluyla, bu gerçeği algılayıp, bunu yaşayabilme işidir. Bu dahi ancak «**İLM-İLEDÜN**» denilen ilahî bir ilim türünün kişide izharı ile mümkündür.

Demek ki;

Gerçekliği itibariyle, Kâinat tek bir zaman boyutundan ibarettir!.. Algılayabilene!.. Bu zaman boyutu içinde, hükmü ilâhî ile sayısız boyut yoğunlaşmaları gerçekleşmiş algılıyıcısına göre ve bundan da sayısız isimlerle anılan varlıklar meydana gelmiştir.

Bu noktada, çok büyük bir yanılgıyı da bu kitapta yazmış olmak için, ifâdeye çalışalım.

Âlemde mevcût varlıkları tümünün, ilmî ilâhî de mevcût bulunması hükmünün, yanlış anlaşılması dolayısıyla, şu yanlış kanâate varılmıştır: **İlim mâlûma tâbidir**!..

Yâni, bilinen tüm varlıklar, ezelde, ilmi ilâhide mevcut olduğu için, Allâh onların neler yapabilme kaabiliyet ve kapasitesinde olduğunu biliyordu; ve bu yüzden de onların kaderlerini, bu istidat ve kabiliyetlerine göre yazdı!..

Bu aslında, «**Allah yaratıklarına zulmetmiyor, onların ilmi ezelîde görülen durumlarına göre verilen bir hükümdür. Dolayısıyla da Allâh kimseyi zorla cehenneme atıp zulmetmiyor**», diyebilmek için icâd edilmiştir.

Bir hadîs-i şerîfte **Rasûlullâh** salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

-Allah var idi. Ve onunla beraber hiçbir şey yok idi!..

Bu açıklaması Hazreti Ali'ye ulaştığı zaman, o da bu ifâdeye şu şekilde bir açıklık getirmiştir:

- **«An», o «ân»dır**!.. (**El ân kemâ kân**!)

Yâni, içinde bulunduğumuz «**ân**», o anlatılan «**ân**»dır. Bu konuyu daha tafsilâtlı olarak «**KENDİNİ TANI**» isimli kitabımızda izah ediyoruz.

Evet, «**ân**» Rasûlullâh aleyhisselâtu vessellâm'ın bahsetmiş olduğu o «ân»dır!.. Yâni, tüm varlık O tek «ân» içinde yerleşiktir!.. Tecellî, tek bir tecellîden ibarettir!..

Ve...

İlm-i ilâhî'de mevcût olan, sayısız isimlerle isimlendirilmiş bütün varlıklar ilim yolu ile, «kendini seyretme» gâyesine mâtuf olarak «yoktan var edilmiş» yâni, «yaratılmış» varlıklardır!..

«**Hayy**» vasfıyla kastedilen mânâda hayat sıfatı sahibi varlık, «ilim» sıfatıyla kendinde seyretmek istediği mânâları o mânâlara uygun suretler ile müşahedeyi «**MÜRÎD**» ismince irade etmiş; «**Kudret**» sıfatıyla onlara birimsel görüntüler ve izhar etmek istediği mânâlara uygun «akıl» hibe etmiş; kendi ilminden var etmesi dolayısıyla onlara ve onlardan her an bir bakış açısı oluşturmuş böylece «**SEMÎ**» ve «**BASÎR**» isimlerinin mânâları ortaya çıkmış; birimsellikleri daha önce «kelâm» vasfından «kelime»ler şeklinde oluşmuş; ve nihâyet «tekvin» vasfıyla da ef'âl âleminde yaşam oluşmuştur.

Buna rağmen.

"**Allah**" ismiyle işaret edilen indinde...

«**An**» tek bir ândır. DEHR'dir!.. Her şey, bu boyut itibariyle olup bitmiştir!.. Gerisi ise, suya atılan bir taşın etrafında oluşan küre halkalar gibi sayısız boyutlardaki oluşlardan başka bir şey değildir.

Bir boyutta yaşanmakta olan, bir önceki boyutta yaşanmış olaydan başka bir şey değildir!..

Beynin üst düzeylerdeki çalışma kapasitesine ulaşması sonucu, yapabildiği «**Şuur sıçramaları**» ise, o birimin bir üst boyuttaki yaşama ve gerçeklere

erişebilmesi anlamını doğurur.

Hakikat ehli olan «**tahkik ehli**» zevât, bu «**şuur sıçramaları**» ile bir üst boyutlara intikâl ederek; içinde bulunduğu boyutta oluşagelen şeylerin, nasıl, neden ve hangi gayeye dönük olarak gerçekleştiğini lütfû ilâhi yollu seyredebilir.

Evet gene dönelim «ruhlar»ın oluşmasına...

Tek «**RUH**»tan sayısız enerji yayılmış ve onlardan sayısız mânâları havi olan «**melek**»ler oluşmuştur. Çeşitli mânâlar ihtiva eden bu melekler çeşitli şekillerde ve boyutlarda yoğunlaşarak kâh bir tür bedenleri olan yıldızları oluşturmuşlar; kâh da ışın - beden düzeyinde «**şuur**» varlıklar olarak yaşamalarına devam etmişler ve etmededirler.

«**Yıldız**» şeklinde bedenlenmiş «**şuur birikimleri**» olan «**melek**»ler, kendi varoluş gayelerine uygun olarak, varlığa sayısız mânâlar - ışınlar yaymaktadırlar.

Nihâyet en son olarak, bu sayısız mânâları değerlendirebilecek bir beyin kapasitesi ile insan yaratılmıştır.

İnsan daha ilk yaratılışı anında, yâni 120. günde bu beyin «**melek**»ler tarafından ya da diğer bir ifade ile «**burçlar**» diye kastedilen sayısız aynı guruptaki «**meleklerin**» oluşturduğu «**yıldızlar**» tarafından salınan bir tür ışınlar ile çeşitli hususlarda programlanmalara tabi olurlar.

Kimde hangi mânâları izhar etmeyi dilemiş ise, ona uygun olarak «**melek**»ler tarafından programlanır. Bu programlanış,

«**Allah sizi yarattı ve düzenledi, biçimlendirdi. Dileğince terkib etti**» (82-7/8)

âyetinde anlatılır.

İşte birimsel «**ruh**»lar, ölüm ötesinde ebedî yaşama devam edecek olan «**kişilik ruhları**» böylece bu beyinler tarafından bu dünyada ilm-i ilâhî iktizasınca oluşturulurlar.

Benzer burçların ışınlarıyla programlanmış olan beyinler ve bu beyinlerin oluşturduğu ruhlar birbirlerini çekerler anlaşırlar. Birbirlerini daha önce hiç tanımasalar bile, daha ilk görüştükleri anda aralarında bu çekicilik oluşur. Ya da benzemeyen türden açılımlarla oluşan ruhlar oldukları için, birbirlerini bir türlü

çekemeyip, iterler.

Kimlerin birbirini çekip, kimlerin birbirlerini ittiklerini ise ateş - hava - su - toprak isimleriyle guruplanmış olan türleri izah ederken kısmen anlatmıştık.

Evet. Bu konuyu burada daha fazla detaylandırmak istemiyorum. Çünkü şu andaki, bu kitabı yazmaktaki gâyemiz, bir astroloji kitabı meydana getirmek değil.

Biz sadece insan'ın yapısını nerelerden ne şekilde etkilenip, neleri nasıl meydana getirmekte olduğunu, insanın halinin ve geleceğinin nasıl bir sistem içine oturtulduğunu ve tüm varlığın nasıl bir mekânizma gibi çalışmakta olduğunu anlatmaya çalışıyoruz.

Şayet Allah nasip etmiş ise, daha sonra bu kitaptaki her bölümü, çok daha detaylarıyla da anlatmaya çalışan, bazı yeni kitaplar kaleme alırız.

Şimdi geldik «**İNSAN**» bahsine. Bu bölümde de çeşitli yönleriyle insandan söz etmeye çalışalım.

BÖLÜM: 3

TÜRLÜ YÖNLERİYLE İNSAN

İnsan diyoruz...

Bu insan kelimesinin mânâsı olan varlığı evvela «beden» adı altında duyulara hitap eder şekliyle görüyoruz. 5 duyuya hitap eder şekliyle gördüğümüz bedendeki özellikler yeme, içme, uyuma, seks ve bedenin rahatı istikâmetinde davranışlar. Bunun ötesinde insanın ikinci olarak eskilerin «nefsi» dediği mânâda bir özellikler grubu var. Bu guruba da «nefs» diyoruz; **akıl, fikir, idrak, vehim, musavvire** (veya buna şekillendirme diyelim), **hayâl** ve **hâfıza**. Bu 7 şeyi sayıyoruz. Birisine insanın zâhiri diyelim ötekine de bâtını!..

«**Tabiât**» kelimesiyle işaret şey, insanın bu zâhir yapısıdır. Bedenî adını verdiğimiz zâhir yapısının maddesel terkip adı «tabiât» diye nitelendirilir. Yâni bedenin oluşumunun, o kişiyi sürüklediği, iteklediği özellikler bütünü!.. Buna kişinin tabiâtı diyoruz. Yâni, bedenini meydana getiren unsurların, tabiî olarak iteklediği biçim. Bu tabiât dediğimiz şeyin ortadan kalkması muhaldir!..

Fizik ölümle ölüp, bu beden dağılana kadar tabiât ortadan kalkmaz. Başka bir tanımlama ile, biolojik bedenin özelliklerine tabiât diyebiliriz.

Huy, karakter gibi kelimelerle târife çalıştığımız özelliklerse, nefs, akıl, fikir, idrak, vehim, musavvire yani şekillendirme, hayâl ve hâfıza dediğimiz özelliklerle alâkalıdır.

«**Nefs**»ten, murad «**ben**» duygusudur!. Yâni, kişinin kendisini nasıl hissettiği, kendisini ne şekilde hissettiği, kendini ne olarak kabul ettiği anlamına gelir. Bu saydığımız özellikler nefs, akıl, fikir, idrak, musavvire, hayal, hafıza kişinin 9. ay içinde almış olduğu tesirlerle meydana gelir ve aldığı tesirlerin şiddet durumuna göre etkilenir.

Meselâ kişinin fikir dediğimiz düzeyi, aynı zamanda zekâ ile de alâkalıdır, bu Merkür'ün tesirleri ile oluşur. Akıl dediğimiz, Uranüs'ün ve Satürn'ün etkileri ile oluşur. İdrak dediğimiz güneşin etkileri ile oluşur. Vehim dediğimiz, Mars'ın etkisindendir. Musavvire Venüs'ün etkisidir. Hayal Ay'ın ve aynı zamanda Neptün'ün ortak etkileridir.

Bunlardan «**Ben**» dediğimiz «**nefs**» dünyâ tesirlerindendir. İşte bu kişinin kendini bir birim kabûlü dünyanın etkisiyledir. tesirlerle, bir beyinde bu işlemler oluşur.

Bunların ötesinde bu kişi çeşitli şartlanmalarla belli bir yaşama girer. Ancak bu şartlanmaların yansıdığı mahâl şu saydığımız özelliklerdir. Şartlanmaların etkisi altına kişi, şu saydığımız özelliklerinin gücüne göre ağırlıklı olarak girer veya girmez!..

Meselâ o kişide idrâk gücü güçlüyse veya akıl güçlüyse, o kişi şartlanmalara fazla tâbi olmaz. Buna mukabil vehim ağır basıyorsa, o kişi büyük ölçüde şartlanmaların etkisinden kolay kolay kurtulamaz!..

Yapılacak işlerde, bedene hakim olan ya akıldır ya vehimdir!.. Yaptığın bütün işlerin bedenden çıkış noktasında çıkış kaynağı bu ikisinden biridir. Ya «**akıl**» hâkimdir orada ya «**vehim**» hâkim durumdadır!.. Vehim hâkimse, bedenden çıkan iş mutlaka kişinin kendini beden kabul etmesi istikametinde, tasavvuf lisanıyla «nefse dönük» bir iştir. Eğer o anda «akıl» hâkimse, bu defa çıkacak olan davranış kişinin «nefsine dönük» değil, çevresine veya aslına dönük bir davranıştır!

Fikir, idrak, musavvire, hayal. Bunlar daima ya vehmin hükmü altında hareket eder, ya aklın hükmü altında!.. Meselâ kişi, benlik kabulü içinde herhangi bir olayda, herhangi bir menfaat görür. O menfaati elde etmek gereğini duyar. Benliği dolayısıyla veya şartlanması dolayısıyla, o şeyi elde etmezse ya kendisi o zevki tadamayacağından üzülür veya çevrenin gözünde kınanacağını düşünür!.. İşte bu düşüncede, bu faktörü meydana getiren nesne vehim gücüdür!.. Vehim tasarrufunda olduğu içindir!..

Eğer akıl orada hakim olursa «yahu kim ne derse desin vız gelir, n'olacak o da olmayıversin» der ve geçer!.. Ve deyip geçmesiyle de o şeyi elde etmemenin ıstırabından, azâbından, çilelerinden kurtulur. İkinci olarak, o şey dolayısıyla çevresindekilerin ne diyeceği yolundaki düşüncelerin meydana getireceği duygulardan, kendini kurtarır. Ahbabım ne diyecek, akrabam ne diyecek, çocuklarım ne diyecek, karım ne diyecek. vs.

Bir anda bunlara, bir sünger çeker, ne derlerse desinler der, aklının istikâmetinde hareket eder. Bu işin ikinci safhası.

Hâfıza dediğimiz özellik, kişinin bâtını dediğimiz «**ruh**»una aittir.

Hâfıza fonksiyonu gerçekte, ruhda mevcuttur!.. Beyin tüm oluşumları ruha yansıtır ve gerektiği zaman ruhtan o konuyu tekrar elde eder. Beynini çarptı, hafızası kayboldu deriz, hafızası silindi deriz!..

Hâfızada silinme yoktur!.. Silinme denen olay, beyinle ruh arasındaki ilişkiyi sağlayan merkezin arızalanarak, ruha yüklemiş olduğu bilgiyi, göndermiş olduğu bilgiyi, geri alıp dışarıya çıkartamamasıdır! Ruhtan okuyup dışarıya çıkartma devresinde arıza vardır. Bu hâfızanın silinmesi dedikleri konudur.

Ruha yazılmış olan hiçbir şey ruhtan silinmez. Yani günlük yaşamın bilgi yönleri demek istiyorum. Çünkü ruhta silinme de söz konusu! Af dediğimiz olay var!..

Hac diyoruz!.. Hac'da toplanan milyonlarla insanın bir mânâya ve bir noktaya kendilerini yöneltmeleri ve teksif etmeleri. Bu manâda yaydıkları radyasyon, o kişilerin günâh adını alan eksi mahiyetteki band kayıtlarını imhâ ediyor, yok ediyor; ve böylece, Hac'dan gelen kişi sıfır günâhla dönüyor. Bu ruha yazılmış olan manyetik yazının silinmesi hükmüdür.

Çünkü Hac dediğimiz olay bütün dünyayı saran bir anlamda, büyük bir yöneliş. Milyonları içine alan ve bütün velileri içine alan bir olay. Yüksek kemâlât sahibi veliler mânen hazır bulunur Hac'da. Maddeten gitmese dahi mânen hazır bulunur. Veya vekâleten birini yollar yerine!.. Vekâleten oraya birini yollaması ne demektir? Kendi nâmına oraya öyle birini yollar ki, o yolladığı beyin üzerinde kendinin tasarrufu vardır!.. Onun vasıtasıyla, oradan yayın yapar!..

İnsanı incelerken «beden» dedik, «nefis» dedik, «RUH» kelimesiyle kastedilen mânâ üzerinde, daha evvelki konuşmalarımızda durmuştuk.

«**Ruh bilinmez**» şeklindeki yanlış düşünceler dolayısıyla «**Ruh**» hakkında konuşmayı yasaklayanlara karşı şu açıklamayı yapalım. Önce şu olayı görelim:

Abdullah ibn-i Mesûd radıya'llâhu anh naklediyor:

«-Ben Rasûlullah'ın maiyetinde bir tarlada yürüyordum. O da hurma dalından bir değneğe dayanıyordu. Derken birkaç yahudiye tesadüf ettik.

Bir kısmı diğer kısmına:

-O'na RUH'dan sorun!..dediler. Buna karşılık diğerleri de:

-Sizleri hoşlanmayacağınız bir cevapla karşıladığı takdirde, âkıbetinden korkacağınız böyle bir suale niye gerek duyarsınız ki?.. dediler. Diğerleri ısrar etti.

Bunun üzerine birisi kalkıp Hz.Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem'e RUH'dan sordu.

Hz.Rasûlullah salla'llâhu aleyhi ve sellem ona hiç cevap vermeyip sükûta daldı!..

Ben derhal bildim ki, vahiy olunuyordu. Olduğum yerde dikildim. Vahiy nâzil olunca şöyle buyurdu:

-SANA RUH NEDİR? DİYE SORDULAR. ONLARA DE Kİ:

«RUH RABBIMIN EMRİNDEDİR!.. SİZLERE (Onlara) ANCAK PEK AZ BİR İLİM VERİLMİŞTİR!.." (İsrâ - 86) - (Hadîs: Müslim)

Evet, görüldüğü üzere âyette ki «**sizlere**» kelimesi, «**yahûdî**» anlayışını muhatap olarak almaktadır!..

Hadîsi şerîfte; bu âyetin «**Yahûdilere**» geldiğini de bir diğer nakildeki, «**ONLARA**» ifadesi son derece açık bir şekilde göstermektedir. Zirâ o okunuşa göre Ayette «**SİZLERE**» yerine «**ONLARA**» kelimesi yer almaktadır. (Bakınız: Müslim)

Esasen «**Vahdet sırrı**», İslâm ümmeti için «**RUH**»un hakikatının anlaşılması esasına dayanmaktadır. Bu sebepledir ki, İslâm'da, sayısız evliyâ bu sırra ulaşarak «**vahdet**» kemâlini yaşamışlardır.

Zaten. Temelde, **bâtın** kapısı kapanmış olan **yahûdî anlayışı «RUH» meselesini kavrayamaz**. Kavradığı zaman ise, zaten yahudilikten çıkmış ve islâm itikadını kabul etmek mecburiyetinde kalmış olur.

Evet, şimdi bu açıklamadan sonra «RUH» hakkında izahlarımıza devam edelim...

Kişinin Ruhunu beyin meydana getiriyor! Ruhu beynin meydana getirmesi hasebiyle, nasıl oluyor da cevher oluyor ve yoğunlaşarak ölüm ötesi bedeni meydana getiriyor.

«**Ruh**», esas itibariyle, kâinatta var olan mutlak enerji ve **ŞUUR**"un, o günkü adıdır. Kâinatta var olan mutlak enerjinin eski dildeki adıdır. Dolayısıyla kâinatta var olmuş olan her şey, bu «**Ruh**»la ve «**Ruh**»tan meydana gelmiştir!..

Mutlak mânâda «**RUH**» kelimesiyle kastedilen kavram, «Kâinatın Ruhu'dur». Bu Ruh, bütün ilâhi isimler diye kastedilen manâları kendinde toplamıştır. Daha doğrusu bu isimler, ondaki manâları târif sadedinde kullanılmıştır!.. Buna «**Ruh-u A'zâm**» da derler, «**Hakikat-ı Muhammediye**» de derler, «**aklı evvel**» de derler!

Hayatiyetin menşei ve cevheri olması itibariyle, «**Ruh**», «**Ruh-u A'zâm**» derler. İlâhi isimler diye kastedilen mânâları hâvi olması itibariyle «**Hakîkat-ı Muhammediye**» derler. Bu mânâları müşahede etmesi ve kendini tanıması bilmesi itibariyle de «**Aklı Evvel**» derler.

Ruhun, tasavvufi deyişle, tecellileri veya bugünkü dille yaydığı enerji, yoğunluk kazanmak suretiyle galaksiler, yıldızlar, gezegenler dediğimiz sistemleri meydana getirmiş. Bu yıldızlarda, çeşitli mânâlar istikâmetinde radyasyonlar yaymış ve bu yayılan radyasyonlarda, ilâhî isimlerin mânâları tecelli etmiş. Nihayet bu mânâları ortaya çıkarabilecek mâhiyette beyin oluşmuş ve her beyin kuvveden fiile çıkarabildiği manâlar nispetinde de kayıtlılık veya kayıtsızlık hükmüyle kendini seyredebilmiştir.

Bu mânâda mutlak Ruh, beyini oluşturmuş, beyin de kişilik ruhunu meydana getirmiştir!

Ruh-u A'zâm, en alt noktada beyni meydana getirmiş ve en alt noktadaki beyin, «insan ruhu»nu meydana getirerek; bu ruhun, istidatı nispetinde «**Ruhu A'zâm**»daki mânâları yüklenmesini sağlamıştır. (Ruh-u A'zâm en üst noktada diye tarif edilir.)

Böylece cüzi mânâdaki, insan, teklik anlamındaki «**Ruhu A'zâm**» veya «**Aklı Evvel**» veya «**Hakîkatı Muhammediye**» denilen varlığa, tüme, ayna olmuştur!.. Amma ki, ayna olan varlık, aynada boy gösteren varlıktan mahiyet olarak veya manâ olarak ayrı bir şey değildir!..

İnsanın, ölüm ötesi yaşamda devamını sağlayan yapısı, bilindiği gibi «**RUHU**»dur.

«**RUH**» nedir?.. Elbette ki, burada sorulan ve açıklanmak istenen,

«**RUH**», bireysel ruh yani-«**insan ruhu**»dur.

Peki, «**İnsan Ruhu**» nasıl meydana gelmektedir ve özellikleri nelerdir:

Ana rahmindeki 120. günde cenine «**ruh üflenmesi**» diye anlatılan olay tamamıyla mecazî bir anlatımdır. Elbette ki Allah, «**üflemekten**», hele hele, «**kendi ruhunu üflemekten**» tamamıyla münezzehtir!.."

Nitekim bu durumu yaklaşık 1000 sene evvel yaşamış olan büyük tasavvuf ehli **Gavsı âzam Abdülkâdir GEYLANİ**, **Kaside-i Ayniyye** isimli eserinde açıklamış ve özetle şöyle demiştir:

«- Bu bir kinâyedir!.. RUH, Onun kendisi değil midir ki?..»

Evet, **burası SON DERECE ÖNEMLİ**, üzerinde son derece geniş ve peşin hükümsüz tefekkür edilmesi zorunlu bir husustur.

İmam GAZALİ'nin de işaret ettiği gibi, «**İNSAN RUHU**» dışarıdan gelip insan bedenine giren bir şey değildir? **[1]**

[1] Bu konuda geniş bilgi **RUH-İNSAN-CİN** isimli genişletilmiş **13**. baskı kitabımızda mevcuttur.

Cenin 120. günde, beyin çekirdeğiyle ilk kozmik ışınları değerlendirecek düzeye ulaşır.

Ulaşmış olduğu bu kapasitede, «**bir melek gelir ve ruhu üfler**». Yani, gelen kozmik ışınlar bu beyinde «**kişilik ruhu**» veya «**insan ruhu**» denilen dalga üretimini başlatan ilk hareketi meydana getirir.

Beynin 120. günde ulaştığı bu kapasite ile, kozmik ışınların etkisi sonucu ölüm ötesi yaşamda devamını sağlayacak olan dalga bedeni üretmeye başlaması olayına din terminolojisinde «bedene ruh üflenmesi» tanımı getirilmiştir!..

Beynin ürettiği bu «**RUH**» adı verilen dalga beden dört veya üç katlı olarak incelenebilir.

Bizim araştırma ve tetkiklerimize göre, kısaca «**RUH**» denilen «insan ruhu» üç veya dört bölümde meydana gelmektedir.

1.-Taşıyıcı dalgalar (ruh). Hologramik görüntülü dalga beden.

2.-«Antiçekim» özellikli dalgalardan oluşan yük.

3.-Pozitif enerji yükü. (enerji dalgası - Nur)

4.-BELLEK dalgaları.

1-Taşıyıcı dalgalar. (RUH)

Taşıyıcı ruh, insanın sonsuza dek yaşamını, varlığını sürdürmesine sebeb olan esas dalga hammaddeli yapıdır. Görüntüsü «**hologramik**» bir şekildir. Çeşitli sebeplerle ve şekillerde deforme olsa dahi, daha sonraki aşamada tekrar eski haline dönebilme özelliklerine sahiptir.

Esas itibariyle, fizik bedenin karşılığıdır. Şekli, görünüşü, ayrıldığı andaki fizik bedenin aynıdır. Ancak, fizik bedende bir kaza ile meselâ bir kol veya bacak kesilmiş ise, o kol veya bacak daha önceden var olduğu ve bu durum da ruha yansıdığı için, bu kesilmeden dolayı ruh bedende böyle bir eksiklik görülmez.

Günümüz modasıyla «uzaylı» varlıklar denilen «**cin**»lerin bedeniyle insanın bu taşıyıcı ruhu aynı yapısal özelliklere sahiptir.

2-«Antiçekim» dalgaları

Bugüne kadar genelde hep kapalı geçilen bir husustur bu anlatacağımız. Bu hususla ilgili Hz. **Rasûlullah**Aleyhis-selâm'ın açıklamalarını ileride «**KADER**»

bölümünde okuyabilirsiniz.

Cenindeki beyin çekirdeği 120. günde çok çok önemli bir tesir ile karşı karşıyadır. Hatta bir insan için varlığın en önemli olayı bu anda cereyan etmektedir, cümlesini çok rahatlıkla söyleyebilirim.

Zira...

O anda, beyin çekirdeğine isabet eden kozmik ışınlar, şayet beyinde bir devreyi faaliyete geçirirse, bu takdirde beyin «**ANTİÇEKİM**» dalgaları üretmeğe başlayacaktır.

Beynin ürettiği bu «antiçekim» dalgaları, «taşıyıcı ruh» dediğimiz dalga yapı üzerine yüklenmiş olarak üretilir.

Bir diğer ifade şekliyle.

Şayet, beyinde 120. günde «antiçekim» dalgaları üretim devresi açılmış ise, bu kişinin ruhu dediğimiz taşıyıcı dalgalar, «antiçekim» dalgaları ile yüklenmiş olarak beden örgüsünü oluşturur. Yok, eğer «**antiçekim**» dalgaları devresi açılmaz ise, bu defa «**ruh**» dediğimiz «**taşıyıcı dalgalar**» sadece kendi başlarına meydana gelirler.

«**Antiçekim**» dalgalarının özelliği, yüklenmiş olduğu dalga bedeni, yüklenmiş olduğu ruhu, dünyanın ve güneşin çekim alanında bağımsız hale kavuşturmaktır.

Aynı zamanda «**Antiçekim**» dalgalarının ikinci bir özelliği de, ruha «pozitif enerji» sağlayan dalgaları yüklenmektir. Yani, 3. tür dalgalar, bu 2. tür dalgalara yüklenmektedir. Şayet, beyin, ikinci tür dalgaları üretmiyorsa, bu takdirde, üçüncü tür dalgalar yüklenecek mahal bulamayacakları için, üreten birime hiç bir fayda sağlamayacaktır, ölümötesi yaşantısında!..

«**Antiçekim**» dalgalarının üretilmesi konusunda insanın kesinlikle hiç bir dahli yoktur!..

Nasıl, 120. günde beyin çekirdeği, ulaştığı kapasite sonucu, aldığı kozmik ışınım ile otomatik olarak ruhu üretmeye başlıyorsa; insan bilincinin bunda hiç bir katkısı yok ise; aynı şekilde, «antiçekim» dalgalarının üretilmesini sağlayan devrenin açılıp açılmaması konusunda da kişinin hiç bir dahli mevcut değildir!.. Bu açılımı sağlayacak kozmik ışınım ya o anda, o birimin beynine ulaşır ve o devre açılarak, «antiçekim» dalgası yüklenmiş «ruh» üretilmeye başlanır; ya da o açılımı sağlayacak ışınımdan mahrum kalan beyin, «antiçekim» dalgalarını üretmeksizin, «**ruhunu**» üretir!

Bu durumda da, «**antiçekim**» dalgasından mahrum olarak «varolan» ruhun, kesin olarak âkıbeti, ebedî bir şekilde «**cehennem**» diye tasvir edilen Güneş'in

içinde kayıtlı yaşamdır.

İşte İslâm Dininde bu olaydan Hz. Rasûlullah Aleyhis-selâm, «**KADER**» ile ilgili hadislerinde özetle ve meâlen şöyle bahseder:

«-Allah bir mahlûk hükmedip yaratmak istediği zaman Melek:

-Ey Rabbim, erkek midir, dişi midir; SAİD midir, ŞAKİ midir; rızkı nedir, eceli nedir. diye sorar. BUNLAR ANASININ KARNINDA İKEN BÖYLECE YAZILIR."

İşte bu ve «**KADER**» bölümünde naklettiğimiz diğer hadislerde bahsedilen «**SAÎD**»lik ve «**ŞAKÎ**»lik kelimeleriyle anlatılan olay budur!..

Bahsettiğimiz «**antiçekim**» dalgalarını üreten beyinler «**SAİD**» kelimesiyle, yani «**saadete ermiş**» anlamında anlatılmaktadır!.. Buna karşılık «**antiçekim**» dalgalarından mahrum olarak meydana gelen insan ruhlarına ise «**ŞAKİ**» denilmektedir!.. Yani, şekâvet halinde olan!..

Ne «**SAİD**», ameliyle «**saîd**» olmuştur; ne de «**ŞAKİ**», amelsizliğiyle «**şakî**» olmuştur!.. Hiç biri yaptıklarıyla veya yapacaklarıyla diğer bir hale dönüşmez!..

Bu olay 120. günde bir anda olup biten bir iştir!..

«**Antiçekim**» dalgalarıyla güçlendirilmiş ruh, anlamına «**SAİD**» kelimesiyle işaret edilir ki; bu kişinin ruhu, neticede kesinlikle «**cennet**» ortamına ulaşacaktır!.

«**Antiçekim**» dalgalarından mahrum ruh, anlamına «**ŞAKİ**» kelimesiyle işaret edilir ki, bu kişinin ruhu ebedî olarak «cehennem» diye tavsif edilen Güneş içinde mahsur kalacaktır!..

Bu durumun, kişinin ameline bağlı olarak meydana gelmediğine Hz. Rasûlullah Aleyhis-selâm şu kelâmıyla işaret eder:

«-Muhakkak ki hiç biriniz amelinizle cennete giremezsiniz!..

- Sen de mi Yâ Rasûlullah?..

- Evet, ben de!.. Ne var ki Allah'ın rahmeti beni kuşatmıştır!»..

Evet, burada da işaret edildiği gibi, kişinin cennete girmesi, görüldüğü gibi ameline değil, Allah'ın rahmetine bağlanmıştır; ki, bu tariften murad da, «**takdir gereği olarak**», kişinin beyninin «**antiçekim**» dalgaları üretmesine bağlanmıştır!..

Şayet izah edebildiysek, şimdi geçelim «**ruh**»a yüklenen 3. kat dalgalara.

3-Pozitif enerji yükü

Pozitif enerji adını verdiğimiz bu dalgalar beynin «verici» mahiyetteki düşünce ve fiillerinden oluşan bir enerji türüdür!.. Dindeki adı «**sevab**»tır!..

Pozitif enerjinin karşıtı olan «**negatif enerji**» adını verdiğimiz dalgalar ise beynin «**alıcı**», «**birimsel menfaate dönük**» davranışlarından oluşur. Dindeki adı «**günâh**»tır!..

Pozitif enerji dalgalarının yükleneceği dalga türü «**antiçekim**» dalgalarıdır. Şayet, «**antiçekim**» dalgaları üretilmiyorsa, pozitif enerji dalgaları üretilse bile yüklenecek mahal olmadığı için, ölüm ötesi yaşamda kişiye bir yarar sağlamaz. Ancak bu dünyada yaşanırken, kazanılan bu dalgaların getireceği olumlu sonuçlar söz konusudur!..

Negatif enerji dalgaları ise yüklenmek için «**antiçekim**» dalgalarına ihtiyaç duymaz!.. Direkt olarak taşıyıcı ruh dediğimiz ana bedeni oluşturan dalga bedene yüklenir.

Pozitif enerji dalgaları (sevap) kişinin ilk şuur hallerinden itibaren üretilir. Bu sebepten 5-6 yaşından itibaren çocuğa müsbet çalışmalar tavsiye edilir ve bu istikâmete yönlendirilir.

Negatif enerji dalgalarını (günah) ise beyin «büluğa ermek» diye tanımlanan cinsiyet hormonlarının salgılanmasından sonra üretmeye başlar! Zira bu dalgalar, beynin biokimyasının seks hormonlarıyla etkilenmesinden sonra beyin tarafından üretilebilmektedir. Bunun için de, büluğdan evvel kişinin günâhları yazılmaz, diye mecazi bir şekilde anlatılır bu durum.

« EĞER ŞİRK KOŞARSAN AMELLERİN BOŞA GİDER.» (39-65)

Âyetinde işaret edilen şirk koşularak ölme hali, «şakî» olma sonucu beyinde «antiçekim» dalgası üretilmeme halidir ki, bu yüzden pozitif enerji dalgaları ruha yüklenemez ve bunun da sonucu olarak kişinin amelleri boşa gitmiş olur!..

4-Bellek dalgaları

Bellek dalgaları kişinin tüm düşüncelerini, duygularını, arzu ve isteklerini; kısacası kişiyi başkalarından ayıran tüm zihinsel verilerini ihtiva eder!.. Bunlar, aynen televizyon dalgaları misâli, ses-görüntü yüklenmiş bir biçimde hologramik bedene eklenir.

Ölüm ötesi kişilik, bu bellek dalgalarının muhtevası olarak sonsuza dek devam eder.

Beyindeki tüm zihinsel faaliyet, hiç biri kaybolmaksızın, her an ruha yüklenir. Yüklendiği dalgalar dediğimiz hologramik dalga bedendir ki; ikinci ve üçüncü sırada saydığımız dalgalarla bir bağlantısı yoktur. Yani, ikinci ve üçüncü sırada anlattığımız dalgalar olmasa dahi direkt olarak sürekli bir biçimde, 1. anlattığımız bedene yüklenmektedir.

Bilinç (şuur) dediğimiz şey, bu bellek dalgaları şeklinde -ruh'ta yerini alır. Bir diğer ifade ile, bilincin bedenidir bellek dalgaları!..

Evet, İNSAN denildiği zaman, ölümötesi yapısı itibariyle bu dört ayrı dalga boyundan oluşan hologramik dalga bedenli varlık anlaşılır!

İnsanı bu yönleriyle tanıdıktan sonra bedenin özellikleri ve insanın özellikleri diye ikiye ayırabileceğimiz özelliklerin devamına bakalım.

Dünyada insan, tabiatının gerektirdiği bir biçimde mutlaka yiyecektir, içecektir, seks olayı olacaktır, uyku olayı olacaktır. Normal sıhhatli bir beden için bunlar zaruri gereksinimlerdir...Bazı beyin rahatsızlıkları uyku olayını kısmen kaldırabilir, ama bu kişi çabuk yıpranır bir ; bir de beyindeki uyku olayı dışarda normal bildiğimiz uyku şeklinde gözükmez, fakat o kişideki yine bir uyuma hâli sözkonusudur. Başka türlü mümkün değil.

Seks olayı mutlaka olacaktır.Bu kişi hiç evlenmesin, onda yine olayı vardır! O kişide, ama uykuda ama uykusuz, ama idrar arasında, mutlaka belli hormonların meydana getirdiği üretim olacak ve bu salgı dışarı atılacaktır.

İçmek, yemek, zarûri olarak olacaktır...çünkü bedenin hammaddesini oluşturan materyal bir yandan alınır, enerji işlenir, ham posası dışarı atılır. Ve beden bu şekilde ayakta durur. Tabiî olarak bedende böyle bir olayın olması zarûridir. İşlev bittiği zaman, yani dışarıdan ham enerjiyi alıp işleyip, posayı dışarı atmak denen olay bittiği zaman, zaten bedenin yaşamı ve fonksiyonu biter!...Yalnız burada, bu beden düzeyinde tabiatı ne şekilde kullanmak ve yönlendirmek gerekir. İşin birinci yönü, bu husus!...İkinci yönü bu akıl, fikir, idrak, vehim, şekillendirme, hayâl **dediğimiz özellikleri ne yönde kullanmak lâzım?**

Genelde bu özellikler, şartlanma ve tabiat **istikametinde** vehim **hükmü altında kullanılır!..**

Normal olarak bütün insanlardaki kullanım, bu özellikleri "vehim" hükmü altında olarak ve şartlanmalar **istikametindedir**. Çevre neyi "değerli" diye empoze etmişse, o değerli dediği şeyi elde etmek için çaba sarf eder **ve bunu elde etmediği takdirde büyük zarar göreceğini düşünür insan!...Vehimin birinci fonksiyonu, o kişiye kendisini "kişi" olarak kabul ettirmesidir!...kendini bir kişi,bir beden olarak kabul etmesi ve bu bedeninin ötesinde de başka bir varlığı olmadığını kabul etmesidir!**

Psikiyatrik olarak, kişinin kendini beden kabul etmemesi bir "ruh hastalığı" **olarak nitelendirilir!..Yalnız bu konunun iyi bir tetkiki iyi bir incelemeye tâbi tutulması zarûridir!...Kendini bir beden bir insan olarak kabul etmeyip, bir tavuk, bir horoz kabul eden vardır! Bu bir**

hastalıktır!yanlış algılama hastalığıdır! Ama bir kişi, eğer temelde maddenin varlığını ve oluşumunu biliyorsa, beden denilen varlığın hücrelerden yapıldığını, hücrelerin asitlerden meydana geldiğini, asitlerin atomlardan meydana geldiğini, atomların elektromanyetik dalgalardan meydana geldiğini...Tabîi atomların değişik parçalanma şekilleri var ..Elektronlar, nötronlar, nötrünolar, pozitronlar, mezonlar gibi daha bölünmüş parçalar! Bugün henüz Dünya üzerinde atomları görebilecek kapasitede, büyüklükte bir mikroskop daha tam gerçekleştirilemedi. Yapılmasına çalışıyor! Atomları gösterebilecek , baktığın zaman mikroskopla atomları görebileceksin. Böyle bir mikroskop şu anda gerçekleşiyor, ama bunun daha ötesine henüz geçilmedi!.

Eğer ki yapılabilse, o zaman varlık **zaten** tümüyle manyetik dalgalar âlemi olarak müşahede edilecek!.

Şimdi bu müşahede içinde, "kişinin**", bir noktada, "**şuur**" dediğimiz nesne olmasının ötesinde bir fonksiyonu, bir varlığı olmadığı görülecek.**

Şuur nerede mevcut?..**Bu** şuur**, akseden bir şuur, yani mutlak**Aklı Evvelden beyne **yansıyıp ruhta oluşan bir şuur! "Ruh"un olmasa,**Ziya **diye bir şey olmayacak ve** Ziya'nın şuuru **da varolmayacak!**

Şimdi bu silsile içinde, bu ruh oluşmuş ve bu ruhta ya bilinçli olarak, şuur oluşu yolundaki bir bilinç neticesinde, bir varlığı benliği oluşmuş; veyahut şartlanmalar istikametinde kendini falanca

Bir kişi olarak kabullenmiş! Ama neticede, ortada bir kişilik söz konusu!...Yalnız birincisindeki kişilik, "şuursal**" bir kişilik; ötekindeki kişilik, "**bedensel**" bir kişilik!.. Şuursal kişiliğin ortadan kalkması mümkün müdür?..Veya bedensel kişiliğin ortadan kalkması mümkün müdür?**

Birimsel kişilik, sonsuza dek ortadan kalkmaz! **Çünkü beynin meydana getirdiği, özel bir ruhtur!** Mâhiyet itibariyle, bu "ruh" kudsî ruhun aynıdır!.. **Fakat, hiçbir zaman bu ruhun kendi kendini seyri ve müşahedesi olmaz.**

Şuur **yönüyle** ruhunu **bilirsin, fakat "ruhun" ne olduğunu bilemezsin! Göremezsin!..Ruh yönün, senin zâtına işaret eder.. Aklı Evvel 'in karşılığı olan sendeki akıl yani "**şuur**" dediğimiz mânâda akıl yönün, senin, benliğin hakikatını bilmene yol açar!..**

Ve bu hakikatında bütün mânâları toplu olduğunu idrak edebilirsin...Hakikatı câmia; toplayıcı, bütün mânâları kendinde toplayıcı yönünle. Fakat bütün bununla birlikte sonsuza dek birimsel varlık ortadan kalkmaz.. Birinci husus bu!...

Bunu böylece anlattıktan sonra gelelim ikinci bir noktaya. Beden ortadan kalktıktan sonraki ruhun için, nasıl ebediyyen ortadan kaybolmak, yok olmak diye bir şey söz konusu değilse, yani ikinci bir ölüm yoksa; bedenin var olduğu sürece de, bedenin yokmuş gibi, bedenini kâle almayarak yaşamak mümkün değildir!..çünkü beden dediğin şeyin aslı, beyne dayanır! Bedendeki özellikleri yöneten beyindir!...

Bedendeki tüm özellikleri meydana getiren beyin olduğu gibi, kişiliğin aslı ve hakikatı dediğin ruhunu da meydana getiren beyindir!..Besleyen, büyüten beyindir!

"Biz insanı topraktan ve balçıktan yarattık**" âyetlerini anlatırken,** "balçık" **kelimesiyle kastedilen şeyin "**hücre**" olduğunu söyledik...İnsanın hücrelerden meydana gelmiş olduğunu anlatma sadedinde,** "balçık" **kelimesi kullanılmıştır!..Mecazi olarak!...yoksa toprağı suyla karıştırıp bulamaç hale getirmek , balçık demek değildir...**

Buradaki balçıktan kasıt, hücredir. Hücrelerin birleşmesiyle insan meydana gelmiştir; hücrelerin birleşmesiyle beyin meydana gelmiştir...Beyinde hücrelerden müteşekkildir..

Onbeş milyar hücre var!. Şimdi bu bedeni yok sayamayacağımıza göre, beden varolduğu sürece "tabiat**" hükümleri vardır demektir...Yani bedenin hücresel yapısının tabii dürtüleri!..**

Öyle ise bu tabii dürtülerle yani "tabiat"la bedenin tabiatıyla, terkibî yapıyı karıştırmayalım...Bu ikisi tamamıyle birbirinden ayrı ayrı şeyler.

Senin kendi aslını ve hakikatını anlayabilmen için beden olduğun yolundaki şartlanmanın kalkması ve daha başka bazı fonksiyonların ortaya çıkması için; bedenin tabiatını kontrol altına almak, bedenin isteklerini yerine getirmemek, beden üzerinde hükmedebilmek gibi konularda bedenin tabiatına karşı mücadele vermek gerekir.

Terkibi tabiat **dediğimiz olaysa, kişinin beyninde ışın tesirleriyle meydana gelen açılımlar neticesinde, o beyinde çeşitli mânâların toplanması, biraraya gelmesi değişik nispetlerde, oranlarda; ve böylece de kişinin terkibi esmâ yapısının oluşmasıdır...Yani, belli ışın tesirleri, beyinde belli devreleri faaliyete geçiriyor..**

Beyinde faaliyete geçen bu belli devrelerin neticesinde de belli isimlerin mânâları değişik ağırlıklarla, senin ana oluşumunu meydana getiriyor! Bu senin ana oluşumun, ilk oluş itibariyle istidat **adını alır! Bir diğer mânâ itibariyle de senin** Âyân-ı Sâbiten **'dir.Günlük yaşantıda, sen , "aklıma şu**

geldi" diyorsun.."İçimeşu geldi" diyorsun..."Şu anda bu duygum ağır bastı" diyorsun...Bu, isimlerin mânâlarının tabîi olarak senden ortaya çıkışıdır.

Oysa senin, tabiatına hâkim olman, şartlanmalarının tümünden arınman gibi oluşlardan sonra, huy ve tabiatını kontrol altına alarak,kendi huy ve tabiatının ötesindeki mânâlara bürünmek suretiyle ortaya çıkmasıdır! Sen zaten daha evvelce de bu tür davranışlar içindeydin, bu gün de bu tür davranışlar içindesin; sadece, bu tür davranışların ilâhi isimlerin mânâları olarak çıktığını anladın!. Bu, seni tabiatına tâbi olmak hükmünden ve Cehenneme gitmek hükmünden kurtarmaz!.

İşte, Abdülkerim Ceylî'nin "Eflâtun'u cehennemde gördüm, öyle bir mertebesi vardı ki birçok müminlerde ben o mertebeyi göremedim" demesi, bu hakikatı görmesi ve müşahede etmesi yönündendir..Fakat Eflâtun'un terkibini ve tabiatını aşma yolunda bir çalışması olmaması, saadet devresinin açılmamış olması, onu neticede cennete götürmemiş, Cehennemde bırakmıştır!..

TABİATIN GETİRDİĞİ CEHENNEM

Tabiatını kontrol altına alma ve **terkibini aşma** dediğimiz şeyler ne oluyor? Tabiatını kontrol altına alma, senin yeme,içme, seks ve uyku fonksiyonlarını kontrol altına almadır!

Namaz ,oruc, zikir gibi ibadetler dahi bir yönden bunlarla alâkalıdır!...meselâ senin tabiatın!..Sabahın o saatinde kalkıp abdest alıp, namaz kılmak istemez: veya gece yatacaksın, uykun gelmiş, yatsıyı kılmamışsın, o saatte kalkıp abdest alıp o uykulu hâlinle, uykudan vazgeçip namaz kılmak **bedeninin tabiatına ters düşer.**

Bunu yapmak suretiyle önce bedenin tabiatıyla karşı karşıya gelip, tabiatına hükmetmek gerekir**! Bedeninin tabiatına hükmedemediğin zaman, zaten sen kendini bedeninin tabiatına kaptırmış, kaybetmiş durumdasın!...Kısacası, tabiat bataklığında, tabiat zindanında boğulmuşsun!..**

Tabii yönden mücadele verilecek olan hususlar bunlardır..Ayrıca süslü giyim, seks, yiyip içme zevki, veyahut da bunlar ayarında olan başka bedenî zevkler! Meselâ bunları, bedeninin tabiatı istediği tarzda kullanmamak veya o şeylerden vazgeçmek!..Tâ ki alışkanlığı, bağlılığı terkedesin! Bu; işin birinci, fiil düzeyindeki mücadelesi; bir de bunun terkip yönündeki yani seni meydana getiren isimlerin mânâlarının, terkibinin seni ittiği düzeydeki mücadelesi var...

Sana kolaylaştırılanlar var! Sana kolaylaştırılan şeyler, senin tabiî terkibinin, yani senin varlığını meydana getiren mânâların terkibinin seni ittiği şeylerdir... Sen, bu seni oluşturan mânâların terkibinin ittiği şeyleri değil; onların aksini yaşamaya çalışacaksın! Bir süre için, kendini kontrol altına alana kadar bunu yapmak zorundasın!

Senin terkibin, seni çevrendekilerin herhangi bir konuda yardımına koşmakla zorluyor. Ne kadar ulvî bir duygu!.Aman onun yardımına koş, ona şunu öğret, ona bunu öğret diyor! Ve sen bunu bu tabiî hâlinle zaten yapıyorsun!..Bunu bir süre için yapmaman gerekir!..Bu seni itekleyen şeye hâkim olabilene kadar bunu yapmaman gerekir!..

Bu senin dediğin çok büyük iş Hulûsi, böyle olmaz! Delil göster bize!..Evet bizim sözümüzün yeterli olmadığı yerde, delil göstermek mecburiyetindeyiz!..Başta Abdülkâdir Geylâni olmak üzere, pek çok zevat uzun

seneler, halkın içinden çıkmış, onlarla münasebetlerini kesmişler!..Bildiklerini idrak ettiklerini onlara anlatmaktan vazgeçmişler; bildiklerini oturtmak ve yaşamak üzere belli bir süre inzivaya çekilmişler. Kendilerini tümüyle tanıyıp, kendilerini tümüyle kontrol altına alıp, ilmiyle tahakkuk ettikten sonra, o insanların içine girerek, tatbikatında onlara yardımcı olmuşlardır...

Daha hiçbir şey bitmeden, idrak etmeden , yaşamadan, ben şuna da yardımcı olayım, ben buna da yardımcı olayım diyerek onlara yardımcı olmakla geçireceğin vakit, senin benliğinin,nefsinin kuvvetlenmesinden başka sana hiçbir şey getirmez!.

Ve nitekim, bu yaptığın çalışmalardan da doğru dürüst hiçbir zaman bir netice alamazsın!..Ve üstelik, onlarla meşgul olman seni esas meşgul olacağın şeylerden de büyük ölçüde alıkoyar!..

E... onun, ben şu hareketi yapacağım,benim için değiri yok ama karşıma gelecek falanca kişi benim bu hâlimi görecek, sonra benim bu hâlimi gördüğü zaman ne der?..Sonra ben de ona faydalı olamam!...Doğru bu düşünce tamamen yerli yerinde!..Senin tabiî terkibini oluşturan mânâlar yönünden, meydana gelen bir düşünce!..

Ama senin durumun bu değil! Bu çok daha sonra, senin başka bir yapı ile bürünebileceğin bir özellik olabilir...Şu andaki hâlinle, tabiî terkib hükmüyle senden çıktığı için; yani sen senliğinle karşındakine yöneldiğin için, zaten netice alamasın! Senden çıkan beşeri hüküm oluyor!Ve beşeri hüküm olduğu için, o da hâliyle reddediyor!.

Sonra ikinci bir önemli husus; sen varlığın oluşumuna vâkıf değildin!..Önce senin hayâlinde yarattığın ilâha, “**Allah**”demen; hayâlinden yarattığını “**Allah**” kabul etmen anlayışının senden gitmesi lâzım!..

Şu tabiat hükmüyle birlikte, ikinci bir yapı kişiliğin, dedik ya. Akıl, fikir, idrak, vehim vs. Bunlarda, **şartlanmalarında tesiriyle meydana gelen bir TANRI anlayışı var!..**Senin bu TANRI kabul ettiğin, ilâh dediğin şey;

“KENDİ HEVÂSINI TANRI EDİNENİ GÖRDÜN MÜ?(Câsiye-23)

âyetinde kastedilen ilâhtır. Sen, “Allah” ismini verdiğin bir ilâh ve onun meydana getirdiği bir âleme iman ediyorsun!..Bu senin hayâline tapınmadan başka bir şey değildir!..

Evren dediğimiz, kâinat dediğimiz sonsuz yaşam ve bunun içinde varolan

Cennet,Cehennem insan faktörü itibariyle ilim malûma tâbidir!.Varlığın aslı özü, orijinali, **hakikatı itibarı ile malûm ilme tâbidir!.**bu ne demektir? Biraz daha açalım...

Varlığın aslını ve özünü **ve zâtını müşahede ederek** varlığın oluşu hakkında hüküm vermek gerekirse deriz ki: **Mâlum ilme tâbidir.**

Yok eğer terkibiyetimiz yönünden sonsuzluğu, kâinatı, geleceği ve varlığın tekliğini müşahede yoluyla, söz edersek bu defa da deriz ki: İlim mâluma tâbidir.

Artık burada, **mâlumun ilme** tâbi olduğu mahalde, boş hayallere, arzulara ve umutlara yer yoktur. **"Canım Allah nasıl olsa Gafûr, Afûv, bunu affeder" ; "Allah nasıl olsa rahim, merhamet eder**" gibi boş hayal ve umutlara yer yoktur!..çünkü kur'ân 'da da der ki;

"Şeytan sizi –Allah rahimdir, kerimdir- diyerek aldatır"

Şeytan burada vehmi tahrik ediyor...Sanki**, öte galakside yaşayan tonton dede tipi bir tanrı varmış da sen burada ne yaparsan yap o seni affedecekmiş gibi** bir zan oluşmasına yolaçıyor..ve senin böyle bir görüşe sapmana ve bu yüzden fizikî, fiil gerçeklerden bîhaber olarak kendi hayatını cehennem etmene yol açar. Nitekim bugün çevrenize baktığınız zaman bunu apaçık görürsünüz.

Hz.MUHAMMED GELECEKTEKİ TEHLİKELERİ HABER VERDİ

Hz.**Rasûlullah Muhammed Mustafa** (Aleyhisselâtı Vesselâm) adıyla bilinen Zât..Terkibi ve yapısı itibariyle nedir?..Beşerdir! Beşer kelimesiyle neyi kastediyoruz?..

Beşer, ilâhi isimler terkibi olarak müjdelenmiş anlamında kullanılan bir mânâdır..Hz.**Muhammed** (A.S) belli ilâhi isimler terkibi olması hasebiyle, **kendini meydana getiren mânâların hakikatı olan varlığı, Allah'ı müşahede etmiş ve bu yönüyle velâyeti ikmâl olmuştur!...**Bundan sonra, kâinatın, zâhir ve Bâtın ilâhi isimlerin mânâlarının âşikâre çıkışından veya seyrinden başka bir şey olmadığını idrak etmiş; kâinatın mâhiyetinin değişik , büyük veya küçük çapta terkipler olduğunu müşahede etmiş!

Daha sonra bu terkiplerin mânâlarının da kesinlikle ortaya çıkma durumunda olduğunu; âdetâ bir mekanizma olarak çalıştığını görmüştür...Bunun değiştirilmesinin mümkün olmadığını ve "**İnsan**" adını alan varlığın geleceğinin, bu mekanizma içinde devam edeceğini farkettiği için; **Allah'ın hükümlerini beşere bildirmiş , böylece risâlet görevini yapmıştır...**

Tabiatının kaydından çıkmadıkça insanın cehennemden kurtulamayacağını, tabiatına hükmedebilen insanın ancak cennete gidebileceğini; Allah'a vâsıl olmak isteyenin ise, terkibinin tabiî olarak kendisinde meydana getirdiği mânâların ötesinde bir yaşama geçerek, mânâlar üzerinde tahakkuk eder bir duruma gelmesi gerektiğini bildirmiştir..

Risâlet hükümleri, din hükümleri, sonsuza dek devam edecek dünya, Berzah, Cennet, Cehennem dediğimiz bütün olaylar ilim mâluma tâbidir" hükmünden kaynaklanmış olaylardır. Yani ortada olanlar olacaklar müşahede edilmiş buna göre nasıl tedbir alınması gerekiyorsa ona göre tedbirler ortaya koyulmuştur.

Hz.Muhammed (S.A.V) sonsuza dek olacakları müşahede etmiş ve bunun neticesinde insanları gelecek olan tehlikelerden sakındırmak için bu açıklamaları yapmış, bu bildirimleri getirmiştir. İşte bu yönüyle meseleye bakarsak, "ilim mâluma tâbidir" deriz.

Yok eğer**, varlığın aslı ve özü yönünden bakarsak "Mâlum ilme tâbidir" deriz**. Ama bizim için özellikle elzem olan şey, ilmin mâluma tâbi olmasıdır. Ancak böylelikle kendimizi tanıyabilir, hakikatımıza vâsıl olabilir ve birimsel yaşamda da hakikatın gereklerini tatbik edebiliriz.

Sen ne kadar , "ben vahdet görüşündeyim" dersen de; bunu hissedersen hisset; günün bilfiil kişilik duyusu içinde geçiyor!..Ve bu sonsuza dek, böyle devam eder!..

O, senin özürndeki bir duyuştur, bir hissediştir!..O hissedişinde bazı sırları var, ona daha ileride dokunacağım...

Şu anda özellikle anlatmak istediğim şey,**Hz.Rasûlullah'ın geleceğe dönük tüm olayları müşahede ederek, bunlara karşı ne tedbir almak gerekiyorsa, onları bize bildirmiş olduğu hususudur...**İşte o yüzden, hakikata ermiş, hakikatı hissetmiş; taklitle değil meseleleri inceleyerek, yerli yerinde müşahede ederek, yaşamış olan kişiler; tabiî mânâda yani bedenin tabiatı istikametinde yapılması gerekli olan şeylere ölene kadar devam etmişler ve mücadelelerine ölene kadar son vermemişlerdir!..

Belli şartlanmaların atılması, belli duygu kayıtlarından çıkılması yolunda yapılan bazı çalışmalar, o çalışmanın gayesi hâsıl olana kadar olması kaydıyladır!..O kişideki o şartlanma kalkana kadar , o çalışma yapılır!..Ondan o şartlanma atılır; atıldıktan sonra gene o çalışmaya devam edilir...Kaynağı olan o fiillere gene devam edilir...Çünkü zarûridir! Boşa konmamıştır o!..O fiilin, mekanizma içindeki yeri tespit edilmiş, tespit edilen yerin gereği olarak o fiil ortaya konmuştur... Yani, bütün ilâhi emirler bu şekilde gelmiştir!...Her bir ilâhi emrin arkasında, mutlaka mâlumda yani bilinen âlemde bir karşılık vardır! O karşılığın zarar vermesi önlenmek üzere, o fiil konulmuştur...Veya erilmesi gereken bir zarûri nokta vardır, asgari taban vardır...Oraya erilmesi için, o fiil zarûri olarak tavsiye edilmiştir

Şimdi tekrar beyin ve ruh ilişkisine dönelim.Beyin 120,günden itibaren üretmiş olduğu mikrodalga ile **hologramik bedeni** yani "**insan ruhunu**" meydana getiriyor.Biz buna kısaca "**bir tür hologramik ışınsal beden**" veya bir diğer deyişle "**lâtif beden**" de diyebiliriz. Esas itibariyle "**bir tür hologramik ışınsal beden**" kullanmamız bir karışıklığa yol açmaması bakımından da daha yararlı olur. Çünkü daha evvel "**Ruh**"tan sözettik...

Ruhu Â'zâm diye bahsedilen "Ruh"tan, bütün varlık, bütün mevcudat meydana gelmiştir. Hangi isimle andığımız varlık olursa olsun, o varlığın mânâsı bu "**Ruh**" ta mevcuttur! "**Ruh**"ta mevcut olan bu **mânâ belli bir mânâ terkibi şeklinde yoğunlaştığı zaman, o nesnenin ismi altına girer**. O nesne, kendisinde mevcut olan mânânın yoğunlaşması şeklinde var olmuştur...Bu yoğunlaşmasının neticesinde de başka bir nesneyi meydana getirir duruma gelmiştir.

Bu yeni nesneyi meydana getirmesi şeklinden bir tanesi de beyindir.

A)Beyin, çeşitli radyasyonlar yayar. Beynin yaydığı radyasyonların birincisi **"bir tür hologramik ışınsal beden**" dediğimiz veya "**lâtif beden**" dediğimiz "**kişinin ruhu**"nu oluşturmasıdır. İkinci olarak ilâveten bu manyetik bedene, aynı anda beyindeki tüm faaliyetlerin mânâsı da yüklenmiş oluyor!..

Yani nasıl bir verici radyo istasyonu, elektrik dalgaları yayar. Bu elektrik dalgalarını biz antenle alırız, üstündeki sesi meydana getiren dalgaları çözümleyerek ses olarak algılarız; manyetik beden, beynin tüm zihinsel faaliyetinin mânâsını, o andaki faaliyetinin neticesinde hâsıl olan mânâyı kendinde taşır. İşte bu mânâyı taşıması itibariyle "**kişisel ruh**" akıl sahibidir...ve bu "kişilik aklı" dır. Bu kişilik aklı ne zaman olgunlaşır?...Kişilik aklı, birinci aşamada kişi olarak kendini kabul ettiği anda, ikinci olarak da eğer belli bir düzeydeki çalışmaları yapmışsa "hakiki mânâda" kendini tanıdığı anda oluşur...İki aşamada!..

B)Beynin ikinci bir özellik olarak, yaydığı radyasyonlar müspet ya da menfi mânâda iki tür radyasyon olarak iki tür varlık yaratır!..

Ya , insana , tabiatına hoş gelecek sevimli gelecek varlıklar veya ters gelecek varlıklar! Kişinin arzu ve istekleri ne yönde ise, o yönde onun seveceği varlıklar meydana gelir, beynin yaydığı dalgalardan; ve gene aynı şekilde,

kişinin genel yapısındaki korku ve endişeleri ne yönde ise, o yönden meydana gelir bir takım yaratıklar menfi dalgalardan!..beyin dalgalarının meydana getirdiği bu varlıklar, kişi öldüğü andan itibaren, kişinin ruh âlemi veya hayâl âlemi dediğimiz âlemde, bu kişiden sâdır olan dalgalardan meydana gelmiş olduğu için bu kişiyi sarar; ve kişi bunlardan dolayı ya azap duyar, ya zevk duyar...Âlemi berzahta; kabir âlemi dediğimiz âlemde.

C)Üçüncü olarak beynin yaydığı birtakım dalgalar, o kişinin fikirlerinin, düşüncesinin idrakının Dünya üzerinde yayılmasına yol açar..

Ve bu dalgalar, o göndericiye, o anlayışa uygun beyinler tarafından alınarak değerlendirilirler...Ve bu kişiler yeni birtakım şeyleri bulurlar!..Aklımıza geldi" derler! İşte beynin yaydığı bu tür dalgalar; üçüncü bir tür beyin faaliyetinin neticesinde oluşan dalgalardır!

D)Dördüncü olarak yönlendirilmiş dalgalar vardır. Bu yönlendirilen dalgalarda belli bir kişiye, belli bir mânânın aktarılması, iletilmesi o kişide belli hususların açılması sağlanır. Üçüncüde bahsettiğimiz dalgalar genel yayın dalgalarıdır. Burada ise yönlendirilmiş dalgalardan söz ediyoruz.

Evet, beyindeki akıl dediğimiz özellik, bellek dalgaları şeklinde ruha yansıtılıyor. Akıl gibi, fikir, hayal, şekllendirme, vehmi benlik gibi hususlar gene beyin faaliyetinin neticesinde, ruha yükleniyor.

Bu "Ruh" dediğimiz yapı, varlığını beyinle güçlendirirken; aynı zamanda beyin sinir sistemi dediğimiz en uçtaki, en uzak hücrelere kadar yayılan bir elektrikle, bedende muhafaza ediliyor!..

Ne zaman ki bedenin bu bioelektrik faaliyeti bir anda, bir olayla duruyor, beyin çalışmasını yitiriyor; bu beyin çalışması yitirildiği anda, bedenin en uzaktaki hücreye kadar uzanan elektriği kesildiği için; bedendeki "Ruhu" kendinde muhafaza eden bir çeşit elektromıknatısiyet kesiliyor..

Ve Ruh adını verdiğimiz bir tür hologramik ışınsal beden, biyolojik bedenden ayrılıyor!...İşte Ölü!..

Beynin yolladığı bioelektrik enerji, bedenin en uç noktasından beyne en yakın noktaya doğru bir kesilme gösterdiği için de, bu kişide en uç noktasından yani ayaklarının ucundan Ruh yukarı çekiliyormuş gibi bir mânâ şeklinde yorumlanıyor.Oysa bu, hücrelerdeki elektriğin kesilmesi sırasında, başa doğru olan o bölümlerdeki hissizliği kişi farkediyor. Çünkü esasında, beyindeki bioelektrik kesilmesi sonucunda bedende de çekicilik kalkıyor!...Bedenden çekicilik kalktığı zaman, zaten otomatik olarak kişilik Ruhu bedenden ayrılıyor!..Bu olay bir anda oluyor! Kişinin ayak ucundan çekiliyor diye hissettiği şey, beynin bedene yaydığı bioelektriğin kesilmesinin, en uç noktadan itibaren

farkedilmesi olayı.

Herhangi bir konuda bir fikir geliyor aklına...Bu fikir, ya beynin çeşitli konularda dışarıdan aldığı bilgileri değerlendirmesi sonucu ortaya çıkan yeni bir fikirdir ki; bu daha evvelde düşündüğün, daha evvel düşünmüştüm ben bunu" dediğin bir olaydır...veya hiç düşünmeden, birden bire o anda senin beyninde bir lâmba yanışı gibi parlayan bir fikirse bu, Merkür'ün veya herhangi bir ışınsal etkinin sende meydana getirdiği yeni fikirdir...

Bu fikir daha sonra hayâl yoluyla daha belirgin bir hâle sokulur öve şekillendirme özelliği ile musavvire gücü ile belli bir şekil içinde düşünülerek daha anlaşılır hâle gelir.

Bundan sonra bunun değerlendirilmesine geçilir.

Değerlendirilmesi, ya akıl yoluyla olur, ya vehim yoluyla olur. Eğer vehim yoluyla bir değerlendirme yapılırsa, bu fikir üzerinde, bu fikir kişinin benliğine dönük bir netice ortaya doğurur!..Benliğe dönük bir neticeyi doğurması, bu fikrin , o kişinin kendisini , bir beden veya mustakil varlığı olan bir ruh olarak kabulüne yol açar.

Şimdi burada mustakil bir ruh dedik; Hakk'tan ayrı bir ruh, kendine has varlığı olan bir ruh!

Her ne kadar burada beyin neticesinde oluşan bir ruh sözkonusu ise de; beynin oluşturmuş olduğu bu ruh, yüklenişi itibariyle beyindeki özelliklerin hâsılası olması hasebiyle; ve beynin orijini öe özündeki kudsi ruhun hâsılası olması sebebiyle mutlak ruhtan ayrı bir ruh değildir!..Fakat beyin vasıtasıyla meydana gelmiş olması hasebiyle de, mutlak "Ruh" tan ayrı bir ruh anlamındadır!..Çünkü mutlak Ruh'taki mânâlar belli bir terkip halinde beyni ve beyindeki mânâları oluşturmuş; beyin bundan sonra kişilik ruhunu meydana getirmiş ve bu ruhta külli mânâların belli bir terkipte devamını sağlamıştır!..dolayısıyla bi kişinin ruhundaki mânâlar mutlak Ruh'taki mânâların aynıdır..Mâhiyet olarak!..Fakat terkip olarak tamamiyle farklı ve ayrıdır.

İşte ayrılığı ve ayrılığı konusu buradan ileri gelmektedir. Ruh'taki özellikler, belli isimlerin mânâların beyin tarafından ruha aksettirilmesi ile oluşmuyor mu?...Beyindeki özelllikler, oluşma sırasında belli isimlerin mânâlarının beyne aksederek kendi türünde mânâları orada âşikâre çıkarmasıyla oluşmadı mı?...dolayısıyla , beyin belli isimlerin mânâlarının terkibi olmadı mı?...Oldu!..

Beyindeki bu terkipde, aynen ruha yansıdı mı?..Bu sebeple ruhtaki mânâ, bir terkipten başka bir şey değildir!.. Yani , isimlerin mânâlarının bir

terkibidir!..Ayniyet bakımından! Fakat, buradaki bir terkip hükmündedir! Terkiptir!..Ruh'ta , bunlar bir terkip hükmünde değil, küll olarak mevcut...Mutlak Ruh'ta!..

Birimsel Ruh terkibiyeti yönüyle yaratılmıştır!..Mâhiyeti yönüyle yaratılmaktan münezzehtir!..

İlâhi isimlerin mânâlarının değişik terkiplerle âşikâre çıktığı, zâhir olduğu mahâl, demektir "İnsan"..

Diğer varlıklardan farklı olarak, insan 99 ismin mânâsını âşikâre çıkartabilecek istidat ile, yaratılmıştır.,Bu 99 ismin mânâsını ortaya koyabilecek istidat, takdir hükmü ile, tam olarak kullanılabilirse. Bi isimlerin mânâsı çeşitli yönleriyle âşikâre çıkar...Diğer hiçbir varlıkta, insandaki gibi câmi olarak bütün isimlerin mânâsının ortaya çıkması sözkonusu değildir. Bu şekildeki bir ortaya çıkış için, insan meydana getirilmiştir.

İnsan dendiği zaman, bu kelimenin mânâsı, "bütün isimleri âşikâre çıkartıp seyredebilen" demektir.

Her ne kadar diğer varlıklarda da ortaya çıkartma durumu sözkonusu ise de, bu ortaya çıkartışın tabii sonucu olarak seyredebilme h3ali onlarda bu genişliğiyle sözkonusu değildir!..

“SENİ DİLEDİĞİNCE TERKİB EDEN EDEN O’DUR!..”(İnfitar-8)

Bir mânânın beş duyuya hitap eder şeklide ortaya çıkışına **Fiil**” diyoruz.yani beş duyuyla tebpit ettiğin her oluş, bir fiildir. Ve bu fiile de bir isim verilir. O isimle bir Mânâyı kendi içinde taşır ve dolayısıyla isme bağlanır. Netice olarak isim ve fiil aynı mânâya işaret eder.

Bir fakire merhamet edip, acıyıp, verdiğin sadakada, fiili “sadaka vermek” diye târif ederiz.fakat burada sadaka vermek fiili ile merhamet aynı noktadan çıkmaktadır. Çünkü sendeki merhamet duygusu yani merhamet ismenin karşılığı olan mânâ, fiil düzeyinde o kişiye o nesneyi verme şeklinde görünür. Yani netice olarak mânânın fiile dönüşmesi belli bir isim olarak sanki fiil mânâdan ayrı bir şeymiş gibi görüntü meydana getirir.

İlâhi isimler mevzuuna gelince; varlıktaki bütün fiiller doksan dokuz ilâhi isim olarak adlandırılan, mânâ grupları bünyesinde oluşur. Bu açıdan bakılınca **evren tümüyle bu ilâhi isimlerin mânâlarının kuvveden fiile çıkmış hâlinden başka bir şey olmaz.**

Meseleyi biraz daha açmak gerekirse; ister beş duyuyla tespit sahamız içinde kalsın, isterse de mevcut algılama sistemimizin dışında olsun, bir şey hariç olmamak üzere herşey, bu ilâhi isimlerin mânâlarının kuvveden fiile dönüşmesinden başka bir şey değildir.

Yalnız burada dikkat etmemiz gereken bir konu var, bu kuvveden fiile çıkış asla Allah’ın içinde veya dışında gibi bir mânâ kabul etmez. Çünkü böyle bir mânâyı “Allah” ismi ifna eder. Biz, Allah’ın dışında bir nesne mevcut değildir derkin, varlığını Allah’tan almayan varlığı Allah’ın varlığı ile kaim olmayan, varlığında ilâhi isimlerin mânâ terkiplerinden başka bir şey mevcut olmayan anlamını kastediyoruz...oksa Allah’ın içinde veya dışında gibi Allah’a mekân, mahâl ,şekil, ölçü biçici bir mânâyı kastetmiyoruz.!

Aksi takdirde kâinat ve Kâinatın dışında bir TANRI; ya da , kâinatın içinde yer almış bir TANRI; ya da , kainatın yer aldığı mahalli paylaşmada olan bir TANRI anlayışları doğar ki, bu üç anlayışta Hz.Muhammed’in tebliğ ettiği “Tevhid” anlayışına ters düşer.

Mevcûd , Vahid-ül Ehad'dır.

Varlıktaki çokluk, yani ayrı ayrı varlıkların var olduğu görüntüsü ise, kesitsel algılama araçlarının göreceliği dolayısıyladır.

Gözün algılama kapasitesi, normal bir insan görüntüsü imajını meydana getirirken, röntgen ışınlarıyla bakış bir iskelet yapının varlığını iddia etmemize yol açar; kızıl ötesi ışınlarla bakışımız ise ışıksal yapıdan mütşekkil varlıklar müşahede etmemize yol açar.

Oysa varlık tümüyle, gerçekte bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılması sözkonusu olmayan, başından ve sonundan söz edilemeyen bir varlıktır.

Çokluk gözüyle, daha açık bir ifadeye beş duyu kaydında olarak varlığını tespit ettiğimiz her nesne, esas oluşu itibariyle ilâhi isimlerin mânâlarının değişik terkipler şeklinde yoğunlaşmasından başka bir şey değildir. Bu varlığın benliğini büründüğü sayısız mânâlar, ilâhi isimler olarak târif edilmiş.

Burada dikkat edilecek nokta "**benliğini bürüdüğü**" kelimeleridir. Her ne kadar büründüğü mânâlar, kendinde olmadığı ve kendinden ise de, kendisi o mânâlarla kayıtlı olmadığı için, **"bürünme**" tâbirini kullanmak zorunda kalıyoruz. Fiiller diye anlatılan bütün oluşlar, mânâların yoğunluk kazanmış bir halde duyulara hitabından başka bir şey olmadığından ve duyular dahi, bu mânâlardan meydana geldiğinden; varlık tümüyle bu mânâlardan başka bir şey olmamış olur!

Kısacası **âlemler, bürünülmüş mânâlardan başka bir şey değildir.**

"Duygular" dediğimiz şey.. İlâhi isimlerin mânâlarının duyuları ve duyguları meydana getirir bir biçimde âşikâre çıkış şeklidir.

Nihâyet "**İnsan"** ismiyle kastedilen varlıkta görülen **huy ve tabiat**, çeşitli **ilâhi isimlerin** mânâlarının **değişik terkiplerle ortaya çıkışıdır.**

Şimdi bu değişik isim terkipleri konusu üzerinde duralım biraz.

Her zerrede zâtıyla, sıfatıyla, esmâsıyla ve âşikâre çıkış şekli olan fiilleriyle Allah'tan gayrı bir varlık söz konusu değildir. Ancak burada şu noktayı çok iyi anlamak lâzımdır...Zât, sıfat, isim, fiil diye ayrı ayrı şeyler asla söz konusu değildir.

Fiil dediğimiz şey gerçekte **isim** dediğimiz mânâ **ile aynı şey** ise, **mânâ** da mânâ **sahibinden ayrı bir şey değildir**. Bunların arasındaki fark, mânâ sahibinin sayısız mânâlara bürünüp sayısız fiilleri ortaya koyabilmesi itibariyle söz konusudur.

Mânâlar, tümüyle o varlığın benliğinden oluşması, daha açık bir ifadeyle,

benliğindeki çeşitli özellikleri seyretmesi gayesiyle meydana gelmiş olduğu için; o varlığın benliğinden ayrı bir varlığı söz konusu edilemez. İş bu mânâlar, benliğinin büründüğü sûretlerden başka bir şey olmaz. Yani bu ilâhi isimler. Benliğinin dışında gayrı olan şeyler değillerdir.

Keza bu isimlerle anılan mânâlar, bu âlemlerin ötesinde var olan, âlemlerden ayrı bir TANRI'nın isimleri de değildir. Ancak, benliği, bu mânâlarla kayıt altına girmekten beridir!..Bu mânâlara büründüğü gibi, mânâların benzeri veya zıddı sayısız değişik birbirine benzeri veya zıddı sayısız değişik birbirine benzemez mânâlara dahi bürünmesi söz konusudur.

Tüm mânâlar, Zâtındandır; ancak, senin büründüğün mânâlardır bir mânânın, zâtını târif etmesi, tavsif etmesi ise muhaldir. Bu sebeple**, Zâtı târif yolunda kullanılan bütün ibareler hakikattan sapmıştır!**..Bu ibareler Zâtın hakikatını ifade edemez.

Öyleyse **bu varlıkta, Zâtıyla kaim olan varlığın, büründüğü çeşitli mânâlardan başka bir şey söz konusu değildir**. Bu mânâlardan başka bir şey söz konusu değildir. Bu mânâları târif sadedinde**, Esma'ül Hüsnâ** denilen ilâhi isimleri diye anlatmaya çalışılan, çeşitli mânâların isimleri dile getirilmiştir...Bunlar toplu olarak 99 rakamı ile ifade olunmuş; tafsilatında ise sayısız denilmiştir.

Herhangi bir birimsel isim altında bir Ahmed ismi altında biz hemen hemen bütün bu isimlerin özelliklerini müşahede ederiz.

Meselâ "**Hasib**" ismi, herşeye hesapta itina gösteren diyoruz...Her şeye hesaplı bir biçimde, yani detaylarına kadar değerlendirme yaparak o nesnelerin hakkını veren anlamına geliyor bu isim. Hayatımızda yaptığımız birçok işler vardır böylesine, onu detayları ile inceler ve sonra karar veririz. İşte bu detaylarına kadar inceleyip ondan sonra karar verme, değerlendirme işi bu "**Hasib"** isminin mânâsının bizdeki tecellisinden başka bir şey değildir.

Veyahut ta **"Halim**" ismi... zâlime hilmle, yumuşaklıkla, hoşgörüyle sakin bir hâl ile cevap verme..Öye zaman olur ki, o anda biz, karşımızdaki çok büyük şiddet gösterdiği halde, gayet sâkin ve rahat bir şekilde kalır ona yumuşaklıkla cevap veririz. Veya bir "**semi**", bir "**Basir**" ismi her an bizden sâdır olmada...Şu anda beni görüyorsun, dinliyorsun..."**Kelim**" ismi; benimle konuşuyorsun..."**Hayy**" ismi ile hayattasın; "**Alim**" ismi mânâsınca belli bir ilme sahipsin. "**MÜRİD**" isminin mânâsı senin beyninde ne güçte açılmış ise o kadar "**irade**" sahibisin.Yerine göre "**Gaffar**" oluyorsun, karşındakinin yaptığını örtüp bağışlıyorsun...Yerine göre karşındakinin rızkını veriyorsun "Rezzak" oluyorsun...yani bu isimlerin mânâları çeşitli zamanlarda, kimi sürekli olarak, kimi de zaman zaman olma şeklinde senden ortaya çıkmada.

Şimdi senin genelde bir huyun bir karakterin vardır. Atasay'ı, Ahmed'den ayıran , Ahmed'i Ziya'dan farklı kılan...

Semâ dediğimiz zaman hatırımıza gelen bir mânâlar bütünü; Atasay dediğimiz zaman hatıra gelen bir başka mânâlar bütünü...Atasay dendiği zaman bir beden, bir sûret sûret hatırlanır; ayrıca bir de, mevzûun durumuna göre sadece o sûret veya o beden değil, o bedenle müşahede edilen bir mânâlar bütünü...İşte bu Atasay ismi ile kastedilen çeşitli mânâlar bütünündeki mânâların tümü bir terkip şeklinde oluşmuştur.diyelim ki birinci isim %12 ağırlıkta yapıya hâkim, ikinci isim %30 ağırlıkta hâkim, üçüncü isim %17 ağırlıkta hâkim...ilâ âhir...Yani bu Esmâ-ül Hüsnâ'daki mânâların değişik

Ağırlıklarla, bileşimi neticede bizim Atasay ismini verdiğimiz mânâlar bütününü meydana getirir...

Daha da açık bir ifade ile diyelim ki, biz Atasay ismi ile ilâhi isimlerin oluşturduğu bir değişik terkibe hitap ederiz. İlâhi isimlerin bir değişik terkibi dediğimiz zaman, ilâhi isimlerin mânâlarıdır burada esas olan!...Ve bu mânâlar elbette ki aslîyeti ve ölçüsüz boyutları itibariyle Allah'a aittir. Dolayısıyla biz, Atasay ismi altında mevcut olan, Hakk'ın terkib hükmü ile âşikâre çıkan isimlerinin mânâlarının, toplu olarak aldığı isimden başka bir şey değildir Atasay!..

Yalnız bir isim değil, yani bir mânânın ismi değil, bir mürekkep mânânın ismidir Atasay.

Meselâ bir "**Rezzak**" isminde sırf rızık verme mânâsını anlatırken; bir "Atasay" ismi altında, mürekkep mânâyı meydana getirmiş, çeşitli oranlarda çeşitli ağırlıklarla bir araya gelmiş bir mânâlar topluluğunu anlarız.

İşte bu varlıkta, çeşitli isimlerle adlandırdığımız bütün varlıklar, değişik terkiplerle ortaya çıkan ilâhi mânâlardan başka bir şey değildir...

Hangi ismi kullanırsak kullanalım o ismin müsemmâsı, Hakk'ın çeşitli vasıflarının değişik oranlarda bir terkip meydana getirmesi ve bundan doğan mânânın bir fiil şeklinde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir.

Tâc mâ'rifet tâcıdır,
Sanma gayrı tâc ola!.
Taklit ile tok olan,
Bir ağaçtır bu âlem
Meyvesi olmuş Âdem
Maksut olan meyvedir

Hakikatta aç ola!. **Sanma ki ağaç ola!..**

Düşe düşüp aldanma, **Bu Âdem meyvesinin**

Kendini hayrete salma; **Çekirdeği özürdür...**

Hak'dan gayrı ne vardır **Sonsuz bu âlem-âdem**

Tâ'bire muhtaç ola?.. **Bir anda tarac ola!..**

Sana âlem görünen, **Bu sözlerin meâli,**

Hakikatte Allah'ır!.. **Kişi kendin bilmektir...**

Sanma ki birkaç ola!.. **Kendi kendin bilene**

llah Bir'dir vallahi, **Hakikat mi'âc ola!..**

Hak denilen Özürdür,

Özündeki sözündür;

Gaybî özün bilene,

Rubûbiyet tâc ola!..

Gaybî Sun'ullah

"Sana âlem görünen Hakikatta Allah'tır" sözlerinin anlamına geldi sıra...

Niyâzi Mısrî'nin şu satırları ile devam edelim.;

"Allah bana açıkça gösterdi ki; kendisinden başkasının ne zâhirde, ne bâtında varlığı yoktur. Yalnız var sanılır! Bana bildirdi ki, ârifin sırrında, vücuddan fakr tamam olmayınca, perdesiz doğrudan doğruya hakkın vechine bakması mümkün olmaz...Nitekim yüce Allah buyurmuştur,

"O gün bazı yüzler sevinçli, Rabbına nâzırdır."

Varlığı atmazsa, Allah'ın göklere ve yere arz ettiği, onların kabulden imtina ettiği, sadece insanın yüklendiği "Vücud" emanetini ödememiş olur! Ve bu suretle büsbütün hıyanetten kurtulamaz! Allahû teâlâ,

"Allah hainleri sevmez"

âyeti ile ifade ettiği üzere onu sevmez..

O'nun gözünden perde nasıl kalksın ve nasıl Allah'ı görsün ki; O, hakk'ın olan vücudu kendine mal etmektedir! Oysa "fakr" ın tanımı, Allah'tan başka herşeyden varlığı almaktır. Varlıklara ait vücud kalkınca, Hak görünür ve hiç kaybolmaz!. Dersen ki vücud, görünürde ve gerçekte Allahû Teâla'nın ise, o halde ârif kim?...O'na bakan kim? O'nu gören kim?..derim ki, vücud birdir, amma mertebeleri çoktur! Bir mertebede muhiblikle, bir mertebede de mahbûblukla görünür; bir mertebede gül olur, diğerinde bülbül...

Fütuhatı mekkiye'nin başında Muhyiddin A'rabî'nin şöyle bir şiiri vardır;

"Rab Hak"tır, "kul Hak"tır;

Ah bileydim, kimdir mükellef?

"Kul"**dur dersem, o ölüdür**!..

"Rab"**dır dersem; o halde**,

"Rab" **nasıl olur** mükellef?

Kul, "**Hak**"tır, Rab "**Hak**"tır!..."**Kul**" adıyla kastedilen ve "**Rab**" adıyla kastedilen varlık aynı varlıktır!..Öyle ise, bu "**mükellefiyet**" denen şey nereden ve nasıl çıkıyor?..

"**Hak**" ismi ile kastettiğimiz varlık, her zerrede, her "**zerre**" adı altında tümüyle; yani, zâtıyla, sıfatı dediğimiz benliği hüviyeti ile, ve bu benliği hüviyetine ait sayısız mânâlar ve bu mânâların bir kısmının isimleri olan Esmâ-ül Hüsnâ ile ve bu mânâların ortaya çıkışı demek olan, Ef'al mertebesi hâli mevcuttur...Kısacası, her **"zerre" Hak'kın varlığı dışında hiçbir şeye sahip değildir**!...

Bu böyle tahta, taş,hayvan,nebat,gaz,dünya,yıldız,galaksi,kara delik veya boşluk gibi hangi isimle neyi kastedersek edelim, bu isimlerin müsemması olan varlık ancak ve ancak "**Hak**" kın varlığıdır!..İsimlerin müsemmasında, Hak'tan gayrına ait hiçbir varlık kesinlikle mevcut değildir.

Bunu böylece anladıktan sanro, yani, varlığın tamamıyla ilâhi isimler diye kastettiğimiz mânâların çeşitli terkiplerden başka bir şey olmadığını anladıktan sonra, yapılacak iş nedir?

Eğer bunu anladıysak, bundan sonraki ilk aşamada, kendimize ait olarak zannettiğimiz varlığımızın, varolmadığını idrak etmek gerekir.

Yani, Hilmi ismi ile kastedilen müsemma,**Allah**'ın çeşitli vasıflarının terkip hükmü ile zuhurundan başka bir şey olmadığına göre; artık burada **"Hilmi**" diye **Allah**'tan gayrı bir varlığın varlığı sözkonusu olamaz...Hilmi ismi ile işaret edilen varlık bir ilâhi mânâlar terkibi olduğuna göre, bu ilâhi mânâların da, o ilâhın varlığından ayrı bir yere ait olması söz konusu olamayacağından, benliğinin özünün, "**Hakk**"ın benliği olduğunu müşahede durumuna girersin...

Herhangi bir mahalde herhangi bir sebeple Hakk ismi geçtiğinde bu isimden muradın kendi aslın olduğunu hisseder ve yaşarsın...Bu yaşamanın, bu müşahede neticesinde ise kendi hakikatını tespit etmeye çalışırsın.

Neydi Hakikatın?..

“SENİ, DİLEDİĞİNCE O TERKİP ETMEDİ Mİ?”

Senin varlığın, vasıfların ve özelliklerin değişik terkiplerle meydana gelen Hakk’ın isimlerinden ve mânâlarından başka bir şey değildi ya!..İşte bundan sonra...Bu terkiplerin aslı olan mânâları gerçek boyutlarıyla tanıyıp, Hakk isminin mânâsına yakışır bir biçimde âşikâre çıkmalarını temin yoluna gidersin.

Hz.Rasûlullah’ın 1400 sene evvelinden târif ettiği biçimdeki mânâyı, kendi özünde aynen bulup, Hakk’ın şehâdetiyle şehâdet edersin ki; **Allah’tan gayrı âlemde mevcud değildir.** Ama âlemle de kayıtlamaksızın!..

Bir **Âyet-el Kürsî**’yi okuduğun zaman , **Allah**’ı târif eden; **Allah “Hayy**”dır,diridir, “**Kayyum**”dur kendi zâtıyla kendi varlığını var etmesine, onun varlığını desteklemesine ihtiyacı yoktur gibi mânâları “**özünde”** bulur; fiil olarak ayakta durmakla oturmanın senin benliğini değiştirmeyeceği gibi yaşamakla ölmenin veya daha değişik fiilerin senin senliğinde hiçbir değişiklik meydana getirmeyeceğini; ancak bütün fiillerin, bilinçli olarak büründüğün mânâlar dolayısıyla ya da fıtrî-tabiî bir şekilde bilincin dışı meydana geldiğini farkedersin.

Bu müşahedeler sonra daha da ileriye gider ve “Allah dilediğine hidâyet eder dilediğini delâlette bırakır”, hükmüyle âşikâr olan mânâları müşahede etmeye başlarsın...”Dilediğinin rızkını arttırır, dilediğinin rızkını kısar” hükmünün mânâsını yaşarsın.

Bütün bunlardan sonra esmâ perdesi kalkarsa “Vitriyet”ini, “Ferdiyet”ini, “Vahidiyet”ini müşahede edersin...

Çeşitli isimlerin mânâlarını ortaya koyarken de, artık Hakikatından perdelenmen diye bir şeyin söz konusu olmadığı ortaya çıkar. Senin, senden perden, Atasay **“ismi**” ve bu ismin karşılığında var olan**vehmi “benlik”** idi...Oysa sendeki bu “**vehmi benlik**” ve onu besleyen şartlanmalar kalktığı anda, basiret gözünde Atasay “**ismi**” de düşer...

Bu müşahedenin sonunda da emanet sahibine iade olunur!..

O emanet, sendeki ilâhi mânâların, Atasay**“ismine**” ödünç verilmesiydi (!)...Atasay isminin müsemması kabul edilen, **vehimden oluşmuş** varlık ortadan kalktığı anda, emanet sahibine döner; ve bütün isimleriyle tecelli eden **Hak, âlem adı altında, kendi isimlerinin mânâlarını seyre başlar!...Senden!...**

Bu çeşitli fiiller, ilâhi isimlerin mânâlarının ortaya çıkışından başka bir şey değildir, dedik...

Esasen bütün fiiller. Hakk'ın isimlerine dayanmasına rağmen, senin, o isimlerin mânâlarını müşahede edememen ve bunlardan perdelenmen "**gaflet"** denilen hâli doğurmaktadır.Fiillerde ve âlemde perde diye bir şey sözkonusu değildir!..

Kendindeki, şartlanmadan doğan ismini ve vehminde varolan "**îzâfi varlığın**"ı ortadan kaldırdığın zaman; Hakk'ın çeşitli isimlerinin mânâlarının, terkip hükmüyle zuhurundan başka bir şey kalmaz!..

Sen, mânen ölmüş olursun!..Zaten sonradan yaratılmıştın!..

"Her şey fenâya uğrar, Bâki Allah'tır!" hükmünce anlaşıldığı bir biçimde, senin varlığının ortadan kalkması ancak "**Ölmeden önce ölümün**"le mümkündür**!..Ölümün** de, "**vehminde varolan**" izâfî **kişiliğinin** kalkarak, **âlemde Hakk'ın isimlerinin mânâlarından başka bir şey olmadığını müşahede etmen ile olur!..**Kendini sadece fiil mertebesinde, var sandığın bir kişilikle bulan **şirktedir.** Kendini sadece isim mertebesinde bulan dahi şirktedir!..Kendini sadece sıfat mertebesinde bulan dahi şirktedir, "şirki hafi" denilen cinsten...kendini sadece zât mertebesinde bulan dahi aynı hükümde kalır!..

Burada hemen "**Şirki hafi**" denen "**gizli şirk"**e işaret eden şu hadis-i şerifi hatırlayalım:

Rasûlullah sallallahu Aleyhi ve sellem buyurdu ki diyor; İbn-i cerir radıya'llâhu anh:

-ya Eba Bekr...Şirk sizde karıncanın ayak sesinden daha gizlidir!..Bir adamın:

"Allah diledi de ben diledim" demesi şirktir!..

Bir de:

"Falan kişi olmasaydı, falan adam beni öldürecekti!.." diye bir kimsenin konuşması Allah7a şirk koşmasıdır...

Şirkin büyüğünü ve küçüğünü, Allah'ın senden kendisiyle gidereceği bir duayı sana göstereyim mi?...

-Allahümme inniy euzubike en üşrike bike şey'en ve ene â'lemu ve estağfiruke limâ la âlem!...

Yani varlığında **Allah**'ı göremeyip, o fiili **Allah**'a değil, olmayan benliğine bağlarsan bu **gizli şirk** olur. Zira ister fiil ister mânâ boyutu olsun varlık hep O'na aittir.

Âfâkta yani dış dünyada milyarlarla yıldızların içinde kaybolduğu evrende, bir mekânı olmayan "**ALLAH**" ı bulmak, ermek mümkün olmadığına göre onu nerede ve nasıl bulacaksın?

İbn-i Ömer radıyallahu anh naklediyor:

Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e sordular:

-Allah nerededir?...Yerde veya gökte midir?...

Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

-Mümin kullarının kalbindedir!...(Gazalî-İhya)

Öyle ise Allah'ı zâtında, özünde, gönlünde, şuurunda, ilimde bulup, onu bir mânâ ile kayıt altına almaktan kaçınacaksın...

Esasen Zât, sıfat, esmâ ve ef'al dediğimiz bu dört mertebe gerçekte tek bir boyut, tek bir mertebedir. Ve bu tek mertebede kendini bulan, dördüyle birlikte bulmuş olur...Bunlardan sadece herhangi birinde kendini bulma ve ötekilerini öteye atma, sendeki "**ikilik**" anlayışının ortada kalkmamasındandır.

Diyelim ki ben sıfat mertebesinde kendimi buldum..Kendi tekliğimi yaşıyorum...Ama isimlerin mânâlarından geçtim, öyle bir şey yok (!)...Fiilleri görüyorsun, fiiller beni ilgilendirmez (!) diyorsun!..Bu durumda sen hâlâ şirktesin ve hâlâ kendini tanıyamamışsın!..Çünkü , fiil aynen isimdir, ismin mânâsı da aynen , senin senliğinin mânâsıdır...

Dolayısıyla, kendini bu şekilde bir soyutlamaya gitmen, hâlâ bir**"öte ilâh**" mevhumundan kurtulamadığını ortaya koyar.

Fiillerin, isimlerden gelen bir biçimde oluştuğunu konuştuk...Şimdi, fiil adı verilen şeyin, belli isimlerin mânâlarının terkip hükmüyle âşikâre çıkışından

başka bir şey olmadığını öğrendik...Yani, fiil eşittir isim dedik!...

Şimdi de fiil ile isim mânâları arasındaki fark noktası üzerinde duralım ve "fiil" dediğimiz şeylerin neden bu adı aldığını görelim..

Fiil, mânâların terkibinden meydana gelir..."Esmâ" denince salt mânâlar kastedilir...Yani hangi isim söylenirse, o isimle kastedilen mânâ akla gelir...Oysa fiil mertebesinde ise, bir fiil denildiğinde, o fiili meydana getiren mânâlar terkibi sözkonusudur. Her fiil, fiil adı altında çeşitli mânâları değişik nispetlerde toplamıştır. Yani, birkaç ismin mânâsının, bir terkip şeklinde birleşerek ortaya çıkmasının aldığı ada "Fiil" deriz.Fiil mertebesi denmesinin sebebi, birkaç ismin mânâsının sayısız terkipler şeklinde ortaya çıkmasıdır.

İsim mertebesinde ise, isimler , yani, bu isimlerle kastedilen mânâlar, sadece o ismin müsemması olan bir mânâ olarak, tüm haldedir!...Bu mertebede mânâ terkipleri sözkonusu değildir. O isimle, salt o mânâ kastedilir.

Şimdi bir **Ziya** ismi altında, kaç tane ilâhi ismin mânâsı bir terkip hükmüyle aşikâre çıkıyor ve karşımızda gördüğümüz şeyin varlığını meydana getiriyor!..Yani, ef'al mertebesi dediğimiz zaman, bu ef'al mertebesi , değişik isimlerin mânâlarının terkipler hâlindeki görüntüsüdür.

Sıfat mertebesi **ise salt benliği biliş** mertebesidir...tabiî buradaki **benlik**ten murad **izâfi benlik değildir!..**Esmâ mertebesi ise benliğindeki mânâları buluştur...Benliğindeki çeşitli mânâların, değişik şekiller ve oranlarla terkibi ef'al mertebesini meydana getirir. Ef'al mertebesindeki değişik terkipler, yani mânâ terkipleri de senin mutlak varlığınla, yani zâtınla kaimdir...Zâtın olmasa, o mânâlar hiç olmaz. Dolayısıyla, zât aynen ef'al mertebesinde mevcuttur!..

Bu sebeple**, ef'al mertebesinde müşahede edilen, gerçekte aynen Zâttır; ancak , herhangi bir kayıt veya sınırlama sözkonusu olmaksızın, kendi boyutunda!**

Senin**, vehmî senliğinden kurtulman; var ZAN ettiğin kişiliğinden çıkman nasıl olur?..**

Önce senin, **"benliğin**" dediğimiz şey nedir?..

Ahmed'in ; daha doğrusu bu isimle işaret edilen müsemmanın, belli bir terkibi var...A isminden %23, B isminden %2, C isminden %7, D isminden %18 ve bu gibi..Böylece çeşitli mânâların terkip hükmüyle bir bedende çıkışına Ahmed demişiz..Bu terkibin başka bir târifi de, belli huylar ve tabiatlardır!...Yani Ahmed'in huyu budur, şunu yapar; Atasay'ın tabiatı budur, şöyle yer, içer, uyur gibi sıraladığımız özellikler, bu terkiplerin fiil mertebesinde ortaya çıkışıdır.

Yani huy ve tabiat dediğimiz özellikler bu terkibin mânâsının fiil mertebesinde ortaya çıkışından başka bir şey değildir.

Senin kendini, hakikatınla tanıyabilmen için, zâtının tekliği yönünden harekete geçmen gerekir...zira, sadece tekliğini bilip, mânâları kendinde bulamaman, senin ancak, hayâlini kendine TANRI seçmiş olduğunu gösterir. Bu huylarını, **Allah'ın ahlâkı** ile genişletmedikçe; yani sen "**Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanmadıkça**", Allah'ı tanıyamazsın!..tanıdığını iddia ediyorsan, bu tanıdığın ancak belli ölçülerle kayıtlı bir ilâh olur. **Allah**'ın bir yönü olur!...

Hz.Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve Sellem ne diyor:

"Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanınız!..."

Tevhid esasındaki görüşe göre, sendeki ahlâk,**Allah'ın ahlâkı** değil mi?...Evet, ama o sendeki ahlâk, senin **terkibiyetin** dolayısıyla oluşmuş bir ahlâk!..Yani, sınırsız ve ölçüsüz mâhiyetleri ve asliyeti itibariyle **Allah'ın ahlâkı** olan o husus; Ahmed ismi altında,**terkip hükmüyle** müşahede edildiği zaman, tamamen ölçülü, sınırlı, kayıtlı bir hâl alır ki, bu hâliyle görünüşü itibariyle, Allah'ın ahlâkı olduğu iddia edilemez artık!..

Evet, sana düşen "**Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmak**" olduğuna göre, bunu nasıl başarabilirsin?..

Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanmak nedir ve nasıl olur?..

Daima "**LÂFI**" edilegelir...**Allah** zamandan ve mekândan münezzehtir, **Allah**'ın yeri, yurdu, maddesi, mekânı olmaz diye...Oysa genel yaşantımızda bu asla böyle değildir!..Sanki Dünyadan belli bir uzaklıkta oturmakta olup, oradan Dünyayı idare etmekte olan; kimi işlerimizi düzenleyip, kiminin de düzenlenişini bize bırakan; kah müşfik, kâh celâlli bir **"İlâh-diktatör**" anlayışı içinde günümüzü geçirir ve bu zannımızda yarattığımız varlığa da **"Allah**" adını yakıştırırız!!!...

Hüviyet kağıdında dini ne olarak yazılmış olursa olsun, bu tür bir düşünce içinde olan kişinin, gerçekte inandığı varlık, asla "**Allah**" olmayıp, kendi hayâlinde yaratmış olduğu bir totemdir!İlâhtır!..Tanrısıdır!..

Ya, **"ALLAH**" ismiyle anlatılmaya çalışılan varlık...?

Burada, mecburen öncelikle kendini nasıl tanımladığına bakacağız... Zira bizim onu tahayyül ederek bulmamız muhaldir!

"O'dur EVVEL, ÂHİR, ZÂHİR, BÂTIN"

"MİSLİ OLAN BİR ŞEY YOKTUR"

"DE Kİ, ALLAH AHAD'DIR; ALLAH SAMED'DİR; DOĞURMAMIŞ VE DOĞURULMAMIŞTIR VE DENGİ OLAN BİR ŞEY DE YOKTUR"

Sadece bu yukarıda verilmiş hükümler dahi, eğer dikkatli olarak incelenip, tefekkür edilirse, "**diktatör-TANRI**" tipinde bir **mâbud**dan sözedilmediğinden çok açık bir şekilde anlatır.

Yani, **Evvel, âhir,zâhir, bâtın** kelimeleriyle kastedilen hep O'dur! Yani, **aynı şeydir**!..Ki O'nun, bir misli, benzeri, yakını, diye bir şey de sözkonusu değildir!...Ve nihayet O, cüzlere ayrılması, bölünmesi, ya da cüzlerin birleşmesi gibi hususlar söz konusu edilmeden; **TEK**'tir!..Öyle bir AHAD ki, AHAD'ın varlığı dışında hiçbir şeyden söz edilemez...Hatta AHAD oluşu dolayısıyla, "şey" kelimesiyle kastedilen mânâyı dahi kabul etmez. Evet, sözü fazla derinlere daldırıp, akılları hayrete salmayalım, zira daha bize çok lâzım akıl!..

Kısaca üzerinde durduğumuz bu husus dolayısıyla, anladık kabul ediyorum ki, varlıkta "**TEK**" saltanatını sürmektedir!..her şey ise **O**'nun bir kemâlinden başka bir şey değildir...

Şimdi bu açıdan sorarsak, **O**'nun **ahlâkıyla ahlâklanmak** ne demektir; zira, **O**'ndan gayrı yoksa, **O**'nun ahlâkı dışında da bir şey sözkonusu değildir...**Sendeki, RABBİNİN ahlâkıdır**!..oysa, senden **istenen Allah'ın Ahlâkıyla ahlâklanmandır!..**

Geldik şimdi "**RABBININ AHLÂKI**" ile **"ALLAH'IN AHLÂKI**" ifadelerinin anlatmak istediği mânâ farkına..

Şimdi önce Allah hakkında, sonra da geniş şekilde rab ve Rubûbiyet konuları üzerinde duralım...İnsanın Rabbını tanıması, bilmesi arasında ne tür ilişki olduğu hususlarını inceleyelim..

Allah, insanı yaratmıştır!..

"İNSAN ÜZERİNDEN DEHR İÇRE BİR ZAMAN GEÇTİ Kİ O HİÇBİR ŞEYLE ANILMAZDI!!:.(76-1)

İnsanın yaratılmasından mânâ; esmâ âleminin mânâlarının, terkibiyet hükmüyle, **Allah**'ın kendi kendini seyri olmasıdır! Bunu daha iyi anlamak için yeniden meseleye, zât, sıfat yönlerini de ele alarak bakalım...

Zâtı itibariyle, yani mâhiyeti itibariyle, sözedilmesi veya fikir yoluyla yaklaşılması mümkün değil!...varolması zorunlu! Yokluğundan sözedilemez!..Zâtı itibariyle!..Niye? çünkü belli bir benliği sözkonusudur!..Benliği olan, yani kendini bilme halinde olan her varlığın, mutlaka bir zâtı vardır...Zâtı, o şeyin varlığını teşkil eder!..Hakikatı, özü mânâsınadır!..Bir şeyin hakikatı, özü, varlığı olmazsa kendi kendini nasıl bilebilir?..

Bu yön itibariyle, zâtının varlığı zorunludur!..ama bu zorunlu olan Zâtının, mâhiyeti hakkında, herhangi bir yaklaşımda bulunabilmek muhaldir**.**

Çünkü yaklaşım yapacak şey, sonradan yaratılan sonradan meydana gelen bir şeydir...Sonradan meydana gelen bir şeyle, zâta yaklaşabilmek muhaldir!..

Sıfat mertebesi dediğimiz mertebede "**kendini bilen bir varlık"** kastedilir. Kendi varlığının varolduğunu, kendisinin olmaması diye bir şeyin söz konusu olamayacağını bilmesi hâlidir!..

Kendisinin varolduğunu bilmesi onun "**Haya**t" sıfatıdır. Kendisinin varolduğunu bilmesi, kendisinde, "ben varım" mânâsının hâsıl olması ki; bu bizim avamî mânâda kastettiğimiz şekilde değil..Yani, hiçbir zaman bir insan kendi kendine "ben varım" demez!.Ama kendinin varlığını bilir. İşte bu kendi varlığını biliş hâli, "varım" diyebilmesi evvelâ varlığı, onun hayat cevherine sahip olması, hayatta olması yönüdür ki, bu da "Hayat sıfatı"dır.

Bu varolduğunu biliş bilme hâli; kendisinin varolduğunu ve ne olduğunu bilmesi hâli, "**İlim**" sıfatı ile târif edilmiştir!

Bu varoluşunu bilişinin devamı olarak; her varolan ve kendini bilen varlığın,

arzusu ve iradesi, dilemesi söz konusudur. **Dilemesi** yani o şeyi **"irade**" sıfatı yani "**MÜRİD**" isminin mânâsı ortaya çıkar.

Bu iradesini, yani arzusunu, isteğini tahakkuk ettirme, **"kudreti**" zaruri kılar. Kudret olmazsa, irade tahakkuk etmez. Tahakkuk etmeyen bir irade de eksik ve noksan kalır. Eksik ve noksanlık sözkonusu olamayacağına göre, "**irade**"nin tabiî sonucu olarak "**kudret**" sıfatı ortaya çıkar.

Kendini tafsili ile bilmesi "**semî**" ve "**Basir**" sıfatlarının kaynağını teşkil eder! Kendini bilişinin sonucu olarak bu vukûfiyeti bunun tafsilâtının müşahedesi "Kelim" oluşudur. Bütün bunların sonunda, bir de "Tekvin" yani meydana getirme; yani, kâinatı meydana getirme denilen hâl, sıfat sözkonusudur.

İşte bu sıfatlarla yani bu vasıflarla kendini bilmesi hâli sıfat mertebesini teşkil eder. Bu sıfat mertebesi dediğimiz, kendini bilme hâlinin tabii sonucu olarak; bu varlığın kendindeki çeşitli mânâları müşahede etmesi oluşur.

Bu mânâlar, bir kısmıyla, kendini müşahede yönüyle; bir kısmıyla da, kendindeki özellikleri ortaya koyma, onları seyretme hâliyledir.

Kendinde görmeyi murad ettiği mânâları, târif etme, kendini tanımlama sadedinde olanlara, "**Hak'ka ait isimler**"; özelliklerini, mânâlarını terkipler hâlinde seyretme sadedinde olan isimlere de "**Halka ait isimler**" denir!.."**Halk kelimesinin mânâsını meydana getiren isimler**" demektir!.Meselâ "**Rezzak**" ismi halkın varlığını gerektirir.. Halkı zaruri kılar! Çünkü rızk verilecek bir varlık olmazsa , rezzak'lık, rızk vericilik sözkonusu olmaz! Öyleyse bir varlık olacak, rızka ihtiyacı olacak, ki rezzaklık yani rızk vericilik mânâsı ortaya çıksın. Bunun gibi!

Ve bütün isimlerin mânâlarının müşahedesi ortamı ef'al âlemidir. Fiiller âlemidir!..

Bu dört âlemi birbirinden ayrı ayrı düşünmek, en büyük gaflet ve hata olur!Perdelenme olur! Hicap olur!..

"Kâinat" ismi altında Zâtından başka bir varlık yoktur!.Kâinatın ardında, özünde, zâhirinde veya bâtınında, zâtından gayrı bir varlık yoktur!..kısacası**, kâinatın hüviyeti O'dur**! Kâinatın benliği, ona aittir!..O'na ait mânâlar, değişik terkipler şeklinde, değişik isimler olarak, kesret dediğimiz görüntüyü meydana getirir!

Kesret; ilâhi isimlerin mânâlarının değişik terkiplerle âşikâre çıkmasından başka bir şey değildir!..Ve bu terkiplere göre seyredilen, âlem, fiiller âlemi dediğimiz ef'al âlemi dediğimiz âlemdir!..Kısacası, fiiller âlemi denilen âlem, ilâhi isimlerin mânâlarının, terkipler şeklinde, bir terkibin diğer terkibe bakışından

başka bir şey değildir!..Ve bu açıdan bakarsan, ortada ef'al âlemi diye bir âlemin olmadığını da müşahede edersin!..Bu defa bakarsın ki, fiil dediğin şeyler, aslında fiil olmayıp, terkibiyet hükümlerinin ortaya çıkışıdır! Ama sen buna, fiil diyebilirsin, fiiller âlemi" de diyebilirsin! Ama fiil veya fiiller âlemi diye kastettiğin şey, ilâhi isimlerin terkibiyet hâliyle ortaya çıkışından başka bir şey değildir!.

Evet, şimdi de esmâ âlemi denilen ef'al âleminin de kaynağını meydana getiren ilâhi isimler üzerinde biraz duralım ve isimlerden çeşitli uyumlu ve zıd mânâların nasıl oluştuğunu görelim...

ALLAH'DA İLÂHİ İSİMLERİN ZIDLARI VAR MIDIR?

İlâhi isimlerin mânâlarının âşikâr olmaması hâlinden doğan veya algılayacağımız kuvvetle zâhir olamamasından doğan târifleri, tâbirleri nereye ve neye bağlayacağız, nasıl bunlar meydana gelmiş olacak?

Bu ilâhi isimler "Esmâ-ül Hüsnâ"da da görüldüğü gibi belli ana mânâları mutlak varlığa lâyık olan bir biçimde, şekilde ortaya koyar, târif eder; Bunun zıddı olan mânâlar, meselâ Nur'un zıddı olan zulmet'; veya ilim'in zıddı olan cehalet gibi vasıflar aslında var olmayıp, ilâhi murad gereği olarak; tecellilerin, veyahutta ilâhi isimlerin terkipleri dolayısıyla varmış gibi görünen algılamalardır, mânâlardır...ve bu mânâlar dahi birer hikmettir!..

Herhangi bir hâlin, noksan olarak kabul edilmesi, terkibe göredir!.**Allah**'a göre ise, her fiil mutlak kemâlinden ibarettir!..Zulmet dediğimiz şey dahil!.."**Zulmet**" adını verdiğimiz, Nur'un âşikâr olmaması hâli dahi, bir ilâhi kemâlden başka bir şey değildir!..çünkü her kemâl, onun zıddı olan bir başka kem3al ile ortaya çıkar. Eğer zulmet dediğimiz, nur'un âşikâre çıkmama hâli olamasaydı, Nur'un nurâniyeti müşahede edilemezdi!..Nur'un, nurluğu kemâli seyredilemezdi.

Eğer ki; **Alim** ismi ile kastettiğimiz ilim sahibi mânâsı zâhir olmasaydı, "**Cahillik"** dediğimiz **"ilimsizlik**" bilinmeyecekti...İlimsizlik hâli bilinmeyince ilmin kemâli anlaşılmayacaktı.

Mevcut olan bütün ilâhi isimlerin mânâlarının zıdları, o isimlerin kemâlâtının müşahede edilebilmesi için; o isimlerin mânâlarının ortaya çıkmaması sûretiyle meydana gelir!...Ve, o hal de, gene "**Hakim**" isminin gereğince, bir hikmete dayanmaktadır. Ve o hal dahi bir kemâldir!..

Ayrıca bu gibi isimlerin mânâlarının âşikâre çıkmaması hali aslında söz konusu değildir.

Burası ince bir nokta, buraya dikkat edin; ilâhi isimlerin mânâsının âşikâre çıkmaması hâli söz konusu değildir!..Nur ismi, nur mânâsı ezelden ebede, bâtından zâhire, tam bir ihata ile yaygındır!..Ancak, o nur isminin mânâsının yokluğunu müşahede etmek, müşahede eden mahaldeki isim terkibinden dolayıdır!...Yani kişi dediğimiz, birim dediğimiz yapıyı meydana getiren, isimlerin bir terkibi değil mi, mânâların bir terkibi değil mi? O terkipte, o ismin mânâsı

zayıftır!..O ismin mânâsının zayıf olduğu terkip, o mânâyı dışarıda göremez!..Yoksa o mânâ dışarıda zayıftır, zayıf tecelli ediyordur değil!...Kendi terkibinde o mânâ az olduğu için, zayıf olduğu için, dışarda o mânânın karşıtı olan asıl mânâyı müşahede edemez.

İşte bu terkibiyet hali "**halk**" ismiyle kastedilmiştir. "**Hak ve Halk**" diyoruz ya. İşte, terkibiyet hâlinin adı "**Halk**"tır. Hâlik isminden Halk meydana gelmiştir. Halk olmuş dediğimiz şey bu terkiblerdir.

Halketmek, var olmayan bir şeyi var kılmaktır. "**Halk**" diye bir şey yok!.. İşte yok olan bir şeyi, var kılıyor!.. Ama neyle var kılıyor, gene kendi manâlarıyla!.. Mânâları değişik terkipler şeklinde meydana getirerek, her bir terkipde değişik oranlarda âşikâre çıkartmak suretiyle, halk ismi müsemması meydana geliyor. "**Halk**" ismi ile işaret ediliyor. Ama "halk" isminin müsemması Hakkın mahiyeti itibariyle Hakkın kendisidir!.. Ancak biz "Hak" kelimesiyle bu Esmâ-ül Hüsnâ'yı, bu Esmâ-ül Hüsnâ'ya sahip olan varlığı kastederiz. Yani, bu isimlerin manâlarının tümünün sahibini!..

Eğer bir terkib durumuyla bu isimlerin manâları bir mahâlde toplanmışsa, o zaman ona "**hak**" değil "**halk**" adını veririz!..

Dolayısıyla, terkibiyetten doğan tâbirler, "**halk**" adına bağlanır, "**Hak**" adına bağlanmaz! "Hak" dediğimiz zaman, bu isimlerin mânâlarının sahibi olan varlığı kastederiz. Halk veya mahlûk dediğimiz zamanda bu terkibi kastederiz!

Mahlûkta ve halkta dediğimiz haller, halk olarak müşahede edilmesi dolayısıyla, geçerli olan tâbirlerdir. Eğer aynı hallerde o isim terkibinin manâsının aslı olan Hakkaniyetini müşahede edersen; terkibiyet yönünü değil de, o ismin aslını; manâdaki asliyetini müşahede edersen, o zaman "Hak" adını verirsin!

Bu neye benzer; akvaryuma bakıyorsun akvaryumda suyu görüyorsun. Ama, balıkları gösterip akvaryumda yaşıyorlar, diyoruz. Akvaryumda yaşıyorlar, derken akvaryumdaki, "suda" demek istiyoruz. Ama konuşmada, akvaryumdaki "suda" demeden, sadece kısaca akvaryumda diyoruz. Halbuki balık akvaryumda değil suyun içinde yaşıyor!.. Akvaryumdaki suyun içinde yaşıyor!..

Eğer burada sen, akvaryumdaki suyun denizdeki su olduğunu veya göldeki su olduğunu, göldeki sudan farklı bir şey olmadığını müşahede ediyorsan, o suyun göldeki su olduğunu müşahede ettiğin gibi; herhangi bir terkipde ortaya çıkan manânın sahibi olan, o manâya sahip olan ana varlığın müşahede ederek "Hak" diyebilirsin!..

Fakat o mahâlde, bir isimler terkibi olduğunu ve bu isimlerin değişik oranlarda bir araya gelmiş olduğunu müşahede ettiğin zaman, ona "Hak" değil "halk"

dersin; ve o noksan olarak nitelendirilen hali ona bağlıyabilirsin.

Zaten noksanlık denilen hallerin oluşması zaruridir ve elzemdir!.. Çünkü o noksan denilen haller olmasa, kemâl denilen mânâ anlaşılmaz, müşahede edilemez!.. Her bir noksanlık, bir kemâlin ortaya çıkmasına vesiledir.ilâhî isimlerin, bu terkiplerle, çeşitli noksanlıklar şeklinde müşahede edilmesi gereklidir ki, o isimlerin kemâl yönleri de neticede müşahede edilebilsin, seyredilebilsin!..

Sınırlı müşahededе, müşahede edilecek mahalde verilecek isim, "halk" ismi olur!.. Sınırsız müşahede söz konusu ise, bu defa müşahede edilene verilecek isim "Hak" olur. Zâhir gözüyle, "Hak"kı görmek muhaldir! Çünkü zâhir gözü, mutlak olarak sınırlı görür! Zâhir gözü mutlak olarak sınırlı gördüğü için, zâhir gözüyle gördüğüne "Hak" diyemezsin, "halk" demek mecburiyetindesin!.. Çünkü, sınırlı olarak müşahede ettiğin her şey terkiptir ve "halk" ismine bağlanır!..

Allah'ı, ancak bâtın gözü ile müşahede edebilirsin. Bâtın gözü ile müşahede edebilirsin derken, ne demek istediğim anlaşıldı mı?

Zâhir isminin de mânâsı, Bâtın isminin de mânâsı Allah'a aittir!.. Fakat Allah'ı zâhirde görüyorum diyemezsin! Çünkü zâhir dediğin âlem, kısıtlılık âlemidir! Neye göre?.. Senin görme boyutuna, görme işlevini yapan nesnene göre!.. Çünkü görme dediğin fiil, göz aracına bağlı değil mi; beyne bağlı değil mi?

Dolayısıyla, bu mahaller de, Hakkın zâhir ismi yönünden, her ne kadar Hak ise de; nihâyet belli bir terkip, belli bir kâbiliyet ile kayıtlıdır. Kayıtlı varlık, kayıtsız varlığı göremez!.. Kayıtlı varlık kayıtlı varlığı görebilir!

Kayıtlı varlığın, kayıtlı varlığı müşahedesi dolayısıyla da ben "**Allah'ı görüyorum**" diyemezsin! "**Ben Allah'taki mânâlardan meydana gelen âlemi müşahede ediyorum**" diyebilirsin!

Allah'ı neyle seyredebilirsin, Allah'ı neyle görebilirsin?..

Allah'ı görmek denen şey nedir?..

Allah'ı görme, bir kere senin anladığın, benim anladığım manâda "**görme**" fiili değildir! Allah'ı görmek denen şey, "görme" fiili değildir!..

Çünkü, Allah'ı görüyorum, dediğin zaman; Allah isminin mânâsı; daha ilk sohbetlerimizde konuştuk ki, zâtı, sıfatı, isimleri ve efâliyle tüm kâinat bunun içine girer!.. Ve bu kâinatın esmâsı, sıfatı ve zâtını da ihata etmesi şart!..

Böyle bir varlık!.. Halbuki, sendeki görme hali, "**görüyorum**" dediğin hâl, eğer fiil mertebesindeki göz dediğimiz noktayı da kaldırırsak ortadan, bir idrâktır. Bir ilimdir!.. Peki...?

İdrâk, Allâh'ı idrâk edebilir mi?

"GÖZLER O'NU iDRAK EDEMEZ; FAKAT O, GÖRÜŞLERİ iDRAKTADIR"(6-103)

İdrâk. Zâtı itibariyle Allah'ı idrak edemez, çünkü idrak dediğin şey, isim mertebesinde meydana gelmiş bir mânânın, fiil mertebesindeki ifadesidir!..idrak, müdrikeye dayanır, idrak gücüne dayanır! Bu idrak gücü de esmâ mertebesinde meydana gelir.ilim sıfatının esmâ mertebesindeki mânâsı, efâl âlemine yansır idrakı oluşturur.ilim, sıfat mertebesindeki var oluştur.

Öyleyse sen bunların hangi düzeyinden bakarsan bak, neticede Allah isminin mânâsını senin görebilmen muhaldir!.. Ama şu da bir gerçek ki; Allah'tan başka bir varlığını görüyorum dersen, o da yalandır, iftirâdır!..

Ef'al mertebesi dediğimiz mertebede tasarruf eden, ef'al mertebesini meydana getiren, mutlak varlıktır. Allah'tır!

Ef'al mertebesini meydana getirmesi ve ef'al mertebesinde mutlak mutasarrıf olması hasebiyle "Rab" ismiyle anılır.

Evet, "RAB" terbiye edici, mürebbi anlamındadır. Ancak, bir annenin çocuğunu, bir öğreticinin öğrenciyi terbiyesi gibi bir terbiye asla anlaşılmamalıdır; çünkü bu tür anlayış, tam bir bataklığa saplar insanı!.. Çünki bu anlayış, neticede bir sen ve bir de seni terbiye eden, senden ayrı, yukarıda ikinci bir TANRI anlayışına sürükler seni!..

"RAB" kelimesindeki terbiyeyi nasıl anlayacağız öyle ise?..

"**RAB**" Rubûbiyet mertebesi sahibi olan anlamındadır. Rubûbiyet ise ilahi isimler diye bildiğimiz Esmâ-ül Hüsnâ'nın, hükümlerini âşikâre çıkartma özelliğidir.

Meseleyi bu şekilde anladığımız zaman, görürüz ki, senin Rabbin, senin varlığında bulunan, varlığını meydana getiren ilâhî isimlerden başka bir şey değildir!. Ancak bu ilâhî isimler, sende "bir terkip hükmüyle ve boyutlarıyla" âşikâre çıkar ki; bu çıkış da, senin birimsel mânâdaki varlığının kaynağı ve ta kendisidir.

Evet sen, terkibin hükmüyle; terkibini meydana getiren isimler ve bunların ağırlık oranları itibariyle, Rabbinin kulusun ve varlığının sıfatları ve zâtı itibariyle de Allah'dan gayrı bir varlık değilsin.

Zâtını ve sıfatlarını tanıdıktan sonra, senden zuhur eden tüm manâların da ilâhî isimlerin neticesi oluştuğunu müşahede edebilirsen, işte o zaman, sana hakikatı tanıma yolu açılır. Ve sen, kendini, benliğin itibariyle, tüm varlıkta çeşitli sûretler ve manâlar şeklinde tanırsın.

İnsanın "**rabbını**" bilmesi; "**insan**" ismiyle kastedilen varlığın, **"İlahi isimlerin bir terkibi**" olduğunu bilmesidir!..

Her "insan", ismi altında, mutlak olarak hükmünü yerine getiren Hak'tır!

Senin rabbın, sendeki mânâların terkibiyet hâlidir!..

Senin Rabbınla, Ahmed'in Rabbı hem ayrıdır, hem aynıdır!.. Terkibiyetleri yönüyle ayrıdır; terkiplerin mâhiyeti yönüyle aynıdır!..

Rabbını bilen, isimleri yönüyle, Allah'ı bilmiş olur. Yani, isimlerin mânâları yönüyle Allah'ı bilmiş olur!.. Yani isimler mertebesinde, Allah'ı bilmiş olur!.. Halbuki, "Allah" ismi ise, zât, sıfat, esmâ ve ef'al mertebelerinin tümünü içine alan bir isimdir. Oysa burada

"Rabbı" bildiğin zaman, esmâ mertebesi itibariyle bilmiş oluyorsun! İsimleri bilmek hasebiyle, Allah'ı bilmiş oluyorsun! Her ne kadar isimlerin manâları, o benliğe, o hüviyete ait ise de; o benliği ve hüviyeti, isimleri perdesi arkasından müşahede edebiliyorsun!..

Peki, isimler perdesi arkasından değil de, bizâtihi sıfat mertebesiyle bilmek nasıl olur?

Terkibiyetin; terkibiyetinden doğan huy ve karakterin ve tabiatın; tabiat kaydı altında bulunman sözkonusu olduğu sürece, sıfat mertebesindeki benliğini bilebilirsin fakat bu, bilgiden öteye geçmez!..

İşte bu sebepledir ki, "**rabbını bilen**" "**Allah'ı bilmiş**" olmaz!

Rabbını bilmesi, bir kişinin cehennemden kurtulmasına yol açmaz! Rabbını bilmesinin ötesinde; kendi rabbının hükmü altından çıkabilmesi zarureti sözkonusudur!..

Rabbının hükmü altından çıkabilmesi de, rabbını bilmesi, rabbının ötesinde Allah adıyla işaret edileni bilmesi; ve Allah'ın hükümleri gereğince, Rabbının kaydından kurtulması gerekir!..

Demek ki "**Allah ahlâkıyla ahlâklanmak**", zâtında ve benliğinde Allah'tan gayrının var olmadığını müşahede etmekle ve ef'âl mertebesinde bütün ilâhî isimlerin dengeli, ölçülü, kontrollü ve bürünme hükmüyle ortaya çıkışını seyretmekle mümkün olur.

Bütün bunlar ancak ve ancak, kendinde vehmettiğin, birimsel, izâfî şartlanmadan doğan "kişisel benlik" duygusunun ortadan kalkmasından sonra oluşan yaşam şekilleridir.

Varlıkta, Allah'tan gayrının mevcut olmadığına şahîd olacaksın. Artık, vehmî, şartlanmadan ve beş duyunun aldatmacalarından ileri gelen varlıklar zannı senden kalkacak!..

Bütün varlığın, kül halinde, tek bir varlık olduğunu müşahede edeceksin. Hak'tan söz edildiği zaman, "Hak" isminin mânâsını Zâtında göreceksin, müşahede edeceksin; ondan sonradır ki, bu söylenilenler sende yaşanacak!.. Ondan evvelki biliş, sadece öğreniş, kabulleniş, imân, takliden tasdiktir!.. Yaşama olmaz!..

İşte bunu yaşayabilmek, bunu hissedebilmek, bunu fiiller düzeyinde müşahede edebilmek için, izafî varlığa ait izâfî (göresel) benliğin ortadan kalkması için, buna ait huyların ortadan kalkması lâzımdır, zaruridir!

İzâfî varlığın "yokluğu" konusundaki şüphe ve endişeler gittikten sonra; şuurunda, izafî varlık hükmünü doğuran huyların, davranışların, şartlanmaların, tabiâtların da ortadan kalkması sözkonusudur.

Bunlar kalkmadan, TEK'liği yaşayabilmek gene mümkün olmaz. Evvelâ bunlar kalkacak, sonra gereken isimlerin manâlarına bürünmüş olarak fiilleri ortaya koyacaksın.

Kaldırmaktan kasıt ne?..

Kaldırılacak, ortadan yok edilecek bir şey, gerçekte yoktur!..

Öyle ise kaldırmaktan murad, sende zuhur eden manâları dengelemek; ağır basan manâların kaydından çıkarak, hafif kalan manâları ağırlaştırmak şeklinde değiştirme demektir. Böylece eski ağırlıklarla oluşan mânâ ya da fiiller sende ortadan kalkmış ve yerine başka mânâlar ve fiiller gelmiş olur!..

Meselâ cimrilik dediğimiz haslet, sendeki bir ismin mânâsının yeterli ağırlıkta zuhur etmemesine bağlı olarak ortaya çıkmış bir haslettir!.. Şayet, bu ismin mânâsı sende ağırlık kazanırsa, cimrilik özelliği sende hükmünü yitirir ve elaçıklığı ve hatta daha da ileri özellikler ortaya çıkar. Bu da zikir yoluyla beyin programında meydana gelecek değişiklik sonucu ortaya çıkar ancak.

Öyle ise, kendinde mevcut olup, ancak belli programlanma dolayısıyla bir kısmı ortaya çıkabilen, çeşitli mânâların keşfolunması ve dengeli bir biçimde ortaya çıkışı nasıl olacaktır?..

Yani, Allâh'ın ahlâkıyla nasıl ahlâklanacaksın?..

Bütün bunları gerçekleşmesi için iki yol vardır:

A - Dıştan içe gidiş.

B - İçten dışa geliş.

Birinci şıkkın gerçekleşmesi nispeten daha kolaydır. Dıştan içe gidiş

dediğimiz şeklin gerçekleşmesi, daha önce o hedefe ulaşmış bir kişiyi bulup; onun, senin tabiatına, huylarına, istek ve arzularına ters düşen emirlerine körü körüne sürekli tâbi olarak; yeni bir şekle, tarza, manâya geçiş yoluyla mümkün olur!..

Daha sonra da bu mânâları kavramaya çalışırsın!..

"ALLAH BOYASIYLA BOYAN." (2-138)

İkinci şıkkın, yani içten dışa gelişin gerçekleşmesi ise bir ölçüde daha zordur. Bunun için geniş tefekkür yeteneğine sahip akla ihtiyaç vardır!.. Ta ki yapılan çalışma ve araştırmalar sonucunda, kendinde mevcut tüm manâları keşfedebilesin, sonra onlarla boyanabilesin. Böylece Allah'ın boyasıyla boyanmış olasın!..

Allah'ın; önce bilinen tüm isimlerinin m3anâlarını, sonra da bilinmeyen sayısız isimlerin m3anâlarını kendinde keşfedip, kendini tanıyasın. Zira...

Neyi, niye, nasıl, hangi hedefe yönelik olarak yaptığını bilmeden ortaya koyduğun her hareket "tabiî"dir. Yani, tabiatının gerektirdiği bir biçimde!..

Tabiatının gereği olarak ortaya koyduğun her hareketin karşıtı hareket de senin azâp duymana yol açan şey olur!.. Zaten cehennem de, senin tabiat, huy benlik kayıtlarında kalmanın manâsından başka bir şey değildir, manevî yönü itibariyle!..

Tabiâtlar, huylar, benlik, cehennem ateşi olduğuna göre, karşındakinin huyuna tabiatına, benliğine uygun olarak yaptığın her hareket ve konuşma, gerçekte, onun cehennem ateşini arttırmaktan, alevlerini körüklemekten başka bir şey sağlamaz!..

Oysa, bu hareket ona, şu tabiî yaşantısı gereği, sanki nimetmiş gibi tad vermektedir!..

Diğer taraftan, onu, tabiatının, huyunun, benliğinin zıddına davet ettiğin, hoşlanmadığı hareketleri yaptığın ve bunlara katlanmasına; nihâyet bunları hoşgörü ile karşılamasına yolaçtığın zaman ise, ona cennete davet elini uzatmış olursun!.. Çünkü, bu davranışları kabûlü neticesinde, bir süre sonra ona azâb verecek herhangi bir davranış ya da olay kalmaz olur!..

Kişinin üzülmesine, sıkılmasına, azâp duymasına, bunalmasına yol açan her şeyin kökeninde, kesinlikle mevcut olan şey, ya benliği, ya tabiâtı, ya huyları;

yani, bunlarla kendi hakikatını, kayıt altına alması yatmaktadır!.. Bu kayıtları kırabilirse, kendine azâb veren tüm nesnelerden de arınmış olacak; dünyada yaşarken cehennemden azad edilmişlerden, diye târif edilenlerden olacaktır!.. Aksi takdirde, dünyada yaşadığı sürece de, öldükten sonra da çektiği azâblar çok çok uzun bir süre son bulmayacaktır.

Hakk'ın rahmetinden, Rasûlullah'ın şefaâtinden murad, kişiyi "rabbının kulu" olma kayıtlılığından, "Allah'ın kulu" olma genişliğine geçirmedir.

Yani, tabiat, huy, benlik gibi terkibiyetinin sonucu oluşan, kabulüne bağlı kişiliğinden hakî benliğine ulaştırmadır. Bağlarından kurtarıp özgün hakikatını yaşamaya davettir.

Şayet Hak, bir kuluna sonsuz nimetinden içirmeyi murad ederse, onu kendi huylarının, tabiatının, benliğinin esiri olmaktan kurtarıp; yani ölmeden evvel bu saydığımız özelliklerinden, dolayısıyla kişiliğinden öldürüp, aslına ve hakikatına kavuşturur!.. Böylece o kul, Allah'a vâsıl olur!..

Benliğinin izâfî bir benlik olmayıp, mutlak benliğin ta kendisi olduğunu müşahede edenlerin karşılaştığı en büyük varta, en önemli hakikattan sapma noktası işte burada karşıya çıkmaktadır.

Müşahede sahibi, bakar ki **varlıkta mevcût tek bir "nefs" vardır;** ve o da kendi benliğidir -ama bunu bireysellik "ben"i olarak sakın algılamayın-!..

Ki bu "Nefs" RUBÛBİYET ZÂTINDAN meydana gelmiştir. Öyle ise dilediğini yapar!

Ancak ne var ki, burada hatırlanması gereken bir büyük incelik daha vardır.

Tabiatın iktizası olup, kayıtlılığa girmeyi oluşturan fiîlleri meydana getirmek, mutlak benliğini yaşamayı engelleyen en önemli perdeleri oluşturur. Zatî tenzih ve takdis, izâfî benliği oluşturan ve bunun içinde kaybolmayı sağlayan tabiî davranışlardan, huylarla kayıtlı kalmaktan, âdetlere tâbi olmaktan kaçınmayı zarurî kılar!..

İsterse bu davranışlar, kökeni itibariyle rubûbiyet hakikatına dayansın!..

Nitekim Rubûbiyet sırrına erdikten sonra, dini yasakları yasak olarak kabul etmeyip, emirleri tutmayanların bu yanlış yapmaları, mutlak manâda benliklerini tanıyamamış olmalarından; ya da yol arkadaşlarının kendilerini uyaracak düzeyde olmamasından ileri gelmektedir.

Halbuki, Mutlak mânâda benliğini bulanlar, yani rubûbiyet sırrından sonra, Vahidiyet ve Ulûhiyet tecellisine de nail olanlar, artık kendi hakikatlarını esmâ, sıfat ve zât mertebesinden müşahede ettikleri için; fiil düzeyinde rubûbiyetlerini ispat endişesinden kurtulmuşlardır. Her mertebenin hakkını verecek kemâl onlardan zâhir olur!..

Şimdi yukarıda anlatageldiğimiz hususu bir başka yönüyle yeniden ele alalım önemine binâen.

Beyin, yapısı ve terkibi itibariyle zerrelerden oluşmuştur. Yani, hücrelerden hücrelerin özüne inersek moleküllerden, atomlardan.

Buna işaret babında da "**zerre**" tâbiri kullanılıyor, en küçük nesne manâsına. Düşünülebilen en küçük nesne manâsına.

Her zerrenin, zâtıyla, sıfatıyla, esmâsıyla ve efâliyle Haktan gayri bir şey olmaması hasebiyle, "beyin" ismi altında da, zâtıyla sıfatıyla, esmâsı ve efâliyle haktan gayri bir şey mevcut değildir. Çeşitli ilâhi isimlerin mânâlarına karşılık olan beyin devrelerinin açılışı ve faaliyete geçirilişi, ancak beynin ilk oluşum devresi için sözkonusu. Az önce dedik ki, taş, yıldız, hayvan gibi isimlerin ardında, Hak'kın varlığından başka bir şey mevcut değildir!.. Bir yıldız ya da takımyıldız, burç dediğimiz sistemler dahi belirli mânâları ihtiva eden yoğunlaşmış kitleler.

Böyle olunca, belirli bir mânâyı hâvi olan kitlelerin yaydığı radyasyon, oluşması devresinde beyinde, kendi yapısına uygun manâların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Bu radyasyonlar beyne ulaştığı zaman, kendi anlamı türünden bir çalışma tarzını beyinde meydana getirir. Ve beyinde oluşturduğu manânın neticesini de biz fiil ya da düşünce şeklinde o birimde müşahede ederiz!..

Hangi türden mânâlar, o beyinin oluşumunda ağır basmış ise, daha sonraki yaşamında, artık o beyinden, oluşumuna uygun davranışlar çokça meydana gelir; ki, bunun anlamı da "o kişiye o tür işlerin kolaylaştırılması" olur!..

Doğum tarihine kadar olan süre ve doğum saati itibariyle, beyin bu tesirleri aldı va almasıyla birlikte de bu tesirlerin manâlarını ortaya çıkarabilecek kabiliyeti elde etti.

Esas itibariyle, bütün insanlardaki beyinler ana yapı olarak birbirine benzer! Ancak, aldıkları tesirler ve bu tesirlerin beyinlerde çalıştırdıkları bölümlerin farklı oluşu, genelde, insan kelimesiyle tanımlanan bu birimlerdeki farklı davranış ve düşünüş şekillerini meydana getirir.

"**ALIN YAZISI**" denilen şey, bu tesirlerden başka bir şey değildir!.. Keza, kişinin kendisinde mevcut olan "**LEVH-İ MAHFUZ**"u dahi, onun istidat ve kabiliyeti böylece tesbit edilmiş olan, beyinden başka bir şey değildir!..

Evren'de oluşan her şey, tamamıyla "FİZİK-ŞİMİK-KOZMİK" diye tanımlamaya çalıştığım sebepler-sonuçlar dizisinden başka bir şey değildir! Ki bu da:

-ALLAH'IN (SÜNNETULLAH) Â'DETLERİNDE BİR DEĞİŞİKLİK OLMAZ!" (Fâtır-43)

hükmüyle açıklığa kavuşturulmuştur.

Mucize denilen, olağandışı kabul edilen olaylar dahi, Allah'ın âdetleri düzeni içinde gelişir. Kısacası, Kâinatta sihirbaz değneğine yer yoktur!..

Bizim, o olayı oluşturan sebeplerden habersiz olmamız, o olayın bir sihirbazlık ya da hokkabazlıkmışçasına oluştuğuna delâlet etmez!..

Evet, beyin temel yapısı itibariyle, aslının, yani varlığının "Hak" oluşu itibariyle, kendisindeki 99 ismin manâsını ortaya çıkarmaya istidatlıdır. Bu 99 ismin manâlarının değişik şiddetlerde ve değişik tertipler halinde ortaya çıkışı birimler arası farkları doğurmaktadır. Bu arada kişiden beş - on, ya da kırk beş ismin ortaya çıkışı gibi anlatımlar, izah sadedinde ve teşbih yolludur.

Esas mânâda her beyinde bu 99 ismin mânâsı ortaya çıkmaktadır. Ancak bu ortaya çıkış değişik kuvvetlerde ve belirli bir terkip halinde oluştuğu için, sayısız farklılıkta insan meydana geliyor.

Bütün bunlar da bahsettiğimiz radyasyonların beyinde meydana getirdiği tesirler ile ve o kişide soyu yolundan oluşan genler vasıtasıyla meydana gelmede.

Bir an genler hususuna işaret edelim. Ana - babadan intikal eden genler, ana - baba ve daha önceki cedlerden alınan tüm kayıtları beyne ulaştırırken; bu kayıtlar, ancak kendi özelliklerini ortaya çıkarabilecek kabiliyette bir devrenin açılması halinde o beyinden dışa vuruyor!..

Açmaya çalışalım bir misâlle.

Ana koç burcundan bir kafaya, baba kova burcundan bir kafa yapısına sahip ise, çocuk kafa olarak kova ise baba özelliklerini, Koç ise ana özelliklerini düşünce planında ortaya koyar. Ya da çocuk diyelim ki bir oğlak ise, bu defa dede veya nine oğlağın özelliklerinin, görülmesine vesile olur ki, bu yüzden nineye çekmiş denilir. Ya da halaya çekmiş denilir.

İşte bu durum, genlerle intikal eden bilgilerden çocuğun ancak kendi açılışı istikâmetinde yararlanabileceğini göstermektedir. Esasen bu konu çok geniş olmasına rağmen, bu kitapta daha fazla bu hususa yer veremiyoruz.

Evet, terkipten gelen mânâların kişide hissedilir hâle gelmesi, belirli ana duyguları meydana getirir. Meselâ hoşlanma, kızma, üzülme, sahih çıkma ve bu gibi. Duygular ise, şartlanmaları istikâmetinde ortaya çıkıyor, o anda aldığı tesirlerin, kozmik tesirlerin gücü oranında.

-Allah kazasını yerine getirmek istediği zaman kişinin aklını başından alır ve o kişi bu halde iken, o işi işler. Sonra Allah aklını iade eder ve bu defa kişi yaptığına pişman olur ve "niye ben bunu yaptım" der. Böylece Allah'ın kazası yerine gelmiş olur." (Deylemî)

Bu açıklamadaki "**akıl alınma**" olayı, o anda, o kişinin gelen astrolojik tesirler altında, aklî fonksiyonlarını yeterince kullanamaması ve bunun neticesinde duyguları veya içgüdüleri doğrultusunda o fiili ortaya koyması ve daha sonra, o tesirin hükmü geçince de aklının normal çalışmasıyla, yaptığından pişman olmasıdır!..

Bu gibi durumlar genellikle, yükselen burcuna sert gelen mars radyasyonu ve onu aniden birkaç katı şiddetlendiren ay transiti anında olur. Genellikle 24 saat içinde her şey gelişir, oluşur, biter!..

Beyinde, belirli tesirlerin gelişiyle birlikte, belirli bir çalışma başlıyor. Bunun sonunda o da, mânâ, fiîl şeklinde ortaya çıkmış oluyor!.. Gelen ışınım beyinde meydana getirdiği kendi mânâsına uyan çalışmayla, kendi anlamında olan bir fiilin ortaya çıkmasına sebep oluyor.

Hangi tür mânâ, oluş sırasında beyne gelmişse, beyin daha sonraki yaşamında, faaliyetinde ona uygun mânâları ortaya çıkarıyor.

Doğum tarihi ve saati itibariyle beyin ilk tesirleri aldı. Böylece bu tesirlerin mânâları istikâmetinde beyinde âşikâre çıkacak kabiliyet oluştu. Bu kabiliyet ile o beyin de Hak Telâlâ isimlerinin anlamlarını andıran, mânâları fiile dönüştürmeye başlar. Yani, o beyinden sâdır olan fiiller, o isimlerin mânâlarının, geliş kuvvetine göre o mahalden çıkışından başka bir şey değildir!

Böylece falanca kişinin "**kişiliği**" dediğimiz şey meydana gelir.

Beyin, temel kabiliyeti itibariyle aslının, zâtının yani kendinin Haktan olması dolayısıyla 99 ismin manâsına sahip. Bu 99 ismin mânâlarının ise değişik

kuvvetlerde ortaya çıkışı söz konusu. Esas manâda, her beyinde genellikle bu 99 isim ortaya çıkıyor. Fakat değişik kuvvetlerle ve belli bir terkib halinde. Bu terkibi de, bahsettiğimiz doğum sırasındaki oluşum meydana getiriyor!

Bu terkibin hissedilişi, "duygu" adını alıyor.

Bedende belli fiîlleri oluşturması, "huylar" dediğimiz karakter dediğimiz yapıyı meydana getiriyor.

Bu isimlerin terkibinin bedene yansıması, bedenin -tabiâtı' dediğimiz şeyi meydana getiriyor.

Yani, "tabiat", "huy", "duygu" dediğimiz şeyler bedene nispetle, karaktere nispetle, duygulara nispetle terkibin manâlarıdır. Bu terkib, kişiliğe nisbetle anlatıldığı zaman huy, karakter, tabiat adlarını alır.

Bu terkip senin rabbın olur. Yani bedende hükmeden, bedeni yürüten, bedeni götüren Rab, bu ilahi isim terkibidir.Her birim için rabbına tâbi olmak, mutlaktır!.. Rabbına tabi olmayan, hiçbir zerre yoktur!.. Her zerre Rabbının hükmünü yerine getirir.

Hud sûresinin 56. âyetinde de Hud Aleyhis-selâmın ağzından bu manâ şöyle ifade edilir!..

-YERYÜZÜNDE YÜRÜMEKTE OLAN HİÇBİR ŞEY YOKTUR Kİ RABBIM ONUN ALNINDA ÇEKİP GÖTÜRMESİN!"

Yani, rubûbiyet mertebesinde, bu ilâhî isimlerin manâlarının ortaya çıkması, o mahalde Rabbın hükmünün yerine gelmesidir.

Bütün isimlerin mânâları, kuvvede, sende mevcut!.. Ama senin terkibin bu isimlerin değişik kuvvetlerde, fiil mertebesinde, fiiller olarak ortaya çıkışına yol açıyor.

Hadîs olduğu rivâyet edilen, bazılarınca da Hz.**Ali**'ye aittir denilen "**men arefe nefsehu fakad arefe rabbehu**" şeklinde arapçası ifade edilen sözün, kısacası "**men arefe**" lâfzının sırrı nedir?..

İşte "**men arefe**" sırrı, bu anlattığımız sırdır! "**Men**" kim ki veya kişi, "**arefe nefsehu**", nefsine ârif olursa, yani "**hefsinin ne olduğuna**" irfanı olursa; ancak dikkat edin, başında kişi var, kim ki var. Kişi veya kim ki denmesinin sebebi şu; henüz burada kişilik kalkmış değil!..

Belli bir terkip var, bu terkible, terkibinin ne olduğuna vukûfu söz konusu. Kendi mevcut terkibi ile, kişiliğiyle, kişiliğinin ne olduğuna, "nefis" adıyla kastedilen bu benliğinin ne olduğuna irfan sahibi oluyor.

"**Nefsi**" dediği şey, ilahî isimlerden başka bir şey değil; ilâhî isimlerin terkip!.. İşte, "**nefis**" dediği bu benliğine ârif olduğu zaman, Rabbına ârif olmuş oluyor! Ki Rabbı da kendisinin kişiliği, diye isimlendirilen varlığını oluşturan ilâhî isimlerdir! Bu esmâ terkibidir ve bu da "**Hak**"tan başka bir şey değildir!..

MÜKELLEFİYET NEDİR NEDENDİR?

Mükellefiyet nedir?

Mükellefiyetin çeşitleri nelerdir?

Mükellef kimdir?

Bunların üstünde duralım.

Mükellefiyet nedir? Teklif olunan şeyi, yerine getirme mecburiyetidir. Yani, sana bir şey teklif edilecek ve sen o şeyi yerine getirmek zorunluğunda olacaksın. İşte, senin bu hâline mükellefiyet denir? Şimdi varlığının bu esmâ terkibinden başka bir şey olmadığını idrak ettiğin anda, Rabbı müşahede ediyorsun!.. Bu Rabdır! Peki, "Rab" nasıl mükellef olur? Rab bir şeyi yerine getirmekle nasıl mükellef olur?..

O takdirde, kendi varlığının ve aslının "Hak" olduğunu anladığın için mükellefiyet hali kalkıyor üzerinden (!) Hak mükellef olur mu?.. Olmaz (!) diyorsun, kalkıyor!..

Fakat gerçekte kalkar mı, kalkmaz mı?

İşin önemli yanı burası! Eğer, bunu anlamakla kalkacak bir nesne olsa; bunu anladığın zaman, bütün mükellefiyet kalkar, denir; din bu noktaya kadar olup, bundan sonra geçerli olmaması lâzım gelirdi!..

Halbuki geçerli!..

Geçerliyse, nasıl ve neden geçerli?İşte bu noktaya geldik. Senin belli bir esmâ terkibi olarak, belli fiilleri ortaya koyuşunun neticesinde, beşeriyet yönünden, belli huy, tabiat, karakter diye adlandırdığımız yönlerin var.

Rabbının hükmü olan bu esmâ terkibi olarak yaşadığın sürece, sen zaten Rabbının zikrindesin ve hâkiki mânâda ibâdetini yapmadasın; varoluşunun hakkı yerine gelmede! Ama bir ince nokta var!

Zâhir yönünden sen, bu terkip olarak yaşadığın sürece, bu terkibin ortaya koyduğu fiil; zâhir yönünden konuşuyorum; belli bir enerjinin "ruhâniyet" dediğimiz radyasyonun, ruhta oluşmasını sağlayamıyor!.. Sadece, normal hayvanın yaşadığı gibi yiyor, içiyor, görüyor, biliyor fakat ekstra bir enerji üretimine geçerek bu radyasyonla ruhâniyetini kuvvetlendiremiyorsun!.

Bu ruhâniyetin kuvvetlenememesi dolayısıyla da öldükten sonra cehennemden kendini kolaylıkla kurtarıp, sırattan kolayca geçip, cennete varılamıyor!..işin zâhir yönünden sebebi bu.

Bâtın yönünden sebebi: Senin varlığının Hak olmasına ve sen rabbının kulu olmana rağmen, Rabbının kayıtlarından Rabbani kayıtlardan kendini kurtarıp, Allah'ı tanıyamıyorsun ve Allah'tan mahrum kalıyorsun!

Allah ismi, 99 ismin, 99 isim diye târif edilen isimlerin ve daha nice sayısız isimlerin mânâlarının karşılığıdır. Halbuki sen, bu terkip olarak kaldığın sürece, her ne kadar bu isimler senden çıkıyorsa da, kendi tabiî haliyle senden çıkıyor!.. Terkip oluş şekliyle senden çıkıyor!.. Tabiî haliyle, senden çıktığı için de, senin "senliğini" oluşturuyor ve "senliğinde" tahakküm ediyor!.. Hüküm altındasın!

Burada bu isimler bunu meydana getirdiği gibi, tabiî olarak daha sonra da yani biyolojik bedenin terkinden sonraki hayatta da, gene aynı tabiî akış içinde gidecek ve bu tabiî akışları meydana getirecek!.. Bu da cehennemin manevî azâb yönü!

Bunun dışında, Allah'ı tanımaktan mahrum kalmak en büyük azâb!.. Niye?.. Çünkü sen kayıtlı, sınırlı, ölçülü, tahditli bir biçimde yaşama durumundasın!..

Kendi Hakikatının genişliğinden mahrumsun! Rabbının hükmünden çıkamıyorsun!..

Rabbının hükmünden çıkamaman, Allah'ı tanımaman demektir!.. Halbuki, Allâh'a vâsıl olmanın 3 şartı vardır.

Birincisi: "**Men arefe**" sırrı "**Men ârefe Nefsehu fakad arefe Rabbehu**". Yani, nefsine ârif olacaksın ki; Rabbına ârif olabilesin! Rab kelimesiyle kastedilen şeye ârif olman, nefsine ârif olmanla mümkündür!.. Bu birinci aşama!..

İkinci aşama: "**Mübdî marifet**" sırrı denilen Rabbının, yani seni meydana getiren esmâ terkibinin sınırlarını genişleterek, kaldırarak; Allâh'ı tanıyacaksın.

Allah'ı tanıman ancak senin terkibinde, cüzî miktarda olan isimlerin mânâlarını diğerleriyle eş ağırlığa eş düzeye getirmekle mümkündür. Ve bu isimlerin tabii olarak sende hükmetmesi değil; senin bu hakikatı idrak ederek, bu isimlerin mânâlarını dilediğin anda, dilediğin mahalde, dilediğin şekilde kendinden ortaya koymanla mümkün olur.

Yani "**Rabbanî sınırlardan**", "**İlâhî genişliğe**" yayılabilmek, bu ilâhî isimlerin tümünü eşit ağırlıklı olarak yerine ve haline göre ortaya koymak ile mümkündür.

Bu terkip dışı mânâları ortaya koyabilmek de ancak fiille mümkündür. Çünkü isim eşittir fiil dedik!.. Fiil isimdir, isim fiildir! Dolayısıyla sen o fiili ortaya koymadıkça, o ismin mânâsını ortaya koymuş olmazsın. Fiili ortaya koymak ismin mânâsını ortaya koymaktır.

İsmin mânâsını müşahede etmek, onu fiil düzeyinde görmektir. İkisi aynı şeydir. Sen terkibinin dışında olan fiilleri ortaya koyacaksın ve bu fiillerin neticesi olan mânâlar sende kuvveden fiile çıkmış olacak.

Âhirette saadet ehli 2 grubtur.

1-**Cennet** ehli, (**bühl** sınıfı)

2-**Allâh ehli**. (**irfân** ehli)

Temelde, bütün cehenneme gitmeyenler, bu ikiye girer. Cennet ehli, İslâm dininin, yani şeriât denilen zâhir emirlerini yerine getirmekle cehennemden kurtulurlar cennete giderler. Nasıl?

Onların belli bir terkipleri var mı? Var! Bu terkiplerine zor gelecek bir biçimde, şeriâtın zâhirde koyduğu emirler var. Namaz var, oruç var, abdest var, sadaka var, zekât var, hacc var birçok böyle emirler var. Bu emirler, zaten onların tabiatlarına, huylarına ters düşen şeyler, ama Allah korkusuyla bunları yapıyorlar mı, yapıyorlar!..

Bunları yapmakla, kendilerinde hiç olmazsa asgari düzeyde terkip değişikliği meydana getiriyorlar! Bu terkip değişikliği yapmaları hasebiyle, asgari ölçüde belli isimlerin mânâları onlarda zuhura gelmiş oluyor! Zorlanarak kendi terkibinin dışında, belli mânâları ortaya koyuyor! Cehennemden kendini kurtarmış oluyor bir diğer mânâda. Demin, ruhaniyet babından söyledik. Şimdi de isim terkibi yönünden söylüyoruz. Avamın cennete gidişinin durumu böyle.

Bir de Allah ehlinin Allah'ı bulması söz konusu...

Allah ehlinin Allah'ı bulması da, kendisinde kuvvede kalan isimlerin mânâlarını bilfiil tatbik edip ortaya koymak suretiyle bu isimleri tanıyıp bulmaya çalışıyor. Bunun neticesinde Allah'ı isimleri yönüyle biliyor. "**Men ârefe sırrı"** ile Rabbını bildiğin zaman, şu hakikatı idrak ettiğin, müşahede ettiğin zaman "**ilmel yâkin**" düzeyine gelmiş olursun.

Rabbının sınırlarından Allah'ın genişliğine yayılmaya başladığın zaman ki; bu genişlemenin yayılmanın nasıl olacağını izah ettik; "**Aynel yakin**" düzeyine gelirsin."

Üçüncü şart: Bu yayılmanın nihâyetinde, '**Mûtu kablel ente mût**' hükmü ile senin şuurunda terkib sınırların ortadan kalkıpta; sen, yerine, haline ve şanına göre, dilediğin gibi bu isimlerin mânâlarına bürünebilip, ortaya bu mânâları çıkarttığın zaman; "ölmeden evvel ölmüş" olursun!..

"**Ölmeden evvel ölmek**" demek, senin şuurunda, terkibinin hükmünü ortadan kaldırarak, dilediğin isme dilediğin anda ve şanda bürünerek, o ismin mânâsı olan fiili ortaya koyman demektir. Şimdi burada konu şuraya geliyor...

Peki Rubûbiyet mertebesi neresidir?.. Nerede, Rab hükmünü icra eder?..

Şehâdet âlemi dendiği zaman, bazılarının anladığı gibi, biz sadece madde âlemini anlamayız!.. Melekût âlemi denen melekler âlemi de gene bu ef'âl âlemi içine girer. Yani **Esmâ âlemi dışında kalan âlem, ef'âl âlemidir!**..

Bu şehâdet âlemine, ruhlar âlemi denilen âlem, melekler âlemi denilen âlem, cinler âlemi denilen âlem girer; **hepsi de ef'âl âlemi hükmünde**dir!..

Ef'âl âlemi içinde mevcut bulunan varlıkların hepsinin, Rabbı Allâh'tır!..

Kısacası âlemlerin Rabbi Allah ismiyle işaret edilendir! Allah, Rabbül âlemindir!.. Bütün âlemleri meydana getiren, yöneten, bütün âleme tasarruf eden, bütün bu varlıkların varlığını meydana getiren "**Rab**"dır. Rubûbiyet mertebesidir!..

Buradaki "**Rab**"lık kavramı. "**Rab**"lıkla kasıt nedir? "**Rab**"lığı meydana getiren, "**Rab**"lık mefhumunu meydana getiren şey, esmâ mertebesidir; yâni Rubûbiyet mertebesi dediğimiz mertebe, Esmâ mertebesidir. İlâhî isimler diye bilinen, Esmâ-ül Hüsnâ diye bilinen isimlerin müsemması, Rubûbiyet mertebesidir.

Bütün âlemler, ilâhî isimlerin mânâlarının âşikâre çıkışından başka bir şey değildir; ve âlemlerde, ilâhî isimlerin mânâlarından başka bir şey yoktur.

Ancak bu âşikâre çıkış, bütün isimlerin mânâlarının bir terkip hükmüyle âşikâre çıkışıdır.

Fiiller mertebesinde, mânâlar mertebesinin âşikâre çıkışı, terkibiyet hükmüyledir. Burayı iyi anlamak lâzım.

İsimler mertebesi dediğimiz mertebede, bütün isimler tüm hâldedir. Bir bütün halindedir!.. Yani, isimler arasında bir tefrik yoktur. Esmâ mertebesinde, târif sadedinde, varlık "**tek**"dir denir. Bütün mânâlar kendinde mündemiç olan tek bir varlık!.. Bu tek bir varlıkta, bütün mânâlar, tek bir mânâ halinde mevcuttur.

Bu mânâlar âşikâre çıktığı zaman, çıkış şekline göre terkipler hükmüyle ortaya çıkar!İşte bu terkipler hükmüyle âşikâre çıkışı da çokluk kavramını meydana getirir!.. Çokluğu meydana getirir ama, kesretin aslı vahdettir!.. Yani, çokluğu meydana getiren isimler ayrı ayrı isimler olmasına rağmen, aynı varlığın isimleri olması hasebiyle aynı, tek bir varlıktır.

Şimdi burada bir misâl verelim. Meselâ bir kişiyi ele alalım; bu kişide çeşitli vasıflar var, diyoruz. Cömertlik, zekâ, korkaklık, asâbiyet v.s. Bu ayrı isimlerle kastetdiğimiz vasıflar hep aynı kişiye ait mânâlar değil mi?.. Bu mânâların çokluğu o kişinin çokluğuna mı delâlet eder?.. Hayır, bilâkis tekliğine delâlet eder; aynı kişinin değişik yönleridir! Kendinde mevcut bulunan değişik mânâlarıdır!

Bunun gibi, isimler, değişik isimler olmasına rağmen, tek bir mânâ ve tek bir varlıktır!İşte esmâ mertebesi dediğimiz mertebede, bu isimlerin mânâları tek bir mânâ olarak mevcuttur! Ef'âl mertebesi dediğimiz mertebede; -ki bu mertebeye dediğimiz gibi melek, cin, insan ve diğer bütün mahlûkat girer-, varlıklar bu isimlerin, yani bu mânâların değişik ölçülerle biraraya gelişiyle ortaya çıkar.

Meselâ insan dediğimiz varlıkta, bu 99 ismin mânâsını çeşitli zamanlarda çeşitli ölçülerde görebiliriz. Bir hayvan dediğimizde 99 ismin mânâsını değil de 70 ismin mânâsını veya bir maden dediğimizde 30 ismin mânâsını görebiliriz.

Fakat her insanın, bir diğerinden farklı olması, her birinin terkibinin, değişik isimlerin, değişik ağırlıklarla ortaya çıkmasından dolayıdır. İşte bu isimler, bu mânâlar o kişinin Rabbıdır ve bu mânâların Allâh'a ait olması hasebiyle de o kişinin Rabbı Allâh'tır!..

Kişinin Rabbı, o kişinin kişiliğini meydana getiren ilâhî isimler terkibidir!.. Bu ilâhi isimlerin mânâlarının Allah'a ait olması hasebiyle de kişinin Rabbı Allâh'tır!..

Yani, "**Rab**" ayrı, "**Allah**" ayrı gibi, iki ayrı şeyden kesinlikle söz etmiyoruz; böyle bir şeyi kesinlikle anlamayalım!..

Allah'ın isimlerinin mânâlarının müşahede edildiği mertebe rubûbiyet mertebesidir ve bu mânâların neticelerinin ef'âl âleminde ortaya çıkışını sağlamakta olan da Rabdır!..

Bu arada bu konu ile ilgili olarak Hak ve Halk, Rab ve Abd gibi tâbirler üzerinde de duralım bilvesile. Yeniden. bir başka yönüyle.

"**Hak**" nedir?.. İlâhî isimlerin bütünü olan mertebenin adıdır! Yani bütün isimlerin kül halinde bulunması hâsebiyle, yani esmâ mertebesi itibariyle Allah'a "Hak" ismiyle de hitap edilir. Zâten bizim genel olarak din hakkındaki bütün konuşmalarımız ya ef'âl mertebesindendir, Rabbani bir konuşmadır; veyahut esmâ mertebesinden olur, "Hak"kânî bir konuşma olur!.. Bunun ötesindeki konuşmalarımız zaten çok çok enderdir!

Esmâ mertebesinden olan konuşma nasıl olur, ilâhî isimlerin mânâları hakkında olan konuşmalar, "Hak"a ait Hakkanî konuşmalardır!..ilâhî isimlerin

mânâları konuşulduğu zaman Hak'tan sözedilmiş olur.

"**HALK**", bir mânâda halkolmuş, yaratılmış, eskiden yokken, sonradan varedilmiş mânâsınadır. Yani, netice olarak, ilâhî isimlerin terkibiyet hükmüyle âşikâre çıktığı andaki hâlin adı "Halk" olur.

"**Abd**", "varoluşunun gereği olan kulluğu yerine getiren" demektir. Genel mânâda "kul", "köle" anlamınadır. Bu kul, köleden kasıt da; bağlı olduğu yere karşı, bağlı olduğu yerin istek ve arzularını yerine getiren demektir. Dolayısıyla "**Rab**" varsa, bu Rabbın rubûbiyetinin gereği olarak, muhakkak "**Abd**"da olacaktır!.. "**Abd"** varsa muhakkak ki bunun bir "**Rab**"bı vardır.

"**ALLAH" ismiyle işaret edilen NEDİR**" sualinin cevabına geldiğimiz zaman.

Zâtı itibâriyle her türlü fikir, düşünce, idrak, tahayyül gibi konuların hepsinden münezzeh olan; benliği itibariyle kendinden gayrinin varlığı sözkonusu olmayan; kendi bildirdiği isimlere müsemma olan ve nihayet bütün âlemleri yoktan var eden ve o âlemleri kendisiyle kaim kılan.

Bu sualin en güzel cevabı Kur'ân-ı Kerîm'de "**İhlâs**" sûresindedir.

Şimdi zât, sıfat, esmâ ve ef'âl mertebeleri yönüyle tarif yaptık. Bunlardan birini söylemediğin zaman, mutlaka bir eksiklik vardır tarifte!..

Her an, bu dört mertebesiyle müşahedeye devam etmek zorundadır kişi!..

Hangi mertebeyi inkâr edersen, o mertebenin varlığı ve hakikatı, O olması hasebiyle, O'nu inkâr etmiş olursun!

Veya hangi mertebesi itibariyle, sadece o mertebeyi ele alırsan, o yönü ile onu kayıt altına almış olursun!.. Ya öteye atmak veya sadece buraya has kılmak gibi bir durum çıkar!..

Ama sende, eğer belli bir şartlanma hali, belli bir terkibiyet hali sözkonusu ise, mutlaka, bu târifte sana göre, öteye atma veya buraya hazır kılma gibi bir anlam çıkar. O ise hiçbir mahâlde, mekânla kayıtlı olmaz!

Beşer; ilâhî isimlerin tamamını ortaya çıkarma istidadına sahip olan varlığın adıdır. Çünkü bütün varlıklar, hayvanat da, terkîpdir ama **"halifetullah"** olabilme özelliği insana hastır.

İnsanın terkibiyet yönüyle, terkib oluşu yönüyle aldığı isim**"beşerdir"**.

"Ene beşerün mislüküm"; **"Ben de sizin misliniz olarak beşerim"**. Benim varlığım da sizler gibi, ilâhî isimlerin bir terkibinden başka bir şey değildir. demektir bu!..

Rabbım, beni terbiye eden, yönlendiren, belli bir olgunluğa, kemâle sürükleyendir. Rabbımdan çıkan kemâldir!.. Ancak, Rabbımdan çıkan mutlak kemâl, Rabbimin kemâlidir!..

Benim Rabbımın kemâli ile senin Rabbının kemâli birbirlerinden farklıdır ve icâbında birbirine ters görünür!.. Fakat Rabbımın kemâli, Rabbının kemâli hep gene Allah'ın kemâlidir.

Şimdi, "**Rabbım**" kelimesiyle kastetdiğim şey, "**benim varlığını meydana getiren, ilâhî isimlerin mânâlarının herhangi bir terkibidir**".

"Ben" diyen bir kişi, bu "**ben**" kelimesiyle "**kendi isimler terkibini**" söyler. Bu terkîbi, mahiyet itibariyle ilâhî isimlerin mânâlarından başka bir şey değildir. Bu ilâhî isimler de Allah'a ait olması hasebiyle senin varlığın Allah'a aittir!..

Ancak burada isimlerin mânâları, bir mahalde değişik bir terkiple, bir diğer mahalde de daha değişik bir terkiple meydana gelmiştir.

Bu yüzden dolayıdır ki "A" kişisi Allah'tandır, "B" kişisinin de Rabbı Allah'tır!.. A kişisi de "kesinlikle Rabbım kemâl üzeredir" der!.. B kişisi de "muhakkak ki Rabbım kemâl üzeredir" der!..

Fakat ikisinden çıkan davranışlar, birbirine zıttır!.. Bu zıddiyeti meydana getiren şey, birindeki ilâhî mânâların değişik bir terkible meydana çıkması, ötekinde ise daha değişik bir terkible meydana çıkmasıdır.

Peki herkes, her varlık böylece rabbının hükmünü yerine getiriyorsa, her varlık cehenneme mi gidecektir?. Veya Rabbın hükmünü yerine getirmek, niçin cehennemi meydana getirir?.. Her varlık cehenneme gidecek mi; ikincisi, cehenneme niçin gidecek? Üçüncü bir şık, daha önemli bir soru, insan niçin cehenneme gidecek?..

Her varlık, Rabbının hükmünü yerine getirdiği halde cehenneme gitmeyecek!.. Bunlardan sadece insan, cehenneme gidecek!.. Her varlık cehenneme gitmeyecek, çünkü her varlık rabbının hükmünü yerine getirme durumundadır; ancak bunun ötesinde, Allah'ı bilme özelliği onlarda yoktur!.. Yani, ilâhi isimlerin mânâlarının o mahaldeki oluşumu anında, Allah'ı bilme özelliği dediğimiz özellik, o mânâ terkiplerinin oluşumunda mevcut değildir!.. Bu mevcut olmayışı sebebiyle de, o Rabbının hükmünü yerine getirir ve böylece de kemâlini ortaya koymuş olur, geçer gider!..

İnsan ise cehenneme uğrar!.. Cehenneme uğramasının, cehennemde olmasının veya cehennemde sürekli kalacak olmasının sebebi nedir?.. Çünkü insan, her varlık gibi, Rabbının hükmüne uymak üzere meydana gelmiştir. Ancak, bu meydana gelişinde, diğer varlıklardan farklı olarak, kendisinde Allah'ı bilebilme özelliği de mevcuttur!.. Terkibi itibariyle!..

"**Her insan öldüğü zaman hakikatı görür**"den murad, kendindeki ilâhi varlığı müşahede eder demektir!.. Kendindeki ilâhî varlığı müşahede etmesine rağmen, dünyadaki yaşantısında, o ilâhî varlığa ulaşamamış olduğu için; kendi Rabbı hükmü altında, kayıtlı kaldığı için, manevî cehennem meydana gelir.

Cehennem zindandır!.. Sicciyndir. Manevî cehennem, kişinin kendini meydana getiren ilâhî isimlerin terkibi olarak kalması ve bu terkibin özünde bulunan kendini bilebilme hasletini ortaya koyamamasındandır!.. Azâbı, yanmasının sebebi de kendisinde mevcut olan bu haslettir. Terkibinin oluşturduğu huy tabiat ve şartlanmalardan kendini, Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmak suretiyle kurtaramaması, neticede cehenneme gidişine yolaçar!..

Kişi terkibiyetinin hükmünden çıkarsa, mânevî mânâda cehennem diye bir şey kalmaz.

Dünyada iken cennete girmişlerden olur. Terkîbiyetinin hükmünden çıkması lâzım!.. Çünkü terkibiyeti onun Rabbıdır! Terkibiyetinden doğan huylarla, karakterle, tabiâtla varolduğu sürece, Rabbın hükmündedir! Rabbına tâbidir!.. Benim huyum bu, benim yapım bu, gibi görüşlerin ifadesi benim rabbım böyle emrediyor demektir.

Bu konuya tasavvufta şöyle değinirler.

Nefsin hakikatı Rubûbiyettir!.. Nefis, rubûbiyet mayasından meydana gelmiştir. Nefsin rubûbiyet hakikatından meydana gelmiş olması demek, ilâhî isimlerin mânâsının oluşturduğu terkiple senin "**nefsim**" dediğin şeyin aynı olması demektir.

Esasen ben nefsimin istediklerini yapıyorum, demen senin, "benim terkibimin gereği olan fiilleri ortaya çıkartıyorum", demektir. Ben nefsimin istediklerine karşı çıkamıyorum, reddedemiyorum, mücadele edemiyorum demek, "**ben terkibimin gerektirdiği gibi yaşıyorum**" demektir ki, bunun tabii sonucu cehennemdir!..

Terkibinin kaydı altında olduğun için üzüleceksin, sıkılacaksın, karşılaştığın olaylar sana azâb verecek! Başka türlü değişmesine imkân yok!..

Dışardaki, ikinci bir varlığın da seni affetmesi, bağışlaması diye bir şey sözkonusu değil!.. Çünkü suç böyle bir varlığa karşı işlenen bir suç değil!..

Suç, senin kendi nefsine zulmetmen!.. Kendi nefsine zulmetmen de nefsinin hakikatı olan rubûbiyet kemâlini, ulûhiyet kemâline tebdil etmemen!..

Nefse zulmetmenin mânâsı, nefsinin hakikatı olan Rubûbiyet kemâlini, Ulûhiyet kemâline genişletmemendir.

Bu noktaya işaret eden Hz. **Rasûlullah**, bunun için:

"Allah ahlâkıyla ahlâklanın"

demiştir.

Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmaktan mânâ; rubûbiyetin meydana getirdiği sendeki rubûbiyet sırlarından, rubûbiyet kemâlinden oluşan, "nefis" adını verdiğin nesnede, ilâhî hükümlerin mânâsını âşikâre çıkartman demektir!.. Değişik ilâhî isimlerin manâsını âşikâre çıkatrmak, "Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmak" demektir.

Kişi, Allah'a vâsıl olamaz, nefsine taptığı sürece!.. Kişi, Allâh'a vâsıl olamaz, Rabbının kulu olduğu sürece!.. Falanca Rabbanîdir derler!.. Falanca Rabbanî değil, her kişi zaten Rabbanîdir!.. Her varlık, her zerre Rabbanîdir!..

Ancak Rabbanî olmaktan çıkıp da ilahî olabilirsen, işte o zaman, Allah'a vâsıl olmuşlardan olabilirsin!..işte o yüzden de Allah'a vâsıl olan bu kişiler, "ehlullah" diye isimlendirilir. Yani Allâh ehli!..

Genelde, zaten herkes Rabbanîdir! Rab, ehlidir!.. Yani, terkibiyetinin gerektirdiği, verdiği mânâyı ortaya koymaktadır!.. Rabbım, Allah'tır diyebildiğin anda, Allah'a vâsıl olmuşundur. Aksi takdirde rabbın, ilahî isimlerin meydana getirdiği tarkibindir.

Rabbım Allah'tır, diyebilmek için kendi terkibin olan isimlerin kaydından çıkıp, Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanman, gerekir. Ondan sonra senden çıkacak mânâlar senin Rabbının Allah olduğuna işaret eder!.. Aksi takdirde, Rabbım Allah'tır demen senin Allah'a vasıl olmanı sağlamaz!.. Ve sen, "**Allah ahlâkıyla ahlâklanmadığın**" sürece, ne kadar kendini vahdette, vahidiyette, hakikatta bilirsen bil, bu sadece aldanıştır!..

Gerçekte sen, zannında ilâhınlasındır; zannındaki TANRI da Allah değil, senin rabbının meydana getirdiği şeydir!..

İlâhî ve Rabbanî arasındaki fark budur.

Yalnız ilâhî deyince, orada sanmayalım ki isimlerin mânâları yok! Orada da isimlerin mânâları var, yani ilâhîde; ilâhî dediğimizde gene isimlerin mânâları ile zâhir olur. Zâhir olur ama, bu zâhir oluş, isimlerin mânâlarının oluşturduğu terkibin zaruri olarak ortaya çıkarttığı oluş değil, oradaki akl-ı küllün, ilâhî mânâlardan dilediğine bürünmesi suretiyle, dilediği mânâ ile âşikâre çıkması hükmündedir. Bu iki olay birbirinden çok çok farklı olan bir olaydır!

Rabbanî, olan, kendi varlığını meydana getiren isimlerin mânâlarının oluşturduğu bir terkip hükmü ile ve bu terkibin tabiî olarak kendisinden ortaya koyduğu davranışlarla zâhir olmadaır!..

İlâhî, dediğimiz ise, kendi varlığını meydana getiren, kendi varlığının hakikatı olan isimlerin mânâlarından, dilediği mânâya dilediği şekilde bürünüp, o mânâ ile âşikâr olandır!..

"**Bürünme**", hükmü olmadığı takdirde, o Rabbanî bir yaşamdır!

Bu rabbanî yaşam içinde, eğer, genel ilâhî emirlere ve yasaklara uyma halinde ise kişi bunun, neticesi cennettir!.. Cennet ehli olur, ancak, bu terkibiyet hükmünden kendini kurtarır, Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanırsa bütün ilâhî isimlerin mânâsını kendisinde bulur, bunların hükmü kaydı, değil; bunlara bürünme suretiyle yaşarsa, işte o zaman Allâh'a vâsıl olur ve bu vâsıl oluşunun sonunda da ilâhî olur. Suret olarak da adı "**abd**"dır. Abdullahdır!. Allah'ın kuludur! Diğerleri ise Abd-ür Rahîm'dir. Abd-ül Kerîm'dir, Abd-ül vahhab'dır, Abd-üs samed'dir. Sadece, ilâhî olan "**Abdullah**"tır!..

Şimdi ikinci ve ince bir husus daha var.

İlâhî oldun, Allah'ın ahlâkıyla ahlâklandın. "Ben Rabbımın hükümlerinden çıktım, yani Rabbanî kayıtlardan çıktım. Allah'ın genişliğinde yayıldım. Bütün isimler müşahede edildi. Tespit edildi. Bunun neticesinde artık dilediğim anda dilediğim fiili ortaya koyarım. Diler o fiili yaparım, diler bu fiili yaparım."

Böyle bir şey sözkonusu mudur, değil midir?..

İlâhî isimleri tümüyle kendinde bulduktan sonra, senden artık belli fiilleri yapma yolunda belli istek ve arzular sâdır olmaz!.. Eskiden, senden o istek ve arzuların sâdır olmasının sebebi, sende bu mânâların terkip hükmüyle mevcut olması ve ağırlıklı olan isimlerin neticesinde de belli fiillerin tabii olarak oluşması idi!.. Bütün bu isimlerin mânâları dengeli olarak sende bulununca, bu dengenin tabii sonucu olarak beşerî istek ve arzular dediğimiz, istek ve arzular senden meydana gelmez!.. Çünkü beşerî istek ve arzuların temelinde, terkibinin özellikleri yatar! Terkibinin özellikleri de ilâhî isimlerin bir kısmının ağırlıklı olarak sendeki mevcudiyetidir. Ama sen belli bir faaliyetle, belli bir çalışma ile belli bir irfanla, bu terkibiyetinin hükmünden çıkıp, bu ilâhî isimler sende dengeli

olarak zâhir olmaya başlayınca, bu tür istek ve arzular senden meydana gelmez!..

Bu defa sen, ilahi hükümler dediğimiz hükümlerin meydana gelmesi istikâmetinde davranışlar ortaya koyarsın! Fiîliyatta!.. Yani karşındakinin ebedî saâdete kavuşması yolunda fiilleri ortaya koyarsan.

Karşındakinin ilâhî saadete kavuşmasından mânâ neydi?..

Onun, kendi kayıtlarından çıkıp, Allah'a vâsıl olması idi!işte onun, kendi terkibiyet hükümlerinden, kendi kayıtlarından çıkmasını kolaylaştırıcı davranışlar ortaya koyarsın sen, onun için!..işte bu davranışları ortaya koymanda Kur'ân 'da,

"HAKKI TAVSİYE ETMEK"

Anlamına gelen âyet ile târif olmuştur. Hakkı tavsiye etmekten mânâ; senin karşındakine, bütün isimlerin hakkını dengeli olarak zâhire çıkarmasını tavsiye etmektir!.. Yani, senin tavsiye edeceğin fiiller, neticede onu bu dengeli ortaya koyma haline sürükleyecektir. Bir başka mânâya işaretle de "**bilhak**" diyor. Bu "**bil hak**" sözünün, başka bir anlamı da şudur. "Hak olarak" tavsiyede bulunurlar demektir.

Hakkı tavsiye edenlerden öte, bir de "**ve tava sav bilhak**" diyor. "**Bil hakk**" demek, "**Hak olarak**" tavsiyede bulunurlar demektir. Hak olarak tavsiyede bulunmak, esmâ mertebesinden tavsiyede bulunmak demektir. Esmâ mertebesinden tavsiyede bulunmanın mânâsı, ona kendi Rabbını idrak ettirip bu idkâkının neticesi olan fiilleri ortaya koymasını söylemek demektir!..

Ve nübüvvetin özünde yatan sırlardan bir tanesi de budur!.. Hak olarak, tavsiye etmek!.. Senin üzerine, Hakk'ı tavsiye etmekten başka bir vazife yoktur, hükmü; din nasihattır, tavsiyedir hükmü bu noktalardan gelir!.. Demek ki ilâhi olduktan sonraki durum, Rabbanî olduğun anlamda anladığın gibi değil!

Evet madem ki bütün isimlerle ahlâklandın, bütün isimler sende; yeryüzündeki bütün fiiller de dolayısıyla senin fiilin; öyleyse dilediğin fiili ortaya koy!..iş öyle değil!.. Yeryüzündeki bütün fiillerin, Allah"ın fiîli olması, o fiillerin meydana getiricisi olan isimlerin, Allah'a ait olması hasebiyledir!

Ama o fiiller Allah'a ait değildir!.. O fiîller, faîlin rabbına aittir!..

Burası çok ince bir noktadır, burayı çok iyi anlamak lâzım. O terk dediğimiz fiilin sahibi hem Allah'tır, hem değildir!

Allah'tır; çünkü o fiili meydana getiren isimler Allah'a aittir. Fakat, o fiilin fâili Allah değildir!.. O mânâların, o mahalde, öyle bir terkip hükmüyle varolması

neticesinde o fiil meydana geliyor; eğer o terkibiyet hükmü olmasa, o terkîb şekli olmasa, o fiîl meydana gelmeyecek! Dolayısıyla bu açıdan bakarsan, o fiil senin nefsindendi veya onun nefsindendir!..

"ALLAH"TAN,

"NEFS"İNDEN

"**Hayr Allah'tan, şer nefsindendir**" âyetinde anlatıldığı üzere, ismin mânâsını oluşturması sebebiyle o fiil hayırdır, Allâh'a aittir; fakat terkibiyet hükmünden çıkması dolayısıyla nefse bağlıdır!.. O fiilin çıktığı fâile bağlıdır!.. O fiilin çıktığı fâile bağlı olması hasebiyle de, o fâilde terkibiyet hükmü dolayısı ile var olduğu için; yani o fâile, yani onun nefsine aittir! Allah'a ait değildir!..

Nefis, tümüyle Rabbın zuhuru!

Daha evvel anlattık!..

Dedik ki:

"**Nefis**" dediğimiz, "**nefs**" kelimesiyle kastedilen şey, sende mevcut olan "**Rububiyet**" hükmü olan "**esmâ terkibin**"dir!

Yani, terkibin mâhiyetinin ve hakîkatının Hak olması; ve birimsel mânâda da bu Hak'tan terkib oluşu dolayısıyla; "**nefs**" adıyla kastedilmesidir dedik. Yani, "**nefs**"ten murad Rab'tır. Nefsine tâbi olan Rabbına tabî olmuş olur!.. Ki bu da onun tabii zikri olur. Demek ki bir fiil gördüğümüzde, bu fiil, terkibiyet hükmünden çıkıyorsa ki; genellikle böyledir, dolayısıyla o fiîl nefisten gelmektedir!.,.

Eğer herhangi bir fiîl terkibiyet "hükmünden" çıkmıyorsa ki;**Nebi ve Rasûllerden** meydana gelen bütün fiîller terkibiyet hükmünden çıkmaz, çünkü velâyette "**ölmeden önce ölme**" dediğimiz hal var; "**Ölmeden evvel ölmek**" dediğimiz hal ile birlikte fiîl, artık kişiye bağlanmaz, Allah'a bağlanır!..

"**Ölmeden evvel ölmek**" ne demek?

Onun ilminde terkibiyet hükmünün kalkması demektir!.. Terkibiyet hükmünden doğan fiil kalkıp da, o fiil Allah'a bağlanırsa, velâyette; bir nebîdeki fiîl nefse mi bağlanır?.. Ama buna rağmen bir nebî, herhangi bir fiîli edep olarak nefsine bağlar; Allah'a demez ki, "sen meydana getirdin bu fiîli, yerli yerincedir!.." Çünki, gerçekte, terkip hükmü kalkmaz! Terkip hükmü ebedî olarak kalkmaz!

Terkibiyet kaydından kendini kurtarmandan murad; esmâ mertebesinde isimlerin hakîkatıyla yaşaman; sıfat mertebesinde Allah'ı müşahede etmen ve bunun neticesinde de "Allah'ın kulu" olmandır.

Ama buna rağmen, fiilin çıktığı mahal, gene de terkip hükmündedir. Çünkü bir fiil varsa ortada, mutlaka o fiili meydana getiren bir terkip söz konusudur! Bir terkip oluşmuştur, vardır, varolacaktır, olmamasına imkân yoktur!.. Dolayısıyla terkibiyet hükmü ebediyyen yok olmaz!..

İşte, vahdeti yanlış anlayanların, hataları Allah'tan geldim, Allâh'a dönüyorum, gibi manâları yanlış anlamalarından dolayıdır. Bu yanlış anlamadan dolayı, cennet ve cehennemi de inkâr ederler!.. Tamamıyla bir yanlış anlayıştır, başka bir şey değil!..

İlâhî, şer'i emirler dediğimiz emirleri fiîliyat sahasında tutuyorsa, bu yanlış anlamaya rağmen cennette olabilir, ama yanlış anlamaya rağmen cennette olabilir, ama yanlış anlamasından dolayı kemâlâta sahip değildir.

Fiil düzeyinde belli fiillere, emirlere riayet ediyorsa, bu yanlış anlamasıyla beraber ölüm ötesinde bu yanlış anladığı hususların doğrularını farkeder. Kemâlât olarak ileri kemâlâta gidemez!.. Bu yanlış olarak değerlendirdiği hususların doğrusunu orada müşahede eder.

Ancak her halükârda, ilâhi emirler dediğimiz yasaklar ve emirlere uyması şartıyla!.. Çünkü bu emirlere ve yasaklara uymak şartıyla kişi lûtfu ilahî ile kendisini cehennemden kurtarır!..

Şimdi biraz da "**TEK**"lik mevzûu üstünde duralım.

Bir yanda cennet-cehennem var, bu yaşadığımız dünya, ortada görülen, bu bedenler var, belli bir fiiller âlemi söz konusu!

Bir yanda da, biz vahdeti anlatmaya çalışıyoruz, varlığın tekliğini anlatmaya çalışıyoruz.

Ve vahdetin çeşitli kademelerinden, mertebelerinden sözediyoruz; tevhidin derecelerinden söz ediyoruz.

Şimdi varlık tek ise, bu fiiller nerden, nasıl meydana geliyor?.. Bir takım fiillere ne gerek var?.. Yok varlık tek değilse çoksa, çok olan bir varlıkta, tek varlıktan nasıl söz ediliyor?

Vahdet, tevhid ne demektir, ne demek değildir? Bunların üzerinde duralım biraz.

Tevhid, senin Allah'ın birliğini müşahede etmen ve buna şehadet etmendir.

Vahdet ise Allâh'ın kendi TEK'liğine şehâdetidir.

Eğer ki sen kaba manâda bu varlığın tek bir asıldan geldiğini ve bu aslı meydana getiren varlığında "Allah" olduğunu kabullenmediğin takdirde; mutlaka, bu âlemin bu varlığın ötesinde, bir "TANRI" kabul etme durumuna girersin!..

Bu varlığın **ötesinde, ÖTENDE** ayrı bir **TANRI** kabul etme durumuna girdiğin anda da, böyle bir varlık gerçekte olmadığı için; yanlış neticede, anlayışına uygun vasıflara sahip bir TANRI kavramına götürecektir seni!..

Böylece, sen, kendi kafanda, kendi anlayışında, kendi yapına göre bir TANRI yaratmış olacaksın!.. Kabullenmiş olacaksın!..

Böyle bir TANRIYI kabullenmenin sonucunda da, kendi elinle yarattığın "**tanrı**"nın kölesi olmuş olacaksın!.. Kulu olmuş olacaksın!.. Kul, köle mânâsındadır.

Dolayısıyla ki, insanlar genellikle, kendi hayallerinde yarattıkları "**tanrı**"ya "**Allah**" adını takarlar; duymaları yoluyla, şartlanmaları yoluyla; kendi yapılarına uygun, kendi yapılarının gerektirdiği manâlarla onu bezerler ve ondan sonra da "Allah" şöyledir, "Allah" böyledir diyerek, kendi düşünce yapılarının şekillendirdiği "tanrı"yı, "**Allah**" diye bir başkasına târif ederler!..

İşte bunu bilme sadedinde varlığın yapısı, evrenin yapısı, insanın yapısı gibi konuları konuştuk. Bunların neticesinde görülür ki; bütün bu çokluk olarak görülen âlemdeki birçok varlık, çeşitli isimlerle anılan bir çok varlık, aslında tek bir cevherden, tek bir nesneden meydana gelmiştir!.. O bir tek nesne, tek bir özden, dışta ayrı ayrı bir çok varlıklar mı meydana gelmiş, hayır!..

Şimdi bunun misâlini şöyle vermek gerekir: Bir tohum düşünün, bu tohumu ekiyorsun, bir çekirdek ve bundan koskoca bir ağaç çıkıyor, meyvalar çıkıyor! O çekirdek, o ağacın her meyvesinde mevcuttur! O ağaçta, o çekirdekte mevcut olandan başka bir şey yoktur!.. Tabiî, bu çokluk âleminin bir misâli, hakikate tam uygun değil! Ama meseleye yaklaştırma bâbında yardımcı olur.

Bu, varlık, dediğimiz âlem her zerresi itibariyle, orijinali itibariyle, ilk andaki özelliklerinden kopmuş değildir.ilk andaki özellikleri bu âlemin her zerresinde, aynısı ile mevcuttur! Yalnız bu mevcut olan özelliklere bakan mahâl, bu özellikleri göremez!.. Görememesi dolayısıyla da ayrı ayrı varlıklar varmış "**vehmi**" doğar!

Bakan mahâl, terkibiyeti hükmü dolayısıyla, tabii hali, nihayet en kaba manâda 5 duyu dolayısıyla; varlığın aslında ve özünde mevcut olan bütün özellikler, baktığı her mahalde aynıyla mevcut olmasına rağmen; kendi eksik özelliklerinden dolayı; yani kendi eksik özellikleri derken, kendisinde kuvvede kalmış, fiile çıkartamadığı özellikleri dolayısıyla; o mahâlde onu müşahede edemez!.. Dolayısıyla varlığın tekliğini müşahede edemez!

Kesitsel algılama araçlarına (5 duyu) bağımlı düşünce sistemi dolayısıyla varlığın tekliğini müşahede edemeyince de, çok varlıklar var sanıp; çok varlığın ötesinde bir tek varlık vardır, diye tahayyül eder!.. Böylece de bir "TANRI" yaratma yoluna gider!

İşte böylesine çok varlıklar ve çok varlıkların ötesinde de var kabul edilecek tek bir "TANRI" yanılgısı ortadan kalksın diye, varlığın "**TEKLİĞİ**" anlatılmıştır!..

Bu tek varlığın var kabûl edilen her zerrede olması sebebiyle, kendinde mevcut olduğunu; bunun neticesinde de, artık tapınmadan çok, varlığı tanı, varoluş şeklinin icabı olarak meydana gelecek neticelere göre bilerek adımını at; esası getirilmiştir.

İşte İslâm dininin Vahdet Dîni olması, Tevhid Dîni olması bu esasları kapsamıştır

Sen bu anlayışla varlığa bakarak, her gördüğün fiîlin birtakım ilahi manâların ortaya çıkmasından başka bir şey olmadığını gör!.. Ancak o manâların, oradaki terkibin yapısı itibariyle ortaya geldiğini de idrak et!..

Bunun neticesinde, niye böyle oluyor, demene gerek kalmaz; ama onun nasıl olması yolunda da gereken tavsiyede bulunursun!..İşte bu açıdan, meseleye yaklaşabilmen için,islâmın ışığına, dinin ışığına ihtiyacın var. Artık dîni anladığın andan itibaren, sende tapınma olmaz, kulluğunu ifa olur!.

RABBİNİ FARKEDİP ALLAH'I BİLEMEZSE

Bilgi yoluyla rabbını biliyor. Bilgi yoluyla rabbini bilmesi sebebiyle de tasavvuftaki, tarîkâttaki "**küfür hâli**" dediğimiz hal meydana geliyor!.. Fakat Rabbini bilmesine rağmen, rabbinin hükmüyle hareket etmesi, onu cehennemden kurtarmıyor; bu küfür haliyle giderse cehennemi kalkmıyor!..

Çünkü, rabbini biliyor, ilâhî hükümleri kabullenmiyor! İlâhî hükümleri yerine getirmediği için de, kendi geleceğini elleriyle hazırlamış oluyor ve bu halden dolayı da neticede cehennemde duraklıyor!..

Ama o, Rabbini bilmenin ötesinde Allah'ı da kabul ederse; Allah'ı tasdik etmenin neticesi olarak da kendindeki hükümlere rağmen, ilâhî hükümlerle hareket ederse ki; o ilâhî hükümlerle hareket etmek suretiyle, kendini ancak rabbani kayıtlardan kurtacaktır. İşte ancak bu takdirde, neticede cennete gidebilir!.. Aksi takdirde, mutlaka ve mutlaka cehenneme uğrayacaktır!.. Başka türlü meselenin çözülmesine imkân yoktur.

Bize zarûri ve elzem olan iki önemli husus var. Bu mevzûları düşünürken, her an bu iki hususu kesinlikle nazarımızdan uzak etmeyeceğiz. Bir an için dahi bu şuuru kaybetmeyeceğiz.

Birincisi; bu varlık bir bütündür, bir tümdür, bir mekanizma gibi işlemektedir. Her mahalde kendi konumuna göre hükmünü icra etmektedir.

Dışardan buraya müdahele eden bir ikinci varlık sözkonusu değildir.

İkinci ana husus; bu âlemde, kâinatta hangi isimle isimlenirse isimlensin, isimlerin müsemması olan varlık ilâhi isimlerin manâlarının yoğunlaşmasından, manâların kuvveden fiile çıkmasından başka bir şey değildir. Bu kuvveden fiile çıkış dolayısıyla da hangi nesneye bakarsak bakalım, biz o baktığımız nesnede, ilâhi isimler ve bu ilâhi isimlerin manâları olması sebebiyle de Allâh'ın "**VECH**"ini görmek durumundayız!..

"**Vechullah**" demek, yani Allah'ın "**vechi**" demek, Allah'ın isimlerinin manâları demektir. "**Yüz**"den murad ilahi isimlerin manâlarıdır. Yani, Allah'ta mevcut bulunan manâları müşahede etmek demektir; "**Vechullahı**" görmek demek!..

Esmâ-ül Hüsnâ'da bildirilen isimler veya bunun dışında, ismi o listede, o sıralamada sayılmamış olan isimler kuvveden fiile çıktığı anda, "vechullah" adıyla anılır.

Yani, Allah'ın yüzü!.. "Allah'ın yüzü" isim mertebesidir. İsimler mertebesidir. İlahî mânâlar, isimler mertebesidir ki şuur gözüyle görülür.

İdrak fiil değil, bir manâdır!.. İdrak, denen şey, bir fiil değildir, bir mânâdır. İdrak denen şeyi, ne elle tutabilirsin ne gözle görebilirsin. Kısacası, idrakın, 5 duyu ile tespiti mümkün değildir. İdrak bir manâdır. Mânâdır ki, manâyı görür! Mânâ olan idrakın gördüğü de mânâdır!.. Yani, ilâhî isimlerin mânâsı!..

Dolayısıyla senin her idrak ettiğin şey, eğer ona sonradan konmuş olan ismi kaldırırsan, ilahi isimlerin mânâlarından oluşan bir terkibi mânâ olup, onun ötesinde bir varlığı yoktur.

Şimdi bu durumdan ortaya ne çıkıyor?.. Ortaya şu çıkıyor; Allâh'ı görmek veya Hak'kı görmek denen şey, bir idraktan, bir ilimden başka bir şey değildir!..

İdrak dediğin şeyin aslı, ilimdir!.. Yani, mânâların ne olduğunu bilme, yaşama, hissetme, kendinde bulma ilmi! Yoksa bir nesne, bir cisim değildir ki, bu manâlar, gözle görülsün!...

Senin, gözle görüyorum dediğin şey bir hayâlden başka bir şey değildir!..

Şimdi buradan ince bir noktaya daha kayıyoruz.

Gözle görüyorum dediğin şey, bir hayâlden başka bir şey değildir!..

Hakiki görme, idraktır, ilimdir!..

Bunun basit bir misâlini verelim. Televizyona bakıyoruz, ekranda çeşitli insanlar veya çeşitli nesneler göroyuruz. Ekranda gördüğümüz şeyler gerçek midir, değil midir?.. Ekranda gördüğümüz şeyler görünüşü itibariyle gerçektir, aslında öyle bir şey o anda ekranın üstünde var mı, yok; görüntü var ve o görüntü, bir başka görüntünün buraya ulaşmasıdır! Yerinde mevcut!..işin o tarafını bırakalım. Gördüğümüz üzerine gidelim.

Şimdi bizim görüyorum, hükmünü verdiğimiz, görüyoruz, dediğimiz şey, gözün aldığı ışıkları göz sinirleri dediğimiz sinirler vasıtasıyla beyne ulaştırmasıdır. Beyne görüntü ulaşmaz. Beyne bir elektrik mesajı bir bioelektrik impuls ulaşır. Beyin bu mesajı çözer ve mânâsını ya anlayabilir ki; gördüğünü anlayabilmesi için daha evvel kendisinde o konuda bir bilgi olması gerekir. Aksi takdirde manâsını anlayamaz. Bir görüntü var der, fakat görüntünün manâsını anlayamaz.

İşte beyinde oluşan ve neticede dolayısıyla Ruha da yansıyan manâdır. Bilfiil görüntü değildir!.. Dolayısıyla, bir şey değildir!..

Temelde, 5 duyuya göre madde var kabul edilir ise de, aslında madde 5

duyuya yani kesitsel algılama araçlarının kapasitesine göre vardır. Dar bir değerlendirme skalasına göre, madde vardır!

Eğer geniş açıdan bakarsak, geniş bir skala ile bakarsak, geniş bir değerlendirme mekanizmasıyla bakarsak, "madde" diye bir şey yoktur.

Sen, bugün, gözünün kesitsel kapasitesi dolayısıyla evleri, binaları, dağları v.s. görüyorsun. Eğer bundan çok daha hassas bir göze sahip olsaydın, o zaman uzaydaki yıldızları seyrettiğin, aralarındaki boşlukları gördüğün gibi; bu defa atomları görecektin, içindeki boşluklarını görecektin; ve senin hissiyatını da o gördüklerin etkileyecekti!.. Ve o gördüklerine göre hüküm verip, değerlendirme yapmak durumuna gidecektin!..

Öyleyse, âlemlerde mevcut olan şeyler, hakîkatı ve aslı itibariyle sadece ve sadece manâlardır!.. Çeşitli ilâhî isimlerin mânâlarıdır!..

Bu mânâların değişik terkipler almasının sonucunda oluşmuş olan dar skalalar, yani maddesel görüntüyü meydana getiren görüntü araçları, ancak ve ancak "**İnsan**" adıyla anılan varlığın, kendi aslını ve hakikatını anlamasına ve hakiki varlığın özelliklerini seyretmesine vesile olması amacıyla yaratılmış örnekleme nesnelerdir.

Yani, gördüğünü değerlendir ve gördüğüne nispetle daha neler olabileceğini düşün, tefekkür et ve buradan da kendini tanıma yoluna git denmektedir!..

Kendini, derken hakiki mânâda kendini demek istiyoruz!.. Evvelâ Rabbını tanı; kendin kabul ettiğin varlığının mâhiyetini anla; ne olduğunu, nasıl meydana geldiğini, aslının ve hakikatının ne olduğunu idrak et. Buradan da külli mânâda kendini bulma ve tanıma yoluna git!..

Ama mesele bu söylendiği kadar basit değil!.. Bunun için gerçekten kişinin kendini vermesi lâzım!.. Gerçekten kendisi için en değerli şeyin, bu konu olması lâzım!.. Sırf bu için var olması lâzım!.. Niye?.. Çünkü bu varlık, tek bir mekanizma ve her dişli, kendi kanununa tabi!..

Zanna ve hayâle yer yok bu mekânizmada..

Mekanizma dişlilerden, dişlilerden, dişlilerden oluşuyor!.. Arada bir tek hayalî dişli yok!.. Hepsi birbirine bağlı, birbirinin başını ve sonunu meydana getiriyor!..

Mutlak olarak senden ne çıkarsa, o çıkanın bir sonraki neticesi gene dönüp sana gelecek!..

İnsanların ve cinlerin varlığından gaye;

-İNSANLARI VE CİNLERİ YALNIZCA KULLUK ETMELERİ İÇİN HALKETTİM." (51-56)

âyetinden anlaşıldığı üzere; sadece ve ancak Allah'a ibâdet etmeleridir!..

Bu ibâdet, bütün insanlarda ve cinlerde, mutlak olarak yerine gelmektedir!.

Bütün insanlar ve cinler Allah'a ibâdet durumundadırlar!.. Âyette, bir kısmı ibâdet ederler veya isteyenler ibâdet eder gibi manâ yok! Tüm insanların ve cinlerin bu ibâdet işlemini yerine getirmek için halk edildikleri söyleniyor. Bu iş için halk edildiklerine göre, bundan çıkan manâ, hepsinin istisnasız bu işi yerine getirdikleridir!.. Çünkü bir şey, ne için meydana getirilmişse, o işi yapar!..

Öyleyse burada birinci manâda, ilk planda anlaşılan şey, bütün insanların ve cinlerin Allah'a ibâdet etmek durumunda olduklarıdır!.. Bu ibâdet de fıtrî ibâdettir!.. Nitekim bu âyeti açıklığa kavuşturan iki başka âyet;

-HİÇBİR ŞEY HARİÇ OLMAMAK ÜZERE HER ŞEY O'NU ZİKREDER"(İsra-47)

-HEPSİ DE KENDİ PROGRAMLARI İSTİKAMETİNDE FİİLLER MEYDANA GETİRİR." (İsra- 84)

Her birinin kendi programlanışı doğrultusunda fiilleri meydana getirişleri de onların ibâdeti olur!..

Bu ibâdetin neticesinde de onlar, varlıklarının hakkını edâ etmiş olurlar! Bu ibâdetleri, yani bu fiilleri de, kendilerinin oluşumunu sağlayan çeşitli ilâhî isimlerin mânâlarının, onlardan âşikâre çıkışıdır!..

Bu mânâ böylece kesin olarak anlaşıldıktan sonra, ikinci derecede bir manâ; insanların ve cinlerin arasında, bir kısım insanların veya cinlerin Allah'ı bilmeleri diye de anlaşılabilir. Çünkü ashabtan bir zât, ashabın âlimlerinden diye bilinen bir zar, buradaki "**liyâbüdûn**" yani "**kulluk etme**" kelimesini "**liyâ'rifûn**" olarak yorumlamış vs. bu "**Allah'a ârif olma mânâsınadır**", demiştir!..

Elbette bu, insanların içinde, çok az bir bölümün durumuna işaret eder!.. Ve eğer sadece bu mânâsıyla anlarsak âyeti, genel olarak insanların ve cinlerin Allah'a kulluk etmek için varolmadığı manâsı çıkar. Şimdi

-HER BİRİ KENDİ PROGRAMLARI DOĞRULTUSUNDA FİİLLERDE BULUNUR" (17-84)

Âyetiyle edilen işaret, herbirinin kendi varlığını oluşturan isimlerin mânâlarının; kendilerinde âşikâre çıkışı istikâmetinde, fiilleri ortaya koyarlar anlayışını doğurur.

Bundan da anlaşılan netice, senin fiillerinin, kendini oluşturan manâlar doğrultusunda olmasıdır!.. Öyleyse biz sana Ahmed, Cemile, isimlerini verdiğimizde gerçekte, bu ilâhi isimlerinin mânâlarının, o mahâldeki terkipsel zuhurun çıkış şekline -isim' vermiş oluyoruz. Yoksa, bu isimlerin karşılığında, müsemma olarak bu mânâlardan ayrı bir varlık sözkonusu değil.

Bu mânâlardan ayrı bir varlık sözkonusu olmadığına göre, bu mânâlara biz Ahmed, Cemile isimlerini taktığımıza göre, bu isimler altından sâdır olan tüm fiiller gerçekte bu isimler altındaki mânâların fiîle dönüşmesidir.

Öyle ise, o kişinin huyu, o kişinin alışkanlığı, o kişinin tabiatı, o kişinin duyguları dediğimiz şeyler, onun varlığını meydana getiren bu isimlerin, orada âşikâre çıkışından başka bir şey değildir!.. Yâni bu durum onun varlığını meydana getiren isimlerin mânâlarının tabiî sonucudur!..

İşte bu tabiî sonuç ile yaşayan her kişi, dünyada varoluşunun gereği olan, tabiî (fıtrî) ibadetini yerine getirmiş olur!.. Fakat, bu tabiî ibâdetin sonucu da daha sonraki aşamada, cehennemini yaşamasıdır, cehennemidir!..

Kur'ân-ı Kerîm'de sürekli olarak;

"Biz size çeşitli misâller serdediyoruz, bütün bunları hâlâ tefekkür etmeyecek misiniz, düşünmiyecek misiniz, bunlardan ibret almıyacak mısınız" gibi ikazlar yer almaktadır.

İlâhî isimlerin terkip şekliyle, bizde varolması ve bu manâların, belirli ölçülerle bizde âşikâre çıkması şunu gösterir.

Bizdeki bu isimlerin mânâları, çok daha geniş şekilde ortaya çıkabilir!.. Bu kadarıyla olduğuna göre, bunun çok daha geniş şekilde ortaya çıkabilir!.. Bu kadarıyla olduğuna göre, bunun çok daha geniş boyutlusu da olabilir!.. Bu isimlerin mânâlarının âşikâre çıktığı her mahalde, Allah zâtı ve sıfatıyla da mevcuttur! Ve o mahalden o isimleri izhar ettirirken, dilerse başka isimlerin mânâlarını da âşikâre çıkartır, ortaya koyar!..

Peki, senin aklın, şuurun, dediğin şey netice itibariyle bu isimlerin manâlarının dayandığı zâta gider ise; ve sen bunu idrak eder isen; bu takdirde, kendinde âşikâre çıkmayan isimleri mânâlarını da âşikâre çıkarmak gücü var mıdır, yok mudur?

Elbette ki vardır!..

Öyle ise, senin, tabiî yaşantının meydana getirdiği fiillerin ötesinde;ilâhi hükümler olan Allah'ın emirleri ve yasaklara uyman şartı ile "Allah"a "yakîn" elde etmen mümkündür!..

Senin, tabiatın, duyguların, şartlanmaların, alışkanlıkların diye söylenen şeyler, senden, yapının tabiî neticesi olarak ortaya çıkıyor!.. Bu da belli bazı isimlerin manâlarının o anda sende fiile dönüşmesi ile oluşuyor.

Şimdi se, tabiî olarak senden çıkanlara ters düşen başka fiillere yönelirsen, bu fiilleri tatbik etmek suretiyle, bu fiillerin karşılığı olan isimlerin mânâlarını da ortaya çıkartmış olursun! Bunun başka bir yolu yoktur!..

Bir misâle girelim burada; herhangi bir yerde oturuyorsun, konuşuyorsun. O otorduğun sırada ezan okunuyor, öğle namazı veya ikindi namazı vakti geldi!.. Senin tabiî terkibin, ya da şartlanman o anda seni konuşmaya veya bulunduğun

yerde oturmaya sevkeder!. O anda, kalkıp da namazı kılmak veya câmiiye gitmek sana ters düşer!.. Oysa, senin terkibine ve tabiâtına ters düşen o hareketi yapman, senin tabiâtına karşı, tabiî terkibinin istek ve arzularına karşı bir irade gücünü ortaya koymanı sağlar!..

İnsanların cehennemde azâb çekmelerinde en büyük faktör, kendilerindeki irade gücünü kullanmayışlarıdır!.. Bunun temelini de beyinlerinde "**MÜRİD**" isminin zayıf açılmış olması teşkil eder. "**MÜRİD**" isminin zikri "**irade**" sıfatını güçlendirir. İrâde gücünün kullanılması da tatbiki ilme bağlıdır!

İlim, iradeyi tahrik eder; ancak, birçok insan, bazı şeyleri bilir, fakat tatbik etmez!işte bu da kendisindeki irade noksanlığı, irade zafiyetidir!..

Canım istedi, diyoruz. Canım istedi, kelimelerinin karşılığı olan manâ; benim yapımı meydana getiren terkip, beni bu şekilde davranmaya itiyor; demektir! Canın öyle istediği için yaptığın, her fiîl seni izafî kişiliğin bataklığına bir adım daha batırır!..

Bir fiîli yapıyorsun. Ne ile yapıyorsun?.. Bir şartlanma ile yapıyorsun!.. Şuur var mı orada?.. Yok!.. Şuur, derken neyi kastediyoruz?.. Allah'a vâsıl olma, Allah'ı yaşama anlamında bir şuur!..

Senin davranışının altında böyle bir şey var mı? Yok! Olmadığına göre, sen o anda terkibinin tabiatı istikâmetinde bir davranış ortaya koyuyorsun; ki bu da senin cehennemde derinliklere doğru bir adım daha atmandır!..

Allah'ın ahlâkına yönelmeyip, Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmayıp; sende zuhûr eden belli isimlerin meydana getirdiği "**hulk**"="**huy**" ile ahlâklanmandandır bu!..

Bildin ki, senin varlığın, "Hak"kın varlığıdır!.. Sende ki fiillerin hepsi "Hak"kın fiilleridir!.. Bunu bilmen, seni cennete sokmaz!..

Çünkü

"İNSAN İÇİN YAPTIKLARININ NETİCESİNDEN BAŞKASI YOKTUR!.. VE KESİNLİKLE YAPTIKLARININ NETİCESİNİ İLERİDE GÖRECEKTİR." (Necm-39/40)

hükmü vardır!..

Şu dünyada, nasıl buradan kalkıp, içeri gidip, mutfaktan yiyecek bir nesneyi alıp, yemedikçe karnın doymuyorsa; yani, bir fiili işlem olmadıkça, bedenden

onun karşılığı olan bir fiîli gelişme hâsıl olmuyorsa; aynen bunun gibi, kişi beden ertesi hayatta, aynı şekilde, fiillerinin oluşturduğu neticelerle yaşayacaktır!..

Şu anda, burada, bu dünyada Allah'a vâsıl olamıyorsan, öldükten sonra da Allah'a vâsıl olman imkânsızdır!.. Dünyada yaşarken ilahî hakikatlara erememiş, idrak edememiş isen, bu öldükten sonra asla mümkün olmaz!.. Çünkü ruhun, dünyada beyinle ne kadar yükleme yapılmışsa onunla kalır! Beyin gittikten sonra ruhunun yeni kayıt alması imkânsızdır. işte ispatı:

-**KİM BURADA A'MÂ İSE O ÂHİRETTE DE A'MÂDIR; VE GERÇEKTEN, SAPMIŞTIR"** (İsrâ-72)

Bir kişi, iyilik yapıyor kötülük yapmıyor, doğru söylüyor!.. Ama buna rağmen muhakkak cehenneme uğrayacaktır. Cehennemde uzun bir sürede kalacaktır!.. Çünkü, bu hareketleri, tabiî terkîbinin neticesi olarak yapıyor!.. Şuurlu olarak yapmıyor!.. Kendisindeki isimler, zuhûra çıkış anında, bu fiilleri meydana getiriyor!..

Allah'ı tanıma yolunda bir çalışması yoksa, hâlâ izâfî varlığı söz konusuysa, onun bu konudaki -bilgisi' hiçbir şey sağlamaz ona!..

Bir kişi düşünelim; varlığının "Allah"ın varlığı olduğunu; kendisinden çıkan bütün fiîllerin Allah'ın fiilleri olduğunu varlıkta her şeyin "Hak" olduğunu; "Hak"tan gayri hiçbir şeyin varolmadığını biliyor!..

Öte yandan normal günlük yaşamında, günlük olaylarda fiillerini yaparken, kendini Ziya gibi, rahmetli Ayhan gibi hissediyor!.. Kendini Ayhan olarak hissetme hali olduğu sürece, o kişi "**gizli şirk**" içindedir!..

Kendini, bir kişi olarak hissettiği sürece;**"TEK"in bakışıyla** varlığı seyredemediği sürece, o kişi "**şirki hafi**" içindedir. Kendini bir kişi olarak hissettiği halde işlediği her fiîl, bir gâfilin âmelinden farksızdır!

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Hazreti**Ebû Bekir** radıyallâhu anhı şöyle açıkladı "**gizli şirk**" mevzûunu:

- Yâ Ebâ Bekr. Şirk sizde karıncanın ayak sesinden daha gizlidir!.. Bir adamın,

"Allah diledi de ben diledim" demesi şirktir!.. Ve bir adamın -falan kişi

olmasaydı, filân beni öldürecekti!.." demesi şirktir.

Sana şirkin büyüğünü küçüğünü okumamla, Allah'ın senden gidereceği duâyı göstereyim mi?..

Her gün üç defa şöyle dersin:

-Allâhümme innî eûzü bike en üşrike bike Şey'en ve ene â'lem ve estağfirûke limâle â'lem."

Suyûtî"nin Câmii Kebîr'inde naklettiği bu rasûlullah uyarısı, bize "**gizli şirk**" ya da diğer deyişle "**şirki hafi**"nin ne olduğunu idrak ettirmek yönünden çok önemli bir işarettir.

Esasen, **Tasavvuf** bütünüyle "**gizli şirk**"in ortadan kalkması; gizli şirki doğuran, zannındaki "Ben varım" şartlanmasının kalkması çalışmalarından başka bir şey değildir.

Tevhid ise, senin zannında, şartlanmalardan ve beş duyu kaydından dolayı oluşmuş "**izafî varlıklar**" hayalinden kurtulup, varlıkta TEK Allah'dan başka bir şey olmadığına şehâdet etmen ile gerçekleşir.

Birinci cildin sonu...

İçindekiler

Sunu	7
BÖLÜM-1	9
DÜNYANIN ÂKIBETİ GÜNEŞE YOLCULUK	11
ALLAH RASÛLÜ DİYOR Kİ:«GÜNEŞ DÜNYAYI KUŞATACAK»	14
CEHENNEM NEDİR?	16
İNSANIN ÂKİBETİNİN BİLİMSEL İZAHI	22
DÜNYADA EN ÖNEMLİ ÇALIŞMA:ZİKİR	26
ABDEST TEMİZLİK İÇİN Mİ?	34
ORUÇTAKİ SIR NE?	36
İSRAF YENEN Mİ YİYEN Mİ YÖNÜNDEN	37
SİGARA VE İÇKİNİN BEYNE ZARARI	38
HAC OLAYINDAKİ İKİ BÜYÜK SIR	39
KÂ'BE VE ARAFAT SIRLARI	43
"ZEMZEM"İN SIRRI	45
HACCIN İKİNCİ YÖNÜ	47
BORÇLARINIZI NEYLE ÖDEDİĞİNİZİN BİLİNCİNDE MİSİNİZ? KULHAKKI VE GIYBET OLAYINA GELİNCE	50
İLMİN DEĞERİ NEDİR?..	55
GERÇEKLERİ İDRAK EDEBİLİYOR MUYUZ?	57
BÖLÜM – 2 EVREN HAKKINDA "ALLAH"IN AZÂMETİ VE EVREN'DEKİ YERİMİZ	59
GÜNEŞ VE SİSTEMİ	61
IŞINLARDAN İBARET EVREN VE BURÇLAR	63
BİLİM GÖZÜNDE ÂLEMİN VARLIĞI HAYÂLDEDİR!..	64
ZAMAN ÖTESİ YAŞAM GERÇEĞİ	67
"BURÇLAR" TASAVVUF EHLİNİN GÖRÜŞLERİ	69
BURÇLARIN BEYİN ÜZERİNDEKİ TESİRLERİ	78
120. GÜN OLAYI	79
ASTROLOJİNİN İSPATI KENDİNİZDEDİR	82
KENDİNİZDE DENEYİN	83
BURÇLARIN OLUŞTURDUĞU 16 GRUP	85

ÂLEMLERİN ORİJİNİ «HAYÂL»DİR 100
BÖLÜM: 3 TÜRLÜ YÖNLERİYLE İNSAN 105
«RUH» HAKKINDA KONUŞULUR MU? 108
«İNSAN RUHU» ÜZERİNE AÇIKLAMALAR 111
İNSANIN OLUŞUMU 117
TABİATIN GETİRDİĞİ CEHENNEM 121
Hz.MUHAMMED GELECEKTEKİ TEHLİKELERİ HABER VERDİ 124
BEYİN-RUH İLİŞKİSİ VE ÖLÜM 126
İNSAN NİÇİN VAR? 129
İNSAN, MÂNÂLAR TERKİBİDİR 131
VARLIKTA O'NDAN GAYRI MEVCUD DEĞİL 136
"SENİ, DİLEDİĞİNCE O TERKİP ETMEDİ Mİ?" 138
VAROLMAYAN BENLİĞİN NASIL YOK OLUR? 142
ALLAH'IN VARLIĞI HAKKINDA 145
ALLAH'DA İLÂHİ İSİMLERİN ZIDLARI VAR MIDIR? 148
"HAK" ve "HALK"HAKKINDA 150
"RAB" NE DEMEKTİR? 153
DİKKAT EDİLMESİ ZORUNLU BİR İNCELİK 158
VARLIĞIN HAKİKATI 159
MÜKELLEFİYET NEDİR, NEDENDİR? 164
"RUBÛBİYET"E GELİNCE 168
BEŞER NEDİR? 171
RAB VE RUBÛBİYET HÜKÜMLERİ ÜZERİNE.. 172
"ALLAH"TAN, "NEFS"İNDEN 178
TEVHİD VE VAHDET ÜZERİNE 180
"ZERRE, TÜMÜN AYNASIDIR" 182
RABBİNİ FARKEDİP ALLAH'I BİLEMEZSE 183
HER ŞEY iBADETTEDİR 186
TERKİBSEL DEĞİŞİKLİK 188